Uradni list Evropske unije

L 314

Letnik 62

Slovenska izdaja

Zakonodaja

5. december 2019

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

★ **Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014** ([1]) 1

DIREKTIVE

★ **Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU** ([1]) 64

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

★ **Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2035 z dne 28. junija 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc** ([1]) 115

SKLEPI

★ **Sklep Sveta (EU) 2019/2036 z dne 25. novembra 2019 o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Svetu Mednarodne organizacije civilnega letalstva glede spremembe 17 k Prilogi 17 (Varovanje) h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu** 170

([1]) Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

Popravki

★ **Popravek Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1982 z dne 28. novembra 2019 o obveznosti registracije uvoza navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa in sferoidnega grafitnega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po ponovnem začetku preiskave zaradi izvršitve sodbe z dne 20. septembra 2019 v zadevi T-650/17 v zvezi z Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1146 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa in sferoidnega grafitnega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co., Ltd.** (UL L 308 29.11.2019) 173

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/2033 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zanesljive bonitetne zahteve so sestavni del regulativnih pogojev, pod katerimi finančne institucije opravljajo storitve v Uniji. Za bonitetno obravnavo in nadzor investicijskih podjetij in kreditnih institucij se uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) in Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), izdaja dovoljenj in druge zahteve glede organizacije in poslovanja pa so zanje določene v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

(2) Obstoječe bonitetne ureditve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU večinoma temeljijo na zaporednih različicah mednarodnih regulativnih standardov, ki jih je za velike bančne skupine določil Baselski odbor za bančni nadzor, in le deloma obravnavajo posebna tveganja, značilna za različne dejavnosti znatnega števila investicijskih podjetij. Posebne ranljivosti in tveganja, značilna za ta investicijska podjetja, bi bilo torej treba posebej obravnavati z ustreznimi in sorazmernimi bonitetnimi ureditvami na ravni Unije.

([1]) UL C 378, 19.10.2018, str. 5.
([2]) UL C 262, 25.7.2018, str. 35.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.
([4]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([5]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).
([6]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/ (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(3) Tveganja, ki jih investicijska podjetja povzročajo sama in ki predstavljajo tveganja za njihove stranke in širše trge, na katerih delujejo, so odvisna od narave in obsega njihovih dejavnosti, tudi od tega, ali delujejo kot zastopniki za svoje stranke in niso sama stranke pri nastalih poslih ali pa so glavni izvajalci poslov.

(4) Dobre bonitetne zahteve bi morale zagotavljati urejeno upravljanje investicijskih podjetij v najboljšem interesu njihovih strank. Upoštevati bi morale možnost, da investicijska podjetja in njihove stranke prevzamejo pretirana tveganja, ter različne stopnje tveganja, ki ga prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja. Obenem bi moral biti cilj takih bonitetnih zahtev preprečiti nalaganje nepotrebnega upravnega bremena na investicijska podjetja.

(5) Številne bonitetne zahteve, ki izhajajo iz okvira Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, so namenjene obravnavanju skupnih tveganj, s katerimi se običajno srečujejo kreditne institucije. Zato so obstoječe zahteve v veliki meri prilagojene tako, da ohranijo posojilno zmogljivost kreditnih institucij skozi gospodarske cikle in da zaščitijo vlagatelje in davkoplačevalce pred morebitnim propadom, ter niso zasnovane za obravnavo vseh različnih profilov tveganosti investicijskih podjetij. Investicijska podjetja nimajo velikih portfeljev posojil prebivalstvu in podjetjem ter ne sprejemajo vlog. Verjetnost, da bi njihov propad škodljivo vplival na finančno stabilnost na splošno, je manjša kakor pri kreditnih institucijah. Tveganja, s katerimi se srečuje in jih predstavlja večina investicijskih podjetij, so torej bistveno drugačna od tveganj, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo kreditne institucije, in ta razlika bi se morala jasno odražati v bonitetnem okviru Unije.

(6) Bonitetne zahteve, ki veljajo za investicijska podjetja, iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU temeljijo na bonitetnih zahtevah za kreditne institucije. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, omejenim na posebne investicijske storitve, ki jih sedanji bonitetni okvir ne zadeva, veljajo številna izvzetja iz teh zahtev. S temi izvzetji se priznava, da ta investicijska podjetja v tem pogledu ne povzročajo tveganj, ki so enake narave kot tveganja kreditnih institucij. Za investicijska podjetja, ki izvajajo dejavnosti, ki jih zadeva sedanji bonitetni okvir in ki vključujejo trgovanje s finančnimi instrumenti v omejenem obsegu, veljajo ustrezne zahteve okvira v smislu kapitala, vendar pa so upravičene do izvzetij na drugih področjih, kot so likvidnost, velike izpostavljenosti in finančni vzvod. Za investicijska podjetja z dovoljenjem, za katerega te omejitve ne veljajo, veljajo enake bonitetne zahteve kot za kreditne institucije.

(7) Trgovanje s finančnimi instrumenti bodisi zaradi upravljanja tveganj, varovanja ali upravljanja likvidnosti bodisi zaradi sprejemanja pozicij glede smeri vrednosti instrumentov v določenem obdobju je dejavnost, ki jo lahko opravljajo kreditne institucije in investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje za svoj račun in ki jo že obravnava bonitetni okvir iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU. Da bi preprečili, da bi kreditne institucije in investicijska podjetja na tem področju imeli neenake konkurenčne pogoje, ki bi lahko povzročili regulativno arbitražo, bi se morale kapitalske zahteve, ki izhajajo iz tistih pravil, ki obravnavajo tveganje, še naprej uporabljati tudi za ta investicijska podjetja. Pravila zajemajo tudi izpostavljenosti teh investicijskih podjetij do nasprotnih strank v poslu pri posebnih poslih in ustrezne kapitalske zahteve, ki bi se zato prav tako morale še naprej uporabljati za investicijska podjetja na poenostavljen način. Pravila o velikih izpostavljenostih iz sedanjega bonitetnega okvira pa so ustrezna tudi takrat, ko so trgovinske izpostavljenosti teh investicijskih podjetij do posebnih nasprotnih strank zelo velike, s čimer ustvarjajo čezmerno koncentriran vir tveganja za investicijsko podjetje zaradi neplačila nasprotne stranke. Zato bi bilo treba tudi ta pravila še naprej uporabljati za investicijska podjetja na poenostavljen način.

(8) Razlike pri uporabi obstoječega bonitetnega okvira v različnih državah članicah ogrožajo enake konkurenčne pogoje za investicijska podjetja v Uniji. Te razlike izhajajo iz splošne zapletenosti uporabe okvira za različna investicijska podjetja na podlagi storitev, ki jih ta opravljajo, kadar nekateri nacionalni organi prilagodijo ali poenostavijo tako uporabo v nacionalnem pravu ali v praksi. Ker obstoječi bonitetni okvir ne obravnava vseh tveganj, s katerimi se srečujejo nekatere vrste investicijskih podjetij, in vseh tveganj, ki jih tovrstna podjetja predstavljajo, se za določena investicijska podjetja v nekaterih državah članicah uporabljajo veliki kapitalski pribitki. Za obravnavo navedenih tveganj bi bilo treba oblikovati enotne določbe, da bi zagotovili usklajen bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji.

(9) Potrebna je torej posebna bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti niso sistemska. Za sistemska investicijska podjetja pa bi se moral še naprej uporabljati obstoječi bonitetni okvir iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU. Ta investicijska podjetja so vrsta investicijskih podjetij, za katera se trenutno uporablja okvir, določen z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, ter niso upravičena do namenskih izvzetij iz katerih koli njunih glavnih zahtev. Največja in medsebojno najbolj povezana investicijska podjetja imajo poslovne modele in profile tveganosti, ki so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Ta podjetja zagotavljajo bančnim podobne storitve in prevzemajo precejšnja tveganja. Poleg tega velikost sistemskih investicijskih podjetij, njihovi poslovni modeli in profili tveganosti predstavljajo enako grožnjo stabilnemu in pravilnemu delovanju finančnih trgov kot velike kreditne institucije. Zato je primerno, da se za navedena investicijska podjetja še naprej uporabljajo pravila iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU.

(10) S posebno bonitetno ureditvijo za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti ne štejejo za sistemska, bi morali obravnavati posebne poslovne prakse različnih vrst investicijskih podjetij. Zlasti za investicijska podjetja, ki imajo največ možnosti, da bodo ustvarila tveganja za stranke, trge ali pravilno delovanje njih samih, bi se morale uporabljati jasne in učinkovite bonitetne zahteve, prilagojene tem posebnim tveganjem. Te bonitetne zahteve bi morale biti prilagojene tako, da bi bile v sorazmerju z zadevno vrsto investicijskega podjetja in z najboljšimi interesi njegovih strank ter s spodbujanjem nemotenega in pravilnega delovanja trgov, na katerih deluje tovrstno investicijsko podjetje. Obravnavati bi morale opredeljena področja tveganja in zagotoviti možnost, da investicijsko podjetje v primeru propada preneha poslovati v skladu s predpisi, pri čemer povzroči čim manj motenj za stabilnost finančnih trgov.

(11) Ureditev, predvidena v tej uredbi, ne bi smela vplivati na obveznosti imenovanih vzdrževalcev trga na mestih trgovanja, da v skladu z Direktivo 2014/65/EU zagotavljajo kotacije in so trajno prisotni na trgu.

(12) Bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki glede na velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti ne štejejo za sistemska, bi se morala uporabljati za vsako investicijsko podjetje na posamični podlagi. Da bi poenostavili uporabo bonitetnih zahtev za investicijska podjetja v Uniji, ki so del bančnih skupin, pa bi morali v izogib motenju delovanja določenih poslovnih modelov, katerih tveganja so že obravnavana z uporabo bonitetnih pravil, investicijskim podjetjem omogočiti, da po potrebi in na podlagi odobritve pristojnih organov uporabljajo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU pod pogojem, da njihovo odločitev za to ne narekujejo nameni regulativne arbitraže. Nadalje, ker so tveganja, ki jih povzročajo mala in nepovezana investicijska podjetja večinoma omejena, bi jim bilo treba omogočiti, da so izvzeta iz posebnih bonitetnih zahtev za investicijska podjetja, kadar so del bančne skupine ali skupine investicijskih podjetij, ki ima sedež v isti državi članici in za katero tam velja konsolidirani nadzor na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU ali na podlagi te uredbe in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), kot je ustrezno, saj bi morali v takih primerih ta tveganja ustrezno obravnavati navedeni bonitetni okviri.Da bi vzpostavili podobno obravnavo, kot je tista, ki so jo deležne skupine investicijskih podjetij na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, za skupine, ki jih sestavljajo samo investicijska podjetja, ali kadar se konsolidacija na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ne uporablja, bi bilo treba zahtevati, da obvladujoče podjetje v takih skupinah izpolnjuje zahteve te uredbe na podlagi bonitetno konsolidiranega položaja skupine. Namesto bonitetne konsolidacije pa lahko pristojni organi v primeru, da imajo take skupine investicijskih podjetij enostavnejše strukture in profile tveganosti, omogočijo, da ima obvladujoče podjetje v teh skupinah zadosten kapital za kritje knjigovodske vrednosti svojih deležev v odvisnih podjetjih. Kadar so mala in nepovezana investicijska podjetja del zavarovalniške skupine, bi morala imeti možnost, da so izvzeta iz zahtev po razkritju.

(13) Da bi se lahko investicijska podjetja še naprej zanašala na svoj obstoječi kapital za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na podlagi posebnega bonitetnega okvira za investicijska podjetja, bi bilo treba opredelitev in sestavo kapitala uskladiti z Uredbo (EU) št. 575/2013. To vključuje polne odbitke bilančnih postavk od kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot so odložene terjatve za davek in deleži v kapitalskih instrumentih drugih subjektov finančnega sektorja. Vendar bi morala imeti investicijska podjetja možnost, da iz odbitkov izvzamejo nepomembne

([7]) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27 Novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (glej stran 64 tega Uradnega lista).

deleže v kapitalskih instrumentih subjektov finančnega sektorja, če so namenjeni trgovanju, zato da se podpre vzdrževanje trga teh instrumentov. Da bi bila sestava kapitala usklajena z Uredbo (EU) št. 575/2013, so bili ustrezni količniki posameznih vrst kapitala preslikani v kontekst te uredbe. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da so investicijskim podjetjem prek te uredbe tudi zlahka dostopne, bi morala Komisija preveriti, ali je ustrezno, da se opredelitev in sestava kapitala še naprej usklajujeta z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(14) Da bi zagotovili, da investicijska podjetja vselej poslujejo na podlagi ravni kapitala, potrebne za izdajo dovoljenja, bi morala vsa investicijska podjetja vedno izpolnjevati zahtevo za stalni minimalni kapital, enako ustanovnemu kapitalu, potrebnemu za izdajo dovoljenja za opravljanje ustreznih investicijskih storitev in določenemu v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034.

(15) Da bi se zagotovila enostavna uporaba minimalne kapitalske zahteve za mala in nepovezana investicijska podjetja, bi ta podjetja morala imeti kapital, ki bi bil enak bodisi zahtevi za stalni minimalni kapital bodisi četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov, merjenih na podlagi njihovih dejavnosti v predhodnem letu, kar koli od tega je višje. Malim in nepovezanim investicijskim podjetjem, ki želijo biti previdnejša in se izogniti učinkom izrazitega naglega padca v primeru prerazvrstitve, ne bi smeli prepovedati, da imajo več kapitala, kot ga zahteva ta uredba, ali da uporabljajo strožje ukrepe, kot jih določa ta uredba.

(16) Da bi se upoštevala večja tveganja investicijskih podjetij, ki se ne uvrščajo med mala in nepovezana podjetja, bi morala biti minimalna kapitalska zahteva za ta podjetja enaka njihovi zahtevi za stalni minimalni kapital, četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta ali vsoti njihove zahteve na podlagi sklopa dejavnikov tveganja, prilagojenih investicijskim podjetjem (faktorjev K), po kateri se kapital določi glede na tveganja na posebnih poslovnih področjih investicijskih podjetij, karkoli od tega je višje.

(17) Investicijska podjetja bi se morala za namene posebnih bonitetnih zahtev za investicijska podjetja šteti za mala in nepovezana, kadar ne izvajajo investicijskih storitev, ki predstavljajo veliko tveganje za stranke, trge ali njih same ter kadar je zaradi njihove velikosti manj verjetno, da bodo nastali splošni negativni učinki za stranke in trge, če se uresničijo tveganja, značilna za njihovo poslovno dejavnost, ali če propadejo. V skladu s tem bi bilo treba mala in nepovezana investicijska podjetja opredeliti kot investicijska podjetja, ki ne poslujejo za svoj račun ali povzročajo tveganj, izhajajočih iz trgovanja s finančnimi instrumenti, ne upravljajo sredstev ali denarja strank, imajo sredstva v vrednosti manj kot 1,2 milijarde EUR v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in v okviru nediskrecijskih (svetovalnih) ureditev, obravnavajo naročila strank v vrednosti manj kot 100 milijonov EUR na dan za denarne posle oziroma manj kot 1 milijarda EUR na dan za izvedene finančne instrumente, in imajo bilanco stanja, katere vrednost je manjša od 100 milijonov EUR, vključno z zunajbilančnimi postavkami, njihovi skupni bruto letni prihodki od investicijskih storitev pa znašajo manj kot 30 milijonov EUR.

(18) Da bi preprečili regulativno arbitražo in da bi bila investicijska podjetja v manjši meri spodbujana k temu, da bi dejavnosti prestrukturirala tako, da ne bi presegla pragov, nad katerimi se ne bi več uvrščala med mala in nepovezana investicijska podjetja, bi se morali pragovi za upravljana sredstva, obravnavana naročila strank, obseg bilance stanja in skupne letne bruto prihodke uporabljati na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del iste skupine. Drugi pogoji, tj. ali investicijsko podjetje upravlja denar strank, upravlja ali ščiti sredstva strank ali trguje s finančnimi instrumenti in prevzema tržno tveganje ali tveganje nasprotne stranke, so binarni in ne omogočajo takega prestrukturiranja, zato bi se morali oceniti na posamični podlagi. Da bi se stalno zajemali razvijajoči se poslovni modeli in tveganja, ki jih ti predstavljajo, bi se morali ti pogoji in pragovi oceniti ob koncu dne; izjeme so upravljanje denarja strank, ki bi se moralo oceniti znotraj dne, ter obseg bilance stanja in skupni letni bruto prihodki, ki bi se morali oceniti na podlagi položaja investicijskega podjetja ob koncu preteklega poslovnega leta.

(19) Investicijsko podjetje, ki preseže regulativne pragove ali ne izpolni drugih pogojev, se ne bi smelo uvrstiti med mala in nepovezana podjetja, zanj pa bi morale veljati zahteve za druga investicijska podjetja, ob upoštevanju posebnih prehodnih določb iz te uredbe. To bi moralo investicijska podjetja spodbuditi k temu, da poslovne dejavnosti načrtujejo tako, da se bodo jasno štela za mala in nepovezana investicijska podjetja. Da bi bilo investicijsko podjetje obravnavano kot investicijsko podjetje, ki izpolnjuje zahteve za to, da se šteje za malo in nepovezano, bi bilo treba določiti fazo spremljanja, v kateri to investicijsko podjetje vsaj šest zaporednih mesecev izpolnjuje pogoje in ne presega ustreznih pragov.

(20) Vsa investicijska podjetja bi morala izračunati svojo kapitalsko zahtevo s sklicevanjem na nabor faktorjev K, ki zajemajo tveganje za stranko (RtC), tveganje za trg (RtM) in tveganje za podjetje (RtF). Faktorji K v okviru RtC zajemajo upravljana sredstva strank in svetovanje, ki se izvaja (K-AUM), denar strank, ki se upravlja (K-CMH), zaščitena in upravljana sredstva (K-ASA) ter obravnavana naročila strank (K-COH).

(21) Faktor K v okviru RtM zajema tveganje neto pozicije (K-NPR) v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013 za tržno tveganje ali, kadar to dovoli pristojni organ za posebne vrste investicijskih podjetij, ki poslujejo za svoj račun prek klirinških članov, na podlagi vseh kritij, ki jih zahteva klirinški član investicijskega podjetja (K-CMG). Investicijska podjetja bi morala imeti možnost, da K-NPR in K-CMG uporabljajo istočasno na podlagi portfelja.

(22) Faktorji K v okviru RtF zajemajo izpostavljenost investicijskega podjetja zaradi neplačila njegovih nasprotnih strank v poslu (K-TCD) v skladu s poenostavljenimi določbami za kreditno tveganje nasprotne stranke na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013, tveganje koncentracije pri velikih izpostavljenostih investicijskega podjetja do posebnih nasprotnih strank na podlagi določb navedene uredbe, ki se uporabljajo za tveganje velikih izpostavljenosti v trgovalni knjigi (K-CON), ter operativna tveganja iz naslova dnevnega toka trgovanja investicijskega podjetja (K-DTF).

(23) Skupna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K je vsota zahtev za faktorje K v okviru RtC, RtM in RtF. K-AUM, K-ASA, K-CMH, K-COH in K-DTF se nanašajo na obseg dejavnosti, na katere se nanašajo posamezni faktorji K. Obsegi za K-CMH, K-ASA in K-DTF se izračunajo na podlagi drsečega povprečja v preteklih devetih mesecih. Obseg za K-COH se izračuna na podlagi drsečega povprečja v preteklih šestih mesecih, za K-AUM pa temelji na preteklih 15 mesecih. Obsegi se pomnožijo z ustreznimi koeficienti, določenimi v tej uredbi, da se določi kapitalska zahteva. Kapitalske zahteve za K-NPR so izpeljane iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kapitalske zahteve za K-CON in K-TCD pa temeljijo na poenostavljeni uporabi ustreznih zahtev iz navedene uredbe za obravnavo velikih izpostavljenosti v trgovalni knjigi oziroma za obravnavo kreditnega tveganja nasprotne stranke. Znesek faktorja K je enak nič, če investicijsko podjetje ne izvaja ustrezne dejavnosti.

(24) Faktorji K v okviru RtC so približki, ki zajemajo tista poslovna področja investicijskih podjetij, ki bi lahko v primeru težav povzročila škodo strankam. K-AUM zajema tveganje povzročitve škode strankam zaradi nepravilnega diskrecijskega upravljanja njihovih portfeljev ali zaradi slabega izvajanja, zagotavlja pa jamstva in koristi za stranke v smislu kontinuitete storitev upravljanja portfeljev in investicijskega svetovanja. K-ASA zajema tveganje zaščite in upravljanja sredstev strank ter zagotavlja, da imajo investicijska podjetja kapital, ki je sorazmeren takim stanjem, ne glede na to, ali so v bilanci stanja podjetja ali na računih tretjih oseb. K-CMH zajema tveganje morebitne škode, kadar investicijsko podjetje upravlja denar svojih strank, pri čemer se upošteva, ali je ta denar v bilanci stanja podjetja ali na računih tretjih oseb, ureditev po veljavnem nacionalnem pravu pa določa, da je denar strank v primeru stečaja, insolventnosti ali začetka reševanja ali stečajnega upravljanja investicijskega podjetja zaščiten. K-CMH ne vključuje denarja stranke, ki je položen na (skrbniški) bančni račun na ime stranke same, kadar ima investicijsko podjetje dostop do denarja stranke prek pooblastila tretje osebe. K-COH zajema morebitno tveganje za stranke investicijskega podjetja, ki izvršuje naročila (v imenu stranke in ne v imenu samega investicijskega podjetja), na primer v okviru strankam namenjenih storitev, ki vključujejo samo izvrševanje, ali v primeru, da je investicijsko podjetje del verige naročil strank.

(25) Faktor K v okviru RtM za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, temelji na pravilih za tržno tveganje za pozicije v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Tako lahko investicijska podjetja izberejo, da bodo uporabila standardizirani pristop, alternativni standardizirani pristop iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali pa imajo možnost uporabiti notranje modele, ko bi se slednja dva pristopa začela uporabljati za kreditne institucije ne samo za namene poročanja, temveč tudi za namene kapitalskih zahtev. Investicijska podjetja pa bi morala v tem času in še vsaj pet let po datumu začetka uporabe te uredbe za namen izračuna svojega K-NPR uporabljati okvir tržnih tveganj (standardizirani pristop ali, če je ustrezno, notranje modele)

iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Če se za kreditne institucije določbe iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) nikoli ne začnejo uporabljati za namene kapitalskih zahtev, bi morala investicijska podjetja za namene izračuna K-NPR še naprej uporabljati zahteve iz naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013. Lahko pa je kapitalska zahteva investicijskih podjetij, ki se ukvarjajo s trgovanjem s finančnimi instrumenti in katerih pozicije so predmet kliringa, enaka znesku vseh kritij, ki jih zahteva njihov klirinški član, pomnoženemu s fiksnim multiplikatorjem, če to odobri pristojni organ in so izpolnjeni določeni pogoji.Uporaba K-CMG bi morala temeljiti v prvi vrsti na trgovalni dejavnosti investicijskega podjetja, za katero se v celoti ali pretežno uporablja ta pristop. Lahko pa organ investicijskemu podjetju, za katerega je pristojen, omogoči, da K-CMG delno uporabi, če se ta pristop uporabi za vse pozicije, ki so predmet kliringa ali kritja, in se uporabi ena od treh možnih metod za izračun K-NPR za portfelje, ki niso predmet kliringa. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da bodo investicijskim podjetjem prek te uredbe tudi zlahka dostopne, bi bilo treba pri morebitnem naknadnem preverjanju glede uporabe metod za izračun faktorjev K obenem preveriti, ali je ustrezno, da se izračun K-NPR še naprej usklajuje s pravili za tržno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige v finančnih instrumentih, v tujih valutah in blagu v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(26) Za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, faktorji K za K-TCD in K-CON, povezani z RtF, pomenijo poenostavljeno uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 575/2013 o kreditnemu tveganju nasprotne stranke oziroma tveganju velikih izpostavljenosti. K-TCD zajema tveganje za investicijsko podjetje s strani nasprotnih strank v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), repo poslih, poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga, poslih z dolgim rokom poravnave, poslih kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ali morebitnih drugih poslih financiranja z vrednostnimi papirji ter s strani prejemnikov posojil, ki jih investicijsko podjetje dopolnilno odobri v okviru investicijske storitve, ki ne bodo izpolnili svojih obveznosti, pri čemer se vrednost izpostavljenosti na podlagi nadomestitvenih stroškov in pribitka za potencialno prihodnjo izpostavljenost pomnoži z dejavniki tveganja na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ob upoštevanju olajševalnih učinkov efektivnega pobota in izmenjave zavarovanja. Da bi obravnavo kreditnega tveganja nasprotne stranke dodatno uskladili z Uredbo (EU) št. 575/2013, bi bilo treba dodati tudi fiksen multiplikator 1,2 in multiplikator za prilagoditev kreditnega vrednotenja (CVA), da se upošteva trenutna tržna vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke za investicijsko podjetje v specifičnih poslih. K-CON zajema tveganje koncentracije v zvezi s posameznimi ali močno povezanimi nasprotnimi strankami iz zasebnega sektorja, pri katerih imajo podjetja izpostavljenosti, ki znašajo več kot 25 % njihovega kapitala ali presegajo posebne druge pragove v zvezi s kreditnimi institucijami ali drugimi investicijskimi podjetji, pri čemer se naloži kapitalski pribitek v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 za čezmerne izpostavljenosti, ki presegajo te omejitve. K-DTF pa zajema operativna tveganja za investicijsko podjetje pri velikih obsegih trgovanja za svoj račun ali za stranke v svojem imenu v enem dnevu, ki bi lahko nastala zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov, na podlagi hipotetične vrednosti dnevnih poslov, ob upoštevanju časa do zapadlosti obrestnih izvedenih finančnih instrumentov, da se omejijo povečanja kapitalskih zahtev, zlasti za kratkoročne pogodbe, pri katerih so zaznavna operativna tveganja manjša.

(27) Vsa investicijska podjetja bi morala spremljati in nadzorovati svoje tveganje koncentracije, tudi v zvezi s svojimi strankami. Vendar bi morala o tveganjih koncentracije pristojnim organom poročati samo investicijska podjetja, za katera velja minimalna kapitalska zahteva na podlagi faktorjev K. Za investicijska podjetja, ki so specializirana za izvedene finančne instrumente na blago ali pravice do emisij ali njihove izvedene finančne instrumente in ki imajo velike koncentrirane izpostavljenosti do nefinančnih nasprotnih strank, se lahko omejitve za tveganje koncentracije presežejo brez dodatnega kapitala na podlagi K-CON, če to koristi poslovanju, financiranju ali upravljanju tveganj.

(28) Vsa investicijska podjetja bi morala imeti notranje postopke za spremljanje in upravljanje svojih likvidnostnih zahtev. Ti postopki pomagajo zagotavljati, da investicijska podjetja v daljšem obdobju delujejo pravilno, ne da bi morala rezervirati posebno likvidnost za stresne razmere. V ta namen bi morala vsa investicijska podjetja vedno imeti likvidna sredstva, ki bi znašala najmanj eno tretjino njihovih stalnih splošnih stroškov. Vendar bi morali imeti pristojni organi možnost, da mala in nepovezana investicijska podjetja izvzamejo iz te zahteve. Navedena likvidna

([8]) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

sredstva bi morala biti visokokakovostna in usklajena s tistimi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ([9]) in z odbitki, ki se na podlagi navedene delegirane uredbe uporabijo za ta sredstva. Da bi se upoštevala razlika v profilih likvidnosti med investicijskimi podjetji in kreditnimi institucijami, bi bilo treba seznam primernih likvidnih sredstev dopolniti z neobremenjenim lastnim denarjem investicijskega podjetja in njegovimi kratkoročnimi vlogami (ki ne bi smeli vključevati denarja strank ali finančnih instrumentov, ki pripadajo strankam) in določenimi finančnimi instrumenti, za katere obstaja likvidni trg. Če mala in nepovezana investicijska podjetja ter investicijska podjetja, ki nimajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti trgovanja ali prve prodaje, niso izvzeta iz likvidnostnih zahtev, bi lahko kot likvidna sredstva vključila tudi postavke v zvezi s terjatvami do kupcev ter opravninami ali provizijami, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, če te postavke ne presegajo ene tretjine minimalne likvidnostne zahteve, ki se ne upoštevajo pri morebitnih dodatnih likvidnostnih zahtevah, ki jih naloži pristojni organ, in se zanje uporabi 50-odstotni odbitek.Investicijskim podjetjem bi bilo treba dovoliti, da v izjemnih okoliščinah padejo pod zahtevani prag, s tem da svoja likvidna sredstva unovčijo za kritje likvidnostnih zahtev, če o tem nemudoma obvestijo pristojni organ. Za vsa finančna jamstva, zagotovljena strankam, zaradi katerih lahko ob sprožitvi nastanejo večje likvidnostne potrebe, bi se moral znesek razpoložljivih likvidnih sredstev znižati za najmanj 1,6 % skupne vrednosti takih jamstev. Da bi zagotovili, da bodo zahteve sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij in da bodo investicijskim podjetjem v okviru področja uporabe te uredbe tudi zlahka dostopne, bi bilo treba naknadno preveriti, ali so likvidna sredstva, s katerimi se lahko izpolnjujejo minimalne likvidnostne zahteve, ustrezna, in tudi, ali je ustrezno, da se ta sredstva še naprej usklajujejo s tistimi iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in z odbitki, ki se na podlagi navedene delegirane uredbe uporabijo za ta sredstva.

(29) V povezavi z novo bonitetno ureditvijo bi bilo treba pripraviti sorazmeren in ustrezen okvir za regulativno poročanje ter ga skrbno prilagoditi poslovni dejavnosti investicijskih podjetij in zahtevam bonitetnega okvira. Zahteve za investicijska podjetja glede poročanja bi morale zadevati raven in sestavo kapitala, kapitalske zahteve in podlago za njihov izračun, profil dejavnosti in velikost v odnosu do parametrov, na podlagi katerih bi se ta podjetja štela za mala in nepovezana podjetja, likvidnostne zahteve in upoštevanje določb o tveganju koncentracije. Mala in nepovezana investicijska podjetja bi morala biti izvzeta iz obveznosti poročanja o tveganju koncentracije, o likvidnostnih zahtevah pa bi morala poročati le, kadar take zahteve veljajo zanje. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]), (EBA) bi moral pripraviti osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi bi dodatno določil podrobne predloge in ureditve za navedeno regulativno poročanje in določil predloge za razkritje kapitala. Ti standardi bi morali biti sorazmerni z velikostjo in zapletenostjo različnih investicijskih podjetij ter upoštevati zlasti, ali se investicijska podjetja štejejo za mala in nepovezana.

(30) Da bi investicijska podjetja, ki se ne štejejo za mala in nepovezana, zagotovila preglednost za svoje investitorje in v širšem smislu za trge, bi morala javno razkriti svoje ravni kapitala, kapitalske zahteve, ureditve upravljanja ter politike in prakse prejemkov. Za mala in nepovezana podjetja bi zahteve za javno razkritje veljale le, kadar bi ta investicijska podjetja izdala instrumente dodatnega temeljnega kapitala, in sicer zato, da bi se zagotovila preglednost za investitorje v te instrumente.

(31) Investicijska podjetja bi morala v skladu z načelom iz člena 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) uporabljati spolno nevtralne politike prejemkov. Pojasniti bi bilo treba tudi nekatera vprašanja v zvezi z razkritji o prejemkih. Zahteve po razkritju prejemkov, določene v tej uredbi, bi morale biti združljive s cilji pravil o prejemkih, zlasti da se za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskih podjetij, vzpostavijo in ohranijo politike in prakse prejemkov, ki bodo v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganj. Poleg tega bi bilo treba od institucij, za katere velja odstopanje od nekaterih pravil o prejemkih, zahtevati, da razkrijejo informacije o takšnem odstopanju.

([9]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

([10]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

(32) Da se investicijskim podjetjem omogoči nemoten prehod od zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU na zahteve iz te uredbe in Direktive (EU) 2019/2034, je primerno določiti ustrezne prehodne ukrepe. Zlasti bi bilo treba v obdobju petih let od datuma začetka uporabe te uredbe investicijskim podjetjem, za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi z njihovo kapitalsko zahtevo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU več kot podvojile, omogočiti, da ublažijo učinke morebitnih povečanj tako, da svojo kapitalsko zahtevo omejijo na dvakratnik svoje ustrezne kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU.

(33) Da nova investicijska podjetja s podobnimi profili kot obstoječa investicijska podjetja ne bi bila v slabšem položaju, bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera niso nikoli veljale kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo omejijo na dvakratnik svoje zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov.

(34) Prav tako bi bilo treba investicijskim podjetjem, za katera je veljala samo zahteva za ustanovni kapital v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU in za katera bi se kapitalske zahteve v skladu s to uredbo v primerjavi s tem, kar bi se zgodilo pri uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, več kot podvojile, omogočiti, da za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe svoje kapitalske zahteve v skladu s to uredbo omejijo na dvakratnik svoje zahteve glede ustanovnega kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU; izjema so lokalna podjetja iz točke (2)(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, za katera bi morala veljati posebna prehodna kapitalska zahteva, ki bi odražala njihovo višjo raven tveganja. Za namene sorazmernosti bi bilo treba določiti posebne prehodne kapitalske zahteve tudi za manjša investicijska podjetja in tista investicijska podjetja, ki izvajajo samo določene vrste investicijskih storitev, kadar ta ne bi bila upravičena do omejitve kapitalskih zahtev iz te uredbe na dvakratnik svojih zahtev glede ustanovnega kapitala iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU)2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]), in Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]), vendar bi se njihova zavezujoča kapitalska zahteva v skladu s to uredbo v primerjavi s tem, kar bi se zgodilo ob uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630, povečala.

(35) Ti prehodni ukrepi bi morali biti na voljo, kadar je ustrezno, tudi za investicijska podjetja iz člena 498 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s katerim so ta investicijska podjetja izvzeta iz kapitalskih zahtev iz navedene uredbe, medtem ko so zahteve za ustanovni kapital v zvezi z navedenimi investicijskimi podjetji odvisne od investicijskih storitev ali poslov, ki jih opravljajo. Njihove kapitalske zahteve bi se morale v skladu s prehodnimi določbami iz te uredbe za obdobje petih let od datuma začetka njene uporabe izračunavati ob upoštevanju zadevnih veljavnih ravni.

(36) Za obdobje petih let od datuma začetka uporabe te uredbe ali do datuma začetka uporabe sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v zvezi s kapitalskimi zahtevami za tržno tveganje v skladu s poglavjema 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, kar koli nastopi pozneje, bi morala investicijska podjetja, za katera se uporabljajo ustrezne določbe te uredbe, svojo kapitalsko zahtevo za trgovalno knjigo še naprej izračunavati v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630.

(37) Največja investicijska podjetja, ki zagotavljajo ključne storitve za trg na debelo in storitve investicijskega bančništva (poslovanje s finančnimi instrumenti za svoj račun ali prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa) imajo poslovne modele in profile tveganosti, podobne tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Pri svojih dejavnostih so izpostavljena kreditnemu tveganju, predvsem v obliki kreditnega tveganja nasprotne stranke, in tržnemu tveganju za pozicije, ki jih prevzemajo za svoj račun, bodisi v zvezi s strankami bodisi drugače. Zaradi svoje velikosti in sistemskega pomena predstavljajo tveganje za finančno stabilnost.

([11]) Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4).

([12]) Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

(38) Navedena velika investicijska podjetja prinašajo dodaten izziv v zvezi z učinkovitim bonitetnim nadzorom, ki ga izvajajo nacionalni pristojni organi. Čeprav največja investicijska podjetja izvajajo čezmejne storitve investicijskega bančništva v precejšnjem obsegu, so kot investicijska podjetja predmet bonitetnega nadzora, ki ga izvajajo organi, imenovani na podlagi Direktive 2014/65/EU, ti pa niso nujno pristojni organi, ki so imenovani na podlagi Direktive 2013/36/EU. Zato lahko nastanejo neenaki konkurenčni pogoji pri uporabi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU v Uniji ter se nadzornikom prepreči, da bi pridobili splošen bonitetni pregled, ki je ključen za učinkovito obravnavo tveganj, povezanih z velikimi čezmejnimi investicijskimi podjetji. Zato lahko bonitetni nadzor postane manj učinkovit in lahko povzroči tudi izkrivljanje konkurence v Uniji. Zato bi bilo treba največjim investicijskim podjetjem podeliti status kreditnih institucij, da bi se ustvarile sinergije v zvezi z nadzorom čezmejnih dejavnosti trga na debelo v skupini primerljivih subjektov, s čimer bi se spodbujali enaki konkurenčni pogoji in omogočal dosleden nadzor po vseh skupinah.

(39) Ker so navedena investicijska podjetja postala kreditne institucije, bi torej morali zanje še naprej veljati Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU, pristojni organi, odgovorni za kreditne institucije, vključno z Evropsko centralno banko v okviru enotnega mehanizma nadzora, pa bi jih morali nadzirati. S tem bi bilo zagotovljeno, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja na usklajen in učinkovit način ter da se enotni pravilnik za finančne storitve uporablja na isti način za vse kreditne institucije, ob upoštevanju njihovega sistemskega pomena. Da bi se preprečila regulativna arbitraža in zmanjšala tveganja izogibanja, bi si pristojni organi morali prizadevati, da skupine, ki so potencialno sistemsko pomembne, svojih dejavnosti ne bi strukturirale tako, da ne bi presegle pragov, določenih v točki 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in se s tem izognile obveznosti, da morajo pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU.

(40) Velikim investicijskim podjetjem, ki so se spremenila v kreditne institucije, bi morali omogočati, da od javnosti sprejemajo vloge ali druga vračljiva sredstva in da dajejo kredite za svoj račun šele takrat, ko pridobijo dovoljenje za te dejavnosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Opravljanje vseh takšnih dejavnosti, vključno s sprejemanjem vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanjem kreditov za svoj račun, ne bi smelo biti nujna zahteva, da bi bila podjetja obravnavana kot kreditne institucije. Sprememba, ki jo v zvezi z opredelitvijo kreditne institucije uvaja ta uredba, torej ne bi smela posegati v nacionalne ureditve o izdajanju dovoljenj, ki jih države članice uporabljajo v skladu z direktivama 2013/36/EU in (EU) 2019/2034, vključno z morebitnimi določbami, ki bi lahko bile po mnenju držav članic primerne za pojasnitev, katere dejavnosti lahko začnejo opravljati velika investicijska podjetja, ki jih zajema spremenjena opredelitev kreditnih institucij.

(41) Poleg tega je cilj nadzora kreditnih institucij na konsolidirani podlagi tudi zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, da pa bi bil ta nadzor učinkovit, bi se moral uporabljati za vse skupine, vključno s skupinami, katerih obvladujoča podjetja niso kreditne institucije ali investicijska podjetja. Zato bi morala za vse kreditne institucije, vključno s tistimi, ki so prej imele status investicijska podjetja, veljati pravila o posamičnem in konsolidiranem nadzoru obvladujočega podjetja s strani pristojnih organov v skladu z oddelkom I poglavja 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

(42) Poleg tega je mogoče, da imajo velika investicijska podjetja, ki sicer niso sistemsko pomembna, vendar pa poslujejo za svoj račun, izvajajo prvo prodajo finančnih instrumentov ali ponujajo finančne instrumente z obveznostjo odkupa, poslovne modele in profile tveganosti, podobne tistim, ki jih imajo druge sistemske institucije. Zaradi svoje velikosti in svojih dejavnosti pa je mogoče, da taka investicijska podjetja predstavljajo določena tveganja za finančno stabilnost in bi zanje, čeprav se njihova pretvorba v kreditno institucijo zaradi njihove narave in zapletenosti ne šteje za primerno, še naprej morala veljati enaka bonitetna obravnava kot za kreditne institucije. Da bi se preprečila regulativna arbitraža in zmanjšala tveganja izogibanja, bi si pristojni organi obenem morali prizadevati, da investicijska podjetja svojih dejavnosti ne bi strukturirala tako, da ne bi presegla praga 15 milijard EUR, povezanega s skupno vrednostjo sredstev na posamezni ravni ali ravni skupine, ali da bi neupravičeno omejevala diskrecijsko pravico pristojnih organov, da določijo, da za investicijska podjetja veljajo zahteve Uredbe (EU) št. 575/2013 in da morajo upoštevati bonitetne zahteve iz Direktive 2013/36/EU v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034.

(43) Z Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([13]) je bila na ravni Unije uvedena harmonizirana ureditev za odobritev dostopa podjetjem iz tretjih držav, ki opravljajo investicijske storitve ali posle, do primernih nasprotnih strank in poklicnih strank s sedežem v Uniji. Pogoj za dostop do notranjega trga je, da Komisija sprejme sklep o enakovrednosti in da Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]), (ESMA) registrira podjetje iz tretje države. Pomembno je, da se enakovrednost oceni na podlagi ustreznega veljavnega prava Unije in da je vzpostavljeno učinkovito orodje za spremljanje pogojev, pod katerimi se prizna enakovrednost. Iz teh razlogov bi se moralo od podjetij, registriranih v tretjih državah, zahtevati, da enkrat letno ESMA sporočijo informacije glede obsega in področja storitev in dejavnosti, ki se opravljajo v Uniji. Izboljšati je treba tudi sodelovanje med nadzornimi organi v zvezi s spremljanjem, izvrševanjem in izpolnjevanjem pogojev glede enakovrednosti.

(44) Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje in spodbujali preglednost trga Unije, bi bilo treba spremeniti Uredbo (EU) št. 600/2014, da bi ne glede na velikost posla za ponudbe sistematičnih internalizatorjev ter njihovo izboljšanje cen in njihove pogodbene cene veljal režim za korake kotacije. Posledično bi morali trenutno veljavni regulativni tehnični standardi, ki obravnavajo režim za korake kotacije, veljati tudi za razširjeni obseg uporabe Uredbe (EU) št. 600/2014.

(45) Da bi zagotovili zaščito investitorjev ter celovitost in stabilnost finančnih trgov v Uniji, bi morala Komisija pri sprejemanju sklepa o enakovrednosti upoštevati morebitna tveganja, ki jih predstavljajo storitve in dejavnosti, ki bi jih lahko podjetja iz zadevne tretje države opravljala na podlagi navedenega sklepa. Sistemski pomen podjetij iz zadevne tretje države bi bilo treba obravnavati na podlagi meril, kot sta verjetni obseg in področje storitev in dejavnosti, ki jih ta podjetja opravljajo. Z istim namenom bi morala Komisija imeti možnost, da upošteva, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustrezne politike Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem v skladu s členom 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]). Komisija bi morala specifične bonitetne zahteve, organizacijske zahteve ali zahteve glede poslovanja obravnavati kot enakovredne samo, če je doseženi učinek enak. Nadalje bi Komisija morala imeti možnost, da po potrebi sprejme sklepe o enakovrednosti samo za specifične storitve ali dejavnosti oziroma za specifične kategorije le-teh, kot so navedene v oddelku A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

(46) EBA je v sodelovanju z ESMA izdal poročilo na podlagi temeljite analize ozadja, zbiranja podatkov in posvetovanja glede prilagojene bonitetne ureditve za vsa nesistemska investicijska podjetja, ki je podlaga za revidirani bonitetni okvir za investicijska podjetja.

(47) Da bi se zagotovila harmonizirana uporaba te uredbe, bi moral EBA pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se določi področje uporabe in metode za bonitetno konsolidacijo skupin investicijskih podjetij, izračun stalnih splošnih stroškov, merjenje faktorjev K, opredelitev pojma ločeni računi v zvezi z denarjem strank, prilagoditev koeficientov za K-DTF v primeru težkih tržnih pogojev, izračun za določitev kapitalskih zahtev, enakih skupnemu kritju, ki ga zahtevajo klirinški člani, predloge za javna razkritja, vključno glede investicijskih politik investicijskih podjetij, in regulativno poročanje, ki se zahteva na podlagi te uredbe, ter informacije, ki jih je treba posredovati pristojnim organom glede pragov za pridobitev dovoljenja kot kreditna institucija. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da lahko te regulativne tehnične standarde uporabljajo vsa zadevna investicijska podjetja na način, ki je sorazmeren z naravo, obsegom in zapletenostjo teh investicijskih podjetij in njihovih dejavnosti.

([13]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

([14]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

([15]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(48) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravita EBA in ESMA, z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU ter členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(49) Da bi se zagotovila enotna uporaba te uredbe in da bi se upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te uredbe s pojasnitvijo opredelitev pojmov v tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([16]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(50) Da bi zagotovili pravno varnost in preprečili prekrivanja med sedanjim bonitetnim okvirom, ki se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja, in to uredbo, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU spremeniti tako, da se investicijska podjetja izvzamejo iz njunega področja uporabe. Vendar bi morale za investicijska podjetja, ki so del bančne skupine, še naprej veljati tiste določbe v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ki so relevantne za bančno skupino, kot so določbe o vmesni EU nadrejeni osebi iz člena 21b Direktive 2013/36/EU, in pravila o bonitetni konsolidaciji iz poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(51) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve učinkovitega in sorazmernega bonitetnega okvira za zagotovitev, da investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje v Uniji poslujejo na trdni finančni podlagi in se ustrezno upravljajo, kadar je primerno tudi v najboljšem interesu njihovih strank, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL 1

SPLOŠNE DOLOČBE

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje in so nadzorovana na podlagi Direktive 2014/65/EU ter so glede upoštevanja bonitetnih zahtev na podlagi Direktive (EU) 2019/2034 nadzorovana v zvezi z naslednjim:

(a) kapitalskimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi tveganja za podjetje, tveganja za stranko in tveganja za trg;

(b) zahtevami za omejitev tveganja koncentracije;

(c) likvidnostnimi zahtevami v zvezi z merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;

([16]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(d) zahtevami glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c);

(e) zahtevami po javnem razkritju.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje in je nadzorovano na podlagi Direktive 2014/65/EU in ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kadar podjetje ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica, uporablja zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, če velja kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) skupna vrednost konsolidiranih sredstev investicijska podjetja, izračunana kot povprečje preteklih 12 mesecev brez vrednosti posameznih sredstev morebitnih odvisnih podjetij s sedežem zunaj Unije, ki opravljajo katero koli dejavnost iz tega pododstavka, je enaka ali presega 15 milijard EUR;

(b) skupna vrednost konsolidiranih sredstev investicijskega podjetja je manj kot15 milijard EUR, investicijsko podjetje pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh podjetij v skupini, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot15 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 15 milijard EUR, oboje izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev brez vrednosti posameznih sredstev morebitnih odvisnih podjetij s sedežem zunaj Unije, ki opravljajo katero od dejavnosti iz tega pododstavka, ali

(c) za investicijsko podjetje velja sklep, ki ga pristojni organ sprejme v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034.

Investicijska podjetja iz tega odstavka so nadzorovana glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU, vključno glede določitve konsolidacijskega nadzornika, kadar taka investicijska podjetja sodijo v skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v točki 25 člena 4(1) te uredbe.

3. Odstopanje iz odstavka 2 se ne uporablja, kadar investicijsko podjetje več ne dosega katerih koli pragov iz navedenega odstavka, izračunanih v obdobju 12 zaporednih mesecev, ali kadar pristojni organ v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2019/2034 tako odloči. Investicijsko podjetje pristojnemu organu brez nepotrebnega odlašanja poroča o vsaki prekoračitvi praga v tem času.

4. Za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2, še naprej veljajo zahteve iz členov 55 in 59.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi dovolijo, da investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje in je nadzorovano na podlagi Direktive 2014/65/EU in ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, uporablja zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom v skladu z določbami poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) investicijsko podjetje na podlagi te uredbe uradno obvesti pristojni organ in po potrebi konsolidacijskega nadzornika;

(c) pristojni organ meni, da je uporaba kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 pri investicijskem podjetju na posamični podlagi, pri skupini na konsolidirani podlagi, kot je ustrezno, bonitetno zanesljiva, da ne vodi v zmanjšanje kapitalskih zahtev za investicijsko podjetje na podlagi te uredbe in da ni njen namen regulativna arbitraža.

Pristojni organi investicijskemu podjetju v dveh mesecih od prejetja uradnega obvestila iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka sporočijo, da so na podlagi prvega pododstavka sklenili, da bodo dovolili uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, o čemer obvestijo tudi EBA. Kadar pristojni organ sklene, da ne bo dovolil uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, to v celoti utemelji.

Investicijska podjetja iz tega odstavka so nadzorovana glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU, vključno glede določitve konsolidacijskega nadzornika, kadar taka investicijska podjetja sodijo v skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v točki 25 člena 4(1) te uredbe.

Za namene tega odstavka se člen 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ne uporablja.

Člen 2

Nadzorniška pooblastila

Zaradi zagotovitve skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila iz Direktive (EU) 2019/2034 in upoštevajo v njej določene postopke.

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani investicijskih podjetij

Ta uredba investicijskim podjetjem ne preprečuje, da bi imela več kapitala in njegovih sestavin ter več likvidnih sredstev ali da bi uporabljala strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „družba za pomožne storitve“ pomeni podjetje, katere osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost enega ali več investicijskih podjetij;

(2) „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje, kakor je opredeljena v točki 19 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(3) „klirinški član“ pomeni podjetje, ki ima sedež v državi članici in ustreza opredelitvi iz točke 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]);

(4) „stranka“ pomeni stranko, kakor je opredeljena v točki 9 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, razen za namene dela 4 te uredbe pomeni „stranka“ katero koli nasprotno stranko investicijskega podjetja;

(5) „trgovec z blagom in pravicami do emisije“ pomeni trgovca z blagom in pravicami do emisije, kakor je opredeljen v točki 150 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(6) „izvedeni finančni instrumenti na blago“ pomeni izvedene finančne instrumente na blago, kakor so opredeljeni v točki 30 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014;

(7) „pristojni organ“ pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034;

(8) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(9) „poslovanje za svoj račun“ pomeni poslovanje za svoj račun, kakor je opredeljeno v točki 6 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(10) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente, kakor so opredeljeni v točki 29 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014;

(11) „konsolidirani položaj“ pomeni položaj, ki nastane, ker se zahteve iz te uredbe v skladu s členom 7 uporabljajo za nadrejeno investicijsko podjetje Unije, obvladujoči investicijski holding Unije ali obvladujoči mešani finančni holding Unije, kot če bi to podjetje skupaj z vsemi investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami, družbami za pomožne storitve in vezanimi zastopniki v skupini investicijskih podjetij tvorilo eno samo investicijsko podjetje; za namene te opredelitve se izrazi „investicijsko podjetje“, „finančna institucija“, „družba za pomožne storitve“ in „vezani zastopnik“ uporabljajo tudi za podjetja s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imele sedež v Uniji, ustrezale opredelitvi teh izrazov;

(12) „konsolidirana podlaga“ pomeni na podlagi konsolidiranega položaja;

(13) „izvrševanje naročil v imenu strank“ pomeni izvrševanje naročil v imenu strank, kakor je opredeljeno v točki 5 člena 4 (1) Direktive 2014/65/EU;

([17]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

(14) „finančna institucija“ pomeni podjetje, ki ni kreditna institucija ali investicijsko podjetje in ni čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno s finančnimi holding, mešanimi finančnimi holdingi, investicijskimi holdingi in plačilnimi institucijami v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]), pa tudi družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točki (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([19]);

(15) „finančni instrument“ pomeni finančni instrument, kakor je opredeljen v točki 15 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(16) „finančni holding“ pomeni finančni holding, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(17) „subjekt finančnega sektorja“ pomeni subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v točki 27 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(18) „ustanovni kapital“ pomeni ustanovni kapital, kakor je opredeljen v točki 18 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034;

(19) „skupina povezanih strank“ pomeni skupino povezanih strank, kakor je opredeljena v točki 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(20) „investicijsko svetovanje“ pomeni investicijsko svetovanje, kakor je opredeljeno v točki 4 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(21) „investicijsko svetovanje stalnega značaja“ pomeni ponavljajoče se investicijsko svetovanje ter stalno ali občasno ocenjevanje in spremljanje ali pregledovanje finančnih instrumentov v portfelju stranke, vključno z naložbami, ki jih stranka izvede na podlagi pogodbenega dogovora;

(22) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 členu 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(23) „investicijski holding“ pomeni finančno institucijo, katere odvisna podjetja so izključno ali pretežno investicijska podjetja ali finančne institucije, pri čemer je vsaj eno od teh odvisnih podjetij investicijsko podjetje, in ki ni finančni holding, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(24) „investicijske storitve in posli“ pomeni investicijske storitve in posle, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(25) „skupina investicijskih podjetij“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja ali jo sestavljajo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([20]), od katerih je vsaj eno investicijsko podjetje, in ki ne vključuje kreditne institucije;

(26) „faktorji K“ pomeni kapitalske zahteve, določene v naslovu II dela 3 za tveganja, ki jih investicijsko podjetje predstavlja strankam, trgom in sebi;

(27) „upravljana sredstva“ ali „AUM“ pomeni vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje upravlja za svoje stranke v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih ureditev, ki pomenijo investicijsko svetovanje stalnega značaja;

(28) „denar strank, ki se upravlja“ ali „CMH“ pomeni znesek denarja strank, ki ga investicijsko podjetje upravlja, ob upoštevanju pravne ureditve v zvezi z ločevanjem sredstev in ne glede na nacionalno računovodsko ureditev, ki velja za denar strank, ki ga upravlja investicijsko podjetje;

(29) „zaščitena in upravljana sredstva“ ali „ASA“ pomeni vrednost sredstev, ki jih investicijsko podjetje ščiti in upravlja za stranke, ne glede na to, ali so sredstva prikazana v bilanci stanja investicijskega podjetja ali na računih tretjih oseb;

([18]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

([19]) Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009).

([20]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

(30) „obravnavana naročila strank“ ali „COH“ pomeni vrednost naročil, ki jih investicijsko podjetje obravnava za stranke na podlagi prejema in prenosa naročil strank ter na podlagi izvrševanja naročil v imenu strank;

(31) „tveganje koncentracije“ ali „CON“ pomeni izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja do stranke ali skupine povezanih strank, katerih vrednost presega omejitve iz člena 37(1);

(32) „zagotovljeno klirinško kritje“ ali „CMG“ pomeni znesek skupnega kritja, ki ga zahteva klirinški član ali kvalificirana centralna nasprotna stranka, pri čemer se izvrševanje in poravnava poslov investicijskega podjetja, ki posluje za svoj račun, izvajata pod odgovornostjo klirinškega člana ali kvalificirane centralne nasprotne stranke;

(33) „dnevni tok trgovanja“ ali „DTF“ pomeni dnevno vrednost poslov, ki jih investicijsko podjetje sklene, ko posluje za svoj račun ali izvršuje naročila v imenu strank za svoj račun, brez vrednosti naročil, ki jih investicijsko podjetje obravnava za stranke na podlagi prejema in prenosa naročil strank ter na podlagi izvrševanja naročil v imenu strank, ki se že upoštevajo v obsegu obravnavanih naročil strank;

(34) „tveganje neto pozicije“ ali „NPR“ pomeni vrednost poslov, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja;

(35) „neplačilo nasprotne stranke v poslu“ „TCD“ pomeni izpostavljenosti v trgovalni knjigi investicijskega podjetja pri instrumentih in poslih iz člena 25, zaradi katerih nastane tveganje neplačila nasprotne stranke v poslu;

(36) „tekoča tržna vrednost“ ali „CMV“ pomeni neto tržno vrednost portfelja poslov ali delov vrednostnih papirjev, za katere se uporablja pobot v skladu s členom 31, pri čemer se za izračun CMV uporabljajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;

(37) „posli z dolgim rokom poravnave“ pomeni posle z dolgim rokom poravnave, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 272 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(38) „posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja“ pomeni posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, kakor so opredeljeni v točki 10 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]);

(39) „upravljalni organ“ pomeni upravljalni organ, kakor je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(40) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([22]);

(41) „zunajbilančne postavke“ pomeni katere koli postavke iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 575/2013;

(42) „obvladujoče podjetje“ pomeni obvladujoče podjetje v smislu točke 9 člena 2 in člena 22 Direktive 2013/34/EU;

(43) „udeležba“ pomeni udeležbo, kakor je opredeljena v točki 35 členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(44) „dobiček“ pomeni dobiček, kakor je opredeljen v točki 121 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(45) „kvalificirana centralna nasprotna stranka“ ali „KCNS“ pomeni kvalificirano centralno nasprotno stranko, kakor je opredeljena v točki 88 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(46) „upravljanje portfeljev“ pomeni upravljanje portfeljev, kakor je opredeljeno v točki 8 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(47) „kvalificirani delež“ pomeni kvalificirani delež, kakor je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

([21]) Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

([22]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

(48) „posel financiranja z vrednostnimi papirji“ ali „SFT“ pomeni SFT, kakor je opredeljen v točki 11 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365;

(49) „ločeni računi“ za namene razpredelnice 1 v členu 15(2) pomeni račune pri subjektih, na katerih je v skladu s členom 4 Delegirane direktive Komisije (EU) 2017/593 ([23]) deponiran denar strank, ki ga upravlja investicijsko podjetje, ter, kadar je ustrezno, kadar je v veljavnem nacionalnem pravu določeno, da se v primeru stečaja ali začetka reševanja ali stečajnega upravljanja investicijskega podjetja ta denar ne sme uporabiti za poravnavo terjatev, ki zadevajo investicijsko podjetje, z izjemo terjatev strank;

(50) „repo posel“ pomeni repo posel, kakor je opredeljen v toči 9 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365;

(51) „odvisno podjetje“ pomeni odvisno podjetje, kakor je opredeljeno v točki 10 člena 2 in v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU, vključno s katerim koli odvisnim podjetjem odvisnega podjetja končnega obvladujočega podjetja;

(52) „vezani zastopnik“ pomeni vezanega zastopnika, kakor je opredeljen v točki 29 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(53) „skupni bruto prihodki“ pomeni letne poslovne prihodke investicijskega podjetja v zvezi z investicijskimi storitvami in posli investicijskega podjetja, za katere ima dovoljenje, vključno s prihodki iz obresti, prihodki od delnic in drugih vrednostnih papirjev s fiksnim ali spremenljivim donosom, prihodki od opravnin in provizij, dobički in izgubami, ki jih ima investicijsko podjetje na podlagi svojih trgovalnih sredstev, sredstev, merjenih po pošteni vrednosti, ali dejavnosti varovanja, vendar razen prihodkov, ki niso povezani z opravljenimi investicijskimi storitvami in posli;

(54) „trgovalna knjiga“ pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih investicijsko podjetje ima za namene trgovanja ali zaradi varovanja pozicij, ki jih ima za namene trgovanja;

(55) „pozicije, namenjene trgovanju“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) pozicije za lasten račun in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank in vzdrževanja trga;

(b) pozicije, ki naj bi se kratkoročno ponovno prodale;

(c) pozicije, ki naj bi omogočile zaslužek na račun dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih razlik med prodajno in nakupno ceno ali na račun drugih sprememb cene ali obrestne mere;

(56) „nadrejeno investicijsko podjetje Unije“ pomeni investicijsko podjetje v državi članici, ki je del skupine investicijskih podjetij in ima odvisno podjetje, ki je investicijsko podjetje ali finančna institucija, ali ki je udeleženo v takem investicijskem podjetju ali finančni instituciji in samo ni odvisno podjetje drugega investicijska podjetja, ki ima dovoljenje v kateri od držav članic, ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri od držav članic;

(57) „nadrejeni investicijski holding Unije“ pomeni investicijski holding v državi članici, ki je del skupine investicijskih podjetij in sam ni odvisno podjetje investicijskega podjetja z dovoljenjem v kateri od držav članici ali drugega investicijskega holdinga v kateri od držav članic;

(58) „nadrejeni mešani finančni holding Unije“ pomeni obvladujoče podjetje skupine investicijskih podjetij, ki je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 56 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe s pojasnitvijo opredelitev iz odstavka 1, da se:

(a) zagotovi enotna uporaba te uredbe;

(b) pri uporabi te uredbe upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih.

([23]) Delegirana direktiva Komisije (EU) 2017/593 z dne 7. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zaščito finančnih instrumentov in sredstev, ki pripadajo strankam, obveznostmi glede upravljanja produktov in pravili, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali prejemanje pristojbin, provizij ali kakršnih koli denarnih ali nedenarnih koristi (UL L 87, 31.3.2017, str. 500).

NASLOV II

RAVEN UPORABE ZAHTEV

POGLAVJE 1

Uporaba zahtev na posamični podlagi

Člen 5

Splošno načelo

Investicijska podjetja zahteve iz delov 2 do 7 izpolnjujejo na posamični podlagi.

Člen 6

Izvzetja

1. Pristojni organi lahko investicijsko podjetje izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z deli 2, 3, 4, 6 in 7, kadar veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1);

(b) izpolnjen je eden od naslednjih pogojev:

(i) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad kreditno institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom v skladu z določbami poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ii) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v skupino investicijskih podjetij, nadzorovano na konsolidirani podlagi v skladu z členom 7;

(c) investicijskemu podjetju in njegovemu obvladujočemu podjetju izda dovoljenje in ju nadzoruje ista država članica;

(d) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali v skladu s členom 7 te uredbe, soglašajo s takim izvzetjem;

(e) kapital je ustrezno razporejen med obvladujoče podjetje in investicijskim podjetjem, izpolnjeni pa so vsi naslednji pogoji:

(i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(ii) obvladujoče podjetje po predhodni odobritvi pristojnega organa izjavi, da jamči za obveznosti investicijskega podjetja ali da so tveganja v investicijskem podjetju zanemarljiva;

(iii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo investicijsko podjetje ter

(iv) obvladujoče podjetje ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu investicijskega podjetja, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa investicijskega podjetja.

2. Pristojni organi lahko investicijska podjetja izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z delom 6, kadar veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za opredelitev kot malo in nepovezano investicijsko podjetje iz člena 12(1);

(b) investicijsko podjetje je odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi nad zavarovalnico ali pozavarovalnico v skladu s členom 228 Direktive 2009/138/ES;

(c) investicijskemu podjetju in njegovemu obvladujočemu podjetju izda dovoljenje in ju nadzoruje ista država članica;

(d) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Direktivo 2009/138/ES, soglašajo s takim izvzetjem;

(e) kapital je ustrezno razporejen med obvladujočim podjetjem in investicijskim podjetjem, izpolnjeni pa so vsi naslednji pogoji:

(i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(ii) obvladujoče podjetje po predhodni odobritvi pristojnega organa izjavi, da jamči za obveznosti investicijskega podjetja ali da so tveganja v investicijskem podjetju zanemarljiva;

(iii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo investicijsko podjetje ter

(iv) obvladujoče podjetje ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu investicijskega podjetja, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa investicijskega podjetja.

3. Pristojni organi lahko investicijska podjetja izvzamejo iz uporabe člena 5 v zvezi z delom 5, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) investicijsko podjetje je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali je vključeno v skupino investicijskih podjetij, za katero se uporablja člen 7(3) te uredbe, ne uporablja pa se izvzetje iz člena 7(4);

(b) obvladujoče podjetje na konsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije vseh institucij in investicijskih podjetij znotraj skupine ali podskupine, za katere velja izvzetje, in zagotavlja zadostno raven likvidnosti vseh teh institucij in investicijskih podjetij;

(c) obvladujoče podjetje in investicijsko podjetje skleneta pogodbe, ki skladno z zahtevami pristojnih organov zagotavljajo prost pretok sredstev med obvladujočim podjetjem in investicijskim podjetjem, zato da lahko izpolnita svoje posamične obveznosti in skupne obveznosti, ko te zapadejo;

(d) za izpolnjevanje pogodb iz točke (c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir;

(e) organi, pristojni za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali v skladu s členom 7 te uredbe, soglašajo s takim izvzetjem.

POGLAVJE 2

Bonitetna konsolidacija in izvzetja za skupino investicijskih podjetij

Člen 7

Bonitetna konsolidacija

1. Nadrejena investicijska podjetja Unije, nadrejeni investicijski holdingi Unije in nadrejeni mešani finančni holdingi Unije obveznosti iz delov 2, 3, 4, 6 in 7 izpolnjujejo na podlagi svojih konsolidiranih položajev. Obvladujoče podjetje in tista njegova odvisna podjetja, za katere velja ta uredba, vzpostavijo ustrezno organizacijsko strukturo in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, da se zagotovita primerna obdelava in posredovanje podatkov, potrebnih za konsolidacijo. Obvladujoče podjetje zlasti poskrbi, da odvisna podjetja, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo ustrezno konsolidacijo.

2. Za namene odstavka 1 tega člena se pri uporabi dela 2 na konsolidirani podlagi pravila iz naslova II dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo tudi za investicijska podjetja.

V ta namen se pri uporabi določb člena 84(1), člena 85(1) in člena 87(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporablja samo sklicevanje na člen 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se posledično razume kot sklicevanje na kapitalske zahteve, določene na podlagi ustreznih določb iz te uredbe.

3. Obvladujoča investicijska podjetja Unije, obvladujoči investicijski holdingi Unije in obvladujoči mešani finančni holdingi Unije izpolnjujejo obveznosti iz dela 5 na podlagi svojih konsolidiranih položajev.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko pristojni organi določijo, da obvladujočemu podjetju ni treba upoštevati navedenega odstavka, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost skupine investicijskih podjetij.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi podrobnosti obsega bonitetne konsolidacije skupine investicijskih podjetij in metode za to konsolidacijo, zlasti za namen izračuna zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, zahteve za stalni minimalni kapital in zahteve za faktor K na podlagi konsolidiranega položaja skupine investicijskih podjetij, ter metodo in informacije, potrebne za ustrezno izvajanje odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 8

Preskus kapitala skupine

1. Z odstopanjem od člena 7 lahko pristojni organi uporabo tega člena omogočijo, če struktura skupine velja za dovolj enostavno, če ni znatnih tveganj za stranke ali za trg, izhajajočih iz celotne skupine investicijskih podjetij, ki bi sicer morala biti nadzorovana na konsolidirani podlagi. Pristojni organi sporočijo EBA, v kakšnem primeru omogočajo uporabo tega člena.

2. Za namene tega člena velja naslednje:

(a) „kapitalski instrumenti“ pomeni „kapital“, kakor je opredeljen v členu 9 te uredbe, brez odbitkov iz točke (i) člena 36(1), točke (d) člena 56 in točke (d) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) izrazi „investicijsko podjetje“, „finančna institucija“, „družba za pomožne storitve“ in „vezani zastopniki“ se uporabljajo tudi za podjetja s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imela sedež v Uniji, ustrezala opredelitvam teh izrazov, navedenim v členu 4.

3. Nadrejena investicijska podjetja Unije, nadrejeni investicijski holdingi Unije, obvladujoči mešani finančni holdingi Unije in katera koli druga obvladujoča podjetja, ki so investicijsko podjetje, finančne institucije, družbe za pomožne storitve ali vezani zastopniki v skupini investicijskih podjetij, imajo vsaj toliko kapitalskih instrumentov, da pokrijejo vsoto naslednjega:

(a) celotne knjigovodske vrednosti vseh svojih deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz točke (i) člena 36(1), točke (d) člena 56 in točke (d) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013 v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za pomožne storitve in vezanih zastopnikih v skupini investicijskih podjetij ter

(b) skupnega zneska vseh svojih pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov v skupini investicijskih podjetij.

4. Pristojni organi lahko nadrejenemu investicijskemu holdingu Unije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Unije in kateremu koli drugemu obvladujočemu podjetju, ki je investicijsko podjetje, finančna institucija, družba za pomožne storitve ali vezani zastopnik v skupini investicijskih podjetij, dovolijo, da ima znesek kapitala, ki je nižji od zneska, izračunanega na podlagi odstavka 3, če ta znesek ni nižji od vsote kapitalskih zahtev, določenih na posamični podlagi za njegova odvisna investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za pomožne storitve in vezane zastopnike, ter skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist teh subjektov.

Za namene tega odstavka so kapitalske zahteve za odvisna podjetja iz prvega pododstavka, ki se nahajajo v tretjih državah, hipotetične kapitalske zahteve, ki zagotavljajo zadovoljivo raven preudarnosti za kritje tveganj, izhajajočih iz teh odvisnih podjetij, kakor jih potrdijo ustrezni pristojni organi.

5. Nadrejena investicijska podjetja Unije, obvladujoči investicijski holdingi Unije in obvladujoči mešani finančni holdingi Unije imajo vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh investicijskih podjetij, investicijskih holdingov, mešanih finančnih holdingov, finančnih institucij, družb za pomožne storitve in vezanih zastopnikov v skupini investicijskih podjetij.

DEL 2

KAPITAL

Člen 9

Sestava kapitala

1. Investicijska podjetja imajo kapital, sestavljen iz vsote svojega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, pri čemer stalno izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) $$\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital}}{D} \geq 56\ \%,$$

(b) $$\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital + Additional Tier 1 capital}}{D} \geq 75\ \%,$$

(c) $$\frac{\text{Common Equity Tier 1 capital + Additional Tier 1 capital + Tier 2 capital}}{D} \geq 100\ \%,$$

pri čemer je:

(i) navaden lastniški temeljni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 2 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, dodatni temeljni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 3 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, in dodatni kapital opredeljen v skladu s poglavjem 4 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(ii) D opredeljen v členu 11.

2. Z odstopanjem od odstavka 1:

(a) se odbitki iz točke (c) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe členov 39 in 48 navedene uredbe;

(b) se odbitki iz točke (e) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe člena 41 navedene uredbe;

(c) se odbitki iz točke (h) člena 36(1), točke (c) člena 56 in točke (c) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013, kolikor se nanašajo na deleže v kapitalskih instrumentih, ki niso v trgovalni knjigi, uporabljajo v celoti, brez uporabe mehanizmov iz členov 46, 60 in 70 navedene uredbe;

(d) se odbitki iz točke (i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo v celoti, brez uporabe člena 48 navedene uredbe;

(e) se naslednje določbe ne uporabljajo za določitev kapitala investicijskih podjetij:

(i) člen 49 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ii) odbitki iz točke (h) člena 36(1), točke (c) člena 56, točke (c) člena 66 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter povezane določbe iz členov 46, 60 in 70 navedene uredbe, kolikor se ti odbitki nanašajo na deleže v kapitalskih instrumentih v trgovalni knjigi;

(iii) sprožilni dogodek iz točke (a) člena 54(1) Uredbe (EU) št. 575/2013; sprožilni dogodek namesto tega določi investicijsko podjetje v smislu instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1;

(iv) celotni znesek iz točke (a) člena 54(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; znesek, ki se odpiše ali pretvori, je celotna vrednost glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 1.

3. Investicijska podjetja pri določanju kapitalskih zahtev na podlagi te uredbe uporabljajo ustrezne določbe iz poglavja 6 naslova I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri uporabi navedenih določb se šteje, da je dovoljenje nadzornika v skladu s členoma 77 in 78 Uredbe (EU) št. 575/2013 izdano, če je izpolnjen eden od pogojev iz točke (a) člena 78(1) ali člena 78(4) navedene uredbe.

4. Za namene uporabe točke (a) odstavka 1 lahko pristojni organi po posvetovanju z EBA za investicijska podjetja, ki niso pravne osebe ali delniške družbe ali ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, dovolijo, da se za njihov kapital štejejo dodatni instrumenti ali sredstva, če ti instrumenti ali sredstva tudi izpolnjujejo pogoje za obravnavo v skladu s členom 22 Direktive Sveta 86/635/EGS ([24]). Na podlagi informacij, prejetih od posameznih pristojnih organov, EBA skupaj z ESMA pripravi, vzdržuje in objavi seznam vseh oblik instrumentov ali sredstev v posameznih državah članicah, ki se štejejo za tak kapital. Seznam se prvič objavi do 26. decembra 2020.

5. Deleži v kapitalskih instrumentih subjekta finančnega sektorja v skupini investicijskih podjetij se ne odbijejo za namene izračuna kapitala katerega koli investicijskega podjetja v skupini na posamični podlagi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja;

(b) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo subjekt finančnega sektorja;

(c) pristojni organi ne uporabljajo odstopanja iz člena 8.

Člen 10

Kvalificirani deleži izven finančnega sektorja

1. Za namene tega dela investicijska podjetja zneske, ki presegajo omejitve, določene v točkah (a) in (b), odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 26 Uredbe (EU) št. 575/2013:

(a) kvalificiran delež v znesku, ki presega 15 % kapitala investicijskega podjetja, izračunanega v skladu s členom 9 te uredbe, vendar brez uporabe odbitka iz točke (k)(i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, v podjetju, ki ni subjekt finančnega sektorja;

(b) skupni znesek kvalificiranih deležev investicijskega podjetja v podjetjih, ki niso subjekti finančnega sektorja, ki presega 60 % njegovega kapitala, izračunanega v skladu s členom 9 te uredbe, vendar brez uporabe odbitka iz točke (k)(i) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju prepovejo kvalificirane deleže iz odstavka 1, kadar znesek teh deležev presega odstotek kapitala iz navedenega odstavka. Pristojni organi nemudoma objavijo svojo odločitev ob uveljavljanju tega pooblastila.

3. Delnice podjetij, ki niso subjekti finančnega sektorja, niso vključene v izračun, opredeljen v odstavku 1, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) zadevne delnice so v začasni lasti med izvajanjem finančne pomoči, kot je navedeno v členu 79 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) delež v teh delnicah izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

(c) zadevne delnice ima investicijsko podjetje v svojem imenu in za račun drugih.

4. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljena v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz odstavka 1 tega člena.

([24]) Direktiva Sveta z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

DEL 3

KAPITALSKE ZAHTEVE

NASLOV I

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 11

Kapitalske zahteve

1. Investicijska podjetja imajo ves čas kapital v skladu s členom 9 v višini najmanj D, pri čemer je D opredeljen kot najvišje od naslednjega:

(a) njihova zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunana v skladu s členom 13;

(b) njihova zahteva za stalni minimalni kapital v skladu s členom 14, ali

(c) njihova zahteva za faktor K, izračunana v skladu s členom 15.

2. Kadar investicijsko podjetje z odstopanjem od odstavka 1 izpolnjuje pogoje za uvrstitev kot malo in nepovezano investicijsko podjetje iz člena 12(1), je D opredeljen kot najvišji od zneskov iz točk (a) in (b) odstavka 1.

3. Kadar pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe v poslovnih dejavnostih investicijskega podjetja, lahko zahtevajo, da zanj velja drugačna kapitalska zahteva iz tega člena, in sicer v skladu z oddelkom 4 poglavja 2 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034.

4. Investicijska podjetja obvestijo pristojni organ, takoj ko ugotovijo, da ne izpolnjujejo več ali ne bodo več izpolnjevala zahtev iz tega člena.

Člen 12

Mala in nepovezana investicijska podjetja

1. Investicijska podjetja se štejejo za mala in nepovezana investicijska podjetja za namene te uredbe, kadar izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) AUM, merjen v skladu s členom 17, znaša manj kot 1,2 milijarde EUR;

(b) COH, merjen v skladu s členom 20, znaša manj kot:

  (i) 100 milijonov EUR na dan za denarne posle ali

  (ii) 1 milijardo EUR na dan za izvedene finančne instrumente;

(c) ASA, merjen v skladu s členom 19, znaša nič;

(d) CMH, merjen v skladu s členom 18, znaša nič;

(e) DTF, merjen v skladu s členom 33, znaša nič;

(f) NPR ali CMG, merjen v skladu s členom 22 oziroma 23, znaša nič;

(g) TCD, merjen v skladu s členom 26, znaša nič;

(h) bilančna in zunajbilančna vsota investicijskega podjetja je manj kot 100 milijonov EUR;

(i) skupni letni bruto prihodki iz investicijskih storitev in poslov investicijskega podjetja so manj kot 30 milijonov EUR, izračunani kot povprečje na podlagi letnih zneskov iz dvoletnega obdobja neposredno pred zadevnim poslovnim letom.

Z odstopanjem od določb naslova II se za namene točk (a), (b), (c), (e), (f), kolikor se ta točka nanaša na NPR, in (g) prvega pododstavka uporabljajo vrednosti ob koncu dneva.

Za namene točke (f) prvega pododstavka, kolikor se ta točka nanaša na CMG, se uporabljajo vrednosti znotraj dneva.

Za namene točke (d) prvega pododstavka tega odstavka in brez poseganja v člen 16(9) Direktive 2014/65/EU ter člena 2 in 4 Delegirane Direktive (EU) 2017/593 se uporabljajo vrednosti znotraj dneva, razen kadar je prišlo do napake pri vodenju evidenc ali usklajevanju računov, ki napačno navaja, da je investicijsko podjetje prekoračilo ničelni prag iz točke (d) prvega pododstavka tega odstavka, in je odpravljena pred koncem poslovnega dne. Investicijsko podjetje pristojni organ nemudoma obvesti o napaki, razlogih zanjo in njeni odpravi.

Za namene točk (h) in (i) prvega pododstavka se uporabljajo stopnje ob koncu zadnjega poslovnega leta, za katerega je upravljalni organ zaključil in odobril račune. Kadar računi niso bili zaključeni in odobreni po šestih mesecih od konca zadnjega poslovnega leta, investicijsko podjetje uporabi začasne zaključne račune.

Investicijska podjetja lahko merijo vrednosti iz točk (a) in (b) prvega pododstavka z uporabo metod, določenih na podlagi naslova II, pri čemer se merjenje izjemoma opravi v obdobju 12 mesecev in se ne izključijo zadnje tri mesečne vrednosti. Investicijska podjetja, ki izberejo to metodo merjenja, o tem ustrezno obvestijo pristojni organ in izbrano metodo uporabljajo v nepretrganem obdobju najmanj 12 zaporednih mesecev.

2. Pogoji, določeni v točkah (a), (b), (h) in (i) odstavka 1, se uporabljajo na skupni osnovi za vsa investicijska podjetja, ki so del skupine. Za namene merjenja skupnih letnih bruto prihodkov iz točke (i) odstavka 1 lahko ta investicijska podjetja izključijo vsako dvojno štetje, do katerega lahko pride v povezavi z bruto prihodki, ustvarjenimi v skupini.

Pogoji, določeni v točkah (c) do (g) odstavka 1, se uporabljajo za vsako investicijsko podjetje na posamični podlagi.

3. Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več vseh pogojev iz odstavka 1, se s takojšnjim učinkom ne šteje več za malo in nepovezano investicijsko podjetje.

Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz točk (a), (b), (h) ali (i) odstavka 1, vendar še vedno izpolnjuje pogoje iz točk (c) do (g) navedenega odstavka, se z odstopanjem od prvega pododstavka po treh mesecih od datuma, na katerega je bil presežen prag, ne šteje več za malo in nepovezano investicijsko podjetje. Investicijsko podjetje o vsaki prekoračitvi praga brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ.

4. Kadar investicijsko podjetje, ki ni izpolnilo vseh pogojev iz odstavka 1, pogoje naknadno izpolni, se šteje za malo in nepovezano investicijsko podjetje šele po šestih mesecih od datuma, ko so bili ti pogoji izpolnjeni, če v tem obdobju ni prišlo do prekoračitve praga in če je investicijsko podjetje o tem brez odlašanja ustrezno obvestilo pristojni organ.

Člen 13

Zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov

1. Za namene točke (a) člena 11(1) znaša zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov najmanj četrtino stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta. Investicijsko podjetje uporabi zneske, ki izhajajo iz veljavnega računovodskega okvira.

2. Kadar pristojni organ meni, da je prišlo do pomembne spremembe dejavnosti investicijskega podjetja, lahko prilagodi znesek kapitala iz odstavka 1.

3. Kadar investicijsko podjetje še ne posluje eno leto od datuma, na katerega je začelo opravljati investicijske storitve ali investicijske posle, za namene izračuna iz odstavka 1 uporabi predvidene stalne splošne stroške, vključene v napovedi za trgovanje v prvih 12 mesecih, ki jih je predložilo v vlogi za dovoljenje.

4. EBA po posvetovanju z ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov kot dopolnitev izračuna zahteve iz odstavka 1, ki vključuje vsaj naslednje postavke za odbitek:

(a) bonuse za osebje in druge prejemke, kolikor so odvisni od čistega dobička investicijskega podjetja v zadevnem letu;

(b) deleže zaposlenih, direktorjev in partnerjev v dobičku;

(c) druge dodelitve dobička in druge variabilne prejemke, kolikor so v celoti diskrecijski;

(d) deljene plačljive opravnine in provizije, ki so neposredno povezane s terjatvenimi opravninami in provizijami, ki so vključene v skupne prihodke, in če je plačilo plačljivih opravnin in provizij odvisno od dejanskega prejema terjatvenih opravnin in provizij;

(e) provizije za vezane zastopnike;

(f) izredne stroške zaradi izrednih dejavnosti.

EBA za namene tega člena opredeli tudi pojem pomembne spremembe.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 14

Zahteva za stalni minimalni kapital

Za namene točke (b) člena 11(1) zahteva za stalni minimalni kapital znaša najmanj toliko kot ravni ustanovnega kapitala iz člena 9 Direktive (EU) 2019/2034.

NASLOV II

ZAHTEVA ZA FAKTOR K

POGLAVJE 1

Splošna načela

Člen 15

Zahteva za faktor K in veljavni koeficienti

1. Za namene točke (c) člena 11(1) je zahteva za faktor K najmanj vsota naslednjega:

(a) faktorjev K tveganja za stranko (RtC), izračunanih v skladu s poglavjem 2;

(b) faktorjev K tveganja za trg (RtM), izračunanih v skladu s poglavjem 3;

(c) faktorjev K tveganja za podjetje (RtF), izračunanih v skladu s poglavjem 4.

2. Za ustrezne faktorje K se uporabljajo naslednji koeficienti:

Razpredelnica 1

FAKTORJI K		KOEFICIENT
Upravljana sredstva, ki se upravljajo na podlagi diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih stalnih svetovalnih ureditev	K-AUM	0,02 %
Denar strank, ki se upravlja	K-CMH (na ločenih računih)	0,4 %
	K-CMH (na neločenih računih)	0,5 %
Zaščitena in upravljana sredstva	K-ASA	0,04 %
Obravnavana naročila strank	Denarni posli K-COH	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-COH	0,01 %
Dnevni tok trgovanja	Denarni posli K-DTF	0,1 %
	Izvedeni finančni instrumenti K-DTF	0,01 %

3. Investicijska podjetja spremljajo vrednost svojih faktorjev K za vse trende, zaradi katerih bi lahko bila kapitalska zahteva za namene člena 11 za naslednje obdobje poročanja iz dela 7 bistveno drugačna, in obvestijo svoj pristojni organ o tej bistveno drugačni kapitalski zahtevi.

4. Kadar pristojni organi menijo, da je prišlo do pomembne spremembe poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja, ki vpliva na višino zadevnega faktorja K, lahko prilagodijo ustrezni znesek v skladu s točko (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034.

5. Zaradi zagotavljanja enotne uporabe te uredbe in zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih EBA v posvetovanju z ESMA razvije osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se:

(a) določijo metode merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3;

(b) opredeli pojem ločenih računov za namene te uredbe, kar zadeva pogoje, ki zagotavljajo zaščito denarja strank v primeru propada investicijskega podjetja;

(c) določijo prilagoditve koeficientov K-DTF iz razpredelnice 1 odstavka 2 tega člena v primeru, ko se v težkih tržnih pogojih, kot so navedeni v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2017/578 ([25]), zahteve K-DTF zdijo preveč omejevalne ali škodljive za finančno stabilnost.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Faktorji K RtC

Člen 16

Zahteva za faktor K RtC

Zahteva za faktor K RtC se določi po naslednji formuli:

K-AUM + K-CMH + K-ASA + K-COH

pri čemer je:

K-AUM enak AUM, merjenemu v skladu s členom 17, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-CMH enak CMH, merjenemu v skladu s členom 18, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-ASA enak ASA, merjenemu v skladu s členom 19, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2);

K-COH enak COH, merjenemu v skladu s členom 20, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2).

Člen 17

Merjenje AUM za namen izračuna K-AUM

1. Za namen izračuna K-AUM je AUM drseče povprečje vrednosti skupnih mesečnih upravljanih sredstev, merjene zadnji delovni dan vseh preteklih 15 mesecev in pretvorjene v takratno funkcijsko valuto subjektov, razen vrednosti v zadnjih treh mesecih.

([25]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/578 z dne 13. junija 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta o trgih finančnih instrumentov v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo zahteve za sporazume o vzdrževanju trga in sheme za vzdrževanje trga (UL L 87, 31.3.2017, str. 183).

AUM je aritmetična sredina vrednosti preostalih 12 mesecev.

K-AUM se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar je investicijsko podjetje uradno preneslo upravljanje sredstev na drug finančni subjekt, se ta sredstva vključijo v skupni znesek AUM, merjen v skladu z odstavkom 1.

Kadar je drug finančni subjekt uradno prenesel upravljanje sredstev na investicijsko podjetje, se ta sredstva izključijo iz skupnega zneska upravljanih sredstev, merjenega v skladu z odstavkom 1.

Kadar investicijsko podjetje upravlja sredstva manj kot 15 mesecev ali kadar je to izvajalo v daljšem obdobju kot malo in nepovezano investicijsko podjetje in zdaj presega prag za AUM, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-AUM uporabi pretekle podatke o AUM, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 18

Merjenje CMH za namen izračuna K-CMH

1. Za namen izračuna K-CMH je CMH drseče povprečje skupne dnevne vrednosti denarja strank, ki se upravlja, merjene konec vsakega delovnega dne v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

CMH je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-CMH se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar investicijsko podjetje upravlja denar strank manj kot devet mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-CMH uporabi pretekle podatke o CMH, takoj ko so taki podatki na razpolago.

Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 19

Merjenje ASA za namen izračuna K-ASA

1. Za namen izračuna K-ASA je ASA drseče povprečje vrednosti skupnih dnevnih zaščitenih in upravljanih sredstev, merjene konec vsakega delovnega dne v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh koledarskih mesecih.

ASA je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-ASA se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. Kadar je investicijsko podjetje uradno preneslo naloge zaščite in upravljanja sredstev na drug finančni subjekt ali če je drug finančni subjekt uradno prenesel te naloge na drugo investicijsko podjetje, se ta sredstva vključijo v skupni znesek ASA, merjen v skladu z odstavkom 1.

3. Kadar je investicijsko podjetje ščitilo in upravljalo sredstva manj kot šest mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-ASA uporabi pretekle podatke za ASA, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

Člen 20

Merjenje COH za namen izračuna K-COH

1. Za namen izračuna K-COH je COH drseče povprečje vrednosti skupnih dnevnih obravnavanih naročil strank, merjene vsak celoten delovni dan v preteklih šestih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

COH je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostale tri mesece.

K-COH se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. COH se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:

(a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;

(b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.

Hipotetični znesek obrestnih izvedenih finančnih instrumentov se prilagodi za čas do zapadlosti (v letih) navedenih pogodb. Hipotetični znesek se pomnoži s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje = čas do zapadlosti (v letih)/10

Brez poseganja v peti pododstavek COH vključuje posle, ki jih izvršijo investicijska podjetja, ki zagotavljajo storitve upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

COH vključuje posle, ki izvirajo iz investicijskega svetovanja, za katerega investicijsko podjetje ne izračuna K-AUM.

COH ne vključuje poslov, ki jih obravnava investicijsko podjetje in ki izvirajo iz zagotavljanja storitev za investicijski portfelj stranke, če investicijsko podjetje že izračuna K-AUM za naložbe te stranke ali če se ta dejavnost nanaša na prenos upravljanja sredstev na investicijsko podjetje, kar ne prispeva k AUM tega investicijskega podjetja na podlagi člena 17(2).

COH ne vključuje poslov investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

Investicijska podjetja lahko izključijo iz merjenja COH vsa naročila, ki niso bila izvršena, če je razlog za neizvršitev pravočasen preklic naročila s strani stranke.

3. Kadar je investicijsko podjetje obravnavalo naročila strank manj kot šest mesecev ali če to izvaja v daljšem obdobju kot malo in nepovezano investicijsko podjetje, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-COH uporabi pretekle podatke za COH, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

POGLAVJE 3

Faktorji K RtM

Člen 21

Zahteva za faktor K RtM

1. Zahteva za faktor K RtM za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, je bodisi K-NPR, izračunan v skladu s členom 22, bodisi K-CMG, izračunan v skladu s členom 23.

2. Investicijska podjetja upravljajo svojo trgovalno knjigo v skladu s poglavjem 3 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Zahteva za faktor K RtM se uporablja za vse pozicije iz trgovalne knjige, ki vključujejo zlasti pozicije v dolžniških instrumentih (vključno z instrumenti v listinjenju), lastniške instrumente, kolektivne naložbene podjeme (KNP), tuje valute in zlato ter blago (vključno s pravicami do emisij).

4. Investicijsko podjetje za namen izračuna zahteve za faktor K RtM vključi pozicije, ki niso pozicije iz trgovalne knjige, če te pomenijo valutno tveganje ali tveganje za blago.

Člen 22

Izračun K-NPR

Za namen izračuna K-NPR se za izračun kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, uporabi eden od naslednjih pristopov:

(a) standardizirani pristop iz poglavij 2, 3 in 4 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) alternativni pristop notranjih modelov iz poglavja 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 23

Izračun K-CMG

1. Pristojni organ za namene člena 21 dovoli investicijskemu podjetju, da izračuna K-CMG za vse pozicije, ki so predmet kliringa, ali na podlagi portfelja, če je celoten portfelj predmet kliringa ali kritja, in sicer pod naslednjimi pogoji:

(a) investicijsko podjetje ni del skupine, ki vsebuje kreditno institucijo;

(b) kliring in poravnava teh poslov se izvajata pod odgovornostjo klirinškega člana KCNS in ta klirinški član je kreditna institucija ali investicijsko podjetje iz člena 1(2) te uredbe, za posle pa se bodisi opravi centralni kliring v KCNS ali pa se poravnajo po načelu dostava proti plačilu pod odgovornostjo tega klirinškega člana;

(c) izračun skupnega kritja, ki ga zahteva klirinški član, temelji na modelu kritja klirinškega člana;

(d) investicijsko podjetje je pristojnemu organu dokazalo, da je izbira izračuna RtM s K-CMG upravičena na podlagi določenih meril, ki lahko vključujejo naravo glavnih dejavnosti investicijskega podjetja, ki so predvsem dejavnosti trgovanja, ki so predmet kliringa ali kritja pod odgovornostjo klirinškega člana, in dejstvo, da druge dejavnosti, ki jih izvaja investicijsko podjetje, v primerjavi s temi glavnimi dejavnostmi niso pomembne, in

(e) pristojni organ je ocenil, da portfelj oziroma portfelji, za katere se uporablja K-CMG, niso bili izbrani za namene nesorazmerne ali bonitetno nezanesljive regulativne arbitraže kapitalskih zahtev.

Za namen točke (c) prvega pododstavka pristojni organ z rednim ocenjevanjem potrdi, da zahteve po kritju na podlagi tega modela kritja odražajo značilnosti tveganja produktov, s katerimi trgujejo investicijska podjetja, in upoštevajo interval pobiranja kritja, likvidnost trga in možnost sprememb v času trajanja posla.

Zahteve po kritju so zadostne za kritje izgub, ki lahko nastanejo zaradi vsaj 99 % sprememb izpostavljenosti v ustreznem časovnem obdobju z obdobjem posedovanja najmanj dveh delovnih dni. Modeli kritja, ki jih uporabi navedeni klirinški član za poziv h kritju iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka, so vedno zasnovani tako, da se doseže podobna raven preudarnosti kot tista, ki se zahteva v določbah o zahtevah po kritju iz člena 41 Uredbe (EU) št. 648/2012.

2. K-CMG je tretji najvišji znesek skupnega kritja, ki ga klirinški član dnevno zahteva od investicijskega podjetja v predhodnih treh mesecih, pomnožen s faktorjem 1,3.

3. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določi izračun zneska zahtevanega skupnega kritja in metoda za izračun K-CMG iz odstavka 2, zlasti kadar se K-CMG uporabi na podlagi portfelja, ter pogoji za izpolnitev določb iz točke (e) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 4

Faktorji K RtF

Člen 24

Zahteva za faktor K RtF

Zahteva za faktor K RtF se določi po naslednji formuli:

K-TCD + K-DTF + K-CON

pri čemer je:

K-TCD enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 26;

K-DTF enak DTF, merjenemu v skladu s členom 33, pomnoženo z ustreznim koeficientom iz člena 15(2), in

K-CON enak znesku, izračunanemu v skladu s členom 39.

K-TCD in K-CON temeljita na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke.

K-DTF temelji na poslih, evidentiranih v trgovalni knjigi investicijskega podjetja, ki trguje za svoj račun v svojem imenu ali v imenu stranke, in poslih, ki jih investicijsko podjetje sklene z izvrševanjem naročil v imenu strank za svoj račun.

Oddelek 1

Neplačilo nasprotne stranke v poslu

Člen 25

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle:

(a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, naštete v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, z naslednjimi izjemami:

(i) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, za katere kliring neposredno ali posredno izvaja centralna nasprotna stranka (CNS), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

— pozicije in sredstva investicijskega podjetja, povezana s temi pogodbami, se na ravni klirinškega člana in CNS razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana, zaradi razlikovanja in ločitve pa so te pozicije in sredstva po nacionalni zakonodaji izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali ene ali več njegovih drugih strank,

— zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za klirinškega člana oziroma so zanj zavezujoči, omogočajo, da se v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti prvotnega klirinškega člana pozicije stranke v zvezi s temi pogodbami ter zadevno zavarovanje prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj obdobja kritja za tveganje, ki se uporablja,

— investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da v primeru pravnega spora investicijsko podjetje ne bi prevzelo nobenih izgub zaradi insolventnosti svojega klirinškega člana ali katere koli stranke svojega klirinškega člana;

(ii) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje na borzi;

(iii) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, namenjene varovanju pozicije investicijskega podjetja, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige;

(b) posle z dolgim rokom poravnave;

(c) repo posle;

(d) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;

(e) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(f) vse druge vrste poslov financiranja z vrednostnimi papirji;

(g) posojila iz točke 2 oddelka B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, če investicijsko podjetje izvede posel v imenu stranke ali sprejme in posreduje naročilo, ne da bi ga izvršilo.

Za namene točke (a)(i) prvega pododstavka se za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, za katere kliring neposredno ali posredno izvaja KCNS, šteje, da izpolnjujejo navedene pogoje;

2. Posli z naslednjimi vrstami nasprotnih strank so izključeni iz izračuna K-TCD:

(a) centralne ravni držav in centralne banke, kadar bi bila osnovnim izpostavljenostim dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 114 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) multilateralne razvojne banke, navedene v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) mednarodne organizacije iz člena 118 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Investicijsko podjetje lahko po predhodni odobritvi pristojnih organov iz izračuna K-TCD izključi posle z nasprotno stranko, ki je njeno obvladujoče podjetje, njegovo odvisno podjetje, odvisno podjetje njenega obvladujočega podjetja ali podjetje, s katerim je povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU. Pristojni organi dajo odobritev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je kreditna institucija, investicijsko podjetje ali finančna institucija, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;

(b) nasprotna stranka in investicijsko podjetje sta vključena v polno bonitetno konsolidacijo iste skupine v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali členom 7 te uredbe ali pa se nasprotna stranka in investicijsko podjetje nadzorujeta glede izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine v skladu s členom 8 te uredbe;

(c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za investicijsko podjetje;

(d) nasprotna stranka ima sedež v isti državi članici kot investicijsko podjetje;

(e) ni trenutne ali predvidene pomembne, praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k investicijskemu podjetju.

4. Z odstopanjem od tega oddelka lahko investicijsko podjetje po odobritvi pristojnega organa izračuna vrednost izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in za posle iz točk (b) do (f) odstavka 1 tega člena z uporabo eno od metod iz oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, povezane kapitalske zahteve pa izračuna tako, da vrednost izpostavljenosti pomnoži z dejavnikom tveganja, opredeljenim glede na vrsto nasprotne stranke, kot je določeno v razpredelnici 2 v členu 26 te uredbe.

Investicijska podjetja, ki so vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko povezano kapitalsko zahtevo izračunajo tako, da zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunane v skladu z oddelkom 1 poglavja 2 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnožijo z 8 %.

5. Kadar investicijsko podjetje uporabi odstopanje iz odstavka 4 tega člena, uporabi tudi faktor prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA), tako da kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 2 tega člena, pomnoži s CVA, izračunanim v skladu s členom 32.

Namesto uporabe multiplikatorja faktorja CVA lahko investicijsko podjetje, ki je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja v skladu z naslovom VI dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 26

Izračun K-TCD

Za namene izračuna K-TCD se kapitalska zahteva določi po naslednji formuli:

kapitalska zahteva=α•EV•RF•CVA

pri čemer je:

α = 1,2

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana v skladu s členom 27

RF = dejavnik tveganja, opredeljen glede na vrsto nasprotne stranke, kot je določeno v razpredelnici 2, in

CVA = prilagoditev kreditnega vrednotenja, izračunana v skladu s členom 32.

Razpredelnica 2

Vrsta nasprotne stranke	Dejavnik tveganja
Centralne ravni držav, centralne banke in organi javnega sektorja	1,6 %
Kreditne institucije in investicijska podjetja	1,6 %
Druge nasprotne stranke	8 %

Člen 27

Izračun vrednosti izpostavljenosti

Vrednost izpostavljenosti se izračuna po naslednji formuli:

vrednost izpostavljenosti = max.(0; RC + PFE – C)

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški iz člena 28;

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost iz člena 29 in

C = zavarovanje iz člena 30.

Nadomestitveni stroški (RC) in zavarovanje (C) se uporabljajo za vse posle iz člena 25.

Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) se uporablja samo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih.

Investicijsko podjetje lahko izračuna eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov za vse posle, ki jih zajema pogodba o pobotu pod pogoji iz člena 31. Kadar kateri koli od teh pogojev ni izpolnjen, investicijsko podjetje vsak posel obravnava, kot da je samostojen niz pobotov.

Člen 28

Nadomestitveni stroški (RC)

Nadomestitveni stroški iz člena 27 se določijo na naslednji način:

(a) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih se RC določijo kot CMV;

(b) za posle z dolgim rokom poravnave se RC določijo kot znesek poravnave v denarnih sredstvih, ki ga investicijsko podjetje plača ali prejme ob poravnavi. Denarna sredstva, ki jih investicijsko podjetje prejme, se obravnavajo kot pozitiven znesek, denarna sredstva, ki jih plača, pa kot negativen znesek;

(c) za repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga se RC določijo kot znesek posojenih ali izposojenih denarnih sredstev; denarna sredstva, ki jih investicijsko podjetje posodi, se obravnavajo kot pozitiven znesek, denarna sredstva, ki si jih investicijsko podjetje izposodi, pa kot negativen znesek;

(d) za posle financiranja vrednostnih papirjev, pri katerih sta oba dela posla vrednostna papirja, se RC določijo s CMV vrednostnega papirja, ki ga posodi investicijsko podjetje; CMV se poveča z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4 v členu 30;

(e) za posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in za posojila iz točke (g) člena 25(1), se RC določijo s knjižno vrednostjo sredstev v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Člen 29

Potencialna prihodnja izpostavljenost

1. Potencialna prihodnja izpostavljenost (PFE) iz člena 27 se izračuna za vsak izvedeni finančni instrument kot zmnožek:

(a) efektivne hipotetične vrednosti (EN) posla, določene v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena, in

(b) nadzornega faktorja (SF), določenega v skladu z odstavkom 7 tega člena.

2. Efektivna hipotetična vrednost (EN) je zmnožek hipotetičnega zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 3, njegovega trajanja, izračunanega v skladu z odstavkom 4, in njegove nadzorniške delte, izračunane v skladu z odstavkom 6.

3. Hipotetični znesek se določi, razen če je jasno naveden in določen do zapadlosti, na naslednji način:

(a) za pogodbe o deviznih izvedenih finančnih instrumentih se hipotetični znesek določi kot hipotetični znesek deviznega dela pogodbe, pretvorjena v domačo valuto če sta oba dela deviznega izvedenega finančnega instrumenta denominirana v tuji valuti, se hipotetični znesek vsakega dela pretvori v domačo valuto in del, ki ima višjo vrednost v domači valuti, je hipotetični znesek;

(b) za pogodbe o izvedenih lastniških finančnih instrumentih in pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na blago ter pravice do emisij in njihove izvedene finančne instrumente se hipotetični znesek opredeli kot zmnožek tržne cene ene enote instrumenta in števila enot, na katerih temelji posel;

(c) za posle z več izplačili, ki so odvisni od stanja, vključno z digitalnimi opcijami ali terminskimi posli odkupa do ciljne akumulirane vrednosti dobička, investicijsko podjetje izračuna hipotetični znesek za vsako stanje in uporabi najvišji rezultat izračuna;

(d) če je hipotetična vrednost formula tržnih vrednosti, investicijsko podjetje vnese CMV, da določi hipotetični znesek posla;

(e) za zamenjave s spremenljivo hipotetično vrednostjo, kot so amortizacijske in akrecijske zamenjave, investicijska podjetja uporabijo povprečno hipotetično vrednost v preostalem času do zapadlosti zamenjave kot hipotetični znesek posla;

(f) zamenjave z vzvodom se pretvorijo v hipotetični znesek enakovredne zamenjave brez vzvoda, tako da se vsi tečaji zamenjave pomnožijo s posameznim faktorjem, navedeni hipotetični znesek pa se pomnoži s faktorjem obrestnih mer, da se določi hipotetični znesek;

(g) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se hipotetični znesek pomnoži s številom zamenjav glavnice v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, da se določi hipotetični znesek.

4. Hipotetični znesek pogodb na obrestno mero in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih za čas do zapadlosti (v letih) teh pogodb se prilagodi v skladu s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje=((1−zap(−0,05•čas do zapadlosti)))/0,05

Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, razen pogodb na obrestno mero in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, je trajanje 1.

5. Zapadlost pogodbe je najkasnejši datum, na katerega se pogodba še lahko izvrši.

Če se izvedeni finančni instrument navezuje na vrednost drugega obrestnega ali kreditnega instrumenta, se časovno obdobje določi na podlagi osnovnega instrumenta.

Za opcije je zapadlost najkasnejši pogodbeni datum uveljavitve, ki je določen v pogodbi.

Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, ki so zasnovane tako, da se na določene datume poravnajo vse neporavnane izpostavljenosti in se pogoji ponastavijo tako, da je poštena vrednost pogodbe enaka nič, je preostala zapadlost enaka času do datuma naslednje ponastavitve.

6. Nadzorniško delto opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer lahko po odobritvi pristojnih organov izračuna investicijsko podjetje samo z uporabo ustreznega modela. Model oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije glede na majhne spremembe tržne vrednosti osnovnega instrumenta. Za posle, ki ne vključujejo opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer, ali če pristojni organi niso odobrili modela, je delta 1.

7. Nadzorni faktor (SF) za posamezne kategorije sredstev se določi v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 3

Kategorija sredstev	Nadzorni faktor
Obrestna mera	0,5 %
Tuja valuta	4 %
Kredit	1 %
Delnice posameznega izdajatelja	32 %
Delniški indeks	20 %
Blago in pravica do emisije	18 %
Drugo	32 %

8. Potencialna prihodnja izpostavljenost niza pobotov je vsota potencialne prihodnje izpostavljenosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov, pomnožena z:

(a) 0,42 za nize pobotov poslov s finančnimi in nefinančnimi nasprotnimi strankami, za katere je zavarovanje zagotovljeno dvostransko z nasprotno stranko, če se to zahteva, v skladu s pogoji iz člena 11 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) 1 za druge nize pobotov.

Člen 30

Zavarovanje

1. Za vsako zavarovanje v dvostranskih poslih in poslih s kliringom iz člena 25 se uporabljajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 4

Kategorija sredstev		Prilagoditev za nestanovitnost – repo posli	Prilagoditev za nestanovitnost – drugi posli
Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke	≤ 1 leto	0,707 %	1 %
	> 1 leto ≤ 5 let	2,121 %	3 %
	> 5 let	4,243 %	6 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdali drugi subjekti	≤ 1 leto	1,414 %	2 %
	> 1 leto ≤ 5 let	4,243 %	6 %
	> 5 let	8,485 %	12 %
Pozicije v listinjenju	≤ 1 leto	2,828 %	4 %
	> 1 leto ≤ 5 let	8,485 %	12 %
	> 5 let	16,970 %	24 %
Lastniški instrumenti, ki kotirajo na borzi, in zamenljivi vrednostni papirji		14,143 %	20 %
Drugi vrednostni papirji in blago		17,678 %	25 %
Zlato		10,607 %	15 %
Denarna sredstva		0 %	0 %

Za namene razpredelnice 4 pozicije v listinjenju ne vključujejo pozicij v relistinjenju.

Pristojni organi lahko spremenijo prilagoditev za nestanovitnost za nekatere vrste blaga, pri katerih obstajajo različne ravni nestanovitnosti cen. O takih odločitvah uradno obvestijo EBA in hkrati navedejo razloge za spremembe.

2. Vrednost zavarovanja se določi na naslednji način:

(a) za namene točk (a), (e) in (g) člena 25(1) z zneskom zavarovanja, ki ga investicijsko podjetje prejme od nasprotne stranke, zmanjšanim v skladu z razpredelnico 4;

(b) za posle iz točk (b), (c), (d) in (f) člena 25(1) z vsoto CMV dela vrednostnih papirjev in neto zneska zavarovanja, ki ga da ali prejme investicijsko podjetje.

Za posle financiranja vrednostnih papirjev, pri katerih sta oba dela posla vrednostna papirja, se zavarovanje določi s CMV vrednostnega papirja, ki si ga izposodi investicijsko podjetje.

Kadar investicijsko podjetje kupuje ali je posodilo vrednostni papir, se CMV vrednostnega papirja obravnava kot negativen znesek in se zmanjša na večji negativen znesek z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4. Če investicijsko podjetje prodaja ali si je izposodilo vrednostni papir, se CMV vrednostnega papirja obravnava kot pozitiven znesek in se zmanjša z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz razpredelnice 4.

Kadar pogodba o pobotu zajema različne vrste poslov pod pogoji iz člena 31, se veljavne prilagoditve za nestanovitnost za „druge posle“ iz razpredelnice 4 uporabijo za zadevne zneske, izračunane v skladu s točkama (a) in (b) prvega pododstavka, za vsakega izdajatelja v posamezni kategoriji sredstev.

3. V primeru valutne neusklajenosti med poslom in prejetim ali danim zavarovanjem se uporabi dodatna 8-odstotna prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost.

Člen 31

Pobot

Za namene tega oddelka lahko investicijsko podjetje, prvič, obravnava popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, kot eno samo pogodbo, katere hipotetična vrednost je enaka neto prejemkom, drugič, pobota druge posle, ki so predmet novacije, v kateri so vse obveznosti med investicijskim podjetjem in njegovo nasprotno stranko avtomatično združene, tako da se z novacijo prejšnje bruto obveznosti nadomestijo z enim samim neto zneskom, in tretjič, pobota druge posle, pri katerih investicijsko podjetje dokaže, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogodba o pobotu z nasprotno stranko ali druga pogodba, s katero se vzpostavi ena pravna obveznost, zajema vse vključene posle, tako da bi bilo investicijsko podjetje upravičeno do prejetja ali zavezano k plačilu samo neto vsote pozitivne in negativne tekoče tržne vrednosti vključenih posameznih poslov, če bi prišlo do neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke zaradi česar koli od naslednjega:

    (i) neplačila;

    (ii) stečaja;

    (iii) likvidacije, ali

    (iv) podobnih okoliščin;

(b) pogodba o pobotu ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neplačila nasprotne stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki ni neplačnik, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki je neplačnik, čeprav je ta neto upnik;

(c) investicijsko podjetje je pridobilo neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da bi v primeru pravnega spora glede pogodbe o pobotu njegove terjatve in obveznosti bile enakovredne tistim iz točke (a) po naslednji pravni ureditvi:

    (i) pravu jurisdikcije, v kateri ima nasprotna stranka sedež;

    (ii) če je udeležena tuja podružnica nasprotne stranke, po pravu jurisdikcije, v kateri se nahaja podružnica;

    (iii) pravu, ki ureja posamezne posle, vključene v pogodbo o pobotu, ali

    (iv) pravu, ki ureja katero koli pogodbo ali dogovor, ki je potreben za učinkovanje pobota.

Člen 32

Prilagoditev kreditnega vrednotenja

Za namene tega oddelka CVA pomeni prilagoditev portfelja poslov z nasprotno stranko na vrednotenje po srednji tržni vrednosti, ki za investicijsko podjetje odraža CMV kreditnega tveganja nasprotne stranke, ne odraža pa CMV kreditnega tveganja investicijskega podjetja za nasprotno stranko.

CVA je 1,5 za vse posle, razen za naslednje posle, za katere je CVA 1:

(a) posle z nefinančnimi nasprotnimi strankami, kot so opredeljene v točki 9 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, če ti posli ne presegajo praga kliringa, kot je določeno v členu 10(3) in (4) navedene uredbe;

(b) posle znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(c) posle z dolgim rokom poravnave;

(d) posle financiranja vrednostnih papirjev, vključno s posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, razen če pristojni organ določi, da so izpostavljenosti investicijskega podjetja tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne, in

(e) posojila iz točke (g) člena 25(1).

Oddelek 2

Dnevni tok trgovanja

Člen 33

Merjenje DTF za namen izračuna K-DTF

1. Za namen izračuna K-DTF je DTF drseče povprečje vrednosti skupnega dnevnega toka trgovanja, merjeno vsak celoten delovni dan v preteklih devetih mesecih, razen v zadnjih treh mesecih.

DTF je aritmetična sredina dnevnih vrednosti za preostalih šest mesecev.

K-DTF se izračuna na prvi delovni dan posameznega meseca.

2. DTF se meri kot vsota absolutne vrednosti nakupov in absolutne vrednosti prodaj za denarne posle in izvedene finančne instrumente v skladu z naslednjim:

(a) za denarne posle je vrednost znesek, plačan ali prejet za posamezni posel;

(b) za izvedene finančne instrumente je vrednost posla hipotetični znesek pogodbe.

Hipotetični znesek obrestnih izvedenih finančnih instrumentov se prilagodi za čas do zapadlosti (v letih) navedenih pogodb. Hipotetični znesek se pomnoži s trajanjem, določenim po naslednji formuli:

trajanje = čas do zapadlosti (v letih)/10

3. DTF ne vključuje poslov, ki jih izvrši investicijsko podjetje za namen zagotavljanja storitev upravljanja portfelja v imenu investicijskih skladov.

DTF vključuje posle investicijskega podjetja, ki jih to izvrši v svojem imenu za svoj račun ali za račun stranke.

4. Kadar je investicijsko podjetje imelo dnevni tok trgovanja manj kot devet mesecev, za obdobje iz odstavka 1 za izračun K-DTF uporabi pretekle podatke o DTF, takoj ko so taki podatki na razpolago. Pristojni organ lahko manjkajoče pretekle podatkovne točke nadomesti z regulativnimi določitvami na podlagi napovedi poslovanja, ki jih je investicijsko podjetje predložilo v skladu s členom 7 Direktive 2014/65/EU.

POGLAVJE 5

Okoljski in socialni cilji

Člen 34

Bonitetna obravnava sredstev, izpostavljenih dejavnostim, povezanim z okoljskimi ali socialnimi cilji

1. EBA po posvetovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja na podlagi dostopnih podatkov in ugotovitev strokovne skupine Komisije na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti oceni, ali bi bila za sredstva, izpostavljena dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, z bonitetnega vidika utemeljena posebna bonitetna obravnava v obliki prilagojenih faktorjev K ali prilagojenih koeficientov za faktor K. EBA oceni zlasti naslednje:

(a) metodološke možnosti za ocenjevanje izpostavljenosti razredov sredstev dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji;

(b) posebne profile tveganja za sredstva, izpostavljena dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji;

(c) tveganja, povezana z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb, kot je blaženje podnebnih sprememb;

(d) morebitne učinke posebne bonitetne obravnave sredstev, izpostavljenih dejavnostim, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, na finančno stabilnost.

2. EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 26. decembra 2021 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

3. Komisija na podlagi poročila iz odstavka 2 Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

DEL 4

TVEGANJE KONCENTRACIJE

Člen 35

Obveznost spremljanja

1. Investicijska podjetja v skladu s tem delom spremljajo in nadzorujejo svoje tveganje koncentracije z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki ter učinkovitimi mehanizmi notranje kontrole.

2. Za namene tega dela izraza „kreditna institucija“ in „investicijsko podjetje“ vključujeta vsako zasebno ali javno podjetje, vključno s podružnicami takih podjetij, če bi bila ta podjetja, če bi bila ustanovljena v Uniji, kreditne institucije ali investicijska podjetja, kakor je opredeljeno v tej uredbi, in če so ta podjetja pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi, ki uporablja zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Člen 36

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), za namen tega dela izračuna vrednost izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank, tako da sešteje naslednje postavke:

(a) pozitivni presežek dolgih pozicij investicijskega podjetja nad njegovimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih trgovalne knjige, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija za vsak instrument izračuna v skladu z določbami iz točk (a), (b) in (c) člena 22.

(b) vrednost izpostavljenosti pogodb in poslov iz člena 25(1) z zadevno stranko, izračunano na način, določen v členu 27.

Za namene točke (b) prvega pododstavka investicijsko podjetje, ki za namene zahteve za faktor K RtM izračuna kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige v skladu s pristopom iz člena 23, izračuna neto pozicijo za namene tveganja koncentracije navedenih pozicij v skladu z določbami iz točke (a) člena 22;

Za namene točke (b) prvega pododstavka tega odstavka investicijsko podjetje, ki za namene K-TCD izračuna kapitalske zahteve z uporabo metod iz člena 25(4) te uredbe, izračuna vrednost izpostavljenosti takih pogodb in poslov iz točke 25 (1) te uredbe z uporabo metod, določenih v oddelku 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Vrednost izpostavljenosti do skupine povezanih strank se izračuna tako, da se seštejejo izpostavljenosti do posameznih strank v skupini, ki se obravnavajo kot ena sama izpostavljenost.

3. Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank investicijsko podjetje sprejme razumne ukrepe za opredelitev osnovnih sredstev v zadevnih poslih in nasprotne stranke osnovnih izpostavljenosti.

Člen 37

Omejitve v zvezi s tveganjem koncentracije in presežkom vrednosti izpostavljenosti

1. Za investicijsko podjetje je omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije vrednosti izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank 25 % njegovega kapitala.

Kadar je ta posamezna stranka kreditna institucija ali investicijsko podjetje ali če skupina povezanih strank vključuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, je omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije višja od 25 % kapitala investicijskega podjetja ali 150 milijonov EUR, če je za vsoto vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso kreditne institucije ali investicijska podjetja, omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije še vedno 25 % kapitala investicijskega podjetja.

Kadar znesek 150 milijonov EUR presega 25 % kapitala investicijskega podjetja, omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije ne presega 100 % kapitala investicijskega podjetja.

2. Kadar so vrednosti iz odstavka 1 presežene, investicijsko podjetje izpolni obveznost obveščanja iz člena 38 in izpolni kapitalsko zahtevo glede presežka vrednosti izpostavljenosti v skladu s členom 39.

Investicijska podjetja izračunajo presežek vrednosti izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{presežek vrednosti izpostavljenosti} = EV - L$$

pri čemer je:

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana na način, določen v členu 36, in

L = omejitev v zvezi s tveganjem koncentracije, kot je določena v odstavku 1 tega člena.

3. Vrednost izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank ne presega:

(a) 500 % kapitala investicijskega podjetja, kadar od pojava presežka preteče 10 dni ali manj;

(b) skupaj 600 % kapitala investicijskega podjetja za vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni.

Člen 38

Obveznost obveščanja

1. Kadar se omejitve iz člena 37 presežejo, investicijsko podjetje pristojnim organom nemudoma sporoči znesek presežka in ime zadevne posamezne stranke ter, kadar je ustrezno, ime zadevne skupine povezanih strank.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem mora zagotoviti spoštovanje omejitve iz člena 37.

Člen 39

Izračun K-CON

1. Kapitalska zahteva K-CON je skupni znesek kapitalske zahteve, izračunane za vsako stranko ali skupino povezanih strank kot kapitalska zahteva iz ustrezne vrstice v stolpcu 1 razpredelnice 6, ki predstavlja del skupnega posameznega presežka, pomnoženega z:

(a) 200 %, kadar presežek ne traja več kot 10 dni;

(b) ustreznim faktorjem iz stolpca 2 razpredelnice 6 po 10 dneh od nastanka presežka z razvrstitvijo vsakega dela presežka v ustrezno vrstico v stolpcu 1 razpredelnice 6.

2. Kapitalska zahteva za presežek iz odstavka 1 se izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$\mathrm{OFRE} = \frac{\mathrm{OFR}}{\mathrm{EV}} \cdot \mathrm{EVE}$$

pri čemer je:

OFRE = kapitalska zahteva za presežek;

OFR = kapitalska zahteva izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki se izračuna tako, da se seštejejo kapitalske zahteve izpostavljenosti do posameznih strank v skupini, ki se obravnavajo kot ena sama izpostavljenost;

EV = vrednost izpostavljenosti, izračunana na način, določen v členu 36;

EVE = presežek vrednosti izpostavljenosti, izračunan na način, določen v členu 37(2).

Za namene izračuna K-CON kapitalske zahteve izpostavljenosti, ki izhajajo iz pozitivnega presežka dolgih pozicij investicijskega podjetja nad njegovimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih trgovalne knjige, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija vsakega instrumenta izračuna v skladu z določbami iz točk (a), (b) in (c) člena 22, vključujejo samo zahteve za posebno tveganje.

Investicijsko podjetje, ki za namene zahteve za faktor K RtM izračuna kapitalske zahteve za pozicije iz trgovalne knjige v skladu s pristopom iz člena 23, izračuna kapitalsko zahtevo izpostavljenosti za namen tveganja koncentracije navedenih pozicij v skladu z določbami iz točke (a) člena 22.

Razpredelnica 6

Stolpec 1: Presežek vrednosti izpostavljenosti kot odstotek kapitala	Stolpec 2: Faktorji
do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

Člen 40

Postopki, ki investicijskim podjetjem preprečujejo izogibanje kapitalski zahtevi K-CON

1. Investicijska podjetja izpostavljenosti, ki presegajo omejitev iz člena 37(1), ne prenesejo začasno na drugo podjetje, ki je lahko del iste skupine ali ne, ali ne sklepajo navideznih poslov za odpravo teh izpostavljenosti v 10-dnevnem obdobju iz člena 39 in ustvarjajo nove izpostavljenosti.

2. Investicijska podjetja vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos iz odstavka 1 nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 41

Izključitve

1. Naslednje izpostavljenosti so izključene iz zahtev iz člena 37:

(a) izpostavljenosti, ki se v celoti odštejejo od kapitala investicijskega podjetja;

(b) izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave plačilnih storitev, poslov v tuji valuti, poslov z vrednostnimi papirji in opravljanjem storitev prenosa denarja;

(c) izpostavljenosti, ki predstavljajo terjatve do:

(i) enot centralne ravni držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank, in izpostavljenosti, za katere jamčijo ali ki se pripišejo tem osebam, kadar se tem izpostavljenostim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členi 114 do 118 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ii) regionalnih in lokalnih ravni držav, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP);

(iii) centralnih nasprotnih strank in prispevkov v jamstveni sklad centralnih nasprotnih strank.

2. Pristojni organi lahko iz uporabe člena 37 v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:

(a) krite obveznice;

(b) izpostavljenosti investicijskega podjetja do njegovega obvladujočega podjetja, drugih odvisnih podjetij tega obvladujočega podjetja ali lastnih odvisnih podjetij, kolikor se ta podjetja nadzorujejo na konsolidirani podlagi v skladu s členom 7 te uredbe ali z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali pa se nadzorujejo glede izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine v skladu s členom 8 te uredbe ali se nadzorujejo v skladu z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani obvladujočega podjetja in

(ii) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja obvladujočega podjetja vključujejo subjekt finančnega sektorja.

Člen 42

Izvzetje za trgovce z blagom in pravicami do emisij

1. Določbe tega dela se ne uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) druga nasprotna stranka je nefinančna nasprotna stranka;

(b) za obe nasprotni stranki se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja;

(c) za posel se lahko oceni, da zmanjšuje tveganja, ki so neposredno povezana s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo financiranja zakladnice nefinančne nasprotne stranke ali te skupine.

2. Investicijska podjetja obvestijo pristojni organ, preden uporabijo izvzetje iz odstavka 1.

DEL 5

LIKVIDNOST

Člen 43

Likvidnostna zahteva

1. Investicijska podjetja imajo znesek likvidnih sredstev, ki je enak najmanj eni tretjini zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov, izračunani v skladu s členom 13(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko pristojni organi investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), izvzamejo iz uporabe prvega pododstavka tega odstavka in o tem ustrezno obvestijo EBA.

Za namene prvega pododstavka so likvidna sredstva kar koli od naslednjega, brez omejitev glede njihove sestave:

(a) sredstva iz členov 10 do 13 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 pod istimi pogoji glede merila primernosti in z enakimi veljavni odbitki, kot so določeni v navedenih členih;

(b) sredstva iz člena 15 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 do absolutnega zneska 50 milijonov EUR ali enakovrednega zneska v domači valuti pod istimi pogoji glede merila primernosti, razen zneska praga v višini 500 milijonov EUR iz člena 15(1) navedene uredbe, in z enakimi veljavni odbitki, kot so določeni v navedenem členu;

(c) finančni instrumenti, ki niso zajeti v točkah (a) in (b) tega pododstavka, s katerimi se trguje na mestu trgovanja in za katere obstaja likvidni trg, kot je opredeljen v točki 17 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014 ter v členih 1 do 5 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/567 ([26]), pri čemer se uporabi 55-odstotni odbitek;

(d) neobremenjene kratkoročne vloge v kreditni instituciji.

2. Denarna sredstva, kratkoročne vloge in finančni instrumenti, ki pripadajo strankam, tudi če jih ima investicijsko podjetje v svojem imenu, se ne obravnavajo kot likvidna sredstva za namene odstavka 1.

3. Za namene odstavka 1 tega člena lahko investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, in investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) te uredbe, vendar ne opravljajo nobene dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, v svoja likvidna sredstva vključijo tudi terjatve do kupcev ter opravnine ali provizije, ki jih je treba poravnati v 30 dneh, kadar navedene terjatve izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) predstavljajo do največ eno tretjino minimalnih likvidnostnih zahtev iz odstavka 1 tega člena;

(b) ne štejejo se v morebitne dodatne likvidnostne zahteve, ki jih predpiše pristojni organ za tveganja, značilna za podjetje, v skladu s točko (k) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) zanje se uporabi 50-odstotni odbitek.

4. Za namene drugega pododstavka odstavka 1 EBA v posvetovanju z ESMA izda smernice, v katerih podrobneje opredeli merila, ki jih pristojni organi lahko upoštevajo pri izvzetju investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), iz likvidnostne zahteve.

Člen 44

Začasno zmanjšanje likvidnostne zahteve

1. V izjemnih okoliščinah in po odobritvi pristojnega organa lahko investicijska podjetja zmanjšajo znesek likvidnih sredstev.

([26]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/567 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opredelitvijo pojmov, preglednostjo, stiskanjem portfelja ter nadzornimi ukrepi glede poseganja v zvezi s produkti in pozicij (UL L 87, 31.3.2017, str. 90).

2. Skladnost z likvidnostno zahtevo iz člena 43(1) se ponovno vzpostavi v 30 dneh od prvotnega zmanjšanja.

Člen 45

Jamstva strankam

Investicijska podjetja povečajo likvidna sredstva za 1,6 % skupnega zneska jamstev, danih strankam.

DEL 6

RAZKRITJA INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 46

Področje uporabe

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), javno razkrijejo informacije, določene v tem delu, istega dne, kot objavijo svoje letne računovodske izkaze.

2. Investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) in izdajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, javno razkrijejo informacije iz členov 47, 49 in 50 istega dne, kot objavijo svoje letne računovodske izkaze.

3. Kadar investicijsko podjetje ne izpolnjuje več vseh pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), javno razkrije informacije, določene v tem delu, od poslovnega leta, ki sledi poslovnemu letu, v katerem več ni izpolnjevalo zadevnih pogojev.

4. Investicijska podjetja lahko določijo primeren medij in mesto, da učinkovito izpolnijo zahteve po razkritju iz odstavkov 1 in 2. Vsa razkritja se posredujejo na enem mediju ali mestu, če je to mogoče. Če se iste ali podobne informacije razkrijejo v dveh ali več medijih, vsak medij vključuje sklic na take informacije, ki so bile objavljene v drugih medijih.

Člen 47

Cilji in politike upravljanja tveganj

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo svoje cilje in politike upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganja iz delov 3, 4 in 5, vključno s povzetkom strategij in procesov za upravljanje teh tveganj in strnjeno izjavo o tveganjih, ki jo potrdi upravljalni organ investicijskega podjetja in v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti investicijskega podjetja, povezan s poslovno strategijo.

Člen 48

Upravljanje

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije glede ureditev notranjega upravljanja:

(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;

(b) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;

(c) ali je investicijsko podjetje ustanovilo ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat v letu se je odbor za tveganja sestal.

Člen 49

Kapital

1. Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim kapitalom:

(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter veljavnih filtrov in odbitkov, uporabljenih za kapital investicijskega podjetja, ter bilanco stanja v revidiranih računovodskih izkazih investicijskega podjetja;

(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda investicijsko podjetje;

(c) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve.

2. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi predloge za razkritje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50

Kapitalske zahteve

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 te uredbe razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo skladnostjo z zahtevami iz člena 11(1) te uredbe in člena 24 Direktive (EU) 2019/2034:

(a) povzetek pristopa investicijskega podjetja k ocenjevanju ustreznosti njegovega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;

(b) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala investicijskega podjetja, vključno s sestavo dodatnega kapitala na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 39 (2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) izračunane zahteve za faktor K, v skladu s členom 15 te uredbe, v agregatni obliki za RtM, RtF in RtC, na podlagi vsote faktorjev K, ki se uporabljajo, in

(d) zahtevo na podlagi stalnih splošnih stroškov v skladu s členom 13 te uredbe.

Člen 51

Politika in prakse prejemkov

Investicijska podjetja v skladu s členom 46 razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo politiko in praksami prejemkov, vključno z vidiki, povezanimi z nevtralnostjo glede spola in razlikami v plačah med spoloma, za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja:

(a) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno s stopnjo variabilnih prejemkov in merili za dodelitev variabilnih prejemkov, politiko izplačila v instrumentih, politiko odloga in merili za dodelitev pravice do izplačila;

(b) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s členom 30(2) Direktive (EU) 2019/2034;

(c) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, pri čemer se navedejo:

  (i) zneski dodeljenih prejemkov za poslovno leto, razdeljeni na fiksne prejemke, vključno z opisom fiksnih delov, in variabilne prejemke, ter število upravičencev;

  (ii) zneski in oblika dodeljenih variabilnih prejemkov, razdeljeni na denarna sredstva, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste prejemkov, ločeno za del, ki je plačan vnaprej, in del, za katerega je plačilo odloženo;

(iii) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni za prejšnja obdobja ocenjevanja uspešnosti, razdeljeni na znesek, ki se pridobi v poslovnem letu, in na znesek, ki se pridobi v prihodnjih letih;

(iv) znesek odloženega prejemka, ki zapade v poslovnem letu in ki se izplača med poslovnim letom ter se zmanjša s prilagoditvijo za uspešnost;

(v) zajamčeni variabilni prejemki, dodeljeni med poslovnim letom, in število upravičencev takih prejemkov;

(vi) odpravnine, dodeljene v prejšnjih obdobjih, ki so bile izplačane v zadevnem poslovnem letu;

(vii) zneski odpravnin, dodeljenih med poslovnim letom, razdeljeni na plačane vnaprej in na odložene, ter število upravičencev do teh plačil in najvišje plačilo, dodeljeno eni sami osebi;

(d) informacije o tem, ali se za investicijsko podjetje uporablja odstopanje iz člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034.

Za namene točke (d) prvega pododstavka investicijska podjetja, za katera se uporablja takšno odstopanje, navedejo, ali je bilo odstopanje odobreno na podlagi točke (a) ali točke (b) člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034 ali obeh. Navedejo tudi, za katera načela o prejemkih uporabljajo odstopanja, število zaposlenih, za katere veljajo odstopanja, in njihov skupni prejemek, razdeljen na fiksni in variabilni prejemek.

Ta člen ne vpliva na določbe iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([27]).

Člen 52

Naložbena politika

1. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (a) člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034, v skladu s členom 46 te uredbe razkrijejo naslednje:

(a) delež glasovalnih pravic, povezanih z delnicami, ki so v neposredni ali posredni lasti investicijskega podjetja, razčlenjeno po državi članici in sektorju;

(b) popoln opis glasovalnega vedenja na skupščinah podjetij, katerih delnice so v lasti v skladu z odstavkom 2, obrazložitev glasovanja in razmerje predlogov, ki jih predloži upravni oziroma upravljalni organ podjetja in jih je investicijsko podjetje odobrilo, in

(c) obrazložitev uporabe pooblaščenih svetovalnih podjetij;

(d) glasovalne smernice v zvezi s podjetji, katerih delnice so v lasti v skladu z odstavkom 2.

Zahteva po razkritju iz točke (b) prvega pododstavka se ne uporablja, če pogodbeni dogovori vseh delničarjev, ki jih zastopa investicijsko podjetje na skupščini delničarjev, investicijskemu podjetju ne dovolijo, da glasuje v njihovem imenu, razen če delničarji po prejemu dnevnega reda skupščine ne izrazijo svojih izrecnih nalogov za glasovanje.

2. Investicijsko podjetje iz odstavka 1 izpolnjuje navedeni odstavek samo v zvezi z vsakim podjetjem, katerega delnice so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, in samo v zvezi s tistimi delnicami, povezanimi z glasovalnimi pravicami, kadar delež glasovalnih pravic, ki jih ima investicijsko podjetje neposredno ali posredno, presega prag 5 % vseh glasovalnih pravic, povezanih z delnicami, ki jih izda podjetje. Glasovalne pravice se izračunajo na podlagi vseh delnic, povezanih z glasovalnimi pravicami, tudi če je uveljavljanje teh glasovalnih pravic začasno odvzeto.

3. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi predloge za razkritje iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

([27]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

Člen 53

Okoljska, socialna in upravljavska tveganja

Od 26. decembra 2022 investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034, razkrijejo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih, vključno s fizičnimi tveganji in prehodnimi tveganji, kot so opredeljena v poročilu iz člena 35 Direktive (EU) 2019/2034.

Informacije iz prvega odstavka se v prvem letu razkrijejo enkrat, v drugem letu in v letih, ki sledijo, pa dvakrat letno.

DEL 7

POROČANJE INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 54

Zahteve glede poročanja

1. Investicijska podjetja četrtletno poročajo pristojnim organom vse naslednje informacije:

(a) raven in sestavo kapitala;

(b) kapitalske zahteve;

(c) izračun kapitalskih zahtev;

(d) stopnjo dejavnosti v zvezi s pogoji iz člena 12(1), vključno z razčlenitvijo bilance stanja in prihodkov po investicijski storitvi in veljavnem faktorju K;

(e) tveganje koncentracije;

(f) likvidnostne zahteve.

Z odstopanjem od prvega pododstavka investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), letno predložijo takšna poročila.

2. Informacije iz točke (e) odstavka 1 vključujejo naslednje stopnje tveganja in se sporočajo pristojnim organom vsaj enkrat letno:

(a) stopnjo tveganja koncentracije, povezano z neplačilom nasprotnih strank in s pozicijami iz trgovalne knjige, po posameznih nasprotnih strankah in na zbirni podlagi;

(b) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih je denar stranke;

(c) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, investicijskimi podjetji in drugimi subjekti, pri katerih so deponirani vrednostni papirji stranke;

(d) stopnjo tveganja koncentracije v zvezi s kreditnimi institucijami, pri katerih ima investicijsko podjetje deponirana lastna denarna sredstva;

(e) stopnjo tveganja koncentracije iz naslova dobička;

(f) stopnjo tveganja koncentracije, kot je opisana v točkah (a) do (e), izračunano ob upoštevanju aktivnih in zunajbilančnih postavk, ki niso evidentirane v trgovalni knjigi, poleg izpostavljenosti, ki izhajajo iz pozicij iz trgovalne knjige.

Za namene tega odstavka izraza „kreditna institucija“ in „investicijsko podjetje“ vključujeta zasebno ali javno podjetje, vključno s podružnicami takih podjetij, če bi bila ta podjetja, če bi bila ustanovljena v Uniji, kreditne institucije ali investicijska podjetja, kakor je opredeljeno v tej uredbi, in če so ta podjetja pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi, ki uporablja zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena investicijskemu podjetju, ki izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1), ni treba sporočati informacij iz točke (e) odstavka 1 tega člena in, v kolikor je bilo v skladu z drugim pododstavkom člena 43(1) odobreno izvzetje, iz točke (f) odstavka 1 tega člena.

3. EBA za namene zahtev glede poročanja iz tega člena ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi:

(a) obrazce;

(b) datume poročanja in opredelitve pojmov ter povezana navodila z opisom, kako se ti obrazci uporabljajo.

Osnutki izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka so jedrnati in sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti investicijskih podjetij, ob upoštevanju razlike v ravni podrobnosti informacij, ki jih predloži investicijsko podjetje, ki izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1).

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 55

Zahteve glede poročanja za določena investicijska podjetja za namene pragov iz člena 1(2) te uredbe in točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Investicijska podjetja, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, mesečno preverjajo vrednost svoje bilančne vsote in te informacije četrtletno poročajo pristojnemu organu, če je skupna vrednost njihovih konsolidiranih sredstev enaka ali presega 5 milijard EUR, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev. Pristojni organ o tem obvesti EBA.

2. Kadar je investicijsko podjetje iz odstavka 1 del skupine, v kateri je še vsaj eno podjetje investicijsko podjetje, ki opravlja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, vsa taka investicijska podjetja v skupini mesečno preverjajo vrednost svoje bilančne vsote, če je skupna vrednost konsolidiranih sredstev skupine enaka ali presega 5 milijard EUR, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev. Takšna investicijska podjetja se vsak mesec vzajemno obveščajo o svojih bilančnih vsotah in vsako četrtletje poročajo ustreznim pristojnim organom o svoji konsolidirani bilančni vsoti. Pristojni organi o tem obvestijo EBA.

3. Kadar povprečje mesečne bilančne vsote investicijskih podjetij iz odstavkov 1 in 2, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev, doseže kateri koli prag iz člena 1(2) te uredbe ali točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, EBA o tem obvesti ta investicijska podjetja in pristojne organe, vključno z organi, pristojnimi za dodelitev dovoljenja v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU.

4. Kadar pregled v skladu s členom 36 Direktive (EU) 2019/2034 pokaže, da bi lahko investicijsko podjetje iz odstavka 1 tega člena predstavljalo sistemsko tveganje, kot je navedeno v členu 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi brez odlašanja obvestijo EBA o rezultatih navedenega pregleda.

5. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno določi obveznost posredovanja informacij ustreznim pristojnim organom iz odstavkov 1 in 2, da se omogoči učinkovitejše spremljanje pragov iz točk (a) in (b) člena 8a(1) Direktive 2013/36/EU.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

DEL 8

DELEGIRANI AKTI

Člen 56

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4(2) se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 25. decembra 2019.

3. Prenos pooblastila iz člena 4(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

DEL 9

PREHODNE DOLOČBE, POROČILA, PREGLEDI IN SPREMEMBE

NASLOV I

PREHODNE DOLOČBE

Člen 57

Prehodne določbe

1. Členi 43 do 51 se uporabljajo za trgovce z blagom in pravicami do emisij od 26. junija 2026.

2. Do 26. junija 2026 ali do datuma, ko se za kreditne institucije začne uporabljati alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a naslova IV dela 3 te uredbe in alternativni pristop notranjih modelov iz poglavja 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar nastopi pozneje, investicijsko podjetje za namen izračuna K-NPR uporablja zahteve iz naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630.

3. Z odstopanjem od točk (a) in (c) člena 11(1) lahko investicijska podjetja uporabljajo nižje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021, ki so enake:

(a) dvakratniku ustrezne kapitalske zahteve v skladu s poglavjem 1 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju člena 93(1) navedene uredbe, s sklicevanjem na ravni ustanovnega kapitala, določene v naslovu IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, ki bi se uporabile, če bi za investicijsko podjetje še naprej veljale kapitalske zahteve iz navedene uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/630, ali

(b) dvakratniku veljavne zahteve na podlagi stalnih splošnih stroškov iz člena 13 te uredbe, kadar investicijsko podjetje ni obstajalo 26. junija 2021 ali pred tem datumom.

4. Z odstopanjem od točke (b) člena 11(1) lahko investicijska podjetja uporabijo nižje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021:

(a) investicijska podjetja, za katera je veljala le zahteva glede ustanovnega kapitala pred 26. junijem 2021, lahko svoje kapitalske zahteve omejijo na dvakratnik veljavne zahteve glede ustanovnega kapitala iz naslova IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, razen točk (b) in (c) člena 31(1) oziroma člena 31(2) navedene direktive;

(b) investicijska podjetja, ki so obstajala pred 26. junijem 2021, lahko svoje zahteve za stalni minimalni kapital omejijo na zahteve iz člena 93(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876, s sklicevanjem na ravni ustanovnega kapitala, določene v naslovu IV Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878, ki bi se uporabile, če bi za investicijska podjetja še naprej veljala navedena uredba, pod pogojem, da se znesek teh zahtev vsako leto v petletnem obdobju poveča za najmanj 5 000 EUR;

(c) investicijska podjetja, ki so obstajala pred 26. junijem 2021 in niso pooblaščena za opravljanje pomožnih storitev iz točke 1 oddelka B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, opravljajo le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz točk1, 2, 4 in 5 oddelka A Priloge I k navedeni direktivi ter ne smejo upravljati denarja stranke ali vrednostnih papirjev svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi, lahko svojo zahtevo za stalni minimalni kapital omejijo na najmanj 50 000 EUR, pod pogojem, da se ta zahteva vsako leto v petletnem obdobju poveča za najmanj 5 000 EUR.

5. Odstopanja iz odstavka 4 se nehajo uporabljati, če je investicijsko podjetje podaljšalo svoje dovoljenje 26. junija 2021 ali po tem datumu, zaradi česar se zahteva večji znesek ustanovnega kapitala v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2019/2034.

6. Z odstopanjem od člena 11 lahko investicijska podjetja, ki so obstajala pred 25. decembrom 2019 in ki poslujejo za svoj račun na trgih s finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami ali opcijami ali drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter na gotovinskih trgih izključno z namenom varovanja pozicij na trgih izvedenih finančnih instrumentov ali ki poslujejo za račune drugih članov teh trgov in za katere jamčijo klirinški člani istih trgov, če odgovornost za zagotavljanje izvajanja sklenjenih pogodb takšnih investicijskih podjetij prevzamejo klirinški člani istih trgov, svoje kapitalske zahteve za obdobje petih let od 26. junija 2021 omejijo na najmanj 250 000 EUR, pod pogojem, da se te zahteve v petletnem obdobju vsako leto povečajo za najmanj 100 000 EUR.

Ne glede na to, ali investicijsko podjetje iz tega odstavka izkoristi odstopanje iz prvega pododstavka, pa se za tako investicijsko podjetje ne uporablja točka (a) odstavka 4.

Člen 58

Odstopanje za podjetja iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

Za investicijska podjetja, ki 25. decembra 2019 izpolnjujejo pogoje iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in še niso pridobila dovoljenja kot kreditne institucije v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, se še naprej uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU.

Člen 59

Odstopanje za investicijska podjetja iz člena 1(2)

Za investicijsko podjetje, ki 25. decembra 2019 izpolnjuje pogoje iz člena 1(2) te uredbe, še naprej veljata Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU.

NASLOV II

POROČILA IN PREGLEDI

Člen 60

Klavzula o pregledu

1. Komisija do 26. junija 2024 po posvetovanju z EBA in ESMA opravi pregled in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, vsaj o naslednjem:

(a) pogojih za investicijska podjetja, na podlagi katerih se uvrstijo med mala in nepovezana investicijska podjetja v skladu s členom 12;

(b) načinih merjenja faktorjev K iz naslova II dela 3, vključno z investicijskim svetovanjem v okviru AUM, in člena 39;

(c) koeficientih iz člena 15(2);

(d) metodi, uporabljeni za izračun K-CMG, ravni kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz K-CMG, v primerjavi s K-NPR, in umerjanju faktorja pomnožitve iz člena 23;

(e) določbah iz členov 43, 44 in 45, zlasti o upravičenosti za likvidnostno zahtevo v zvezi z likvidnimi sredstvi iz točk (a), (b) in (c) člena 43(1);

(f) določbah iz oddelka 1 poglavja 4 naslova II dela 3;

(g) uporabi dela 3 za trgovce z blagom in pravicami do emisij;

(h) spremembi opredelitve izraza „kreditna institucija“ v Uredbi (EU) št. 575/2013 zaradi točke (a) člena 62(3) te uredbe in morebitnih nenamernih negativnih posledicah;

(i) določbah iz členov 47 in 48 Uredbe (EU) št. 600/2014 in njihovi uskladitvi s celovitim okvirom za enakovrednost v finančnih storitvah;

(j) pragovih iz člena 12(1);

(k) uporabi standardov iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 za investicijska podjetja;

(l) metodi merjenja vrednosti izvedenega finančnega instrumenta iz točke (b) člena 20(2) in točke (b) člena 33(2) ter primernosti uvedbe drugačne metrike in/ali umeritve;

(m) določbah iz dela 2, zlasti v zvezi z dovoljenjem, da se za njihov kapital štejejo dodatni instrumenti ali sredstva na podlagi člena 9(4), in o možnosti izdajanja takega dovoljenja investicijskim podjetjem, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1);

(n) pogojih, pod katerimi lahko investicijska podjetja uporabljajo zahteve Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s členom 1 (2) te uredbe;

(o) določbi iz člena 1(5);

(p) ustreznosti uporabe zahtev po razkritju iz člena 52 te uredbe za druge sektorje, med drugim za investicijska podjetja iz člena 1(2) in (5) te uredbe ter kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Komisija do 31. decembra 2021 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o potrebah po sredstvih zaradi prevzetja novih pooblastil in dolžnosti s strani ESMA v skladu s členom 64 te uredbe, vključno z možnostjo, da ESMA podjetjem iz tretjih držav za njihovo registracijo v skladu s členom 46(2) Uredbe (EU) št. 600/2014 zaračunava pristojbino ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

NASLOV III

SPREMEMBE DRUGIH UREDB

Člen 61

Sprememba Uredbe (EU) št. 1093/2010

V točki 2 člena 4 Uredbe (EU) št. 1093/2010 se doda naslednja točka:

„(viii) glede Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) pristojne organe, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 3(1) navedene direktive.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“

Člen 62

Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012“;

(2) v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„5. Pristojni organi, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*), pri uporabi določb iz člena 1(2) in (5) Uredbe (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) v zvezi z investicijskimi podjetji iz navedenih odstavkov obravnavajo ta investicijska podjetja, kot če bi bila „institucije“ na podlagi te uredbe.

(*) Direktiva (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(3) člen 4(1) se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(1) ‚kreditna institucija‘ pomeni družbo, katere dejavnost je kar koli od naslednjega:

(a) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;

(b) opravljanje katere koli dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), kadar velja eno od naslednjega, pri čemer pa družba ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica:

(i) skupna vrednost konsolidiranih sredstev družbe je enaka ali presega 30 milijard EUR;

(ii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb te skupine, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR ali

(iii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, kadar konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem nadzornikov takšno odločitev sprejme zato, da bi obravnaval morebitna tveganja izogibanja in tveganja za finančno stabilnost Unije;

Za namene točk (b)(ii) in (b)(iii), kadar je družba del skupine iz tretje države, je bilančna vsota vsake podružnice te skupine, pooblaščene za delovanje v Uniji, vključena v združeno skupno vrednost sredstev vseh družb v skupini;

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki (1) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ki ima dovoljenje na podlagi navedene direktive, razen kreditnih institucij;“;

(c) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚institucija‘ pomeni kreditno institucijo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, ali podjetje iz člena 8a(3) navedene direktive;“;

(d) točka 4 se črta;

(e) točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno z investicijskim podjetjem, finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom, investicijskim holdingom, plačilno institucijo v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in družbo za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točkah (f) in (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(f) točka 29a se nadomesti z naslednjim:

„(29a) ‚nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici‘ pomeni nadrejeno osebo v državi članici, ki je investicijsko podjetje;“;

(g) točka 29b se nadomesti z naslednjim:

„(29b) ‚EU nadrejeno investicijsko podjetje‘ pomeni EU nadrejeno osebo, ki je investicijsko podjetje;“;

(h) točka 51 se nadomesti z naslednjim:

„(51) ‚ustanovni kapital‘ pomeni zneske in vrste kapitala, navedene v členu 12 Direktive 2013/36/EU;“;

(i) točka 60 se nadomesti z naslednjim:

„(60) ‚denarju podoben instrument‘ pomeni potrdilo o vlogi, obveznice, vključno s kritimi obveznicami, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala institucija ali investicijsko podjetje ter za katerega je institucija ali investicijsko podjetje že prejelo plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčilo po njegovi nominalni vrednosti;“;

(j) v točki 72 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) je reguliran trg ali trg tretje države, ki se šteje za enakovrednega reguliranemu trgu v skladu s postopkom iz točke (a) člena 25(4) Direktive 2014/65/EU;“;

(k) doda se naslednja točka:

„(150) ‚trgovec z blagom in pravicami do emisij‘ pomeni družbo, katere glavne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih na blago iz točk 5, 6, 7, 9 in 10, izvedenimi finančnimi instrumenti na pravice do emisij iz točke 4 ali pravicami do emisij iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;“;

(4) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije obveznosti iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe izpolnjujejo na posamični podlagi.

Naslednjim institucijam ni treba izpolnjevati obveznosti iz člena 413(1) in povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz dela 7 A te uredbe:

(a) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*), če ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti, ter

(c) institucijam, ki so imenovane v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, če:

(i) so njihove dejavnosti omejene na ponujanje bančnih storitev iz oddelka C Priloge k navedeni uredbi, centralnim depotnim družbam, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, in

(ii) ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti.

(*) Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) Institucijam, za katere pristojni organi uveljavljajo odstopanje iz člena 7(1) ali (3) te uredbe, in institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, ni treba izpolnjevati obveznosti iz dela 7 in povezanih zahtev po količniku finančnega vzvoda iz dela 7 A te uredbe na posamični podlagi.“;

(5) v oddelku 1 poglavja 2 naslova II dela 1 se vstavi naslednji člen:

„Člen 10a

Uporaba bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi, kadar so investicijska podjetja nadrejene osebe

Za namene uporabe tega poglavja se investicijska podjetja obravnavajo kot nadrejeni finančni holdingi v državi članici ali nadrejeni finančni holdingi Unije, kadar so ta investicijska podjetja nadrejene osebe institucije ali investicijskega podjetja, za katerega velja ta uredba, iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033“;

(6) v členu 11 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Nadrejene institucije EU izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja, kadar skupino sestavlja ena ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

Kadar je odobrena opustitev v skladu s členom 8(1) do (5), institucije in, kadar je ustrezno, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so del likvidnostne podskupine, izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi likvidnostne podskupine.“;

(7) členi 15, 16 in 17 se črtajo;

(8) v členu 81(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za ta vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;“;

(9) v členu 82 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države, in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;“;

(10) člen 84 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek manjšinskih deležev podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, tako, da od manjšinskih deležev te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala te podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtevam iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(b) manjšinski deleži podrejene družbe, izraženi kot odstotni delež vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala te družbe ter z njimi povezanimi vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se manjšinski delež v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne prizna v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.“;

(11) člen 85 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidiran kapital, tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(b) kvalificirani temeljni kapital podrejene družbe, izražen kot odstotni delež vseh instrumentov temeljnega kapitala te družbe ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se instrumenti temeljnega kapitala v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.“;

(12) člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 1se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah;

(ii) znesek kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke 6 člena 128 navedene direktive, zahtev iz člena 500 te uredbe ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(b) kvalificirani kapital družbe, izražen kot odstotni delež vseh kapitalskih instrumentov podrejene družbe, ki so vključeni v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržani dobiček in druge rezerve.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se kapitalski instrumenti v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.“;

(13) člen 93 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavki 4, 5 in 6 se nadomestijo z naslednjimi:

„4. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2, prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki je institucijo obvladovala pred tem, znesek kapitala te institucije ustreza zahtevanemu znesku ustanovnega kapitala.

5. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2, znesek kapitala institucije, ki nastane z združitvijo, ni manjši od skupnega kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek ustanovnega kapitala.

6. Kadar pristojni organi menijo, da mora biti zaradi zagotovitve kapitalske ustreznosti institucije izpolnjena zahteva iz odstavka 1, se določbe iz odstavkov 2, 4 in 5 ne uporabljajo.“;

(14) v poglavju 1 naslova I dela 3 se oddelek 2 (členi 95 do 98) črta z učinkom od 26. junija 2026;

(15) v členu 119 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Izpostavljenosti do finančnih institucij, ki imajo dovoljenje in so pod nadzorom pristojnih organov ter zanje veljajo bonitetne zahteve, ki so primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije, se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.

Za namene tega odstavka se bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033, štejejo za primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije.“;

(16) v drugem pododstavku člena 162(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) izpostavljenosti do institucij ali investicijskih podjetij, izhajajoče iz poravnave obveznosti v tujih valutah;“;

(17) člen 197 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije ali investicijska podjetja, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;“;

(b) v odstavku 4 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„4. Institucija lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale druge institucije ali investicijska podjetja in nimajo bonitetne ocene ECAI, kadar ti dolžniški vrednostni papirji izpolnjujejo vsa naslednja merila:“;

(18) v členu 200 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) instrumente, ki jih je izdala tretja institucija ali investicijsko podjetje in ki jih ta institucija ali investicijsko podjetje odkupi na zahtevo.“;

(19) v členu 202 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 153(3), kadar izpolnjujejo vse naslednje pogoje:“;

(20) v členu 224 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali investicijska podjetja in izpolnjujejo merila primernosti iz člena 197(4), so prilagoditve za nestanovitnosti enake kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjo kreditne kakovosti 2 ali 3.“;

(21) v členu 227(3) se vstavi naslednja točka:

„(ba) investicijska podjetja;“;

(22) v členu 243(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V primeru denarnih terjatev iz trgovanja se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja, kadar je kreditno tveganje navedenih denarnih terjatev iz trgovanja v celoti zavarovano z ustreznim kreditnim zavarovanjem v skladu s poglavjem 4, pod pogojem, da je v takem primeru dajalec zavarovanja institucija, investicijsko podjetje, zavarovalnica ali pozavarovalnica.“;

(23) v členu 382(4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) posli znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012, razen če države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v kateri zahtevajo strukturno ločitev znotraj bančne skupine; v tem primeru lahko pristojni organi zahtevajo, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi subjekti vključijo v kapitalske zahteve;“;

(24) člen 388 se črta;

(25) v členu 395 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednost izpostavljenosti institucije do strank ali skupine povezanih strank po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % njenega temeljnega kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali investicijsko podjetje ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij ali investicijskih podjetij, zadevna vrednost ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso institucije, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije.“;

(26) člen 402(3) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nasprotna stranka je institucija ali investicijsko podjetje;“;

(b) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) institucija pristojnim organom v skladu s členom 394 poroča o celotnem znesku izpostavljenosti, obravnavanih v skladu s tem odstavkom, do vsake druge institucije ali investicijskega podjetja.“;

(27) v členu 412 se odstavek 4a nadomesti z naslednjim:

„4a. Delegirani akt iz člena 460(1) se uporablja za institucije.“;

(28) v točki (a) člena 422(8) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali investicijsko podjetje, ki je nadrejeno ali podrejeno instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali istega nadrejenega investicijskega podjetja;“;

(29) v členu 428a se točka (d) črta;

(30) v členu 430b se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 94(1) in pogojev iz člena 325a(1), za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja, od datuma začetka uporabe delegiranega akta iz člena 461a poročajo o rezultatih izračunov na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot te institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).“;

(31) v členu 456(1) se točki (f) in (g) črtata;

(32) člen 493 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„Do 26. junija 2021 določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 387 do 403 te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno opravljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in za katera dne 31. decembra 2006 Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) ni veljala.

(*) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).“;

(b) odstavek 2 se črta;

(33) v členu 498(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Do 26. junija 2021 določbe o kapitalskih zahtevah iz te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno opravljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in za katera dne 31. decembra 2006 Direktiva 2004/39/ES ni veljala.“;

(34) v členu 508 se odstavka 2 in 3 črtata;

(35) v točki 1 Priloge I se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) indosamenti menic brez navedbe imena druge institucije ali investicijskega podjetja;“;

(36) Priloga III se spremeni:

(a) v točki 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.“;

(b) v točki 5 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.“;

(c) v točki 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ne predstavljajo terjatve do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov;“;

(d) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 6, ki izpolnjujejo pogoje za 50 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo in ne predstavljajo zahtevka do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov.“;

(e) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Delnice s centralnim kliringom, s katerimi se trguje na borzi in so del glavnega borznega indeksa, ki so denominirane v domači valuti države članice in jih ni izdala institucija ali investicijsko podjetje ali njuni povezani subjekti.“

Člen 63

Spremembe Uredbe (EU) št. 600/2014

Uredba (EU) št. 600/2014 se spremeni:

(1) v členu 1 se vstavi naslednji odstavek:

„4a. Poglavje 1 naslova VII te uredbe se uporablja tudi za podjetja tretjih držav, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v Uniji.“;

(2) v naslovu III se naslov nadomesti z naslednjim:

„PREGLEDNOST ZA SISTEMATIČNE INTERNALIZATORJE IN INVESTICIJSKA PODJETJA, KI TRGUJEJO NA OTC, TER REŽIM ZA KORAKE KOTACIJE ZA SISTEMATIČNE INTERNALIZATORJE“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 17a

Koraki kotacije

Ponudbe sistematičnih internalizatorjev, njihovo izboljšanje cen in njihove pogodbene cene morajo biti usklajene s koraki kotacije v skladu s členom 49 Direktive 2014/65/EU.

Izvajanje korakov kotacije ne preprečuje sistematičnim internalizatorjem, da združujejo velika naročila pri srednji vrednosti v okviru trenutno ponujene nakupne in prodajne cene.“;

(4) člen 46 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednja točka:

„(d) podjetje je vzpostavilo potrebne ureditve in postopke za sporočanje informacij iz odstavka 6a.“;

(b) v odstavku 4 se peti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko podjetjem tretjih držav na svojem ozemlju dovolijo opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih poslov skupaj s pomožnimi dejavnostmi za primerne nasprotne stranke in poklicne stranke v smislu oddelka I Priloge II k Direktivi 2014/65/EU v skladu z nacionalnimi ureditvami, kadar Komisija ni sprejela sklepa v skladu s členom 47(1) ali kadar je bil ta sklep sprejet, vendar ni več veljaven ali se ne nanaša na zadevne storitve ali posle.“;

(c) v odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da se v primeru, ko primerna nasprotna stranka ali poklicna stranka v smislu oddelka I Priloge II k Direktivi 2014/65/EU, ki ima sedež ali je locirana v Uniji, izključno na lastno pobudo sproži opravljanje investicijske storitve ali posla s strani podjetja iz tretje države, ta člen ne uporablja za opravljanje te storitve ali posla za to osebo s strani podjetja iz tretje države, kar velja tudi za odnos, posebej povezan z opravljanjem te storitve ali posla. Brez poseganja v odnose znotraj skupine se v primeru, ko podjetje tretje države, vključno prek subjekta, ki deluje v njegovem imenu ali je z njim tesno povezan, ali katere koli osebe, ki deluje v imenu takšnega subjekta, poskuša pridobiti stranke ali potencialne stranke v Uniji, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke. Pobuda takšnih strank podjetju tretje države ne daje pravice do trženja novih kategorij investicijskih produktov ali investicijskih storitev pri tem posamezniku.“;

(d) vstavijo se naslednji odstavki:

„6a. Podjetja tretjih držav, ki opravljajo storitve ali posle v skladu s tem členom, enkrat na leto obvestijo ESMA o:

(a) obsegu in področju storitev in poslov, ki jih podjetja opravljajo v Uniji, vključno z geografsko razporeditvijo po državah članicah;

(b) za podjetja, ki opravljajo dejavnost iz točke 3 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, o njihovi mesečni najmanjši, povprečni in največji izpostavljenosti do nasprotnih strank iz EU;

(c) za podjetja, ki opravljajo storitve iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, o skupni vrednosti finančnih instrumentov, ki izvirajo iz nasprotnih strank iz EU in spadajo v okvir prve prodaje ali ponudbe z obveznostjo odkupa v preteklih 12 mesecih;

(d) prometu in skupni vrednosti sredstev, ki ustrezajo storitvam in poslom iz točke (a);

(e) tem, ali so bile sprejete ureditve za zaščito vlagateljev, in o podrobnem opisu teh ureditev;

(f) politiki obvladovanja tveganj in ureditvah, ki jih uporablja podjetje za opravljanje storitev in poslov iz točke (a);

(g) ureditvah upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za posle podjetja v Uniji;

(h) drugih informacijah, ki so potrebne, da ESMA ali pristojni organi opravljajo svoje naloge v skladu s to uredbo;

ESMA posreduje informacije, prejete v skladu s tem odstavkom, pristojnim organom držav članic, v katerih podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom.

ESMA lahko, kadar je to potrebno zaradi opravljanja njegovih nalog ali nalog pristojnih organov v skladu s to uredbo, vključno na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom, od tega podjetja zahteva, da priskrbi dodatne informacije v zvezi s svojimi dejavnostmi.

6b. Kadar podjetje tretje države opravlja storitve ali posle v skladu s tem členom, podatke v zvezi z vsemi naročili in vsemi transakcijami s finančnimi instrumenti, ki jih je v Uniji opravilo za svoj račun ali v imenu stranke, za pet let da na voljo ESMA.

ESMA na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s tem členom, dostopi do ustreznih podatkov, ki mu jih podjetje da na voljo v skladu s prvim pododstavkom, in te podatke da na razpolago pristojnemu organu prosilcu.

6c. Kadar podjetje tretje države ne sodeluje pri preiskavi ali pregledu na kraju samem, izvedenem v skladu s členom 47(2), ali kadar zahteve ESMA v skladu z odstavkom 6a ali 6b tega člena ne izpolni pravočasno in ustrezno, lahko ESMA prekliče njegovo registracijo ali začasno prepove ali omeji njegove posle v skladu s členom 49.“;

(e) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. ESMA ob posvetovanju z EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi informacije, ki jih mora podjetje tretje države, ki je vlagatelj, predložiti v vlogi za registracijo iz odstavka 4, in informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu z odstavkom 6a.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. septembra 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(f) doda se naslednji odstavek:

„8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi obliko, v kateri je treba predložiti vlogo za registracijo iz odstavka 4 in sporočati informacije iz odstavka 6a.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 26. septembra 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejemanjem izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.";

(5) člen 47 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija lahko sprejme sklep v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(2) za tretjo državo, v katerem navede, da pravne in nadzorne ureditve te tretje države zagotavljajo vse od naslednjega:

(a) da podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi izpolnjujejo pravno zavezujoče bonitetne in organizacijske zahteve ter zahteve glede poslovanja, ki imajo enakovreden učinek kot zahteve iz te uredbe, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*), Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU in Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter izvedbenih ukrepov, sprejetih v skladu z navedenimi zakonodajnimi akti;

(b) da so podjetja z dovoljenjem v tej tretji državi predmet učinkovitega nadzora in uveljavljanja, s čimer se zagotovi skladnost z veljavnimi pravno zavezujočimi zahtevami glede skrbnega upravljanja, organizacije in poslovanja, ter

(c) da pravni okvir te tretje države določa učinkovit enakovreden sistem za priznavanje investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v skladu s pravnimi ureditvami tretjih držav.

Kadar sta obseg in področje storitev in poslov, ki jih po sprejetju sklepa iz prvega pododstavka v Uniji opravljajo podjetja tretje države, verjetno sistemsko pomembna za Unijo, se lahko šele na podlagi podrobne in razčlenjene ocene šteje, da imajo pravno zavezujoče zahteve glede skrbnega upravljanja, organizacije in poslovanja iz prvega pododstavka enakovreden učinek kot zahteve, določene v aktih iz navedenega pododstavka. V ta namen Komisija tudi oceni in upošteva nadzorniško zbliževanje med zadevno tretjo državo in Unijo.

1a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 50 za dopolnitev te uredbe z dodatno opredelitvijo okoliščin, v katerih bi lahko po sprejetju sklepa o enakovrednosti iz odstavka 1 obseg in področje storitev in poslov, ki jih opravljajo podjetja tretje države v Uniji, verjetno bila sistemsko pomembna za Unijo.

Kadar bi lahko bila obseg in področje storitev in poslov, ki jih opravljajo podjetja tretje države, verjetno sistemsko pomembna za Unijo, lahko Komisija sklepom o enakovrednosti doda posebne operativne pogoje, da se zagotovi, da imajo ESMA in nacionalni pristojni organi potrebna orodja za preprečitev regulativne arbitraže in za spremljanje poslov investicijskih podjetij tretjih držav, ki so registrirana v skladu s členom 46(2), v zvezi s storitvami in posli, ki jih opravljajo v Uniji, in sicer s tem, da zagotovijo, da ta podjetja izpolnjujejo:

(a) zahteve, ki imajo enak učinek kot zahteve iz členov 20 in 21;

(b) zahteve glede poročanja, ki imajo enak učinek kot zahteve iz člena 26, kadar se takšne informacije ne morejo dobiti neposredno in stalno na podlagi memoranduma o soglasju s pristojnim organom tretje države;

(c) zahteve, ki imajo enak učinek kot obveznost trgovanja iz členov 23 in 28, kadar je ustrezno.

Pri sprejemanju sklepa iz odstavka 1 tega člena Komisija upošteva, ali je tretja država opredeljena kot nekooperativna jurisdikcija za davčne namene v okviru ustreznih politik Unije ali kot tretja država z visokim tveganjem na podlagi člena 9(2) Direktive (EU) 2015/849.

„1b. Lahko se šteje, da ima okvir tretje države za skrbno upravljanje, organizacijo in poslovanje enakovreden učinek, kadar ta okvir izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, potrebujejo dovoljenje in so ves čas predmet učinkovitega nadzora in izvrševanja;

(b) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, veljajo zadostne kapitalske zahteve in zlasti veljajo za podjetja, ki opravljajo storitve ali posle iz točk 3 ali 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kapitalske zahteve, primerljive s kapitalskimi zahtevami, ki bi jih uporabljala, če bi imela sedež v Uniji;

(c) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle v tej tretji državi, veljajo ustrezne zahteve, ki se uporabljajo za delničarje in člane njihovega upravljalnega organa;

(d) za podjetja, ki opravljajo investicijske storitve ali investicijske posle, veljajo ustrezne zahteve glede poslovanja in organizacijske zahteve;

(e) preglednost in celovitost trga sta zagotovljeni s preprečevanjem tržnih zlorab v obliki trgovanja z notranjimi informacijami in tržne manipulacije.

Za namene odstavka 1a tega člena Komisija pri ocenjevanju enakovrednosti pravil tretje države glede obveznosti trgovanja iz členov 23 in 28 oceni tudi, ali pravni okvir tretje države določa merila, na podlagi katerih se določi, da mesta trgovanja lahko izpolnjujejo obveznosti trgovanja, pri čemer imajo ta merila podoben učinek kot merila iz te uredbe ali Direktive 2014/65/EU.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2017 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh informacij, ki jih zahteva ESMA, o podjetjih iz držav zunaj Unije, ki imajo dovoljenje v tretjih državah, ter, kadar je primerno, ureditve nadaljnjega posredovanja teh informacij s strani ESMA pristojnim organom držav članic;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno s preiskavami in pregledi na kraju samem, ki jih ESMA v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic, v katerih podjetje tretje države opravlja investicijske storitve ali investicijske posle v skladu s členom 46, lahko izvaja, kadar je to potrebno zaradi opravljanja njenih nalog ali nalog pristojnih organov v skladu s to uredbo, potem ko je o tem ustrezno obvestila pristojni organ tretje države;“;

(iii) doda naslednja točka:

„(d) postopke v zvezi z zahtevo po informacijah na podlagi člena 46(6a) in (6b), ki jo ESMA lahko predloži podjetju tretje države, registriranemu v skladu s členom 46(2).“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„5. ESMA spremlja razvoj regulativnih in nadzornih ureditev, praks izvrševanja in drugih relevantnih dogodkov na trgih v tretjih državah, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela sklepe o enakovrednosti v skladu z odstavkom 1, da preveri, ali so pogoji, na podlagi katerih so bili navedeni sklepi sprejeti, še vedno izpolnjeni. ESMA Komisiji enkrat na leto predloži zaupno poročilo o svojih ugotovitvah. Kadar ESMA meni, da je to ustrezno, se lahko o poročilu posvetuje z EBA.

Poročilo upošteva tudi trende, ugotovljene na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 46(6a), zlasti v zvezi s podjetji, ki opravljajo storitve ali posle iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

6. Komisija na podlagi poročila iz odstavka 5 vsaj enkrat na leto predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilo je vključen seznam sklepov o enakovrednosti, ki jih je Komisija sprejela ali razveljavila v letu poročanja, ter morebitni ukrepi, ki jih je ESMA sprejel na podlagi člena 49, vsebuje pa tudi obrazložitev za te sklepe in ukrepe.

Poročilo Komisije vključuje informacije o spremljanju razvoja regulativnih in nadzornih ureditev, praks izvrševanja in drugih relevantnih dogodkov na trgih v tretjih državah, v zvezi s katerimi so bili sprejeti sklepi o enakovrednosti. V poročilu se oceni tudi, kako se je na splošno razvijalo čezmejno opravljanje investicijskih storitev s strani podjetij tretje države, zlasti storitev in poslov iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU. Poleg tega se vanj naknadno vključijo informacije o ocenjevanju enakovrednosti, ki ga Komisija v tistem trenutku izvaja v zvezi s tretjo državo.“;

(6) člen 49 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 49

Ukrepi, ki jih sprejme ESMA

1. ESMA lahko podjetju tretje države začasno prepove ali omeji opravljanje investicijskih storitev ali investicijskih poslov s pomožnimi storitvami ali brez njih v skladu s členom 46(1), kadar podjetje tretje države ne upošteva prepovedi ali omejitve, ki jo je določil ESMA ali EBA v skladu s členoma 40 in 41 ali pristojni organ v skladu s členom 42, ni pravočasno in ustrezno izpolnilo zahteve ESMA v skladu s členom 46(6a) in (6b) ali kadar podjetje tretje države ne sodeluje pri preiskavi ali pregledu na kraju samem, izvedenem v skladu s členom 47(2).

2. Brez poseganja v odstavek 1 ESMA prekliče registracijo podjetja tretje države v registru iz člena 48, kadar je zadevo posredoval pristojnemu organu tretje države, ta pa ni sprejel ustreznih ukrepov, potrebnih za zaščito vlagateljev ali ustreznega delovanja trgov v Uniji, ali ni dokazal, da zadevno podjetje tretje države izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi, ali pogojev, na podlagi katerih je bil sprejet sklep v skladu s členom 47(1), in velja eno od naslednjega:

(a) ESMA na podlagi dokumentiranih dokazov, med drugim na podlagi vsakoletnih informacij, predloženih v skladu s členom 46(6a), utemeljeno domneva, da je podjetje tretje države pri opravljanju investicijskih storitev in poslov v Uniji ravnalo tako, da je nedvomno škodovalo interesom vlagateljev ali pravilnemu delovanju trgov;

(b) ESMA na podlagi dokumentiranih dokazov, med drugim na podlagi vsakoletnih informacij, predloženih v skladu s členom 46(6a), utemeljeno domneva, da je podjetje tretje države pri opravljanju investicijskih storitev in poslov v Uniji resno kršilo določbe, ki veljajo zanj v tretji državi in na podlagi katerih je Komisija sprejela sklep v skladu s členom 47(1).

3. ESMA pristojni organ tretje države pravočasno obvesti, da namerava sprejeti ukrep v skladu z odstavkom 1 ali 2.

ESMA pri odločanju o ustreznem ukrepu v skladu s tem členom upošteva naravo in resnost tveganja za vlagatelje in pravilno delovanje trgov v Uniji, izhajajoč iz naslednjih meril:

(a) trajanje in pogostost nastalega tveganja;

(b) ali je tveganje razkrilo hude ali sistemske slabosti v postopkih podjetij tretjih držav;

(c) ali je bilo zaradi tveganja storjeno ali omogočeno finančno kaznivo dejanje oziroma ali je tveganje kako drugače prispevalo k nastanku finančnega kaznivega dejanja;

(d) ali je bilo tveganje povzročeno namerno ali iz malomarnosti.

ESMA Komisijo in zadevno podjetje tretje države brez odlašanja obvesti o vsakem ukrepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1 ali 2, in svojo odločitev objavi na svojem spletnem mestu.

Komisija oceni, ali pogoji, v skladu s katerimi je bil sprejet sklep iz člena 47(1), za zadevno tretjo državo veljajo še naprej.“;

(7) v členu 52 se doda naslednji odstavek:

„13. ESMA do 31. decembra 2020 oceni potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pooblastil in dolžnosti v skladu s členom 64 Uredbe (EU) 2019/2033, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o tej oceni.“;

(8) v členu 54 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Podjetja tretjih držav lahko storitve in posle v državah članicah v skladu z nacionalnimi ureditvami opravljajo še tri leta po tem, ko Komisija v skladu s členom 47 sprejme sklep v zvezi z zadevno tretjo državo. Storitve in posli, na katere se takšen sklep ne nanaša, se smejo še naprej opravljati v skladu z nacionalno ureditvijo.“

Člen 64

Sprememba Uredbe (EU) št. 806/2014

V členu 12a Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([28]) se doda naslednji odstavek:

„3. V skladu s členom 65 Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*) se sklicevanje na člen 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 v tej uredbi v zvezi s kapitalskimi zahtevami na posamični podlagi investicijskih podjetij iz točke (c) člena 2 te uredbe, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033, razlagajo na naslednji način:

(a) sklicevanje na točko (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz te uredbe se nanaša na člen 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) sklicevanje na člen 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju iz te uredbe se nanaša na veljavno zahtevo iz člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, pomnoženo z 12,5.

V skladu s členom 65 Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) se sklicevanje v tej uredbi na člen 104a Direktive 2013/36/EU v zvezi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami investicijskih podjetij iz točke (c) člena 2 te uredbe, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033, razlaga kot sklicevanje na člen 40 Direktive (EU) 2019/2034.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“

DEL 10

KONČNE DOLOČBE

Člen 65

Sklicevanje na Uredbo (EU) št. 575/2013 v drugih pravnih aktih Unije

Za namene bonitetnih zahtev investicijskih podjetij se sklicevanje na Uredbo (EU) št. 575/2013 v drugih aktih Unije šteje kot sklicevanje na to uredbo.

([28]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

Člen 66

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 26. junija 2021.

3. Ne glede na odstavek 2:

(a) točki 2 in 3 člena 63 se uporabljata od 26. marca 2020;

(b) točka 30 člena 62 se uporablja od 25. decembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2019/2034 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zanesljiv bonitetni nadzor je sestavni del regulativnih pogojev, po katerih finančne institucije opravljajo storitve v Uniji. Za bonitetno obravnavo in nadzor investicijskih podjetij in kreditnih institucij se uporabljata Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) in Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), izdaja dovoljenj in druge zahteve glede organizacije in poslovanja pa so zanje določene v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

(2) Obstoječe bonitetne ureditve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU večinoma temeljijo na zaporednih različicah mednarodnih regulativnih standardov, ki jih je za velike bančne skupine določil Baselski odbor za bančni nadzor, in le deloma obravnavajo posebna tveganja, značilna za različne dejavnosti znatnega števila investicijskih podjetij. Posebne ranljivosti in tveganja, značilna za ta investicijska podjetja, bi bilo torej treba nadalje obravnavati z učinkovitimi, ustreznimi in sorazmernimi bonitetnimi ureditvami na ravni Unije, ki pomagajo zagotoviti enake konkurenčne pogoje po vsej Uniji, ki zagotavljajo učinkovit bonitetni nadzor in hkrati omejujejo stroške zagotavljanja skladnosti ter ki zagotavljajo ustrezni kapital za pokrivanje tveganj investicijskih podjetij.

(3) Dober bonitetni nadzor bi moral zagotavljati urejeno upravljanje investicijskih podjetij v najboljšem interesu njihovih strank. Upoštevati bi moral možnost, da investicijska podjetja in njihove stranke prevzamejo pretirana tveganja, ter različne stopnje tveganja, ki ga prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja. Enako bi moral biti cilj takega bonitetnega nadzora preprečiti nalaganje nesorazmernega upravnega bremena na investicijska podjetja. Hkrati bi moral tak bonitetni nadzor omogočiti vzpostavitev ravnovesja med zagotavljanjem varnosti in trdnosti investicijskih podjetij ter preprečevanjem pretiranih stroškov, ki bi lahko ogrozili izvedljivost njihovih poslovnih dejavnosti.

([1]) UL C 378, 19.10.2018, str. 5.
([2]) UL C 262, 25.7.2018, str. 35.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.
([4]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).
([5]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).
([6]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(4) Številne zahteve, ki izhajajo iz okvira Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, so namenjene obravnavanju skupnih tveganj, s katerimi se običajno srečujejo kreditne institucije. Zato so obstoječe zahteve v veliki meri prilagojene tako, da ohranijo posojilno zmogljivost kreditnih institucij skozi gospodarske cikle in zaščitijo vlagatelje in davkoplačevalce pred morebitnim propadom, ter niso zasnovane za obravnavo vseh različnih profilov tveganosti investicijskih podjetij. Investicijska podjetja nimajo velikih portfeljev posojil prebivalstvu in podjetjem ter ne sprejemajo vlog. Verjetnost, da bi njihov propad škodljivo vplival na finančno stabilnost na splošno, je manjša kakor pri kreditnih institucijah, vendar investicijska podjetja kljub temu predstavljajo tveganje, ki ga je treba obravnavati z zanesljivim okvirjem. Tveganja, s katerimi se srečuje in ki jih predstavlja večina investicijskih podjetij, so torej bistveno drugačna od tveganj, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo kreditne institucije, in te razlike bi se morale jasno odražati v bonitetnem okviru Unije.

(5) Razlike pri uporabi obstoječega bonitetnega okvira v različnih državah članicah ogrožajo enake konkurenčne pogoje za investicijska podjetja znotraj Unije, kar ovira dostop vlagateljev do novih priložnosti in boljših načinov upravljanja njihovih tveganj. Te razlike izhajajo iz splošne zapletenosti uporabe okvira za različna investicijska podjetja na podlagi storitev, ki jih opravljajo, kadar nekateri nacionalni organi prilagodijo ali poenostavijo tako uporabo v nacionalnem pravu ali praksi. Ker obstoječi bonitetni okvir ne obravnava vseh tveganj, s katerimi se srečujejo nekatere vrste investicijskih podjetij, in vseh tveganj, ki jih tovrstna podjetja predstavljajo, se za določena investicijska podjetja v nekaterih državah članicah uporabljajo veliki kapitalski pribitki. Za obravnavo navedenih tveganj bi bilo treba oblikovati enotne določbe, da bi se zagotovil harmoniziran bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji.

(6) Potrebna je torej posebna bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki glede na svojo velikost in medsebojno povezanost z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti niso sistemska. Za sistemska investicijska podjetja pa bi se moral še naprej uporabljati obstoječi bonitetni okvir iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU. Ta investicijska podjetja so vrsta investicijskih podjetij, za katera se trenutno uporablja okvir, določen z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, ter niso upravičena do namenskih izjem od katerih koli njunih glavnih zahtev. Največja in medsebojno najbolj povezana investicijska podjetja imajo poslovne modele in profile tveganosti, ki so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Ta podjetja zagotavljajo bančnim podobne storitve in prevzemajo precejšnja tveganja. Poleg tega velikost sistemskih investicijskih podjetij, njihovi poslovni modeli in profili tveganosti predstavljajo enako grožnjo stabilnemu in pravilnemu delovanju finančnih trgov kakor velike kreditne institucije. Zato je primerno, da se za navedena investicijska podjetja še naprej uporabljajo določbe iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU.

(7) Mogoče je, da imajo investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, ki izvajajo storitev izvedbe prodaje primarne izdaje finančnih instrumentov ali v velikem obsegu plasirajo finančne instrumente z obveznostjo odkupa ali ki so klirinški člani v centralnih nasprotnih strankah, poslovne modele in profile tveganosti, ki so podobni poslovnim modelom in profilom tveganosti kreditnih institucij. Glede na njihovo velikost in dejavnosti je mogoče, da takšna investicijska podjetja predstavljajo primerljiva tveganja za finančno stabilnost kot kreditne institucije. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od njih zahtevajo, da zanje še naprej velja enaka bonitetna obravnava kot za kreditne institucije, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013, in da so skladna z bonitetnim nadzorom v skladu z Direktivo 2013/36/EU.

(8) V nekaterih državah članicah se lahko organi, pristojni za bonitetni nadzor investicijskih podjetij, razlikujejo od organov, pristojnih za nadzor ravnanja na trgu. Zato je treba vzpostaviti mehanizem za sodelovanje in izmenjavo informacij med temi organi, da bi zagotovili harmoniziran bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji, ki deluje hitro in učinkovito.

(9) Investicijsko podjetje lahko trguje prek klirinškega člana v drugi državi članici. Kadar je tako, bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za izmenjavo informacij med ustreznimi pristojnimi organi v različnih državah članicah. Tak mehanizem bi moral omogočati izmenjavo informacij med pristojnim organom za bonitetni nadzor investicijskega podjetja in bodisi organom, ki nadzoruje klirinškega člana, bodisi organom, ki nadzoruje centralne nasprotne stranke, o modelu in parametrih, uporabljenih za izračun zahtev po kritju za investicijsko podjetje, kadar se takšna metoda izračuna uporablja kot podlaga za kapitalske zahteve investicijskega podjetja.

(10) Za spodbujanje harmonizacije nadzornih standardov in praks v Uniji bi moral Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) (EBA), v tesnem sodelovanju z Evropskim nadzornim organom (Evropskim organom za vrednostne papirje in trge), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) (ESMA), še naprej imeti glavno pristojnost za usklajevanje in zbliževanje nadzornih praks na področju bonitetnega nadzora nad investicijskimi podjetji v Evropskem sistemu finančnega nadzora (ESFS).

(11) Zahtevana raven ustanovnega kapitala investicijskega podjetja bi morala biti odvisna od storitev in dejavnosti, za zagotavljanje oziroma opravljanje katerih ima to investicijsko podjetje dovoljenje v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Možnost držav članic, da v določenih primerih znižajo zahtevano raven ustanovnega kapitala, kot je določeno v Direktivi 2013/36/EU, na eni strani in neenakomerno izvajanje navedene direktive na drugi strani sta privedla do stanja, v katerem se zahtevane ravni ustanovnega kapitala razlikujejo po vsej Uniji. Za odpravo take razdrobljenosti, bi bilo treba zahtevano raven ustanovnega kapitala harmonizirati za vsa investicijska podjetja v Uniji. Za namenom zmanjšanja ovir za vstop na trg, ki trenutno obstajajo za večstranske sisteme trgovanja (MTF) in organizirane sisteme trgovanja (OTF), bi se moral ustanovni kapital investicijskih podjetij, ki upravljajo MTF ali OTF, določiti na ravni iz te direktive. Kadar je bilo investicijskemu podjetju, ki je pooblaščeno za upravljanje OTF, dovoljeno, da posluje tudi za svoj račun pod pogoji iz člena 20 Direktive 2014/65/EU, bi se moral ustanovni kapital določiti na ravni iz te direktive.

(12) Čeprav bi morala biti investicijska podjetja izvzeta s področja uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Direktive 2013/36/EU, bi morali nekateri pojmi, uporabljeni v okviru navedenih zakonodajnih aktov, ohraniti svoj uveljavljen pomen. Da bi se omogočilo in olajšalo dosledno razumevanje takih pojmov, ko se ti uporabljajo v pravnih aktih Unije, bi se moralo sklicevanje v takih aktih na ustanovni kapital investicijskih podjetij, na nadzorna pooblastila pristojnih organov za investicijska podjetja, na proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala investicijskih podjetij, na proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pristojnih organov za investicijska podjetja ter na določbe glede upravljanja in prejemkov, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, šteti kot sklicevanje na ustrezne določbe v tej direktivi.

(13) Za pravilno delovanje notranjega trga mora biti za bonitetni nadzor investicijskega podjetja, zlasti glede njegove kapitalske ustreznosti in finančne stabilnosti, odgovoren pristojni organ njegove matične države članice. Da bi se tudi zagotovil učinkovit nadzor investicijskih podjetij v drugih državah članicah, v katerih zagotavljajo storitve ali imajo podružnico, bi bilo treba zagotoviti tesno sodelovanje in izmenjavo informacij s pristojnimi organi teh držav članic.

(14) Za informativne in nadzorne namene, zlasti pa za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, bi morali pristojni organi držav članic gostiteljic imeti možnost, da od primera do primera izvedejo preverjanja na kraju samem in inšpekcijske preglede dejavnosti podružnic investicijskih podjetij na njihovem ozemlju ter zahtevajo informacije o dejavnostih teh podružnic. Za nadzorniške ukrepe za te podružnice pa bi morala ostati odgovorna matična država članica.

(15) Pristojni organi bi morali pri opravljanju svojih nadzorniških nalog in izmenjavi zaupnih informacij zaradi varstva komercialno občutljivih informacij spoštovati pravila o poklicni skrivnosti.

(16) Za krepitev bonitetnega nadzora investicijskih podjetij in za zaščito strank investicijskih podjetij bi morali revizorji svoje preverjanje izvajati nepristransko ter pristojnim organom nemudoma poročati o dejstvih, ki bi lahko resno vplivala na finančni položaj investicijskega podjetja ali na njegovo administrativno in računovodsko organizacijo.

([7]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

([8]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

(17) Za namene te direktive bi se morali osebni podatki obdelovati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) ter Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]). Zlasti v primerih, v katerih ta direktiva dovoljuje izmenjavo osebnih podatkov s tretjimi državami, bi se morale uporabljati ustrezne določbe poglavja V Uredbe (EU) 2016/679 in poglavja V Uredbe (EU) 2018/1725.

(18) Za zaščito skladnosti z obveznostmi iz te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]) bi morale države članice določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne sankcije in druge upravne ukrepe. Da se zagotovi, da imajo upravne sankcije odvračilni učinek, bi jih bilo treba objaviti, razen v nekaterih ustrezno opredeljenih okoliščinah. Da se bodo stranke in investitorji lahko obveščeno odločali glede svojih investicijskih možnosti, bi morali imeti dostop do informacij o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, naloženih investicijskim podjetjem.

(19) Za ugotavljanje kršitev nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo, in kršitev Uredbe (EU) 2019/2033 bi morale imeti države članice potrebna preiskovalna pooblastila in bi morale vzpostaviti učinkovite in hitre mehanizme za poročanje o morebitnih ali dejanskih kršitvah.

(20) Investicijska podjetja, za katere se ne šteje, da so mala in nepovezana, bi morala imeti na razpolago notranji kapital, ki je glede na posebna tveganja, katerim so ali bi lahko bila izpostavljena, ustrezen v smislu količine, kakovosti in razporeditve. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da investicijska podjetja vzpostavijo primerne strategije in procese za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti svojega notranjega kapitala. Pristojni organi bi tudi morali imeti možnost zahtevati, da mala in nepovezana investicijska podjetja po potrebi uporabijo podobne zahteve.

(21) Pooblastila za nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje bi morala ostati pomembno regulativno orodje, ki pristojnim organom omogoča, da ocenijo kvalitativne elemente, vključno z notranjim upravljanjem in nadzorom ter procesi za upravljanje tveganj, in po potrebi določijo dodatne zahteve, vključno zlasti s kapitalskimi in likvidnostnimi zahtevami, zlasti za investicijska podjetja, za katere se ne šteje, da so mala in nepovezana, ter, kadar pristojni organ meni, da je to upravičeno in primerno, tudi za mala in nepovezana investicijska podjetja.

(22) Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske je določeno v členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). To načelo bi morala investicijska podjetja dosledno uporabljati. Za uskladitev prejemkov s profilom tveganosti investicijskih podjetij in za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev bi bilo treba za investicijska podjetja uporabljati jasna načela glede ureditev korporativnega upravljanja in pravila o prejemkih, ki so nevtralna glede na spol in ki upoštevajo razlike med kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji. Mala in nepovezana investicijska podjetja pa bi bilo treba izvzeti iz teh pravil, ker so določbe glede prejemkov in korporativnega upravljanja iz Direktive 2014/65/EU dovolj izčrpne za te vrste investicijskih podjetij.

(23) Podobno je Komisija v poročilu z dne 28. julija 2016 o ocenjevanju pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 pokazala, da zahteve za odlog in izplačilo v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU niso primerne za mala in nezapletena investicijska podjetja ali za zaposlene z nizkimi variabilnimi prejemki. Za zagotavljanje nadzorniškega zbliževanja in enakih konkurenčnih pogojev so potrebna jasna, dosledna in harmonizirana merila za identifikacijo investicijskih podjetij in posameznikov, ki so oproščeni navedenih zahtev. Glede na pomembno vlogo, ki jo imajo zaposleni z visokimi dohodki pri usmerjanju poslovanja in dolgoročni uspešnosti investicijskih podjetij, bi bilo treba zagotoviti učinkovit nadzor nad praksami in trendi v zvezi s prejemki zaposlenih z visokimi dohodki. Zato bi morali pristojni organi imeti možnost spremljati prejemke zaposlenih z visokimi dohodki.

([9]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([10]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

([11]) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi Uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (glej stran 1 tega Uradnega lista)..

(24) Primerno je tudi, da se investicijskim podjetjem ponudi določena prožnost glede načina, kako uporabijo nedenarne instrumente za plačevanje variabilnih prejemkov, pod pogojem, da taki instrumenti učinkovito dosegajo cilje usklajevanja interesov zaposlenih z interesi različnih deležnikov, kot so delničarji in upniki, ter prispevajo k uskladitvi variabilnih prejemkov s profilom tveganosti investicijskega podjetja.

(25) Prihodki investicijskih podjetij v obliki nadomestil, provizij in drugih prihodkov iz opravljanja različnih investicijskih storitev so zelo nestanovitni. Omejitev variabilne sestavine prejemkov na delež fiksne sestavine prejemka bi vplivala na zmožnost investicijskega podjetja, da zmanjša prejemke, ko so njegovi prihodki nižji, in bi lahko privedla do povečanja fiksnih stroškov investicijskega podjetja, kar bi ogrozilo zmožnost investicijskega podjetja, da preživi obdobja gospodarske recesije ali nižjih prihodkov. Da se navedena tveganja preprečijo, za nesistemska investicijska podjetja ne bi smelo biti določeno eno samo največje razmerje med variabilnimi in fiksnimi sestavinami prejemkov. Ta investicijska podjetja bi morala namesto tega ustrezna razmerja določiti sama. Vendar pa ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da v nacionalnem pravu izvajajo ukrepe, s katerimi uvedejo strožje zahteve za investicijska podjetja glede največjega razmerja med variabilnimi in fiksnimi sestavinami prejemkov. Poleg tega ta direktiva tudi ne bi smela preprečevati državam članicam, da določijo tako največje razmerje za vsa investicijska podjetja ali za posebne vrste investicijskih podjetij.

(26) Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da sprejmejo strožji pristop v zvezi s prejemki, kadar investicijska podjetja prejmejo izredno javnofinančno pomoč.

(27) Po državah članicah se uporabljajo različne strukture upravljanja. Večinoma se uporablja enotirna ali dvotirna struktura upravljanja. Namen opredelitev pojmov v tej direktivi je zajeti vse obstoječe strukture, ne da bi kateri od njih dali prednost. So zgolj funkcionalne narave, saj je njihov namen določiti pravila, ki bi privedla do določenega rezultata ne glede na nacionalno pravo gospodarskih družb, ki se v posamezni državi članici uporablja za institucije. Opredelitve pojmov torej ne bi smele posegati v splošno razdelitev pristojnosti v skladu z nacionalnim pravom gospodarskih družb.

(28) Upravljalni organi bi moral imeti izvršilno in nadzorno funkcijo. Pooblastila in sestava upravljalnih organov se po državah članicah razlikujejo. V državah članicah, kjer imajo upravljalni organi enotirno strukturo, enotni odbor običajno opravlja vodstvene in nadzorne naloge. V državah članicah z dvotirnim sistemom nadzorno funkcijo opravlja ločen nadzorni svet, ki nima izvršilne funkcije, pri čemer izvršilno funkcijo opravlja ločen upravni odbor, ki je pristojen in odgovoren za vsakodnevno vodenje podjetja. Posamezne naloge so v skladu s tem dodeljene različnim subjektom znotraj upravljalnega organa.

(29) V odziv na naraščajoče zahteve javnosti po davčni preglednosti in za spodbujanje družbene odgovornosti investicijskih podjetij je primerno, da se zahteva, da investicijska podjetja, razen če so uvrščena med mala in nepovezana, na letni osnovi razkrijejo določene informacije, vključno z informacijami o ustvarjenih dobičkih, plačanih davkih in prejetih javnih subvencijah.

(30) Za obravnavo tveganj na ravni skupine, ki jo sestavljajo samo investicijska podjetja, bi moral metodo bonitetne konsolidacije, ki jo zahteva Uredba (EU) 2019/2033, v primeru takih skupin spremljati preskus kapitala skupine za bolj enostavne strukture skupin. Določitev nadzornika skupine pa bi morala v obeh primerih temeljiti na enakih načelih, kot se uporabljajo za nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Za zagotovitev ustreznega sodelovanja bi morali biti glavni elementi usklajevalnih ukrepov, in zlasti zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah ali dogovori o sodelovanju in usklajevanju, podobni glavnim elementom usklajevanja, ki se uporabljajo v okviru enotnih pravil za kreditne institucije.

(31) Komisija bi morala biti sposobna predložiti Svetu priporočila za pogajanja o sporazumih med Unijo in tretjimi državami za praktično izvajanje nadzora, ali investicijska podjetja, katerih obvladujoče podjetje ima sedež v tretji državi, in investicijska podjetja, ki poslujejo v tretji državi in katerih obvladujoče podjetje ima sedež v Uniji, izpolnjujejo zahteve preskusa kapitala skupine. Poleg tega bi morale države članice in EBA prav tako imeti možnost vzpostaviti ureditve sodelovanja s tretjimi državami za opravljanje svojih nadzorniških nalog.

(32) Za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanje prekrivanja med trenutnim bonitetnim okvirom, ki se uporablja tako za kreditne institucije kot za investicijska podjetja, in to direktivo, bi bilo treba spremeniti Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, da se investicijska podjetja izvzamejo iz njunega področja uporabe. Vendar bi morale za investicijska podjetja, ki so del bančne skupine, še naprej veljati tiste določbe v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ki so relevantne za bančno skupino, kot so pravila o bonitetni konsolidaciji iz členov 11 do 24 Uredbe (EU) št. 575/2013 in določbe o vmesni nadrejeni osebi v EU iz člena 21b Direktive 2013/36/EU.

(33) Treba je določiti korake, ki jih morajo izvesti podjetja, da preverijo, ali spadajo pod opredelitev kreditne institucije, kot je določena v točki 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in morajo torej pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije. Ker nekatera investicijska podjetja že opravljajo dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, je treba tudi zagotoviti jasnost glede veljavnosti vsakega dovoljenja, izdanega za te dejavnosti. Zlasti je bistveno, da pristojni organi zagotovijo, da prehod s sedanjega okvira na novi okvir nudi zadostno regulativno varnost za investicijska podjetja.

(34) Za zagotovitev učinkovitega nadzora je pomembno, da podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zaprosijo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija. Zato bi morali imeti pristojni organi možnost uporabiti sankcije za podjetja, ki ne zaprosijo za izdajo tega dovoljenja.

(35) Sprememba opredelitve pojma „kreditne institucije“ v Uredbi (EU) št. 575/2013 z Uredbo (EU) 2019/2033 lahko od začetka veljavnosti te slednje uredbe zajema investicijska podjetja, ki že poslujejo na podlagi dovoljenja, izdanega v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Tem podjetjem bi moralo biti dovoljeno nadaljevati poslovanje na podlagi dovoljenja kot investicijsko podjetje, dokler se jim ne izda dovoljenje kot kreditna institucija. Vlogo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija bi morala ta investicijska podjetja vložiti najpozneje, ko je njihova povprečna mesečna bilančna vsota 12 mesecev zapored enaka ali presega katerega koli od pragov iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar investicijsko podjetje od datuma začetka veljavnosti te direktive izpolnjuje katerega koli od pragov iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi se morala njegova povprečna mesečna bilančna vsota izračunati z upoštevanjem 12 zaporednih mesecev pred navedenim datumom. Ta investicijska podjetja bi morala vložiti vlogo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija najpozneje eno leto in en dan po začetku veljavnosti te direktive.

(36) Sprememba opredelitve pojma „kreditne institucije“ v Uredbi (EU) št. 575/2013 z Uredbo (EU) 2019/2033 lahko vpliva tudi na podjetja, ki so že zaprosila za dovoljenje kot investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 2014/65/EU in ki še čakajo na rešitev vloge. Take vloge bi se morale posredovati pristojnim organom na podlagi Direktive 2013/36/EU in obravnavati v skladu z določbami za izdajo dovoljenja iz navedene direktive, če je predvidena bilančna vsota podjetja enaka ali presega katerega koli od pragov iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(37) Za podjetja iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi se morale uporabljati tudi vse zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij, določene v naslovu III Direktive 2013/36/EU, vključno z določbami o odvzemu dovoljenja v skladu s členom 18 navedene direktive. Člen 18 navedene direktive pa bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi, da imajo pristojni organi možnost tudi odvzeti dovoljenje, izdano kreditni instituciji, kadar ta kreditna institucija uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, njena povprečna bilančna vsota pa je pet zaporednih let manjša od pragov iz navedene točke.

(38) V skladu s členom 39 Direktive 2014/65/EU za podjetja iz tretjih držav, ki opravljajo finančne storitve v Uniji, veljajo nacionalni režimi, ki lahko zahtevajo ustanovitev podružnice v državi članici. Da bi se olajšalo redno spremljanje in ocenjevanje dejavnosti, ki jih v Uniji prek podružnic izvajajo podjetja iz tretjih držav, bi bilo treba pristojne organe obvestiti o obsegu in področju storitev in dejavnosti, ki se izvajajo prek podružnic na njihovem ozemlju.

(39) Specifično navzkrižno sklicevanje v direktivah 2009/65/ES ([12]), 2011/61/EU ([13]) in 2014/59/EU ([14]) Evropskega parlamenta in Sveta na določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki se od datuma začetka uporabe te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 ne uporabljajo več za investicijska podjetja, bi bilo treba šteti kot sklicevanje na ustrezne določbe v tej direktivi in Uredbi (EU) 2019/2033.

(40) EBA je v sodelovanju z ESMA izdal poročilo na podlagi temeljite analize ozadja, zbiranja podatkov in posvetovanja za prilagojeno bonitetno ureditev za vsa nesistemska investicijska podjetja, ki je podlaga za revidirani bonitetni okvir za investicijska podjetja.

(41) Za zagotovitev harmonizirane uporabe te direktive, bi morala EBA pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se nadalje določijo merila uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 za določena investicijska podjetja, določijo informacije, ki bi si jih morali izmenjati pristojni organi matične države in države gostiteljice v okviru nadzora, določi kako bi morala investicijska podjetja oceniti obseg svojih dejavnosti za namene zahtev notranjega upravljanja in zlasti oceni, ali so mala in nepovezana investicijska podjetja. V regulativnih tehničnih standardih bi bilo treba določiti tudi kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganosti podjetij za namene določb o prejemkih ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki se lahko uporabljajo za variabilne prejemke. In končno, v regulativnih tehničnih standardih bi bilo treba določiti elemente za oceno posebnih likvidnostnih tveganj, uporabo dodatnih kapitalskih zahtev s strani pristojnih organov ter delovanje kolegijev nadzornikov. Komisija bi morala dopolniti to direktivo s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da lahko te regulativne tehnične standarde uporabljajo vsa zadevna investicijska podjetja na način, ki je sorazmeren z naravo, obsegom in zapletenostjo teh investicijskih podjetij in njihovih dejavnosti.

(42) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, v zvezi z izmenjavo informacij med pristojnimi organi in zahtevami glede objav s strani pristojnih organov ter izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi ESMA, z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter člena 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(43) Za zagotovitev enotne uporabe te direktive in da bi se upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te direktive s pojasnitvijo opredelitev pojmov v tej direktivi, ocen notranjega kapitala in tveganj investicijskih podjetij ter pooblastil pristojnih organov glede nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([15]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

([12]) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

([13]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

([14]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

([15]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(44) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitve učinkovitega in sorazmernega bonitetnega okvira za zagotovitev, da investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje v Uniji poslujejo na trdni finančni podlagi in se ustrezno upravljajo, tudi v najboljšem interesu svojih strank, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(45) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ([16]) se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

(a) ustanovnem kapitalu investicijskih podjetij;

(b) nadzorniških pooblastilih in orodjih za bonitetni nadzor investicijskih podjetij s strani pristojnih organov;

(c) bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz Uredbe (EU) 2019/2033;

(d) zahtevah glede objav s strani pristojnih organov na področju bonitetne ureditve in nadzora investicijskih podjetij.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje in se nadzirajo v skladu z Direktivo 2014/65/EU.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se naslova IV in V te direktive ne uporabljata za investicijska podjetja iz člena 1(2) in (5) Uredbe (EU) 2019/2033, ki se v skladu z drugim pododstavkom člena 1(2) navedene uredbe nadzirajo glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „podjetje za pomožne storitve“ pomeni podjetje, katere osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več investicijskih podjetij;

([16]) UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(2) „dovoljenje“ pomeni dovoljenje investicijska podjetja v skladu s členom 5 Direktive 2014/65/EU;

(3) „podružnica“ pomeni podružnico, kakor je opredeljena v točki 30 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(4) „tesna povezanost“ pomeni tesno povezanost, kakor je opredeljena v točki 35 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(5) „pristojni organ“ pomeni javni organ ali organ države članice, ki je v skladu z nacionalnim pravom uradno priznan in pooblaščen za nadzor investicijskih podjetij v skladu s to direktivo v okviru sistema nadzora, ki deluje v tej državi članici;

(6) „trgovec z blagom in pravicami do emisij“ pomeni trgovca z blagom in pravicami do emisij, kakor je opredeljen v točki 150 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(7) „nadzor“ pomeni razmerje med obvladujočim podjetjem in odvisnim podjetjem, kakor je opisano v členu 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([17]) ali v računovodskih standardih, ki se uporabljajo za investicijsko podjetje na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]), ali podobno razmerje med fizično ali pravno osebo in podjetjem;

(8) „izpolnjevanje zahtev preskusa kapitala skupine“ pomeni skladnost obvladujočega podjetja v skupini investicijskih podjetij z zahtevami člena 8 Uredbe (EU) 2019/2033;

(9) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(10) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente, kakor so opredeljeni v točki 29 člena 2(1) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]);

(11) „finančna institucija“ pomeni finančno institucijo, kakor je opredeljena v točki 14 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(12) „politika prejemkov, nevtralna glede na spol“ pomeni politiko prejemkov, nevtralno glede na spol, kakor je opredeljena v točki 65 člena 3(1) Direktive 2013/36/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ([20]);

(13) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v točki 11 člena 2 Direktive 2013/34/EU;

(14) „konsolidirani položaj“ pomeni konsolidirani položaj, kakor je opredeljen v točki 11 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(15) „nadzornik skupine“ pomeni pristojni organ, odgovoren za nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine s strani obvladujočih investicijskih podjetij Unije in investicijskih podjetij pod nadzorom obvladujočih investicijskih holdingov Unije ali obvladujočih mešanih finančnih holdingov Unije;

(16) „matična država članica“ pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v točki 55(a) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(17) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v točki 56 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(18) „ustanovni kapital“ pomeni kapital, ki se zahteva za namene odobritve kot investicijsko podjetje, katerega znesek in vrsta sta določena v členih 9 in 11;

(19) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(20) „skupina investicijskih podjetij“ pomeni skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v točki 25 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(21) „investicijski holding“ pomeni investicijski holding, kakor je opredeljen v točki 23 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

([17]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

([18]) Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

([19]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

([20]) Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

(22) „investicijske storitve in posli“ pomeni investicijske storitve in posle, kakor so opredeljeni v točki 2 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(23) „upravljalni organ“ pomeni upravljalni organ, kakor je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(24) „upravljalni organ v nadzorni funkciji“ pomeni upravljalni organ v vlogi nadzora in spremljanja nad sprejemanjem odločitev v zvezi z upravljanjem;

(25) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v točki 15 člena 2 Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([21]);

(26) „mešani poslovni holding“ pomeni obvladujoče podjetje, ki ni finančni holding, investicijski holding, kreditna institucija, investicijsko podjetje ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katere odvisna podjetja zajemajo najmanj eno investicijsko podjetje;

(27) „višje vodstvo“ pomeni višje vodstvo, kakor je opredeljeno v točki 37 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(28) „obvladujoče podjetje“ pomeni obvladujoče podjetje, kakor je opredeljeno v točki 32 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(29) „odvisno podjetje“ pomeni odvisno podjetje, kakor je opredeljeno v točki 33 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(30) „sistemsko tveganje“ pomeni sistemsko tveganje, kakor je opredeljeno v točki 10 člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

(31) „obvladujoče investicijsko podjetje Unije“ pomeni obvladujoče investicijsko podjetje Unije, kakor je opredeljeno v točki 56 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(32) „obvladujoči investicijski holding Unije“ pomeni obvladujoči investicijski holding Unije, kakor je opredeljen v točki 57 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(33) „obvladujoči mešani finančni holding Unije“ pomeni obvladujoči mešani finančni holding Unije, kakor je opredeljen v točki 58 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58 za dopolnitev te direktive s pojasnitvijo opredelitev iz odstavka 1, da se:

(a) zagotovi enotna uporaba te direktive;

(b) pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih.

NASLOV II

PRISTOJNI ORGANI

Člen 4

Imenovanje in pooblastila pristojnih organov

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov za opravljanje funkcij in nalog iz te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033. Države članice o tem imenovanju obvestijo Komisijo, EBA in ESMA, kadar pa je pristojnih organov več, jih obvestijo tudi o funkcijah in nalogah vsakega od njih.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi nadzorujejo dejavnosti investicijskih podjetij ter, kadar je ustrezno, investicijskih holdingov in mešanih finančnih holdingov za ocenjevanje skladnosti z zahtevami te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033.

([21]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa potrebna pooblastila, vključno s pooblastilom za izvajanje preverjanj na kraju samem v skladu s členom 14, za pridobivanje potrebnih informacij za ocenjevanje skladnosti investicijskih podjetij in, kadar je ustrezno, investicijskih holdingov ter mešanih finančnih holdingov z zahtevami te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 ter za preiskovanje morebitnih kršitev navedenih zahtev.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom, preiskavami in sankcijami iz te direktive ter da so pri tem neodvisni.

5. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja pristojnim organom predložijo vse informacije, potrebne za oceno skladnosti investicijskih podjetij z nacionalnimi določbami za prenos te direktive, in skladnosti z Uredbo (EU) 2019/2033. Mehanizmi notranjih kontrol ter administrativni in računovodski postopki investicijskih podjetij morajo omogočati, da lahko pristojni organi kadar koli preverijo njihovo upoštevanje navedenih določb.

6. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja evidentirajo vse svoje posle ter dokumentirajo sisteme in postopke, za katere veljata ta direktiva in Uredba (EU) 2019/2033, tako da lahko pristojni organi kadar koli ocenijo skladnost z nacionalnimi določbami za prenos te direktive, in skladnost z Uredbo (EU) 2019/2033.

Člen 5

Diskrecijska pravica pristojnih organov, da bi se za nekatera investicijska podjetja uporabljale zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organi se lahko odločijo, da uporabijo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v skladu s točko (c) prvega pododstavka člena 1(2) Uredbe (EU) 2019/2033 za investicijsko podjetje, ki izvaja katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kadar je skupna vrednost konsolidiranih sredstev investicijskega podjetja enaka ali presega 5 milijard EUR, izračunano kot povprečje preteklih 12 mesecev, in velja eno ali več od naslednjih meril:

(a) investicijsko podjetje te dejavnosti izvaja v takšnem obsegu, da propad ali težave investicijskega podjetja lahko povzročijo sistemsko tveganje;

(b) investicijsko podjetje je klirinški član, kakor je opredeljen v točki 3 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(c) pristojni organ meni, da je to upravičeno glede na velikost, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti zadevnega investicijskega podjetja ob upoštevanju načela sorazmernosti in enega ali več od naslednjih dejavnikov:

   (i) pomen investicijskega podjetja za gospodarstvo Unije ali zadevne države članice;

   (ii) pomen čezmejnih dejavnosti investicijskega podjetja;

   (iii) medsebojna povezanost investicijskega podjetja s finančnim sistemom.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za trgovce z blagom in pravicami do emisij, kolektivne naložbene podjeme ali zavarovalnice.

3. Kadar se pristojni organ odloči, da za investicijsko podjetje v skladu z odstavkom 1 uporabi zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, se to investicijsko podjetje nadzira glede upoštevanja bonitetnih zahtev iz naslovov VII in VIII Direktive 2013/36/EU.

4. Kadar se pristojni organ odloči preklicati odločitev, sprejeto v skladu z odstavkom 1, o tem nemudoma obvesti investicijsko podjetje.

Vsaka odločitev, ki jo pristojni organ sprejme na podlagi odstavka 1, se preneha uporabljati, kadar investicijsko podjetje ne dosega več praga iz navedenega odstavka, izračunanega v obdobju 12 zaporednih mesecev.

5. Pristojni organi nemudoma obvestijo EBA o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi odstavkov 1, 3 in 4.

6. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi nadalje določi merila iz točk (a) in (b) odstavka 1, ter zagotovi njihovo dosledno uporabo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 6

Sodelovanje v državi članici

1. Pristojni organi tesno sodelujejo z javnimi organi ali organi, ki so v državi članici pristojni za nadzor kreditnih in finančnih institucij. Države članice zahtevajo, da si ti pristojni organi in ti javni organi ali organi nemudoma izmenjajo vse informacije, ki so bistvene ali pomembne za opravljanje njihovih funkcij in nalog.

2. Pristojni organi, ki niso tisti, ki se imenujejo v skladu s členom 67 Direktive 2014/65/EU, določijo mehanizem za sodelovanje z temi organi in za izmenjavo vseh informacij, pomembnih za opravljanje njihovih funkcij in nalog.

Člen 7

Sodelovanje v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora

1. Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za zbliževanje nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonskih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033.

2. Države članice zagotovijo, da:

(a) pristojni organi kot člani ESFS sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju izmenjave ustreznih, zanesljivih in izčrpnih informacij med njimi in drugimi člani ESFS;

(b) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih EBA in, kot je ustrezno, v kolegijih nadzornikov iz člena 48 te direktive in člena 116 Direktive 2013/36/EU;

(c) si pristojni organi prizadevajo za zagotovitev skladnosti s smernicami in priporočili, ki jih izda EBA na podlagi člena 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odzivanje na opozorila in priporočila, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) na podlagi člena 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]);

(d) pristojni organi tesno sodelujejo z ESRB;

(e) naloge in pooblastila, podeljeni pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA ali ESRB ali v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) 2019/2033.

Člen 8

Evropska razsežnost nadzora

Pristojni organi v vsaki državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog, in zlasti v izrednih razmerah, na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v drugih zadevnih državah članicah ter v celotni Uniji.

([22]) Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

NASLOV III

USTANOVNI KAPITAL

Člen 9

Ustanovni kapital

1. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za izdajo dovoljenja za opravljanje katere koli investicijske storitve ali izvajanje katere koli investicijske dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, znaša 750 000 EUR.

2. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za izdajo dovoljenja za opravljanje katere koli investicijske storitve ali izvajanje katere koli investicijske dejavnosti iz točk 1, 2, 4, 5 in 7 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, pri čemer investicijskemu podjetju ni dovoljeno upravljati denarja ali vrednostnih papirjev strank, znaša 75 000 EUR.

3. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za investicijska podjetja, ki niso investicijska podjetja iz odstavkov 1, 2 in 4 tega člena, znaša 150 000 EUR.

4. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki ima dovoljenje za zagotavljanje investicijskih storitev ali opravljanje investicijske dejavnosti iz točke 9 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, kadar to investicijsko podjetje posluje ali sme poslovati za svoj račun, znaša 750 000 EUR.

Člen 10

Sklicevanje na ustanovni kapital v Direktivi 2013/36/EU

Za sklicevanje na ravni ustanovnega kapitala, določene v členu 9 te direktive, od 26. junija 2021 se šteje, da nadomešča sklicevanje v drugih pravnih aktih Unije na ravni ustanovnega kapitala, določene z Direktivo 2013/36/EU, kot sledi:

(a) sklicevanje na ustanovni kapital investicijskih podjetij iz člena 28 Direktive 2013/36/EU se šteje kot sklicevanje na člen 9(1) te direktive;

(b) sklicevanja na ustanovni kapital investicijskih podjetij iz členov 29 in 31 Direktive 2013/36/EU se šteje kot sklicevanje na člen 9(2), (3) ali (4) te direktive, odvisno od vrst investicijskih storitev in dejavnosti investicijskega podjetja;

(c) sklicevanje na ustanovni kapital iz člena 30 Direktive 2013/36/EU se šteje kot sklicevanje na člen 9(1) te direktive.

Člen 11

Sestava ustanovnega kapitala

Ustanovni kapital investicijskega podjetja se oblikuje v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2019/2033.

NASLOV IV

BONITETNI NADZOR

POGLAVJE 1

Načela bonitetnega nadzora

ODDELEK 1

Pristojnosti in dolžnosti matičnih držav članic in držav članic gostiteljic

Člen 12

Pristojnost pristojnih organov matične države članice in države članice gostiteljice

Za bonitetni nadzor investicijskih podjetij so odgovorni pristojni organi matične države članice brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

Člen 13

Sodelovanje med pristojnimi organi različnih držav članic

1. Pristojni organi različnih držav članic tesno sodelujejo pri izvajanju nalog, ki jih imajo na podlagi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033, zlasti z izmenjavo informacij o investicijskih podjetjih brez odlašanja, ki med drugim obsegajo naslednje:

(a) informacije o upravni in lastniški strukturi investicijskega podjetja;

(b) informacije o upoštevanju kapitalskih zahtev investicijskega podjetja;

(c) informacije o upoštevanju zahtev glede tveganja koncentracije in likvidnostnih zahtev investicijskega podjetja;

(d) informacije o administrativnih in računovodskih postopkih ter mehanizmih notranjih kontrol investicijskega podjetja;

(e) vse druge pomembne dejavnike, ki lahko vplivajo na tveganja, ki jih predstavlja investicijsko podjetje.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice takoj sporočijo vse informacije in ugotovitve o vseh morebitnih težavah ter tveganjih, ki jih predstavlja investicijsko podjetje za zaščito strank ali stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici, ki so jih ugotovili pri nadzoru dejavnosti investicijskega podjetja.

3. Pristojni organi matične države članice ukrepajo na podlagi informacij, ki jih pošljejo pristojni organi države članice gostiteljice, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje ali odpravljanje morebitnih težav ter tveganj iz odstavka 2. Pristojni organi matične države članice na zahtevo podrobno pojasnijo pristojnim organom države članice gostiteljice, kako so upoštevali informacije in ugotovitve, ki so jih predložili pristojni organi države članice gostiteljice.

4. Kadar pristojni organi države članice gostiteljice po prejemu informacij in ugotovitev iz odstavka 2 menijo, da pristojni organi matične države članice niso sprejeli potrebnih ukrepov iz odstavka 3, lahko pristojni organi države članice gostiteljice, potem ko obvestijo pristojne organe matične države članice, EBA in ESMA, sprejmejo ustrezne ukrepe, da zaščitijo stranke, za katere se opravljajo storitve, ali da zaščitijo stabilnost finančnega sistema.

Pristojni organi lahko EBA predložijo zadeve, v katerih je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku. V teh primerih lahko EBA, brez poseganja v člen 258 PDEU, ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu bila podeljena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA lahko pristojnim organom pomaga doseči dogovor o izmenjavi informacij na podlagi tega člena tudi na lastno pobudo v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.

5. Pristojni organi matične države članice, ki se ne strinjajo z ukrepi pristojnih organov države članice gostiteljice, lahko zadevo posredujejo EBA, ki ukrepa v skladu s postopkom iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, sprejme odločitev v enem mesecu.

6. Za namene ocenjevanja pogoja iz točke (c) prvega pododstavka člena 23(1) Uredbe (EU) 2019/2033 lahko pristojni organ matične države članice investicijskega podjetja od pristojnega organa matične države članice klirinškega člana zahteva informacije v zvezi z modelom kritja in parametri, uporabljenimi za izračun zahteve po kritju za zadevno investicijsko podjetje.

7. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se določijo zahteve glede vrste in narave informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za zahteve glede izmenjave informacij za namene olajšanja nadzora investicijskih podjetij.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 7 in 8 predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Člen 14

Preverjanja na kraju samem in inšpekcijski pregledi podružnic s sedežem v drugi državi članici

1. Kadar investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice sami ali prek posrednikov, ki jih ti pooblastijo za ta namen, po tem ko so obvestili pristojne organe države članice gostiteljice, opravijo preverjanje informacij iz člena 13(1) na kraju samem in inšpekcijski pregled teh podružnic.

2. Pristojni organi države članice gostiteljice so za namene nadzora v posameznih primerih pooblaščeni, da izvajajo preverjanja na kraju samem in inšpekcijske preglede dejavnosti, ki jih izvajajo podružnice investicijskih podjetij na njihovem ozemlju, in da od podružnice zahtevajo informacije o njenih dejavnostih, kadar menijo, da so ta preverjanja in inšpekcijski pregledi ter informacije pomembni za stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici.

Pred izvedbo teh preverjanj in inšpekcijskih pregledov se pristojni organi države članice gostiteljice brez odlašanja posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice.

Pristojni organi države članice gostiteljice po zaključku takšnih preverjanj in inšpekcijskih pregledov pristojnim organom matične države članice takoj, ko je to mogoče, sporočijo prejete informacije in ugotovitve, pomembne za oceno tveganja zadevnega investicijskega podjetja.

ODDELEK 2

Poklicna skrivnost in dolžnost poročanja

Člen 15

Poklicna skrivnost in izmenjava zaupnih informacij

1. Države članice zagotovijo, da pristojne organe in vse osebe, ki delajo ali so delale za te organe, vključno z osebami iz člena 76(1) Direktive 2014/65/EU, zavezuje obveznost poklicne skrivnosti za namene te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033.

Zaupne informacije, ki jih ti pristojni organi in osebe prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih investicijskih podjetij ali oseb ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Kadar je bil zoper investicijsko podjetje uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, se lahko zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, razkrijejo v civilnem ali gospodarskem postopku, kadar je tako razkritje potrebno za izvajanje tega postopka.

2. Pristojni organi lahko uporabijo zaupne informacije, ki so bile zbrane, izmenjane ali posredovane na podlagi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 samo za namene izvajanja svojih obveznosti, zlasti pa za naslednje namene:

(a) spremljanje bonitetnih pravil iz te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) nalaganje sankcij;

(c) pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnih organov;

(d) v sodnih postopkih, uvedenih na podlagi člena 23.

3. Fizične in pravne osebe ter drugi organi, razen pristojnih organov, ki prejmejo zaupne informacije na podlagi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033, te informacije uporabljajo samo za namene, ki jih izrecno navede pristojni organ, ali v skladu z nacionalnim pravom.

4. Pristojni organi lahko izmenjujejo zaupne informacije za namene odstavka 2, izrecno navedejo, kako je treba ravnati z njimi, ter izrecno omejijo vsako nadaljnje posredovanje navedenih informacij.

5. Obveznost iz odstavka 1 pristojnim organom ne preprečuje posredovanja zaupnih informacij Komisiji, če jih slednja potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

6. Pristojni organi lahko EBA, ESMA, ESRB, centralnim bankam držav članic, Evropskemu sistemu centralnih bank (ESCB) in Evropski centralni banki kot monetarnim organom in, kadar je primerno, javnim organom, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posredujejo zaupne informacije, kadar so te informacije potrebne za opravljanje njihovih nalog.

Člen 16

Dogovor o sodelovanju s tretjimi državami za izmenjavo informacij

Za namene opravljanja nadzornih nalog na podlagi te direktive ali Uredbe (EU) 2019/2033 ter za namene izmenjave informacij lahko pristojni organi, EBA in ESMA v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010 oziroma členom 33 Uredbe (EU) št. 1095/2010, kakor je ustrezno, samo pod pogojem, da za razkrite informacije velja jamstvo poklicne skrivnosti, ki je najmanj enakovredno jamstvu iz člena 15 te direktive, sklenejo dogovore o sodelovanju z nadzornimi organi tretjih držav ter z organi tretjih držav, odgovornimi za naslednje naloge:

(a) nadzor nad finančnimi institucijami in finančnimi trgi, vključno z nadzorom nad finančnimi subjekti z dovoljenjem za delovanje kot centralne nasprotne stranke, kadar so bile centralne nasprotne stranke priznane v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([23]);

(b) likvidacijo in stečaj investicijskih podjetij ter podobne postopke;

(c) nadzor nad organi, udeleženimi pri likvidaciji in stečaju investicijskih podjetij ter podobnih postopkih;

(d) izvajanje obveznih revizijskih pregledov finančnih institucij ali institucij, ki upravljajo odškodninske sheme;

(e) nadzor nad osebami, zadolženimi za izvajanje obveznih revizijskih pregledov računovodskih izkazov finančnih institucij;

([23]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

(f) nadzor nad osebami, dejavnimi na trgu s pravicami do emisij, za zagotovitev celovitega pregleda nad finančnimi in promptnimi trgi;

(g) nadzor nad osebami, dejavnimi na trgih izvedenih finančnih instrumentov na kmetijske proizvode, za zagotovitev celovitega pregleda nad finančnimi in promptnimi trgi.

Člen 17

Dolžnosti oseb, odgovornih za preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov

Države članice določijo, da ima katera koli oseba, ki je pooblaščena v smislu Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([24]) in ki v investicijskem podjetju opravlja naloge, opisane v členu 73 Direktive 2009/65/ES ali v členu 34 Direktive 2013/34/EU, ali katero koli drugo zakonsko predpisano nalogo, dolžnost, da nemudoma poroča pristojnim organom o katerem koli dejstvu ali odločitvi v zvezi s tem investicijskim podjetjem ali podjetjem, tesno povezanim s tem investicijskim podjetjem, ki:

(a) predstavlja pomembno kršitev zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive;

(b) lahko škodljivo vpliva na neprekinjeno delovanje investicijskega podjetja ali

(c) lahko privede do zavrnitve izdaje mnenja o računovodskih izkazih ali do izražanja pridržkov.

ODDELEK 3

Sankcije, preiskovalna pooblastila in pravica do pritožbe

Člen 18

Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi

1. Države članice brez poseganja v nadzorna pooblastila iz oddelka 4 poglavja 2 naslova IV te direktive, vključno s preiskovalnimi pooblastili in pooblastili pristojnih organov, da naložijo popravne ukrepe, ter pravico držav članic, da določijo in naložijo kazenske sankcije, določijo pravila o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih ter zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi pooblastila za naložitev takih sankcij in ukrepov v zvezi s kršitvami nacionalnih določb za prenos te direktive in kršitvami Uredbe (EU) 2019/2033, vključno kadar investicijsko podjetje:

(a) nima vzpostavljenih ureditev notranjega upravljanja, kot je določeno v členu 26;

(b) pristojnim organom ne sporoča informacij glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije, kar predstavlja kršitev točke (b) člena 54 (1)navedene uredbe;

(c) pristojnim organom ne sporoča informacij o tveganju koncentracije ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije, kar predstavlja kršitev točke (e) člena 54(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(d) se izpostavi tveganju koncentracije, ki presega omejitve iz člena 37 Uredbe (EU) 2019/2033, brez poseganja v člena 38 in 39 navedene uredbe;

(e) večkrat ali nenehno ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar predstavlja kršitev člena 43 Uredbe (EU) 2019/2033, brez poseganja v člen 44 navedene uredbe;

(f) ne razkrije informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije, kar predstavlja kršitev določb iz dela 6 Uredbe (EU) 2019/2033;

(g) izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital investicijskega podjetja, kadar so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi členov 28, 52 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(h) je spoznano za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([25]);

([24]) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

([25]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(i) omogoči eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91 Direktive 2013/36/EU, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa.

Države članice, ki ne določijo pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji posredujejo ustrezne določbe kazenskega prava.

Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi iz prvega pododstavka odstavka 1 vključujejo naslednje:

(a) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična ali pravna oseba, odgovorno investicijsko podjetje, investicijski holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;

(b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(c) začasno prepoved opravljanja funkcij v investicijskem podjetju za člane upravljalnega organa investicijskega podjetja ali katero koli drugo fizično osebo, ki je odgovorna za opravljanje funkcij v investicijskih podjetjih;

(d) v primeru pravne osebe upravne denarne sankcije v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom podjetja v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali stalnim donosom ter prejetih provizij ali opravnin;

(e) v primeru pravne osebe upravne denarne sankcije v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar je ta dobiček ali izgubo mogoče opredelit;

(f) v primeru fizične osebe upravne denarne sankcije v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti na dan 25. decembra 2019 v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro.

Kadar je podjetje iz točke (d) prvega pododstavka odvisno podjetje, je zadevni bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končnega obvladujočega podjetja v predhodnem poslovnem letu.

Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organ, kadar investicijsko podjetje krši nacionalne določbe za prenos te direktive ali krši določbe Uredbe (EU) 2019/2033, zoper člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorne za kršitev, uporabi upravne sankcije.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov iz odstavka 1 in višine upravnih denarnih sankcij upoštevajo vse ustrezne okoliščine, med drugim, kadar je ustrezno:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti fizičnih ali pravnih oseb, odgovornih za kršitev;

(c) finančno trdnost fizičnih ali pravnih oseb, odgovornih za kršitev, vključno s skupnim prometom pravnih oseb ali letnim dohodkom fizičnih oseb;

(d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani pravnih oseb, odgovornih za kršitev;

(e) morebitne izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpele tretje osebe;

(f) raven sodelovanja z ustreznimi pristojnimi organi;

(g) predhodne kršitve fizičnih ali pravnih oseb, odgovornih za kršitev;

(h) morebitne sistemske posledice kršitve.

Člen 19

Preiskovalna pooblastila

Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog, kar vključuje:

(a) pooblastilo, da zahtevajo informacije od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb:

(i) investicijskih podjetij s sedežem v zadevni državi članici;

(ii) investicijskih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iii) mešanih finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(iv) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;

(v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);

(vi) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) prevzele zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti;

(b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točke (a), ki ima sedež v zadevni državi članici ali se v njej nahaja, vključno s pravico, da:

(i) zahtevajo, da osebe iz točke (a) predložijo zahtevano dokumentacijo;

(ii) pregledajo poslovne knjige in evidence oseb iz točke (a) ter naredijo kopije teh poslovnih knjig in evidenc oziroma izpiske iz njih;

(iii) pridobijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točke (a) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih;

(iv) opravijo razgovor s katero koli drugo ustrezno osebo, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave;

(c) pooblastilo, da v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točke (a) in katerih koli drugih podjetij, vključenih v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine, kadar je pristojni organ nadzornik skupine, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, če o tem predhodno uradno obvestijo druge zadevne pristojne organe.

Člen 20

Objava upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu brez nepotrebnega odlašanja objavijo vse upravne sankcije in druge upravne ukrepe, naložene v skladu s členom 18, zoper katere ni bilo pritožbe ali ni več možnosti pritožbe. Pri tem objavijo tudi informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, kateri se naloži sankcija ali v zvezi s katero se sprejme ukrep. Informacije se objavijo šele po tem, ko je bila ta oseba obveščena o teh sankcijah ali ukrepih, in kolikor je taka objava potrebna in sorazmerna.

2. Kadar države članice dovolijo objavo upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov, naloženih v skladu s členom 18, zoper katere je bila vložena pritožba, pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu objavijo tudi informacije o statusu in rezultatu pritožbe.

3. Pristojni organi objavijo upravne sankcije ali druge upravne ukrepe, naložene v skladu s členom 18, na anonimni podlagi v kateri koli od naslednjih okoliščin:

(a) kadar se sankcija ali ukrep naloži fizični osebi in se ugotovi, da objava osebnih podatkov te osebe ne bi bila sorazmerna;

(b) kadar bi objava ogrozila potekajočo kazensko preiskavo ali stabilnost finančnih trgov;

(c) kadar bi objava povzročila nesorazmerno škodo vpletenim investicijskim podjetjem ali fizičnim osebam.

4. Pristojni organi zagotovijo, da informacije, objavljene v skladu s tem členom, ostanejo na njihovem uradnem spletnem mestu najmanj pet let. Osebni podatki lahko ostanejo na uradnem spletnem mestu pristojnega organa samo, kadar je to dovoljeno z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

Člen 21

Poročanje EBA o sankcijah

Pristojni organi obvestijo EBA o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, naloženih v skladu s členom 18, o morebitnih pritožbah zoper te sankcije in druge upravne ukrepe ter o rezultatu pritožb. EBA vzdržuje centralno zbirko podatkov o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, o katerih je bil obveščen, in sicer izključno za izmenjavo informacij med pristojnimi organi. Do te zbirke podatkov, ki se posodablja redno in vsaj enkrat letno, imajo dostop samo pristojni organi in ESMA.

EBA vzdržuje spletno mesto s povezavami na objave posameznih pristojnih organov v zvezi z upravnimi sankcijami in drugimi upravnimi ukrepi, naloženimi v skladu s členom 18, na katerem je prikazano tudi obdobje, za katerega posamezna država članica objavi upravne sankcije in druge upravne ukrepe.

Člen 22

Poročanje o kršitvah

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo učinkovite in zanesljive mehanizme, da se lahko pristojnim organom nemudoma poroča o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb za prenos te direktive in kršitvah Uredbe (EU) 2019/2033.

Ti mehanizmi vključujejo naslednje:

(a) posebne postopke za prejem in obravnavo takih poročil ter nadaljnje ukrepanje na njihovi podlagi, vključno z vzpostavitvijo varnih komunikacijskih kanalov;

(b) ustrezno zaščito zaposlenih v investicijskih podjetjih, ki prijavijo kršitve v investicijskem podjetju, pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo ali drugimi vrstami nepravične obravnave s strani investicijskega podjetja;

(c) zaščito osebnih podatkov o osebi, ki prijavi kršitev, in fizični osebi, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679;

(d) jasna pravila, ki v vseh primerih zagotavljajo zaupnost osebe, ki prijavi kršitve v investicijskem podjetju, razen če nacionalno pravo zahteva njeno razkritje v okviru nadaljnjih preiskav ali naknadnih upravnih ali sodnih postopkov.

2. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, s katerimi lahko njihovi uslužbenci prek posebnega neodvisnega kanala interno poročajo o kršitvah. Te postopke lahko zagotovijo socialni partnerji, pod pogojem, da ti postopki nudijo enako zaščito, kot je navedena v točkah (b), (c) in (d) odstavka 1.

Člen 23

Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da za odločitve in ukrepe, sprejete na podlagi Uredbo (EU) 2019/2033 ali zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo, velja pravica do pritožbe.

POGLAVJE 2

Postopek pregleda

ODDELEK 1

Proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala in proces ocenjevanja notranjega tveganja

Člen 24

Notranji kapital in likvidna sredstva

1. Investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, morajo vzpostaviti zanesljive, učinkovite in celovite ureditve, strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala in likvidnih sredstev, za katere menijo, da so ustrezni za kritje narave in stopnje tveganj, ki jih lahko povzročajo drugim in katerim so ali bi lahko bila izpostavljena investicijska podjetja sama.

2. Ureditve, strategije in procesi iz odstavka 1 morajo biti ustrezni in sorazmerni glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti zadevnega investicijskega podjetja. V zvezi z njimi se izvajajo redni notranji pregledi.

Pristojni organi lahko od investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, zahtevajo, da v obsegu, ki je po mnenju pristojnih organov ustrezen, uporabljajo zahteve iz tega člena.

ODDELEK 2

Notranje upravljanje, preglednost, obravnavanje tveganj in prejemki

Člen 25

Področje uporabe tega oddelka

1. Ta oddelek se ne uporablja, kadar investicijsko podjetje na podlagi člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033 ugotovi, da izpolnjuje vse pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana podjetja iz navedenega člena.

2. Kadar investicijsko podjetje, ki ni izpolnjevalo vseh pogojev iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, naknadno izpolni te pogoje, se ta oddelek preneha uporabljati po obdobju šest mesecev od datuma, na katerega so bili ti pogoji izpolnjeni. Ta oddelek se po navedenem obdobju preneha uporabljati samo, kadar je investicijsko podjetje v zadevnem obdobju še naprej brez prekinitve izpolnjevalo pogoje iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033 in kadar je ustrezno uradno obvestilo pristojni organ.

3. Kadar investicijsko podjetje ugotovi, da ne izpolnjuje več vseh pogojev iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, uradno obvesti pristojni organ in v 12 mesecih od datuma ocenjevanja izpolni zahteve iz tega oddelka.

4. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja uporabljajo določbe iz člena 32 za prejemke, dodeljene za storitve, opravljene v poslovnem letu po poslovnem letu, v katerem se je izvedla ocena iz odstavka 3, ali za uspešnost v zadevnem poslovnem letu.

Kadar se uporablja ta oddelek in se uporabi člen 8 Uredbe (EU) 2019/2033, države članice zagotovijo, da se ta oddelek uporablja za investicijska podjetja na posamični podlagi.

Kadar se uporablja ta oddelek in se uporabi bonitetna konsolidacija iz člena 7 Uredbe (EU) 2019/2033, države članice zagotovijo, da se ta oddelek uporablja za investicijska podjetja na posamični in konsolidirani podlagi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se ta oddelek ne uporablja za odvisna podjetja, ki so vključena v konsolidirani položaj in imajo sedež v tretji državi, kadar lahko obvladujoče podjetje v Uniji pristojnim organom dokaže, da je uporaba tega oddelka nezakonita po zakonih tretje države, v kateri imajo ta odvisna podjetja sedež.

Člen 26

Notranje upravljanje

1. Države članice zagotovijo, da imajo investicijska podjetja zanesljive ureditve upravljanja, vključno z vsem naslednjim:

(a) jasno organizacijsko strukturo s podrobno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravnmi odgovornosti;

(b) učinkovitimi procesi za ugotavljanje, upravljanje, spremljanje in sporočanje tveganj, katerim so ali bi lahko bila izpostavljena investicijska podjetja ali ki jih ta podjetja povzročajo ali tveganjem, ki bi jih lahko povzročala drugim;

(c) primernimi mehanizmi notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;

(d) politikami in praksami prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga tudi spodbujajo.

Politike in prakse prejemkov iz točke (d) prvega pododstavka morajo biti nevtralne glede na spol.

2. Pri določitvi ureditev iz odstavka 1 se upoštevajo merila iz členov 28 do 33.

3. Ureditve iz odstavka 1 morajo biti ustrezne in sorazmerne glede na naravo, obseg in zapletenost tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti investicijskega podjetja.

4. EBA v posvetovanju z ESMA izda smernice o uporabi ureditev upravljanja iz odstavka 1.

EBA v posvetovanju z ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o politikah prejemkov, nevtralnih glede na spol, za investicijska podjetja.

EBA v dveh letih po datumu objave navedenih smernic izda poročilo o uporabi politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, v investicijskih podjetjih, na podlagi informacij, ki jih zberejo pristojni organi.

Člen 27

Poročanje po državah

1. Države članice od investicijskih podjetij, ki imajo podružnice ali odvisna podjetja, ki so finančne institucije, kot so opredeljene v točki 26 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, v državi članici ali tretji državi, ki ni država članica ali tretja država, v kateri je bilo izdano dovoljenje investicijskemu podjetju, zahtevajo, da letno razkrijejo naslednje informacije po posameznih državah članicah in tretjih državah:

(a) ime, naravo dejavnosti in lokacijo vseh odvisnih podjetij in podružnic;

(b) promet;

(c) število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa;

(d) dobiček ali izgubo pred obdavčitvijo;

(e) davek na poslovni izid;

(f) prejete javne subvencije.

2. Informacije iz odstavka 1 tega člena se revidirajo v skladu z Direktivo 2006/43/ES in objavijo, kadar je mogoče, kot priloga k letnim računovodskim izkazom ali, kadar je ustrezno, konsolidiranim računovodskim izkazom zadevnega investicijskega podjetja.

Člen 28

Vloga upravljalnega organa pri upravljanju tveganj

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ investicijskega podjetja odobri ter redno pregleduje strategije in politike glede nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj ter glede upravljanja, spremljanja in zmanjševanja tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje, ob upoštevanju makroekonomskega okolja in poslovnega cikla investicijskega podjetja.

2. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ nameni dovolj časa zagotavljanju ustreznega upoštevanja zadev iz odstavka 1 in dodeli primerna sredstva za upravljanje vseh pomembnih tveganj, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno.

3. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu za vsa pomembna tveganja ter za vse politike upravljanja tveganj in njihove spremembe.

4. Države članice zahtevajo, da vsa investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (a) člena 32(4), ustanovijo odbor za tveganja, sestavljen iz članov upravljalnega organa, ki v zadevnem investicijskem podjetju ne opravljajo nobene izvršilne funkcije.

Člani odbora za tveganja iz prvega pododstavka imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za popolno razumevanje, upravljanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj in nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj. Zagotavljajo, da odbor za tveganja svetuje upravljalnemu organu glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj ter upravljalnemu organu pomaga pri nadzoru izvajanja te strategije s strani višjega vodstva. Upravljalni organ je še naprej v celoti odgovoren za strategije in politike investicijskega podjetja glede upravljanja tveganj.

5. Države članice zagotovijo, da imata upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja tega upravljalnega organa, kadar je odbor za tveganje ustanovljen, dostop do informacij o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.

Člen 29

Obravnava tveganj

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo investicijska podjetja zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje naslednjega:

(a) pomembnih virov in učinkov tveganja za stranke ter vseh pomembnih vplivov na kapital;

(b) pomembnih virov in učinkov tveganja za trg ter vseh pomembnih vplivov na kapital;

(c) pomembnih virov in učinkov tveganja za investicijsko podjetje, zlasti tistih, zaradi katerih bi se lahko znižala raven razpoložljivega kapitala;

(d) likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobij, tudi znotraj enega dne, za zagotovitev, da investicijsko podjetje ohranja ustrezne ravni likvidnih sredstev, tudi glede obravnave pomembnih virov tveganja iz točk (a), (b) in (c).

Strategije, politike, procesi in sistemi morajo biti sorazmerni z zapletenostjo, profilom tveganosti in obsegom poslovanja investicijskega podjetja ter dovoljenim tveganjem, ki ga določi upravljalni organ, ter odražajo pomembnost investicijskega podjetja v vsaki državi članici, v kateri posluje.

Za namene točke (a) prvega pododstavka in za namene drugega pododstavka pristojni organi upoštevajo nacionalno pravo, ki ureja ločevanje, ki se uporablja za denar strank, ki se upravlja.

Za namene točke (a) prvega pododstavka investicijska podjetja razmislijo o zavarovanju poklicne odgovornosti kot učinkovitem orodju za svoje obvladovanje tveganj.

Za namene točke (c) prvega pododstavka pomembni viri tveganj za investicijsko podjetje samo, če je to ustrezno, zajemajo pomembne spremembe knjigovodske vrednosti sredstev, vključno z morebitnimi terjatvami do vezanih zastopnikov, propadom strank ali nasprotnih strank, pozicijami v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu ter obveznostmi do pokojninskih shem z zagotovljenimi prejemki.

Investicijska podjetja ustrezno upoštevajo vsak pomemben vpliv na kapital, kadar takšna tveganja niso primerno zajeta s kapitalskimi zahtevami, izračunanimi na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033.

2. V primeru likvidacije ali prenehanja poslovanja investicijskih podjetij pristojni organi zahtevajo, da ta investicijska podjetja ob upoštevanju izvedljivosti in vzdržnosti svojih poslovnih modelov in strategij v celotnem postopku izstopa s trga ustrezno upoštevajo zahteve in potrebne vire, ki so realistični, v smislu časovnega okvira ter vzdrževanja kapitala in likvidnih sredstev.

3. Z odstopanjem od člena 25 se točke (a), (c) in (d) odstavka 1 tega člena uporabljajo za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem delegiranih aktov v skladu s členom 58, s katerimi se zagotovi zanesljivost strategij, politik, procesov in sistemov investicijskih podjetij. Komisija pri tem upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih, zlasti nastajanje novih finančnih produktov, razvoj na področju računovodskih standardov in trende, ki spodbujajo zbliževanje nadzornih praks.

Člen 30

Politika prejemkov

1. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pri določitvi in izvajanju politike prejemkov za kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi v nadzornih funkcijah in vsemi zaposlenimi, katerih skupni prejemki so enaki vsaj najnižjim prejemkom višjega vodstva ali prevzemnikov tveganja in katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja ali sredstev, ki jih ta upravlja, upoštevajo naslednja načela:

(a) politika prejemkov je jasno dokumentirana in sorazmerna glede na velikost, notranjo organiziranost in naravo ter obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja;

(b) politika prejemkov je nevtralna glede na spol;

(c) politika prejemkov je v skladu s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbuja;

(d) politika prejemkov je skladna s poslovno strategijo in cilji investicijskega podjetja, v njej pa se upoštevajo tudi dolgoročni učinki sprejetih investicijskih odločitev;

(e) politika prejemkov vsebuje ukrepe za preprečevanje navzkrižij interesov ter spodbuja odgovorno poslovno ravnanje, zavedanje o tveganjih in preudarno prevzemanje tveganj;

(f) upravljalni organ investicijskega podjetja v nadzorni funkciji sprejme in redno pregleduje politiko prejemkov in je na splošno odgovoren za nadzor izvajanja te politike;

(g) kontrolne funkcije vsaj enkrat letno opravijo centralen in neodvisen notranji pregled izvajanja politike prejemkov;

(h) zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki jih kontrolirajo;

(i) prejemke višjih uslužbencev v funkcijah upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 33 ali, če takšna komisija ni bila ustanovljena, upravljalni organ v nadzorni funkciji;

(j) politika prejemkov ob upoštevanju nacionalnih pravil za določanje plač jasno razlikuje med merili za določanje:

  (i) osnovnega fiksnega prejemka, ki zlasti odraža ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v organizaciji, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev zaposlitve;

  (ii) variabilnega prejemka, ki odraža vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost zaposlenega ter uspešnost, ki presega pričakovanja iz opisa delovnih nalog zaposlenega;

(k) fiksna sestavina je dovolj velik delež celotnega prejemka, da omogoča popolnoma prožno politiko glede variabilnih sestavin prejemka, vključno z možnostjo, da se variabilna sestavina prejemka ne izplača.

2. Države članice za namene točke (k) odstavka 1 zagotovijo, da investicijska podjetja v svoji politiki prejemkov določijo ustrezna razmerja med variabilno in fiksno sestavino celotnega prejemka ob upoštevanju poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja in z njimi povezanih tveganj ter učinka, ki ga imajo različne kategorije zaposlenih iz odstavka 1 na profil tveganosti investicijskega podjetja.

3. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja določijo in uporabljajo načela iz odstavka 1 na način, ki je primeren glede na njihovo velikost in notranjo organizacijo ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

4. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi ustrezna merila za opredelitev kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, iz odstavka 1 tega člena. EBA in ESMA ustrezno upoštevata Priporočilo Komisije 2009/384/ES ([26]) ter obstoječe smernice o prejemkih v skladu z direktivami 2009/65/ES, 2011/61/EU in 2014/65/EU ter si prizadevata čim bolj zmanjšati odstopanja od obstoječih določb.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 31

Investicijska podjetja, ki prejemajo izredno javnofinančno pomoč

Države članice zagotovijo, da kadar investicijsko podjetje prejema izredno javnofinančno pomoč, kakor je opredeljena v točki 28 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU:

(a) to investicijsko podjetje ne izplačuje nikakršnih variabilnih prejemkov članom upravljalnega organa;

(b) kadar bi bili variabilni prejemki, izplačani zaposlenim, ki niso člani upravljalnega organa, neskladni z ohranjanjem trdne kapitalske osnove investicijskega podjetja in pravočasnim prenehanjem prejemanja izredne javnofinančne pomoči, se variabilni prejemki omejijo na delež neto prihodka.

Člen 32

Variabilni prejemki

1. Države članice zagotovijo, da kakršni koli variabilni prejemki, ki jih investicijsko podjetje dodeli in izplača kategorijam zaposlenih iz člena 30(1), izpolnjujejo vse naslednje zahteve pod enakimi pogoji, kot so tisti iz člena 30(3):

(a) kadar so variabilni prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek variabilnega prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika, zadevne poslovne enote in splošnih rezultatov investicijskega podjetja;

(b) pri oceni uspešnosti posameznika se upoštevajo tako finančna kot nefinančna merila;

(c) ocena uspešnosti iz točke (a) temelji na večletnem obdobju z upoštevanjem poslovnega cikla in poslovnih tveganj investicijskega podjetja;

(d) variabilni prejemki ne vplivajo na sposobnost investicijskega podjetja zagotavljati trdno kapitalsko osnovo;

(e) variabilni prejemki so zajamčeni le za nove zaposlene v prvem letu njihove zaposlitve in samo, kadar ima investicijsko podjetje močno kapitalsko osnovo;

(f) plačila, povezana s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi, odražajo doseženo uspešnost posameznika v določenem obdobju in ne nagrajujejo neuspešnosti ali kršitev;

(g) paketi prejemkov, povezani z nadomestili ali odkupi iz pogodb iz prejšnje zaposlitve, so skladni z dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja;

([26]) Priporočilo Komisije z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev (UL L 120, 15.5.2009, str. 22).

(h) pri merjenju uspešnosti, na podlagi katere se izračunajo skupine variabilnih prejemkov, se upoštevajo vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj ter stroški kapitala in potrebna likvidnost v skladu z Uredbo (EU) 2019/2033;

(i) pri razporejanju variabilnih sestavin prejemkov v investicijskem podjetju se upoštevajo tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;

(j) vsaj 50 % variabilnega prejemka je sestavljenih iz naslednjih instrumentov:

  (i) delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevnega investicijskega podjetja;

  (ii) z delnicami povezanih instrumentov ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, odvisno od pravne strukture zadevnega investicijskega podjetja;

  (iii) instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega kapitala ali drugih instrumentov, ki se lahko v celoti pretvorijo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali se delno odpišejo in ustrezno odražajo kreditno kakovost investicijskega podjetja kot delujočega podjetja;

  (iv) nedenarnih instrumentov, ki odražajo sestavo instrumentov upravljanih portfeljev;

(k) z odstopanjem od točke (j) lahko pristojni organi, kadar investicijsko podjetje ne izda nobenega od instrumentov iz navedene točke, odobrijo uporabo alternativne ureditve, ki izpolnjuje iste cilje;

(l) vsaj 40 % variabilnega prejemka je odloženega za obdobje treh do petih let, odvisno od poslovnega cikla investicijskega podjetja, narave njegovega poslovanja, njegovih tveganj in dejavnosti zadevnega posameznika, razen v primeru posebej visokega zneska variabilnega prejemka, pri katerem je delež odloženega variabilnega prejemka vsaj 60 %;

(m) če se finančna uspešnost investicijskega podjetja poslabša ali je negativna, se variabilni prejemki zmanjšajo za do 100 %, tudi z malusom ali vračilom sredstev, ob upoštevanju meril, ki jih določi investicijsko podjetje in zadevajo predvsem primere, ko:

  (i) je zadevni posameznik sodeloval ali bil odgovoren za ravnanje, ki je investicijskemu podjetju povzročilo znatne izgube;

  (ii) se šteje, da zadevni posameznik ni več sposoben in primeren;

(n) posebne pokojninske ugodnosti so skladne s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja.

2. Države članice za namene odstavka 1 zagotovijo, da:

(a) posamezniki iz člena 30(1) ne uporabljajo osebnih strategij varovanja pred tveganjem ali zavarovanj v zvezi s prejemki in odgovornostjo za spodkopavanje načel iz odstavka 1;

(b) se variabilni prejemki ne izplačujejo prek družb, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev, ali z metodami, ki olajšujejo neskladnost s to direktivo ali z Uredbo (EU) 2019/2033.

3. Za namene točke (j) odstavka 1 se za tam navedene instrumente uporablja ustrezna politika zadržanja, namenjena usklajevanju spodbud posameznika z dolgoročnejšimi interesi investicijskega podjetja, njegovih upnikov in strank. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike navedenih instrumentov ali prepovejo uporabo nekaterih instrumentov za variabilne prejemke.

Za namene točke (l) odstavka 1 odloženi variabilni prejemki ne dospejo prej kot na „pro-rata“ osnovi.

Za namene točke (n) odstavka 1 investicijsko podjetje pet let drži posebne pokojninske ugodnosti v obliki instrumentov iz točke (j), kadar zaposleni zapusti investicijsko podjetje pred upokojitveno starostjo. Kadar zaposleni doseže upokojitveno starost in se upokoji, se mu posebne pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (j), pri čemer velja petletno obdobje zadržanja.

4. Točki (j) in (l) odstavka 1 in tretji pododstavek odstavka 3 se ne uporabljajo za:

(a) investicijsko podjetje, kadar vrednost njegovih bilančnih in zunajbilančnih sredstev v štiriletnem obdobju neposredno pred danim poslovnim letom v povprečju znaša 100 milijonov EUR ali manj;

(b) posameznika, katerega letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot četrtino skupnih letnih prejemkov tega posameznika.

5. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 4 lahko država članica zviša prag iz navedene točke, pod pogojem, da investicijsko podjetje izpolnjuje naslednja merila:

(a) investicijsko podjetje v državi članici, v kateri ima sedež, ni eno od treh največjih investicijskih podjetij v smislu skupne vrednosti sredstev;

(b) za investicijsko podjetje ne veljajo obveznosti ali zanj veljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU;

(c) obseg bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige investicijskega podjetja je 150 milijonov EUR ali manj;

(d) obseg bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti investicijskega podjetja je 100 milijonov EUR ali manj;

(e) prag ne presega 300 milijonov EUR ter

(f) prag je ustrezno zvišati ob upoštevanju narave in obsega dejavnosti investicijskega podjetja ter njegove notranje organizacije in, kadar je ustrezno, značilnosti skupine, ki ji pripada.

6. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 4 lahko država članica zniža prag iz navedene točke, pod pogojem, da je to primerno ob upoštevanju narave in obsega dejavnosti investicijskega podjetja ter njegove notranje organizacije in, kadar je ustrezno, značilnosti skupine, ki ji pripada.

7. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 4 lahko država članica odloči, da se za zaposlene, ki so upravičeni do letnih variabilnih prejemkov, nižjih od praga in deleža iz navedene točke, zadevno izvzetje ne uporablja zaradi posebnosti nacionalnega trga v smislu praks pri prejemkih ali zaradi narave odgovornosti in profila delovnih mest teh zaposlenih.

8. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi razrede instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (j)(iii) odstavka 1, in določi morebitne alternativne ureditve iz točke (k) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. EBA v posvetovanju z ESMA sprejme smernice za poenostavitev izvajanja odstavkov 4, 5 in 6 ter zagotavlja njihovo dosledno uporabo.

Člen 33

Komisija za prejemke

1. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (a) člena 32(4), ustanovijo komisijo za prejemke. Ta komisija za prejemke mora biti uravnotežena glede na zastopanost spolov in mora strokovno in neodvisno presojati politike in prakse prejemkov ter spodbude, oblikovane za upravljanje tveganj, kapitala in likvidnosti. Komisija za prejemke se lahko ustanovi na ravni skupine.

2. Države članice zagotovijo, da je komisija za prejemke odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj zadevnega investicijskega podjetja in jih sprejme upravljalni organ. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani upravljalnega organa, ki v zadevnem investicijskem podjetju ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Kadar nacionalno pravo določa zastopanost zaposlenih v upravljalnem organu, je član komisije za prejemke tudi najmanj en predstavnik zaposlenih.

3. Komisija za prejemke pri pripravi odločitev iz odstavka 2 upošteva javni interes in dolgoročne interese delničarjev, investitorjev in drugih deležnikov v investicijskem podjetju.

Člen 34

Nadzor nad politikami prejemkov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu s točkama (c) in (d) prvega pododstavka člena 51 Uredbe (EU) 2019/2033, in informacije, ki jih investicijska podjetja zagotovijo o razlikah v plačah med spoloma, ter jih uporabijo za primerjavo trendov in praks v zvezi s prejemki.

Pristojni organi te informacije posredujejo EBA.

2. EBA na podlagi informacij, ki jih pristojni organi zagotovijo v skladu z odstavkoma 1 in 4, primerja trende in prakse v zvezi s prejemki na ravni Unije.

3. EBA v posvetovanju z ESMA izda smernice o uporabi preudarnih politik prejemkov. Navedene smernice upoštevajo vsaj zahteve iz členov 30 do 33 in načela o preudarnih politikah prejemkov iz Priporočila 2009/384/ES.

4. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pristojnim organom zagotovijo informacije o številu fizičnih oseb na investicijsko podjetje, ki imajo 1 milijon EUR ali več prejemkov na poslovno leto, v plačnih razredih po 1 milijon EUR, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki.

Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pristojnim organom na zahtevo zagotovijo znesek skupnih prejemkov za vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva.

Pristojni organi informacije iz prvega in drugega pododstavka posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki poročanja. EBA lahko v posvetovanju z ESMA izda smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in zagotovitev usklajenosti zbranih informacij.

Člen 35

Poročilo EBA o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih

EBA pripravi poročilo o uvedbi tehničnih meril v zvezi z izpostavljenostjo do dejavnosti, ki so bistveno povezane z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi cilji za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, da se ocenijo možni viri in učinki tveganj na investicijska podjetja, pri čemer se upošteva veljavne pravne akte Unije na področju taksonomije okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj.

Poročilo EBA iz prvega odstavka zajema vsaj naslednje:

(a) opredelitev okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, vključno s fizičnimi tveganji ter tranzicijskimi tveganji, povezanimi s prehodom na bolj trajnostno gospodarstvo, glede tranzicijskih tveganj vključno s tveganji, povezanimi z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb, kvalitativnimi in kvantitativnimi merili in metrikami, pomembnimi za oceno takih tveganj, ter metodologijo za oceno možnosti, da taka tveganja nastanejo kratkoročno, srednjeročno ali dolgoročno in možnosti, da bi takšna tveganja imela pomembne finančne posledice za investicijsko podjetje;

(b) oceno možnosti, da bi znatne koncentracije specifičnih sredstev povečale okoljska, socialna in upravljavska tveganja, vključno s fizičnimi tveganji in tranzicijskimi tveganji za investicijsko podjetje;

(c) opis postopkov prek katerih lahko investicijsko podjetje ugotovi, oceni in obvlada okoljska, socialna in upravljavska tveganja, vključno s fizičnimi tveganji ter tranzicijskimi tveganji;

(d) merila, parametre in metrike prek katerih lahko nadzorniki in investicijska podjetja ocenijo učinek kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj za namene procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 26. decembra 2021 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

EBA lahko, kadar je to ustrezno, na podlagi tega poročila sprejme smernice za uvedbo meril v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, pri katerih se upoštevajo ugotovitve iz poročila EBA iz tega člena.

ODDELEK 3

Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja

Člen 36

Nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

1. Pristojni organi – kolikor je to ustrezno in potrebno ter ob upoštevanju velikosti, profila tveganja in poslovnega modela investicijskega podjetja – pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo investicijska podjetja za zagotovitev skladnosti s to direktivo in z Uredbo (EU) 2019/2033, ter za zagotovitev zanesljivega upravljanja in kritja tveganj po potrebi ovrednotijo:

(a) tveganja iz člena 29;

(b) geografsko lokacijo izpostavljenosti investicijskega podjetja;

(c) poslovni model investicijskega podjetja;

(d) oceno sistemskega tveganja ob upoštevanju ugotavljanja in merjenja sistemskega tveganja na podlagi člena 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ali priporočil ESRB;

(e) tveganja za varnost omrežij in informacijskih sistemov investicijskih podjetij, da se zagotovijo zaupnost, celovitost in dostopnost njihovih postopkov, podatkov in sredstev;

(f) izpostavljenost investicijskih podjetij tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige;

(g) ureditve upravljanja investicijskih podjetij in usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje nalog.

Pristojni organi za namene tega odstavka ustrezno upoštevajo, ali imajo investicijska podjetja sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 glede na velikost, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti zadevnih investicijskih podjetij ter, kadar je primerno, njihovega sistemskega pomena, pri čemer upoštevajo načelo sorazmernosti.

Pristojni organi od primera do primera odločijo, ali in v kakšni obliki ne treba opraviti pregledovanje in ovrednotenje za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, le kadar menijo, da je to potrebno zaradi velikosti, narave, obsega in zapletenosti dejavnosti teh investicijskih podjetij.

Za namene prvega pododstavka se upošteva nacionalno pravo, ki ureja ločevanje, ki se uporablja za denar strank, ki se upravlja.

3. Pristojni organi imajo v okviru pregledovanja in ovrednotenja iz točke (g) odstavka 1 dostop do dnevnih redov, zapisnikov in spremnih dokumentov za sestanke upravljalnega organa in njegovih komisij ter rezultatov notranjega ali zunanjega ovrednotenja uspešnosti upravljalnega organa.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem delegiranih aktov v skladu s členom 58, s katerimi se zagotovi, da ureditve, strategije, procesi in mehanizmi investicijskih podjetij zagotavljajo zanesljivo upravljanje in kritje tveganj. Komisija pri tem upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih, zlasti nastajanje novih finančnih produktov, razvoj na področju računovodskih standardov in trende, ki spodbujajo zbliževanje nadzornih praks.

Člen 37

Redno pregledovanje dovoljenja za uporabo notranjih modelov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi redno in vsaj vsaka tri leta pregledajo skladnost investicijskih podjetij z zahtevami za dovoljenje za uporabo notranjih modelov iz člena 22 Uredbe (EU) 2019/2033. Pristojni organi so zlasti pozorni na spremembe poslovanja investicijskega podjetja in na uporabo notranjih modelov za nove produkte ter pregledajo in ocenijo, ali investicijsko podjetje pri teh notranjih modelih uporablja dobro razvite in najnovejše tehnike ter

prakse. Pristojni organi zagotovijo, da se odpravijo pomembne pomanjkljivosti, ugotovljene pri kritju tveganja z notranjimi modeli investicijskega podjetja, ali sprejmejo ukrepe za ublažitev njihovih posledic, vključno z uvedbo kapitalskih pribitkov ali višjih multiplikatorjev.

2. Kadar veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013 za notranje modele za tržna tveganja kaže, da notranji modeli niso ali niso več natančni, pristojni organi prekličejo dovoljenje za uporabo notranjih modelov ali naložijo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo hitro izboljšanje notranjih modelov v določenem roku.

3. Kadar investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje za uporabo notranjih modelov, ne izpolnjuje več zahtev za uporabo teh notranjih modelov, pristojni organi zahtevajo, da investicijsko podjetje dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben, ali da predloži načrt in rok za uskladitev z zahtevami. Kadar ni verjetno, da se bo s predloženim načrtom zagotovila popolna skladnost, ali kadar rok ni ustrezen, pristojni organi zahtevajo izboljšanje načrta.

Kadar ni verjetno, da bo investicijsko podjetje zagotovilo skladnost do predpisanega roka, ali ni zadovoljivo dokazalo, da so učinki neizpolnjevanja zahtev nepomembni, države članice zagotovijo, da pristojni organi prekličejo dovoljenje za uporabo notranjih modelov ali ga omejijo na tista področja, na katerih je zagotovljena skladnost ali na katerih je mogoče skladnost doseči v ustreznem roku.

4. EBA analizira notranje modele v vseh investicijskih podjetjih in način, kako investicijska podjetja uporabljajo notranje modele za obravnavanje podobnih tveganj ali izpostavljenosti. O tem obvesti ESMA.

Za spodbujanje doslednih, smotrnih in učinkovitih nadzorniških praks, EBA na podlagi navedene analize in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice z merili, kako morajo investicijska podjetja uporabljati notranje modele, in kako je treba te notranje modele uporabljati za podobna tveganja ali izpostavljenosti.

Države članice spodbujajo pristojne organe, naj pri pregledu iz odstavka 1 upoštevajo navedeno analizo in smernice.

Oddelek 4

Nadzorniški ukrepi in pooblastila

Člen 38

Nadzorniški ukrepi

Pristojni organi zahtevajo, da investicijska podjetja že v zgodnji fazi sprejmejo ukrepe, potrebne za obravnavanje naslednjih težav:

(a) investicijsko podjetje ne izpolnjuje zahtev iz te direktive ali Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) imajo pristojni organi dokaze, da bo investicijsko podjetje v naslednjih 12 mesecih verjetno kršilo nacionalne določbe za prenos te direktive, ali določbe Uredbe (EU) 2019/2033.

Člen 39

Nadzorniška pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa potrebna nadzorniška pooblastila, da lahko pri opravljanju svojih nalog učinkovito in sorazmerno posegajo v dejavnosti investicijskih podjetij.

2. Za namene člena 36, člena 37(3) in člena 38 ter uporabe Uredbe (EU) 2019/2033 imajo pristojni organi pooblastila, da:

(a) od investicijskih podjetij zahtevajo, da imajo kapital, ki presega zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, pod pogoji iz člena 40 te direktive ali da prilagodijo kapital in likvidna sredstva, ki se zahtevajo v primeru pomembnih sprememb v poslovanju navedenih investicijskih podjetij;

(b) zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 24 in 26;

(c) od investicijskih podjetij zahtevajo, naj v enem letu predstavijo načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami iz te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033, določijo rok za izvedbo tega načrta ter zahtevajo izboljšave načrta v zvezi z obsegom uporabe in rokom;

(d) od investicijskih podjetij zahtevajo uporabo specifične politike oblikovanja rezervacij ali obravnavanja sredstev z vidika kapitalskih zahtev;

(e) omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo investicijskih podjetij ali zahtevajo odsvojitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za finančno stabilnost investicijskega podjetja;

(f) zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi investicijskih podjetij, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje;

(g) od investicijskih podjetij zahtevajo, naj omejijo variabilne prejemke kot delež neto prihodkov, kadar ti prejemki niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;

(h) od investicijskih podjetij zahtevajo, naj za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;

(i) investicijskim podjetjem omejijo ali prepovejo razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar omejitev ali prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila investicijskega podjetja;

(j) naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja poleg tistega, ki je določeno v tej direktivi in Uredbi (EU) 2019/2033, vključno s poročanjem o kapitalu in likvidnostnih pozicijah;

(k) naložijo posebne likvidnostne zahteve v skladu s členom 42;

(l) zahtevajo dodatna razkritja;

(m) od investicijskih podjetij zahtevajo, naj zmanjšajo tveganja za varnost svojih omrežij in informacijskih sistemov, da se zagotovijo zaupnost, celovitost in razpoložljivost njihovih procesov, podatkov in sredstev.

3. Za namene točke (j) odstavka 2 lahko pristojni organi naložijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja za investicijska podjetja le, kadar se informacije, ki jih je treba sporočati, ne podvajajo in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) velja eden izmed primerov iz točk (a) in (b) člena 38;

(b) pristojni organ meni, da je treba zbrati dokaze iz točke (b) člena 38;

(c) dodatne informacije so potrebne za namene procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 36.

Za informacije se šteje, da se podvajajo, kadar pristojni organ že ima iste ali vsebinsko podobne informacije, kadar lahko te informacije pripravi pristojni organ ali jih lahko isti pristojni organ pridobi na druge načine in ne le tako, da jih zahteva od investicijskega podjetja. Pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij, kadar ima na voljo informacije v drugačni obliki ali na drugačni ravni podrobnosti, kot so dodatne informacije, ki jih je treba sporočati, in mu ta drugačna oblika ali podrobnost ne preprečuje priprave vsebinsko podobnih informacij.

Člen 40

Dodatna kapitalska zahteva

1. Pristojni organi naložijo dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 39(2) le, kadar se na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 36 in 37, prepričajo, da je investicijsko podjetje v katerem koli od naslednjih položajev:

(a) investicijsko podjetje je izpostavljeno tveganjem ali elementom tveganja oziroma predstavlja tveganja za druge, ki so pomembni in niso kriti ali niso v zadostni meri kriti s kapitalsko zahtevo in zlasti zahtevami za faktor K iz dela 3 ali 4 Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) investicijsko podjetje ne izpolnjuje zahtev iz členov 24 in 26, drugi nadzorniški ukrepi pa verjetno ne bi zadovoljivo izboljšali ureditev, procesov, mehanizmov in strategij v ustreznem časovnem okviru;

(c) prilagoditve v zvezi s preudarnim vrednotenjem trgovalne knjige so nezadostne, da bi lahko investicijsko podjetje v kratkem obdobju prodalo ali zavarovalo svoje pozicije, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpelo večje izgube;

(d) pri pregledovanju, izvedenem v skladu s členom 37, se pokaže, da bo neizpolnjevanje zahtev glede uporabe dovoljenih notranjih modelov verjetno privedlo do neustrezne ravni kapitala;

(e) investicijskemu podjetju večkrat ne uspe vzpostaviti ali vzdrževati ustrezne ravni dodatnega kapitala, kot je določeno v členu 41.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 tega člena se tveganja ali elementi tveganj obravnavajo kot nepokriti ali nezadostno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033 le, kadar so zneski, vrste in porazdelitev kapitala, ki jih pristojni organ po nadzorniškem pregledu ocene, ki jo je izvedlo investicijsko podjetje v skladu s členom 24(1) te direktive, šteje za ustrezne, višji od kapitalske zahteve investicijskega podjetja, določene v delu 3 ali 4 Uredbe (EU) 2019/2033.

Za namene prvega pododstavka lahko kapital, ki se šteje za ustreznega, vključuje tveganja ali elemente tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalske zahteve iz dela 3 ali 4 Uredbe (EU) 2019/2033.

3. Pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu s točko (a) člena 39(2), kot razliko med kapitalom, ki se šteje za ustreznega v skladu z odstavkom 2 tega člena, in kapitalsko zahtevo iz dela 3 ali 4 Uredbe (EU) 2019/2033.

4. Pristojni organi zahtevajo, da investicijska podjetja izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo iz točke (a) člena 39(2) s kapitalom ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;

(b) najmanj tri četrtine temeljnega kapitala sestavlja navadni lastniški temeljni kapital;

(c) ta kapital se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033.

5. Pristojni organi pisno utemeljijo svojo odločitev o naložitvi dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 39(2) z jasno obrazložitvijo celovite ocene elementov iz odstavkov 1 do 4 tega člena. To v primeru iz točke (d) odstavka 1 tega člena vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih se šteje, da raven kapitala, določena v skladu s členom 41(1), ne zadostuje več.

6. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi, kako je treba meriti tveganja in elemente tveganj iz odstavka 2, vključno s tveganji ali elementi tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalske zahteve iz dela 3 ali 4 Uredbe (EU) 2019/2033.

EBA zagotovi, da osnutki regulativnih tehničnih standardov vključujejo okvirne kvalitativne metrike za zneske dodatnega kapitala iz točke (a) člena 39(2), ob upoštevanju vrste različnih poslovnih modelov in pravnih oblik, ki jih lahko imajo investicijska podjetja, in da so sorazmerni glede na:

(a) obremenitev, ki jo njihovo izvajanje predstavlja za investicijska podjetja in pristojne organe;

(b) možnost, da lahko višja raven kapitalskih zahtev, ki se uporablja, kadar investicijska podjetja ne uporabljajo notranjih modelov, upraviči naložitev nižjih kapitalskih zahtev, kadar se v skladu z odstavkom 2 opravi ocena tveganj in elementov tveganja.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Pristojni organi lahko investicijskim podjetjem, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, na podlagi ocene posameznega primera in kadar pristojni organ meni, da je to upravičeno, naložijo dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z odstavki 1 do 6.

Člen 41

Smernice glede dodatnega kapitala

1. Pristojni organi lahko ob upoštevanju načela sorazmernosti ter skladno z velikostjo, sistemskim pomenom, vrsto, obsegom in zapletenostjo dejavnosti investicijskih podjetij, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, od takih investicijskih podjetij zahtevajo, da imajo raven kapitala, ki na podlagi člena 24 v zadostni meri presega zahteve iz dela 3 Uredbe (EU) 2019/2033 in te direktive, vključno z dodatnimi kapitalskimi zahtevami iz točke (a) člena 39(2), da se zagotovi, da ciklična gospodarska nihanja ne vodijo do kršitev navedenih zahtev ali ogrozijo možnosti, da se investicijsko podjetje likvidira in preneha poslovati v skladu s predpisi.

2. Pristojni organi po potrebi pregledajo raven kapitala, ki so jo v skladu z odstavkom 1 tega člena določila posamezna investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, in, kadar je primerno, zadevnemu investicijskemu podjetju sporočijo ugotovitve navedenega pregleda, vključno z morebitnimi pričakovanji glede prilagoditev ravni kapitala, določene v skladu z odstavkom 1 tega člena. Tako sporočilo vključuje datum, do katerega je treba v skladu z zahtevo pristojnega organa dokončati prilagoditev.

Člen 42

Posebne likvidnostne zahteve

1. Pristojni organi naložijo posebne likvidnostne zahteve iz točke (k) člena 39(2) te direktive le, kadar na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 36 in 37 te direktive, sklenejo, da je investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033 ali ki sicer izpolnjuje pogoje iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, vendar ni bilo izvzeto iz likvidnostne zahteve v skladu s členom 43(1) Uredbe (EU) 2019/2033, v enem od naslednjih primerov:

(a) investicijsko podjetje je izpostavljeno likvidnostnemu tveganju ali elementom likvidnostnega tveganja, ki so pomembni in niso pokriti ali niso zadostno pokriti z likvidnostno zahtevo iz dela 5 Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) investicijsko podjetje ne izpolnjuje zahtev iz členov 24 in 26 te direktive, drugi upravni ukrepi pa verjetno ne bi zadovoljivo izboljšali ureditev, procesov, mehanizmov in strategij v ustreznem časovnem okviru.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 tega člena se likvidnostna tveganja ali elementi likvidnostnega tveganja obravnavajo kot nepokriti ali nezadostno pokriti z likvidnostno zahtevo iz dela 5 Uredbe (EU) 2019/2033 le, kadar so zneski in vrste likvidnosti, ki jih pristojni organ po nadzorniškem pregledu ocene, ki jo je izvedlo investicijsko podjetje v skladu s členom 24(1) te direktive, šteje za ustrezne, višji od likvidnostne zahteve investicijskega podjetja, določene v delu 5 Uredbe (EU) 2019/2033.

3. Pristojni organi določijo raven posebne likvidnosti, ki se zahteva v skladu s točko (k) člena 39(2) te direktive, kot razliko med likvidnostjo, ki se šteje kot ustrezna v skladu z odstavkom 2 tega člena, in likvidnostno zahtevo, določeno v delu 5 Uredbe (EU) 2019/2033.

4. Pristojni organi zahtevajo, da investicijska podjetja izpolnjujejo posebne likvidnostne zahteve iz točke (k) člena 39(2) te direktive z likvidnimi sredstvi, kakor je določeno v členu 43 Uredbe (EU) 2019/2033.

5. Pristojni organi pisno utemeljijo odločitev o naložitvi posebne likvidnostne zahteve iz točke (k) člena 39(2) z jasno obrazložitvijo celovite ocene elementov iz odstavkov 1 do 3 tega člena.

6. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi na način, ki ustreza velikosti, strukturi in notranji organizaciji investicijskih podjetij ter naravi, obsegu in zapletenosti njihovih dejavnosti, določi način, kako je treba meriti likvidnostno tveganje in elemente likvidnostnega tveganja iz odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 43

Sodelovanje z organi za reševanje

Pristojni organi uradno obvestijo zadevne organe za reševanje o vsaki dodatni kapitalski zahtevi, ki je naložena investicijskemu podjetju, ki spada na področje uporabe Direktive 2014/59/EU, na podlagi točke (a) člena 39(2) te direktive, ter o vseh pričakovanjih glede prilagoditev iz člena 41(2) te direktive v zvezi s takšnimi investicijskimi podjetji.

Člen 44

Zahteve glede objave

Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo, da:

(a) od investicijskih podjetij, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, ter investicijskih podjetij iz člena 46(2) Uredbe (EU) 2019/2033 zahtevajo, da več kot enkrat na leto objavijo informacije iz člena 46 navedene uredbe in določijo roke za to objavo;

(b) od investicijskih podjetij, ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, ter investicijskih podjetij iz člena 46(2) Uredbe (EU) 2019/2033 zahtevajo, da za objave, ki niso računovodski izkazi, uporabijo specifične medije in lokacije, zlasti spletna mesta investicijskih podjetij;

(c) od obvladujočih podjetij zahtevajo, da vsako leto v celoti ali s sklici na enakovredne informacije objavijo opis svoje pravne strukture ter strukture upravljanja in organizacijske strukture skupine investicijskih podjetij v skladu s členom 26(1) te direktive in s členom 10 Direktive 2014/65/EU.

Člen 45

Obveznost obveščanja EBA

1. Pristojni organi obvestijo EBA o:

(a) svojem procesu pregledovanja in ovrednotenja iz člena 36;

(b) metodologiji, uporabljeni za odločitve iz členov 39, 40 in 41.

(c) ravni upravnih sankcij, ki jih določijo države članice, iz člena 18.

EBA informacije iz tega odstavka posreduje ESMA.

2. EBA v posvetovanju z ESMA oceni informacije, ki jih predložijo pristojni organi, da se zagotovi doslednost procesov nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Za dokončanje ocene lahko EBA po posvetovanju z ESMA od pristojnih organov na sorazmeren način in v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zahteva dodatne informacije.

EBA zbirne informacije iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 objavi na svojem spletnem mestu.

EBA poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o ravni konvergence pri uporabi tega poglavja med državami članicami. EBA po potrebi izvaja medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010. O teh medsebojnih strokovnih pregledih obvesti ESMA.

EBA in ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 oziroma členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, kakor je ustrezno, izdata smernice za pristojne organe, da na ustrezen način glede na velikost, strukturo in notranjo organizacijo investicijskih podjetij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti podrobneje določita skupne postopke in metodologije za procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 in za oceno obravnavanja tveganj iz člena 29 te direktive.

POGLAVJE 3

Nadzor skupin investicijskih podjetij

Oddelek 1

Nadzor skupin investicijskih podjetij na konsolidirani podlagi in nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine

Člen 46

Določitev nadzornika skupine

1. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko skupino investicijskih podjetij vodi obvladujoče investicijsko podjetje Unije, nadzor na konsolidirani podlagi ali nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ tega obvladujočega investicijskega podjetja Unije.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko je obvladujoče podjetje investicijskega podjetja obvladujoči investicijski holding Unije ali obvladujoči mešani finančni holding Unije, nadzor na konsolidirani podlagi ali nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ tega investicijskega podjetja.

3. Države članice zagotovijo, da v primerih, kadar imata dve ali več investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v dveh ali več državah članicah, isti obvladujoči investicijski holding Unije ali isti obvladujoči mešani finančni holding Unije, nadzor na konsolidirani podlagi oziroma nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ investicijskega podjetja, ki ima dovoljenje v državi članici, v kateri je bil ustanovljen investicijski holding ali mešani finančni holding.

4. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko obvladujoča podjetja dveh ali več investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en investicijski holding ali mešani finančni holding z glavnimi sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav članic investicijsko podjetje, nadzor na konsolidirani podlagi ali nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

5. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko je obvladujoče podjetje dveh ali več investicijskih podjetij z dovoljenjem v Uniji isti investicijski holding Unije ali mešani finančni holding Unije in nobeno od teh investicijskih podjetij nima dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen investicijski holding ali mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi ali nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

6. Pristojni organi lahko sporazumno opustijo merila iz odstavkov 3, 4 in 5, kadar njihova uporaba ne bi bila primerna za učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi ali nadzor izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine, pri čemer se upoštevajo zadevna investicijska podjetja in pomen njihovih dejavnosti za relevantne države članice, in za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali nadzor izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine določijo drug pristojni organ. Pristojni organi v teh primerih pred sprejetjem kakršne koli odločitve obvladujočemu investicijskemu holdingu Unije ali obvladujočemu mešanemu finančnemu holdingu Unije oziroma investicijskemu podjetju z največjo bilančno vsoto omogočijo, da o tej odločitvi da svoje mnenje. Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsaki taki odločitvi.

Člen 47

Zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah

V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju dogodkov na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so subjekti skupine investicijskih podjetij pridobili dovoljenje, nadzornik skupine na podlagi člena 46 te direktive, ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 tega naslova, čim prej obvesti EBA, ESRB in druge ustrezne pristojne organe ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog.

Člen 48

Kolegiji nadzornikov

1. Države članice zagotovijo, da lahko nadzornik skupine, imenovan v skladu s členom 46 te direktive, če je ustrezno, ustanovi kolegije nadzornikov, da se olajša izvajanje nalog iz tega člena ter zagotovilo usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav, zlasti kadar je to potrebno za namen uporabe točke (c) prvega pododstavka člena 23(1) in člena 23(2) Uredbe (EU) 2019/2033 za izmenjavo in posodobitev ustreznih informacij o modelu kritja z nadzornimi organi kvalificiranih centralnih nasprotnih strank.

2. Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir, znotraj katerega nadzornik skupine, EBA in drugi pristojni organi izvajajo naslednje naloge:

(a) naloge iz člena 47;

(b) usklajevanje zahtev po informacijah, kadar je to potrebno za lažji nadzor na konsolidirani podlagi, v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2019/2033;

(c) usklajevanje zahtev po informacijah v primerih, ko mora več pristojnih organov investicijskih podjetij, ki so del iste skupine, bodisi od pristojnega organa matične države članice klirinškega člana bodisi od pristojnega organa kvalificirane centralne nasprotne stranke zahtevati informacije v zvezi z modelom kritja in parametri, uporabljenimi za izračun zahteve po kritju za ustrezno investicijsko podjetje;

(d) izmenjavo informacij med vsemi pristojnimi organi in EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in z ESMA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1095/2010;

(e) sklenitev dogovora o prostovoljnem prenosu nalog in odgovornosti med pristojnimi organi, kadar je ustrezno;

(f) povečanje učinkovitosti nadzora s prizadevanjem za odpravo nepotrebnega podvajanja nadzorniških zahtev.

3. Kadar je ustrezno, se lahko kolegiji nadzornikov ustanovijo tudi, kadar se odvisna podjetja skupine investicijskih podjetij, ki jo vodi investicijsko podjetje Unije, obvladujoči investicijski holding Unije ali obvladujoči mešani finančni holding Unije, nahajajo v tretji državi.

4. EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sodeluje na sejah kolegijev nadzornikov.

5. Člani kolegija nadzornikov so naslednji organi:

(a) pristojni organi, odgovorni za nadzor odvisnih podjetij skupine investicijskih podjetij, ki jo vodi investicijsko podjetje Unije, obvladujoči investicijski holding Unije ali obvladujoči mešani finančni holding Unije;

(b) kadar je ustrezno, nadzorni organi tretjih držav, ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka 2 poglavja I tega naslova.

6. Nadzornik skupine, določen v skladu s členom 46, predseduje sejam kolegija nadzornikov in sprejema odločitve. Nadzornik skupine vse člane kolegija nadzornikov vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sej ter o glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Nadzornik skupine tudi pravočasno v celoti obvesti vse člane kolegija nadzornikov o odločitvah, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

Nadzornik skupine upošteva, da je pomembno, da nadzorniško dejavnost pri sprejemanju odločitev načrtujejo ali usklajujejo organi iz odstavka 5.

Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov temelji na pisnih dogovorih.

7. Vsak zadevni pristojni organ lahko v primeru nestrinjanja z odločitvijo, ki jo je sprejel nadzornik skupine o delovanju kolegijev nadzornikov, zadevo preda EBA in zahteva pomoč EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko tudi na lastno pobudo pomaga pristojnim organom v primeru nestrinjanja glede delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena, in sicer v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev pogojev, pod katerimi kolegiji nadzornikov izvajajo svoje naloge iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 49

Zahteve glede sodelovanja

1. Države članice zagotovijo, da si nadzornik skupine in pristojni organi iz člena 48(5) medsebojno zagotovijo vse potrebne informacije, med drugim o:

(a) pravni strukturi in strukturi upravljanja skupine investicijskih podjetij, vključno z njeno organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane in nenadzorovane subjekte, nenadzorovana odvisna podjetja in obvladujoča podjetja, ter o opredelitvi pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini investicijskih podjetij;

(b) postopkih za zbiranje informacij od investicijskih podjetij v skupini investicijskih podjetij in postopkih za preverjanje zadevnih informacij;

(c) neugodnem razvoju dogodkov v investicijskih podjetjih ali drugih subjektih v skupini investicijskih podjetij, ki bi lahko resno škodovali zadevnim investicijskim podjetjem;

(d) vseh pomembnih sankcijah in izrednih ukrepih, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami za prenos te direktive;

(e) uvedbi posebne kapitalske zahteve v skladu s členom 39 te direktive.

2. V primeru, kadar ustrezne informacije iz odstavka 1 niso bile nemudoma sporočene ali je bila zahteva glede sodelovanja, zlasti za izmenjavo zadevnih informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku, lahko pristojni organi in nadzornik skupine v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo predložijo EBA.

EBA lahko v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in na lastno pobudo pomaga pristojnim organom razviti dosledne prakse sodelovanja.

3. Države članice zagotovijo, da se pristojni organi pred sprejetjem odločitve, ki bi lahko bila pomembna za nadzorniške naloge drugih pristojnih organov, medsebojno posvetujejo o:

(a) spremembah delničarske, organizacijske ali upravljavske strukture investicijskih podjetij v skupini investicijskih podjetij, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje pristojnih organov;

(b) pomembnih sankcijah, ki jih investicijskim podjetjem naložijo pristojni organi, ali katerih koli drugih izrednih ukrepih, ki jih sprejmejo ti organi, in

(c) posebnih kapitalskih zahtevah, določenih v skladu s členom 39.

4. Kadar nameravajo pristojni organi naložiti znatne sankcije ali sprejeti druge izredne ukrepe, kot je navedeno v točki (b) odstavka 3, se prej posvetujejo z nadzornikom skupine.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 se pristojnemu organu ni treba posvetovati z drugimi pristojnimi organi v nujnih primerih ali v primerih, ko bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost njegove odločitve; v tem primeru pristojni organ obvesti druge zadevne pristojne organe o svoji odločitvi, da se ne bo nemudoma posvetoval z njimi.

Člen 50

Preverjanje informacij o subjektih v drugih državah članicah

1. Države članice zagotovijo, da lahko v primeru, ko mora pristojni organ v eni državi članici preveriti informacije o investicijskih podjetjih, investicijskih holdingih, mešanih finančnih holdingih, finančnih institucijah, podjetjih za pomožne storitve, mešanih holdingih ali odvisnih podjetjih, ki so v drugi državi članici, vključno z odvisnimi podjetji, ki so zavarovalnice, in ko v zvezi s tem vloži zahtevo, ustrezni pristojni organi te druge države članice izvedejo preverjanje v skladu z odstavkom 2.

2. Pristojni organi, ki prejmejo zahtevek na podlagi odstavka 1, storijo eno od naslednjega:

(a) izvedejo preverjanje sami v okviru svojih pristojnosti;

(b) omogočijo pristojnim organom, ki so dali zahtevek, da sami izvedejo preverjanje;

(c) zaprosijo revizorja ali izvedenca, da opravi neodvisno preverjanje in takoj poroča o rezultatih.

Za namene točk (a) in (c) lahko pri preverjanju sodelujejo pristojni organi, ki so dali zahtevek.

ODDELEK 2

Investicijski holdingi, mešani finančni holdingi in mešani poslovni holdingi

Člen 51

Vključitev holdingov v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine

Države članice zagotovijo, da so investicijski holdingi in mešani finančni holdingi vključeni v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine.

Člen 52

Usposobljenost direktorjev

Države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa investicijskega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zadosten ugled in imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za učinkovito opravljanje svojih nalog, pri čemer se upošteva posebna vloga investicijskih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

Člen 53

Mešani poslovni holdingi

1. Države članice določijo, da lahko v primerih, ko je obvladujoče podjetje investicijskega podjetja mešani poslovni holding, pristojni organi, odgovorni za nadzor investicijskega podjetja:

(a) zahtevajo, da jim mešani poslovni holding predloži vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za nadzor tega investicijskega podjetja;

(b) nadzorujejo posle med investicijskim podjetjem ter mešanim poslovnim holdingom in njegovimi odvisnimi podjetji ter zahtevajo, da ima investicijsko podjetje vzpostavljene ustrezne postopke za obvladovanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja in računovodskimi postopki za ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor teh poslov.

2. Države članice določijo, da lahko njihovi pristojni organi sami ali s pomočjo zunanjih inšpektorjev izvajajo inšpekcijske preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih dobili od mešanih poslovnih holdingov in njihovih odvisnih podjetij.

Člen 54

Sankcije

Države članice v skladu z oddelkom 3 poglavja 2 tega naslova zagotovijo, da se upravne sankcije ali drugi upravni ukrepi, ki so namenjeni prenehanju ali zmanjšanju kršitev zakonov in drugih predpisov, ki prenašajo to poglavje, ali obravnavanju vzrokov za take kršitve, lahko naložijo investicijskim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom ali njihovim operativnim vodjem.

Člen 55

Ocena nadzora in drugih nadzorniških tehnik tretjih držav

1. Države članice zagotovijo, da v primeru, kadar se za dve ali več investicijskih podjetij, ki so odvisna podjetja istega obvladujočega podjetja, katerega glavni sedež je v tretji državi, ne izvaja učinkovit nadzor na ravni skupine, pristojni organ oceni, ali nadzorni organ tretje države nad investicijskimi podjetji izvaja nadzor, ki je enakovreden nadzoru, določenemu v tej direktivi in v delu 1 Uredbe (EU) 2019/2033.

2. Kadar se z oceno iz odstavka 1 tega člena ugotovi, da se tak enakovredni nadzor ne izvaja, države članice dovolijo ustrezne nadzorniške tehnike, s katerimi se dosežejo cilji nadzora v skladu s členom 7 ali 8 Uredbe (EU) 2019/2033. O teh nadzorniških tehnikah po posvetovanju z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi odloči pristojni organ, ki bi bil nadzornik skupine, če bi imelo obvladujoče podjetje sedež v Uniji. O ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka, se uradno obvestijo drugi sodelujoči pristojni organi, EBA in Komisija.

3. Pristojni organ, ki bi bil nadzornik skupine, če bi imelo obvladujoče podjetje sedež v Uniji, lahko zlasti zahteva, da se za investicijski holding ali mešani finančni holding ustanovi sedež v Uniji in da se zanju uporablja člen 7 ali 8 Uredbe (EU) 2019/2033.

Člen 56

Sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav

Komisija lahko na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Svetu predloži priporočila za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine s strani naslednjih investicijskih podjetij:

(a) investicijskih podjetij, katerih obvladujoče podjetje ima glavni sedež v tretji državi;

(b) investicijskih podjetij, ki so v tretjih državah in katerih obvladujoče podjetje ima glavni sedež v Uniji.

NASLOV V

OBJAVA S STRANI PRISTOJNIH ORGANOV

Člen 57

Zahteve glede objave

1. Pristojni organi javno objavijo vse naslednje informacije:

(a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošne smernice, sprejete v njihovi državi članici na podlagi te direktive;

(b) način izvajanja opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo na podlagi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033;

(c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju iz člena 36 te direktive;

(d) zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 v njihovi državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a) člena 39(2) te direktive, ter upravnih sankcij, naloženih v skladu s členom 18 te direktive.

2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, morajo biti dovolj izčrpne in natančne, da omogočijo smiselno primerjavo uporabe točk (b), (c) in (d) odstavka 1 s strani pristojnih organov različnih držav članic.

3. Informacije se objavijo v enotni obliki in se redno posodabljajo. Dostopne so na enotnem elektronski lokaciji.

4. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev oblike, strukture, seznamov vsebine in datuma letne objave informacij iz odstavka 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 4 predloži Komisiji do 26. junija 2021.

NASLOV VI

DELEGIRANI AKTI

Člen 58

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(2), člena 29(4) in člena 36(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 25. decembra 2019.

3. Prenos pooblastila iz člena 3(2), člena 29(4) in člena 36(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), člena 29(4) in člena 36(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

NASLOV VII

SPREMEMBE DRUGIH DIREKTIV

Člen 59

Sprememba Direktive 2002/87/ES

V členu 2 Direktive 2002/87/ES se točka 7 nadomesti z naslednjim:

„(7) ‚sektorski predpisi' pomeni pravne akte Unije v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, zlasti uredbi (EU) št. 575/2013 (*) in (EU) 2019/2033 (**) Evropskega parlamenta in Sveta ter direktive 2009/138/ES, 2013/36/EU (***), 2014/65/EU (****) in (EU) 2019/2033 (*****) Evropskega parlamenta in Sveta.

(*) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(***) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

(****) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(*****) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64)."

Člen 60

Sprememba Direktive 2009/65/ES

V točki (a) člena 7(1) Direktive 2009/65/ES se točka (iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) ne glede na znesek teh zahtev lastna sredstva družbe za upravljanje nikoli ne smejo biti nižja od zneska, ki je določen v členu 13 Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1)."

Člen 61

Sprememba Direktive 2011/61/EU

V členu 9 Direktive 2011/61/EU se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Ne glede na odstavek 3 lastna sredstva UAIS nikoli ne smejo biti nižja od zneska, ki se zahteva v skladu s členom 13 Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1)."

Člen 62

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES“;

(2) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

(a) dostopu do dejavnosti kreditnih institucij;

(b) pooblastilih za nadzor in orodjih za bonitetni nadzor kreditnih institucij s strani pristojnih organov;

(c) bonitetnem nadzoru kreditnih institucij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013;

(d) zahtevah glede objav s strani pristojnih organov na področju bonitetne ureditve in nadzora kreditnih institucij.“;

(3) člen 2 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se črtata;

(b) v odstavku 5 se črta točka 1;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Subjekti iz točk 3 do 24 odstavka 5 tega člena se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.“;

(4) v členu 3(1) se črta točka 4;

(5) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Usklajevanje znotraj držav članic

Države članice, ki imajo več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Posebne zahteve za izdajo dovoljenja kreditnim institucijam iz točke 1(b) člena 4 (1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Države članice zahtevajo, da družbe iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so že pridobile dovoljenje na podlagi naslova II Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s členom 8 najpozneje na dan, ko se zgodi kaj od naslednjega:

(a) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je enaka ali preseže 30 milijard EUR, ali

(b) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je nižja od 30 milijard EUR, družba pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb v skupini, ki imajo posamezno bilančno vsoto nižjo od 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, oboje izračunano kot povprečje v obdobju 12 zaporednih mesecev.

2. Družbe iz odstavka 1 tega člena lahko še naprej opravljajo dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, dokler ne pridobijo dovoljenja iz odstavka 1 tega člena.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena družbe iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki 24. decembra 2019 opravljajo dejavnosti kot investicijska podjetja z dovoljenjem na podlagi Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za dovoljenje v skladu s členom 8 te direktive do 27. decembra 2020.

4. Kadar pristojni organ po prejemu informacij v skladu s členom 95a Direktive 2014/65/EU ugotovi, da se družbi izda dovoljenje kot kreditna institucija v skladu s členom 8 te direktive, uradno obvesti družbo in pristojni organ, kot je opredeljen v točki 26 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, in od datuma tega uradnega obvestila prevzame postopek izdaje dovoljenja.

5. Pristojni organ, ki izda dovoljenje, v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionaliziran in da se upoštevajo informacije iz obstoječih dovoljenj.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) informacije, ki jih družba predloži pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja, vključno s poslovnim načrtom iz člena 10;

(b) metodologijo za izračun pragov iz odstavka 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem regulativnih tehničnih standardov iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 26. decembra 2020.“;

(7) v členu 18 se vstavi naslednja točka:

„(aa) uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, njena povprečna bilančna vsota pa je pet zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena;“;

(8) člen 20 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. EBA na svojem spletnem mestu objavi in vsaj enkrat letno posodobi seznam z nazivi vseh kreditnih institucij, ki jim je bilo izdano dovoljenje.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3a. V seznamu iz odstavka 2 tega člena se navedejo nazivi družb iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in se opredelijo zadevne kreditne institucije kot takšne. V tem seznamu se tudi navedejo vse spremembe v primerjavi s prejšnjo različico seznama.“;

(9) v členu 21b se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene tega člena:

(a) skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji je vsota naslednjega:

(i) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih posameznih bilanc stanja, če bilanca stanja institucije ni konsolidirana, ter

(ii) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje v Uniji v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali Direktivo 2014/65/EU;

(b) izraz ‚institucija‘ vključuje tudi investicijska podjetja.

(*) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).“;

(10) naslov IV se črta;

(11) v členu 51(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna.“;

(12) v členu 53 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), v skladu s to direktivo, z Uredbo (EU) št. 575/2013, z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (**), s členom 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010, s členi 31, 35 in 36 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter s členoma 31 in 36 Uredbe (EU) št. 1095/2010, z Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (***) in z drugimi direktivami, ki se uporabljalo za kreditne institucije. Za te informacije se uporablja odstavek 1.

(*) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

(**) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(***) Direktiva (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).“;

(13) v členu 66(1) se vstavi naslednja točka:

„(aa) z opravljanjem vsaj ene od dejavnosti iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in doseganjem praga iz navedenega člena brez pridobljenega dovoljenja kot kreditna institucija;“;

(14) v členu 76(5) se črta šesti pododstavek;

(15) v členu 86 se odstavek 11 nadomesti z naslednjim:

„11. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije pripravljene načrte za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ki določajo primerne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje morebitnih likvidnostnih primanjkljajev, vključno v povezavi s podružnicami, ustanovljenimi v drugi državi članici. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vsaj enkrat letno preskušajo navedene načrte in jih posodabljajo na podlagi izidov različnih scenarijev iz odstavka 8 ter posredujejo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko notranje politike in procesi ustrezno prilagodijo. Institucije vnaprej sprejmejo potrebne operativne ukrepe za zagotovitev, da se lahko načrti za ponovno vzpostavitev likvidnosti začnejo takoj izvajati. Takšni operativni ukrepi vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.“;

(16) v členu 110 se črta odstavek 2;

(17) člen 111 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 111

Določitev konsolidacijskega nadzornika

1. Kadar je nadrejena oseba nadrejena kreditna institucija v državi članici ali EU nadrejena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno kreditno institucijo v državi članici ali to EU nadrejeno kreditno institucijo na posamični podlagi.

Kadar je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in nobena od njenih podrejenih družb ni kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira navedeno nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje na posamični podlagi.

Kadar je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in je vsaj ena od njenih podrejenih družb kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije ali, kadar je kreditnih institucij več, kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Kadar je nadrejena oseba kreditne institucije ali investicijskega podjetja nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ, ki nadzira kreditno institucijo ali investicijsko podjetje na posamični podlagi.

3. Kadar imata dve ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v Uniji, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja:

(a) pristojni organ kreditne institucije, kadar je v skupini samo ena kreditna institucija;

(b) pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto, kadar je v skupini več kreditnih institucij, ali

(c) pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto, kadar skupina ne vključuje nobene kreditne institucije.

4. Kadar se konsolidacija zahteva na podlagi člena 18(3) ali (6) Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto ali, kadar skupina ne vključuje nobene kreditne institucije, pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

5. Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 1, od točke (b) odstavka 3 in od odstavka 4 je v primeru, ko pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno kreditno institucijo v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več kreditnih institucij v skupini, kadar je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih kreditnih institucij večji od bilančne vsote kreditnih institucij, ki jih na posamični podlagi nadzira kateri koli drug pristojni organ.

Z odstopanjem od točke (c) odstavka 3, je v primeru, ko pristojni organ na posamični podlagi nadzira več kot eno investicijsko podjetje v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki na posamični podlagi nadzira eno ali več investicijskih podjetij v skupini s skupno največjo bilančno vsoto.

6. Pristojni organi lahko v posebnih primerih, če se tako dogovorijo, meril iz odstavkov 1, 3 in 4 ne uporabijo ter za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi imenujejo drug pristojni organ, kadar uporaba meril iz navedenih odstavkov ne bi bila ustrezna, in sicer ob upoštevanju zadevnih kreditnih institucij ali investicijskih podjetij in relativne pomembnosti njihovih dejavnosti v zadevnih državah članicah ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi s strani istega pristojnega organa. V takšnih primerih imajo EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding oziroma kreditna institucija ali investicijsko podjetje z največjo bilančno vsoto, kakor je ustrezno, pravico, da izrazijo svoje mnenje, preden pristojni organi sprejmejo odločitev.

7. Pristojni organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 6.“;

(18) v členu 114(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju dogodkov na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri imajo subjekti skupine dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 čim prej obvesti EBA in organe iz člena 58(4) in člena 59 ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti veljajo za vse pristojne organe.“;

(19) člen 116 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, in EBA, tesno sodelujejo. Zahteve glede zaupnosti iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive ter, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vplivata na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(b) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„6. V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, ter po potrebi centralne banke ESCB in, kadar je ustrezno, nadzorni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034.“;

(c) v odstavku 9 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„9. Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti na podlagi oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 obvesti EBA o dejavnostih kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in EBA sporoči vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorniškega zbliževanja.“;

(20) v členu 125 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kot je določeno v tej direktivi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 53(1) te direktive za kreditne institucije oziroma iz člena 15 Direktive (EU) 2019/2034.“;

(21) v členu 128 se črta peti odstavek;

(22) v členu 129 se črtajo odstavki 2, 3 in 4;

(23) v členu 130 se črtajo odstavki 2, 3 in 4;

(24) v členu 143(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, kadar je ustrezno, določbe iz oddelka 2 poglavja 1 naslova IV Direktive (EU) 2019/2034 zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja bonitetnega okvira v vsaki državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a) člena 102(1) te direktive, ter upravnih kazni, naloženih v skladu s členom 65 te direktive.“

Člen 63

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) v členu 2(1) se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 22 člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (*), za katero veljajo zahteve glede ustanovitvenega kapitala, določene v členu 9(1) Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

(*) Uredba (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(2) v členu 45 se doda naslednji odstavek:

„3. V skladu s členom 65(4) Uredbe (EU) 2019/2033 se sklicevanja na člen 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 v tej direktivi v zvezi s kapitalskimi zahtevami na posamični podlagi investicijskih podjetij iz točke 3 člena 2(1) te direktive, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033, razlagajo na naslednji način:

(a) sklicevanje na točko (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zahtevo količnika skupnega kapitala v tej direktivi se nanaša na člen 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033;

(b) sklicevanje na člen 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju v tej direktivi se nanaša na veljavno zahtevo iz člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, pomnoženo z 12,5.

V skladu s členom 65(4) Direktive (EU) 2019/2033 se sklicevanje v tej direktivi na člen 104a Direktive 2013/36/EU v zvezi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami investicijskih podjetij iz točke 3 člena 2(1) te direktive, ki niso investicijska podjetja iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033 razlaga kot sklicevanje na člen 40 Direktive (EU) 2019/2033.“

Člen 64

Spremembe Direktive 2014/65/EU

Direktiva 2014/65/EU se spremeni:

(1) v členu 8 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano, kot je skladnost s pogoji iz Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).“;

(2) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Dotirani ustanovitveni kapital

Države članice zagotovijo, da pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če investicijsko podjetje nima dovolj ustanovitvenega kapitala v skladu z zahtevami člena 9 Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ob upoštevanju narave zadevnih investicijskih storitev ali poslov.

(*) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(3) člen 41 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 41

Izdaja dovoljenja

1. Pristojni organ države članice, v kateri je podjetje iz tretje države ustanovilo ali namerava ustanoviti podružnico, izda dovoljenje šele, ko se pristojni organ prepriča, da:

(a) so izpolnjeni pogoji iz člena 39 ter

(b) bo podružnica podjetja iz tretje države lahko izpolnjevala določbe iz odstavkov 2 in 3.

Pristojni organ obvesti podjetje iz tretje države o izdaji ali zavrnitvi izdaje dovoljenja v šestih mesecih po predložitvi popolnega zahtevka.

2. Podružnica podjetja tretje države, ki ima dovoljenje v skladu z odstavkom 1, izpolnjuje obveznosti iz členov 16 do 20, 23, 24, 25 in 27, člena 28(1) in členov 30, 31 in 32 te direktive ter členov 3 do 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 in ukrepov, sprejetih v skladu z njimi, ter je predmet nadzora pristojnega organa v državi članici, v kateri je bilo dovoljenje izdano.

Države članice ne naložijo nobenih dodatnih zahtev glede organizacije in poslovanja podružnice v zvezi z zadevami iz te direktive ter podružnic podjetij iz tretjih držav ne obravnavajo prednostno v primerjavi s podjetji Unije.

Države članice zagotovijo, da pristojni organi vsako leto ESMA uradno sporočijo seznam podružnic podjetij iz tretjih držav, dejavnih na njihovih ozemljih.

ESMA vsako leto objavi seznam podružnic tretjih držav, dejavnih na ozemlju Unije, vključno z imenom podjetja iz tretje države, ki mu podružnica pripada.

3. Podružnica podjetja iz tretje države, ki ima dovoljenje v skladu z odstavkom 1, pristojnemu organu iz odstavka 2 vsako leto sporoči naslednje informacije:

(a) obseg in področje storitev in poslov, ki jih izvaja podružnica v tej državi članici;

(b) za podjetja iz tretjih držav, ki opravljajo posel iz točke (3) oddelka A Priloge I, njihovo mesečno najmanjšo, povprečno in največjo izpostavljenost do EU nasprotnih strank;

(c) za podjetja iz tretjih držav, ki opravljajo storitve iz točke (6) iz oddelka A Priloge I, skupno vrednost finančnih instrumentov, ki izvirajo iz EU nasprotnih strank in spadajo v okvir prve prodaje ali plasiranje ponudbe z obveznostjo odkupa v preteklih 12 mesecih;

(d) promet in skupno vrednost sredstev, ki ustrezajo storitvam in poslom iz točke (a);

(e) podroben opis ureditev za zaščito vlagateljev, ki so na voljo strankam podružnice, vključno s pravicami teh strank, ki izhajajo iz odškodninske sheme za vlagatelje iz točke (f) člena 39(2);

(f) politiko in ureditve obvladovanja tveganj, ki jih podružnica uporablja za storitve in posle iz točke (a);

(g) ureditve upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za posle podružnice;

(h) vse druge informacije, za katere pristojni organ meni, da so potrebne za celovito spremljanje poslov podružnice.

4. Pristojni organi na zahtevo ESMA sporočijo naslednje informacije:

(a) vsa dovoljenja za podružnice, ki jim je izdano dovoljenje v skladu z odstavkom 1, in vse naknadne spremembe teh dovoljenj;

(b) obseg in področje storitev in poslov, ki jih izvaja podružnica, ki ima dovoljenje v državi članici;

(c) promet in skupna sredstva, ki ustrezajo storitvam in poslom iz točke (b);

(d) ime skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje.

5. Pristojni organi iz odstavka 2 tega člena, pristojni organi subjektov, ki so del iste skupine, ki ji pripadajo podružnice podjetij iz tretjih držav z dovoljenjem v skladu z odstavkom 1, ter ESMA in EBA tesno sodelujejo za zagotovitev, da se vsi posli te skupine v Uniji celovito, dosledno in učinkovito nadzorujejo v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 575/2013, Uredbo (EU) št. 600/2014, Uredbo (EU) 2019/2033, Direktivo 2013/36/EU in Direktivo (EU) 2019/2033.

6. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi obliko, v kateri se poročajo informacije iz odstavka 3 in 4..

ESMA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 26. septembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejemanjem izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(4) člen 42 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 42

Opravljanje storitev na izključno pobudo stranke

1. Države članice zagotovijo, da se v primeru, ko neprofesionalna stranka ali profesionalna stranka v smislu oddelka II Priloge II, ki ima sedež ali je locirana v Uniji, izključno na svojo lastno pobudo sproži opravljanje investicijske storitve ali posla s strani podjetja iz tretje države, zahteva za dovoljenje iz člena 39 ne uporablja za opravljanje te storitve ali posla za to osebo s strani podjetja iz tretje države, kar velja tudi za odnos, posebej povezan z opravljanjem te storitve ali posla.

Brez poseganja v odnose znotraj skupine se v primeru, ko podjetje iz tretje države, tudi prek subjekta, ki deluje v njegovem imenu ali je tesno povezan s takšnim podjetjem iz tretje države ali katero koli drugo osebo, ki deluje v imenu takšnega subjekta, poskuša pridobiti stranke ali potencialne stranke v Uniji, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke.

2. Pobuda stranke, kot je navedeno v odstavku 1, podjetju iz tretje države ne dovoljuje, da bi tem strankam tržilo nove kategorije investicijskih produktov ali investicijske storitve zunaj svoje podružnice, kadar se ta zahteva v skladu z nacionalnim pravom.“;

(5) v členu 49 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice od reguliranih trgov zahtevajo, da vzpostavijo režime za korak kotacije za delnice, potrdila o lastništvu, investicijske sklade, s katerimi se trguje na borzi, certifikate in druge podobne finančne instrumente ter za vse druge finančne instrumente, za katere se oblikujejo regulativni tehnični standardi v skladu z odstavkom 4. Izvajanje korakov kotacije ne preprečuje, da regulirani trgi ustrezajo velikim naročilom srednje vrednosti trenutno ponujene nakupne in prodajne cene.“;

(6) v členu 81(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) za preverjanje, da so pogoji, ki veljajo za začetek poslovanja investicijskih podjetij, izpolnjeni, in za omogočanje spremljanja vodenja tega poslovanja, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol;“;

(7) vstavi se naslednji člen:

„Člen 95a

Prehodne določbe za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam iz točke 1(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

Pristojni organi obvestijo pristojni organ iz člena 8 Direktive 2013/36/EU, kadar je predvidena bilančna vsota podjetja, ki je zaprosilo za izdajo dovoljenja na podlagi naslova II te direktive pred 25. decembrom 2019 za izvajanje dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I, enaka ali presega 30 milijard EUR, in o tem obvestijo prosilca.“

NASLOV VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 65

Sklicevanje na Direktivo 2013/36/EU v drugih pravnih aktih Unije

Za namene bonitetnega nadzora in reševanja investicijskih podjetij se sklicevanje na Direktivo 2013/36/EU v drugih aktih Unije šteje za sklicevanje na to direktivo.

Člen 66

Pregled

Komisija v tesnem sodelovanju z EBA in ESMA do 26. junija 2024 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, o:

(a) določbah o prejemkih iz te direktive in iz Uredbe (EU) 2019/2033 ter direktivah 2009/65/ES in 2011/61/EU, da bi se ustvarili enaki konkurenčni pogoji za vsa investicijska podjetja, dejavna v Uniji, vključno z uporabo navedenih določb;

(b) ustreznosti zahtev glede poročanja in razkritja iz te direktive in iz Uredbe (EU) 2019/2033, ob upoštevanju načela sorazmernosti;

(c) oceni, v kateri se upošteva poročilo EBA iz člena 35 in taksonomija o trajnostnem financiranju, glede tega, ali:

  (i) obstajajo okoljska, socialna ali upravljavska tveganja, ki jih je treba upoštevati pri notranjem upravljanju investicijskega podjetja;

  (ii) obstajajo okoljska, socialna ali upravljavska tveganja, ki jih je treba upoštevati pri politiki prejemkov investicijskega podjetja;

  (iii) obstajajo okoljska, socialna ali upravljavska tveganja, ki jih je treba upoštevati pri obravnavi tveganj;

  (iv) obstajajo okoljska, socialna ali upravljavska tveganja, ki jih je treba vključiti v postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;

(d) učinkovitosti ureditev za izmenjavo informacij na podlagi te direktive;

(e) sodelovanju Unije in držav članic s tretjimi državami pri uporabi te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033;

(f) izvajanju te direktive in Uredbe (EU) 2019/2033 za investicijska podjetja na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva;

(g) možnosti, da bi investicijska podjetja predstavljala tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo, in ustreznih makrobonitetnih instrumentih za obravnavanje takega tveganja in nadomestitev zahtev iz točke (d) člena 36(1) te direktive;

(h) pogojih, pod katerimi lahko pristojni organi v skladu s členom 5 te direktive za investicijska podjetja uporabljajo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 67

Prenos

1. Države članice do 26. junija 2021 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 26. junija 2021. Vendar pa države članice uporabljajo predpise, potrebne za uskladitev s točko 5 člena 64 od 26. marca 2020.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Takoj, ko ta direktiva začne veljati, države članice zagotovijo, da je Komisija dovolj zgodaj, da lahko poda svoje pripombe, obveščena o vseh predlogih zakonov in drugih predpisov, ki jih nameravajo sprejeti na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedilo določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Kadar dokumentacija, ki jo države članice priložijo uradnemu obvestilu o prenosu določb, ne zadostuje, da bi bilo mogoče v celoti oceniti skladnost določb o prenosu z nekaterimi določbami te direktive, lahko Komisija na zahtevo EBA in za izvajanje nalog iz Uredbe (EU) št. 1093/2010 ali na lastno pobudo zahteva, da države članice zagotovijo podrobnejše informacije o prenosu in izvajanju navedenih določb in te direktive.

Člen 68

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 69

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2035

z dne 28. junija 2019

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) ([1]) ter zlasti členov 3 (5), 87(3), 94(3), 97(2), 101(3), 106(1), 118(1) in (2), 119(1), 122(2), 271(2) in 279(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) 2016/429 določa pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ki se prenašajo na živali ali na ljudi, vključno s pravili za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc v Uniji. Z Uredbo (EU) 2016/429 se na Komisijo tudi prenese pooblastilo, da z delegiranimi akti sprejema pravila za dopolnitev določenih nebistvenih določb navedene uredbe. Zato je primerno sprejeti taka dopolnilna pravila za zagotovitev nemotenega delovanja sistema v novem pravnem okviru, vzpostavljenem z Uredbo (EU) 2016/429.

(2) Ta uredba bi morala zlasti določati pravila, ki dopolnjujejo pravila iz poglavij 1 in 2 naslova I dela IV Uredbe (EU) 2016/429 glede obveznosti registracije prevoznikov, ki prevažajo nekatere gojene kopenske živali, razen kopitarjev; odobritve obratov, ki gojijo kopenske živali, ki predstavljajo veliko tveganje za zdravje živali, in valilnic; registrov prevoznikov in obratov z gojenimi kopenskimi živalmi in valilnimi jajci, ki jih vodijo pristojni organi; obveznosti izvajalcev dejavnosti, da vodijo evidence; ter zahtev za sledljivost gojenih kopenskih živali in valilnih jajc. Poleg tega se na Komisijo v skladu z Uredbo (EU) 2016/429 prenese pooblastilo za določitev pravil, s katerimi se zagotovi pravilna uporaba dela IV Uredbe pri premikih hišnih živali, ki niso netrgovski premiki. Zato bi bilo treba tudi v tej uredbi določiti pravila o takih premikih.

(3) „Valilna jajca“ spadajo v opredelitev pojma „zarodni material“ iz člena 4(28) Uredbe (EU) 2016/429, zato se zanje uporabljajo pravila, ki so v navedeni uredbi določena za zarodni material. Hkrati bi se morale zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki so v tej uredbi določene za perutnino in ptice v ujetništvu, uporabljati tudi za valilna jajca navedenih ptic, zato bi bilo treba na področje uporabe te uredbe vključiti valilna jajca in obrate, ki jih dobavljajo.

([1]) UL L 84, 31.3.2016, str. 1.

(4) Čeprav bi se morala dopolnilna pravila iz te uredbe uporabljati za vse gojene kopenske živali, se na določenih območjih v Uniji gojijo divje ali delno udomačene populacije konj, katerih preživetje in razmnoževanje nista v celoti pod človekovim nadzorom, zato se zahteve za sledljivost iz te uredbe za navedene živali ne morejo uporabljati v celoti. V tej uredbi bi bilo torej treba pojasniti, da čeprav se pravila o zdravju živali, določena v okviru Uredbe (EU) 2016/429, na splošno uporabljajo za te domače živali iz vrst enoprstih kopitarjev, so potrebna določena posebna odstopanja, saj zahtev glede identifikacije gojenih kopenskih živali ni mogoče uporabljati za konje, ki ne živijo pod človekovim nadzorom.

(5) Poleg tega bi morala pravila iz te uredbe dopolnjevati pravila iz dela IX Uredbe (EU) 2016/429 v zvezi s prehodnimi ukrepi za zaščito pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj zainteresiranih strani, ki izhajajo iz prej obstoječih aktov Unije.

(6) Pravila iz te uredbe so vsebinsko povezana in se uporabljajo za izvajalce dejavnosti, ki prevažajo ali gojijo kopenske živali ali valilna jajca. Zato bi jih bilo treba zaradi skladnosti, enostavnosti in učinkovite uporabe ter preprečitve podvajanja pravil določiti v enem samem aktu, namesto da so razpršena v več ločenih aktih s številnimi medsebojnimi sklicevanji. Ta pristop je tudi v skladu s pristopom glavnih ciljev Uredbe (EU) 2016/429, tj. racionalizirati pravila o zdravju živali Unije ter tako zagotoviti večjo preglednost in lažjo uporabo teh pravil.

(7) V skladu s členom 87(3) Uredbe (EU) 2016/429 se na Komisijo prenese pooblastilo za določitev vrst prevoznikov (razen prevoznikov, ki prevažajo gojene kopitarje med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo), katerih dejavnost prevoza predstavlja posebna in znatna tveganja za določene vrste živali, ter za opredelitev zahtev glede informacij, ki jih morajo ti prevozniki izpolnjevati za namene registracije v skladu s členom 93 Uredbe (EU) 2016/429. Da bi se pristojnemu organu omogočili učinkovito spremljanje ter preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje prenosljivih boleznih živali, je torej primerno, da se v to uredbo vključi seznam drugih vrst prevoznikov in določijo pravila glede informacij, ki jih morajo ti prevozniki predložiti za namene registracije pri pristojnem organu.

(8) Člen 94(1)(a) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da se gojeni kopitarji lahko premikajo v drugo državo članico le, če so bili zbrani v obratih, ki jih je pristojni organ odobril v skladu z navedeno uredbo. V skladu s členom 94(3)(a) Uredbe (EU) 2016/429 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z odstopanji od zahteve, da določene vrste obratov pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev, kadar navedeni obrati predstavljajo neznatno tveganje.

(9) Glede na poseben položaj enoprstih kopitarjev, ki niso vedno gojeni predvsem za proizvodnjo hrane, ampak pogosto za rekreacijo in šport, pri čemer so navedene živali v večini primerov zbrane v obratu le zaradi premika v drugo državo članico, da bi sodelovale na razstavah, športnih, kulturnih ali podobnih dogodkih, je primerno, da se v tej uredbi določi odstopanje od zahteve, da izvajalci dejavnosti v navedenih obratih pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev, saj navedeni obrati predstavljajo neznatno tveganje za zdravje živali in v primeru bolezni s seznama za enoprste kopitarje ni določeno obdobje nastanitve.

(10) Člen 94(1)(c) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da se valilna jajca v drugo državo članico lahko premikajo le, če so iz obrata, ki ga je pristojni organ odobril v skladu z navedeno uredbo. Valilna jajca perutnine ali drugih ptic v ujetništvu spadajo v opredelitev valilnih jajc iz člena 4 Uredbe (EU) 2016/429, v skladu s tem pa morajo izvajalci dejavnosti v obratih, ki proizvajajo navedena jajca, ki se premikajo v drugo državo članico, pri pristojnem organu vložiti vlogo za odobritev obrata.

(11) Vendar valilnice ptic v ujetništvu ne predstavljajo enakega zdravstvenega tveganja za širjenje bolezni s seznama kot valilnice perutnine. Pomen in obseg proizvodnje sveže izvaljenih ptic in valilnih jajc ptic v ujetništvu sta veliko manjša kot v primeru perutnine za kmetijsko proizvodnjo. Poleg tega se trgovinske krožne poti za proizvodnjo perutnine in za ptice v ujetništvu ter zlasti za valilna jajca razlikujejo med seboj, njihov stik pa je omejen. Zato je tveganje za širjenje bolezni s seznama na perutnino s premiki sveže izvaljenih ptic in valilnih jajc ptic v ujetništvu omejeno. V skladu s tem bi bilo treba v tej uredbi za izvajalce dejavnosti v valilnicah ptic v ujetništvu določiti odstopanje od zahteve, da morajo pri pristojnemu organu vložiti vlogo za odobritev.

(12) Člen 94(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da se gojeni kopitarji, perutnina in valilna jajca lahko premikajo v drugo državo članico le, če so bile navedene živali ali valilna jajca zbrani v obratih ali izvirajo iz obratov, ki jih je pristojni organ odobril v skladu z navedeno uredbo. Poleg tega člen 95 Uredbe (EU) 2016/429 določa, da se lahko kopenske živali, ki se gojijo v obratu s statusom zaprtega obrata, premikajo v obrat ali iz njega le, če je pristojni organ v skladu z navedeno uredbo obratu odobril navedeni status. Pristojni organ lahko navedene obrate odobri le, če izpolnjujejo določene zahteve glede karantene, osamitve in drugih ukrepov za biološko zaščito, spremljanja, objektov in opreme, osebja in veterinarjev ter nadzora, ki ga izvaja pristojni organ. V skladu s členom 97(2) navedene uredbe Komisija sprejme delegirane akte, v katerih so določena dopolnilna pravila o odobritvi obratov ob upoštevanju navedenih zahtev.

(13) Zahteve iz te uredbe glede odobritve navedenih obratov bi morale upoštevati izkušnje, pridobljene z uporabo pravil iz direktiv Sveta 64/432/EGS ([2]), 92/65/EGS ([3]) in 2009/158/ES ([4]). Navedene direktive bodo z 21. aprilom 2021 razveljavljene z Uredbo (EU) 2016/429.

(14) Člen 94(3)(b) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da Komisija sprejme delegirane akte, v katerih so določene druge vrste obratov, v katerih se gojijo kopenske živali, ki jih mora prav tako odobriti pristojni organ v skladu s členom 94(1) navedene uredbe. V obratih se zbira vse več psov, mačk in belih dihurjev iz različnih obratov ali nekdanjih potepuških, divjih, izgubljenih, zapuščenih ali odvzetih psov, mačk in belih dihurjev, da bi se pred premikom v drugo državo članico razporedili v pošiljko. Direktiva 92/65/EGS že določa zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo v zvezi s premikom navedenih živali v drugo državo članico. Vendar bi bilo treba v tej uredbi zaradi izvajanja ustreznega spremljanja in uporabe preventivnih zdravstvenih ukrepov na podlagi skladnosti z določenimi zahtevami glede zdravstvenega statusa živali v državi članici določiti, da morajo navedeni obrati pri pristojnem organu vložiti vlogo za odobritev, in opredeliti zahteve za tako odobritev.

(15) Uredba Sveta (ES) št. 1255/97 ([5]) določa zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci dejavnosti na kontrolnih točkah, ki pri pristojnemu organu vložijo vlogo za odobritev. Ker so se navedene zahteve izkazale kot učinkovite pri preprečevanju širjenja bolezni živali po Uniji, bi jih bilo treba v tej uredbi ohraniti, vendar tudi posodobiti.

(16) V večini primerov se čmrlji gojijo v okoljsko izoliranih obratih, za katere veljajo strogi ukrepi biološke zaščite ter jih pristojni organ redno nadzoruje in pregleduje za bolezni. Če te obrate prizna in nadzira pristojni organ, jih v nasprotju s kolonijami na prostem najverjetneje ne bo napadel mali panjski hrošč. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti, naj te obrate odobri in nadzira pristojni organ, ter opredeliti zahteve za podelitev take odobritve.

(17) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 139/2013 ([6]) določa pogoje zdravstvenega varstva živali pri uvozu nekaterih ptic v Unijo in pogoje za karanteno pri takem uvozu. Zlasti določa pogoje, pod katerimi mora pristojni organ odobriti karantenske objekte in centre za take ptice. Da bi se preprečilo kopičenje pravil za karantenske obrate za različne vrste kopenskih živali, bi bilo treba v tej uredbi ohraniti glavno vsebino navedenih zahtev, vendar jih prilagoditi tako, da se lahko uporabljajo za več vrst kopenskih živali.

([2]) Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64).

([3]) Direktiva Sveta 92/65/EGS z dne 13. julija 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za trgovino in za uvoz v Skupnost živali, semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere ne veljajo zahteve zdravstvenega varstva živali, določene v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) k Direktivi 90/425/EGS (UL L 268, 14.9.1992, str. 54).

([4]) Direktiva Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav (UL L 343, 22.12.2009, str. 74).

([5]) Uredba Sveta (ES) št. 1255/97 z dne 25. junija 1997 o merilih Skupnosti za kontrolne točke in o spremembi načrta poti iz Priloge k Direktivi 91/628/EGS (UL L 174, 2.7.1997, str. 1).

([6]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 139/2013 z dne 7. januarja 2013 o pogojih zdravstvenega varstva živali pri uvozu nekaterih ptic v Unijo in pogojih za karanteno teh ptic (UL L 47, 20.2.2013, str. 1).

(18) Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) določa pravila v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, da se preprečijo in čim bolj zmanjšajo tveganja v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali, ki jih povzročajo navedeni proizvodi, ter zlasti zaščiti varnost prehranske in krmne verige. Zlasti določa pravila o zbiranju, prevozu, skladiščenju, ravnanju, predelavi in uporabi ali odstranjevanju živalskih stranskih proizvodov, vključno z živalmi, usmrčenimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni, da se prepreči, da bi ti proizvodi predstavljali tveganje za zdravje živali in ljudi. Uredba (ES) št. 1069/2009 skupaj s številnimi izvedbenimi ukrepi, sprejetimi v skladu z navedeno uredbo, zagotavlja splošni okvir za odstranjevanje mrtvih živali. Pristojni organ bi moral pri odobritvi obratov v skladu s členoma 97 in 99 Uredbe (EU) 2016/429 zagotoviti, da vložniki izpolnjujejo pravila, določena v okviru Uredbe (ES) št. 1069/2009.

(19) Člen 101(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da morajo pristojni organi vzpostaviti in posodabljati registre obratov in izvajalcev dejavnosti, ki so jih registrirali in odobrili, ter da je treba navedene registre dati na voljo Komisiji in pristojnim organom drugih držav članic. Zaradi preglednosti bi bilo treba navedene registre tudi javno objaviti.

(20) Poleg tega člen 101(3) Uredbe (EU) 2016/429 določa, da Komisija sprejme delegirane akte, v katerih so določene podrobne informacije, ki se navedejo v registrih, ki jih vodi pristojni organ, in javna dostopnost registrov odobrenih obratov. Zato bi bilo treba v tej uredbi opredeliti obveznosti pristojnega organa glede obveščanja o navedenih registrih.

(21) Členi 102 do 105 Uredbe (EU) 2016/429 določajo zahteve glede minimalnih informacij, ki jih morajo evidentirati izvajalci dejavnosti v obratih in prevozniki, registrirani ali odobreni pri pristojnem organu, v skladu s členom 106 navedene uredbe pa Komisija sprejme pravila, ki dopolnjujejo navedene obveznosti vodenja evidenc. Izvajalci dejavnosti v obratih in prevozniki so najbolje seznanjeni z gojenimi kopenskimi živalmi v svoji oskrbi, zato morajo pred premikom živali pristojnemu organu predložiti določene informacije za namene veterinarskih spričeval ali njihove sledljivosti, s čimer se pristojnemu organu omogoči lahek dostop do navedenih informacij. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti pravila o informacijah, ki jih morajo določeni izvajalci dejavnosti v obratih in prevozniki evidentirati poleg informacij, že zahtevanih v skladu z Uredbo (EU) 2016/429.

(22) V skladu s členi 112 do 115 Uredbe (EU) 2016/429 morajo izvajalci dejavnosti, ki gojijo govedo, ovce, koze, prašiče in enoprste kopitarje, vsako žival identificirati s fizičnim sredstvom za identifikacijo in zagotoviti, da navedene živali ob premiku spremlja identifikacijski dokument ali dokument o premiku, ter v skladu z zahtevami vnesti informacije v računalniško podatkovno zbirko pristojnega organa. Poleg tega člen 117 Uredbe (EU) 2016/429 določa, da morajo izvajalci dejavnosti, ki gojijo kopenske živali, ki niso govedo, ovce, koze, prašiči in enoprsti kopitarji, vsako žival identificirati s fizičnim sredstvom za identifikacijo in zagotoviti, da navedene živali spremlja identifikacijski dokument ali dokument o premiku, ko Komisija sprejme taka pravila v skladu s členom 118 navedene uredbe.

(23) S členom 118(1) Uredbe (EU) 2016/429 se na Komisijo prenese pooblastilo za določitev podrobnih zahtev za sredstva za identifikacijo gojenih kopenskih živali, pravil o identifikacijskih dokumentih in dokumentih o premiku za navedene živali ter podrobnih pravil o računalniških podatkovnih zbirkah iz navedene uredbe za gojeno govedo, ovce, koze, prašiče in enoprste kopitarje, pa tudi pravil za izmenjavo elektronskih podatkov med računalniškimi podatkovnimi zbirkami držav članic za gojeno govedo. S členom 118(2) Uredbe (EU) 2016/429 se na Komisijo prenese tudi pooblastilo za določitev zahtev za alternativna sredstva za identifikacijo gojenih kopenskih živali, izvzetij in posebnih določb za določene kategorije navedenih živali ter posebnih določb za identifikacijske dokumente in dokumente o premiku za navedene živali, pa tudi pravil za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali po njihovem vstopu v Unijo.

(24) Poleg tega se s členom 119(1) Uredbe (EU) 2016/429 na Komisijo prenese pooblastilo za določitev pravil v zvezi s posebnimi odstopanji, ki veljajo za izvajalce dejavnosti, od določenih zahtev za identifikacijo in registracijo iz navedenega akta. S členom 122(2) Uredbe (EU) 2016/429 se na Komisijo prenese pooblastilo za določitev zahtev za sledljivost zarodnega materiala gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, koz, ovc, prašičev in enoprstih kopitarjev.

([7]) Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

Pred sprejetjem Uredbe (EU) 2016/429 so bila pravila Unije o identifikaciji in registraciji goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev določena v Uredbi (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), Uredbi Sveta (ES) št. 21/2004 ([9]) ter direktivah Sveta 2008/71/ES ([10]) in 2009/156/ES ([11]). Uredba (EU) 2016/429 z 21. aprilom 2021 razveljavlja in nadomešča navedene štiri akte. V navedenih štirih aktih so bila določena pravila o sredstvih za identifikacijo, identifikacijskih dokumentih ali dokumentih o premiku in računalniških podatkovnih zbirkah. Navedeni so bili tudi roki, v katerih morajo izvajalci dejavnosti namestiti sredstva za identifikacijo na navedene gojene živali. Poleg tega so bila v njih določena tudi številna odstopanja in izvzetja v zvezi s sredstvi za identifikacijo in dokumenti o premiku, ne da bi se ogrozila sledljivost gojenih živali. Pravila iz navedenih aktov so se izkazala kot učinkovita pri zagotavljanju sledljivosti gojenega goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev. V skladu s tem bi bilo treba ohraniti glavno vsebino navedenih pravil, vendar jo posodobiti tako, da bi se upoštevale praktične izkušnje, pridobljene pri njihovi uporabi, in sedanji tehnični napredek. Komisija bi morala nove roke, v katerih morajo izvajalci dejavnosti namestiti sredstva za identifikacijo na gojene kopenske živali, določiti v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429.

(25) Za zagotovitev, da so enoprsti kopitarji, ki vstopajo v Unijo, po vstopu v Unijo in v primerih, ko ostanejo v Uniji, identificirani le v skladu s pravili Unije, je treba v to uredbo vključiti sklicevanje na carinske postopke iz Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]).

(26) Pred sprejetjem Uredbe (EU) 2016/429 so bila pravila Unije o sledljivosti gojenih psov, mačk in belih dihurjev ter ptic v ujetništvu določena v Direktivi 92/65/EGS. Pravila iz navedene direktive so se izkazala kot učinkovita pri zagotavljanju sledljivosti navedenih živali. V skladu s tem bi bilo treba ohraniti glavno vsebino navedenih pravil, vendar jo posodobiti tako, da bi se upoštevale praktične izkušnje, pridobljene pri njihovi uporabi, in sedanji tehnični napredek.

(27) Direktiva 92/65/EGS tudi določa, da bi moral pse, mačke in bele dihurje za trgovanje z njimi spremljati enak identifikacijski dokument, kot se uporablja za netrgovske premike hišnih živali iz člena 6(d) Uredbe (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([13]). Zato bi bilo treba to pravilo ohraniti v tej uredbi.

(28) Pred sprejetjem Uredbe (EU) 2016/429 so bila pravila Unije o sledljivosti valilnih jajc določena v Direktivi 2009/158/ES. Sedanji sistem za označevanje valilnih jajc je dobro uveljavljen. V skladu s tem bi bilo treba v tej uredbi ohraniti glavno vsebino navedenih pravil, vendar jo prilagoditi okviru Uredbe (EU) 2016/429.

(29) Pred sprejetjem Uredbe (EU) 2016/429 so bila pravila Unije o sledljivosti kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1739/2005 ([14]). Pravila iz navedene uredbe so se izkazala kot učinkovita pri zagotavljanju sledljivosti kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali. V skladu s tem bi bilo treba ohraniti glavno vsebino navedenih pravil, vendar jih posodobiti tako, da bi se upoštevale praktične izkušnje, pridobljene pri njihovi uporabi.

(30) Uredba (EU) 2016/429 določa, da se posebna pravila za preprečevanje in obvladovanje posameznih bolezni uporabljajo za bolezni s seznama iz Priloge II k navedeni uredbi, ki vključujejo okužbo z *Brucella abortus*, *Brucella melitensis* in *Brucella suis* ter okužbo s kompleksom *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* in *M. tuberculosis*). Člen 9 Uredbe (EU) 2016/429 določa pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ki se uporabljajo za različne kategorije bolezni s seznama. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1882 ([15]) določa, da se pravila za preprečevanje

([8]) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

([9]) Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L 5, 9.1.2004, str. 8).

([10]) Direktiva Sveta 2008/71/ES z dne 15. julija 2008 o identifikaciji in registraciji prašičev (UL L 213, 8.8.2008, str. 31).

([11]) Direktiva Sveta 2009/156/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav (UL L 192, 23.7.2010, str. 1).

([12]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

([13]) Uredba (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003 (UL L 178, 28.6.2013, str. 1).

([14]) Uredba Komisije (ES) št. 1739/2005 z dne 21. oktobra 2005 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za premike cirkuških živali med državami članicami (UL L 279, 22.10.2005, str. 47).

([15]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1882 z dne 3. decembra 2018 o uporabi nekaterih pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni za kategorije bolezni s seznama ter o oblikovanju seznama vrst in skupin vrst, ki predstavljajo znatno tveganje za širjenje navedenih bolezni s seznama (UL L 308, 4.12.2018, str. 21).

in obvladovanje bolezni za bolezni s seznama iz člena 9(1) Uredbe (EU) 2016/429 uporabljajo za kategorije bolezni s seznama za vrste s seznama in skupine vrst s seznama iz Priloge k navedeni izvedbeni uredbi. Gojene kamele in jeleni so v Prilogi k Izvedbeni uredbi (EU) 2018/1882 navedeni kot vrste, dovzetne za navedene okužbe. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti usklajena pravila o sledljivosti navedenih živali.

(31) Glede na edinstven položaj reje severnih jelenov, ki je močno povezana s kulturno dediščino ljudstva Sami v severni Evropi, bi bilo treba državam članicam omogočiti ohranjanje posebne ureditve za sredstva za identifikacijo, uporabljene za severne jelene, ki jih gojijo na svojem ozemlju. V skladu s tem bi bilo treba v tej uredbi določiti posebno ureditev za identifikacijo navedenih živali.

(32) Kar zadeva enoprste kopitarje, člen 114 Uredbe (EU) 2016/429 določa, da morajo izvajalci dejavnosti zagotoviti, da so enoprsti kopitarji posamično identificirani s pravilno izpolnjenim enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo. Poleg tega člen 120(2) navedene uredbe določa, da lahko Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi z določenimi zahtevami glede navedenega dokumenta. Čeprav so pravila o enotnem identifikacijskem dokumentu za celotno življenjsko dobo zdaj vključena v predpise v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki jih zajema pravni okvir Uredbe (EU) 2016/429, je treba upoštevati zahteve za identifikacijo teh živali, določene na drugih področjih zakonodaje Unije. Za izognitev odvečnim pravilom in identifikacijskim dokumentom, ki bi nepotrebno povečali upravno in finančno breme, bi bilo treba upoštevati zlasti Direktivo 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([16]), Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/262 ([17]), Uredbo (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]), Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/1940 ([19]) in Uredbo (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta ([20]). Ta potreba po racionalizaciji pravil Unije je zlasti pomembna v zvezi z enoprstimi kopitarji, ker se uporabljajo za veliko različnih namenov, med drugim za športne dogodke, kot plemenske živali in tudi kot hrana. Poleg tega se lahko njihova uporaba razlikuje glede na njihovo fazo življenjskega cikla, zato je pomembno, da enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo velja za številne uporabe. Hkrati morajo prehodne določbe iz te uredbe upoštevati obdobja uporabe navedenih petih aktov, da se zagotovi uskladitev veljavnih pravil Unije.

(33) Za zagotovitev enotne uporabe zakonodaje Unije o sledljivosti gojenih kopenskih živali ter zagotovitev njene jasnosti in preglednosti bi bilo treba s to uredbo razveljaviti Uredbo Komisije (ES) št. 509/1999 ([21]), Uredbo Komisije (ES) št. 2680/99 ([22]), Odločbo Komisije 2000/678/ES ([23]), Odločbo Komisije 2001/672/ES ([24]), Uredbo Komisije (ES) št. 911/2004 ([25]), Odločbo Komisije 2004/764/ES ([26]),Uredbo Komisije (ES) št. 644/2005 ([27]), Uredbo (ES) št. 1739/2005, Odločbo Komisije 2006/28/ES ([28]), Odločbo Komisije 2006/968/ES ([29]), Odločbo Komisije 2009/712/ES ([30]) in Izvedbeno uredbo (EU) 2015/262. Da pa bi se

([16]) Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 1).

([17]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/262 z dne 17. februarja 2015 o določitvi pravil v skladu z direktivama Sveta 90/427/EGS in 2009/156/ES v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev (uredba o potnih listih za enoprste kopitarje) (UL L 59, 3.3.2015, str. 1).

([18]) Uredba (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali") (UL L 171, 29.6.2016, str. 66).

([19]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1940 z dne 13. julija 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vsebino in obliko zootehniških spričeval, ki se izdajo za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje in so vključeni v enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo za enoprste kopitarje (UL L 275, 25.10.2017, str. 1).

([20]) Uredba (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43).

([21]) Uredba Komisije (ES) št. 509/1999 z dne 8. marca 1999 o podaljšanju skrajnega roka za pritrditev ušesnih znamk na bizone (*Bison bison* spp.) (UL L 60, 9.3.1999, str. 53).

([22]) Uredba Komisije (ES) št. 2680/1999 z dne 17. decembra 1999 o odobritvi sistema za označevanje bikov, namenjenih za kulturne in športne dogodke (UL L 326, 18.12.1999, str. 16).

([23]) Odločba Komisije 2000/678/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi podrobnih pravil za registracijo gospodarstev v nacionalnih podatkovnih zbirkah o prašičih, predvidenih z Direktivo Sveta 64/432/EGS (UL L 281, 7.11.2000, str. 16).

([24]) Odločba Komisije 2001/672/ES z dne 20. avgusta 2001 o določitvi posebnih pravil za premike govedi na poletno pašo v gorskih območjih (UL L 235, 4.9.2001, str. 23).

([25]) Uredba Komisije (ES) št. 911/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z ušesnimi znamkami, potnimi listi in registri živali na gospodarstvu (UL L 163, 30.4.2004, str. 65).

([26]) Odločba Komisije 2004/764/ES z dne 22. oktobra 2004 o podaljšanju skrajnega roka za pritrditev ušesnih znamk na določena goveda v naravnih rezervatih na Nizozemskem (UL L 339, 16.11.2004, str. 9).

([27]) Uredba Komisije (ES) št. 644/2005 z dne 27. aprila 2005 o odobritvi posebnega sistema za identifikacijo govedi, gojenih za kulturne in zgodovinske namene v odobrenih prostorih, kot določa Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 107, 28.4.2005, str. 18).

([28]) Odločba Komisije 2006/28/ES z dne 18. januarja 2006 o razširitvi najdaljšega roka za označevanje določene govedi z ušesno znamko (UL L 19, 24.1.2006, str. 32).

([29]) Odločba Komisije 2006/968/ES z dne 15. decembra 2006 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 glede smernic in postopkov za identifikacijo in registracijo ovc in koz (UL L 401, 30.12.2006, str. 41).

([30]) Odločba Komisije 2009/712/ES z dne 18. septembra 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/73/ES glede informacijskih spletnih strani s seznami obratov in laboratorijev, ki so jih države članice odobrile v skladu z veterinarsko in zootehnično zakonodajo Skupnosti (UL L 247, 19.9.2009, str. 13).

zagotovil nemoten prehod na nov pravni okvir za izvajalce dejavnosti v potujočih cirkusih in na nastopih živali, bi bilo treba dokumente o premiku in identifikacijske dokumente v obliki v skladu z Uredbo (ES) št. 1739/2005 še naprej uporabljati do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429, v zvezi z obliko dokumentov o premiku in identifikacijskih dokumentov za gojene kopenske živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih ali za nastope živali.

(34) Direktiva 2001/82/ES določa posebna pravila o zdravljenju enoprstih kopitarjev za proizvodnjo hrane v zvezi z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, če so navedeni enoprsti kopitarji identificirani v skladu z zakonodajo Unije in je v identifikacijskem dokumentu posebej označeno, da niso namenjeni za zakol za prehrano ljudi. Navedena pravila so zdaj vsebinsko določena v Uredbi (EU) 2019/6, ki razveljavlja in nadomešča Direktivo 2001/82/ES. Uredba (EU) 2019/6 se začne uporabljati 28. januarja 2022, torej po datumu začetka uporabe Uredbe (EU) 2016/429. Vendar sta navedena akta medsebojno povezana, saj člen 109(1) Uredbe (EU) 2019/6 določa, da Komisija sprejme delegirane akte za dopolnitev navedene uredbe glede informacij, ki jih mora vsebovati enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo iz Uredbe (EU) 2016/429, zaradi obveznosti vodenja evidenc iz Uredbe (EU) 2019/6. Poleg tega Izvedbena uredba (EU) 2015/262 določa pravila o identifikaciji enoprstih kopitarjev, vključno s pravili o identifikacijskih dokumentih za navedene živali, in določa tudi, da sistem Unije za identifikacijo enoprstih kopitarjev med drugim vključuje enotni dokument za celotno življenjsko dobo. Uredba (EU) 2016/1012 tudi določa pravila o identifikaciji enoprstih kopitarjev. Določa, da mora Komisija sprejeti izvedbene akte, s katerimi določi vzorčne obrazce za enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo.

(35) Za izognitev nepotrebnemu upravnemu in finančnemu bremenu za izvajalce dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, in pristojne organe bi bilo treba identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo gojenih enoprstih kopitarjev, ki je trenutno določen v Izvedbeni uredbi (EU) 2015/262, še naprej uporabljati do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429 in členom 109(2) Uredbe (EU) 2019/6, v zvezi z obliko enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo gojenih enoprstih kopitarjev.

(36) Člen 271 Uredbe (EU) 2016/429 določa prehodno obdobje, v katerem morajo izvajalci dejavnosti preiti na nov pravni okvir, določen v navedenem aktu, glede identifikacije gojenega goveda, ovc, koz in prašičev, ter na Komisijo prenaša pooblastilo za skrajšanje navedenega prehodnega obdobja.

(37) Da bi se zagotovil nemoten prehod na nov pravni okvir, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2016/429, za izvajalce dejavnosti, ki gojijo kopenske živali, glede identifikacije in registracije navedenih živali ter na nov pravni okvir glede pravil za zdravje živali pri premikih navedenih živali, bi se morala pravila iz te uredbe začeti uporabljati na isti datum kot pravila iz Uredbe (EU) 2016/429.

(38) Da bi se zagotovil nemoten prehod na nov pravni okvir za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo kopenske živali, ki so bili registrirani ali odobreni v skladu z direktivama 64/432/EGS in 92/65/EGS, uredbama (ES) št. 1760/2000 in (ES) št. 21/2004 ter direktivami 2008/71/ES, 2009/156/ES in 2009/158/ES, bi se moralo za navedene izvajalce dejavnosti šteti, da so registrirani ali odobreni v skladu s to uredbo. Države članice bi morale zagotoviti, da navedeni izvajalci dejavnosti delujejo v skladu z vsemi pravili iz te uredbe.

(39) Da bi se zagotovil nemoten prehod na nov pravni okvir, bi bilo treba za govedo, ovce, koze, prašiče, enoprste kopitarje, kamele in jelene ter papige, identificirane in registrirane pred datumom začetka uporabe te uredbe, šteti, da so bili identificirani in registrirani v skladu s to uredbo ter se lahko premikajo znotraj Unije.

(40) Ta uredba bi se morala uporabljati od 21. aprila 2021 v skladu z datumom začetka uporabe Uredbe (EU) 2016/429 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba dopolnjuje pravila iz Uredbe (EU) 2016/429 glede:

(a) registriranih in odobrenih obratov za gojene kopenske živali in valilna jajca;

(b) zahtev za sledljivost naslednjih gojenih kopenskih živali:

(i) goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev, kamel in jelenov (kopitarji);

(ii) psov, mačk in belih dihurjev;

(iii) ptic v ujetništvu;

(iv) valilnih jajc;

(v) kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali.

2. Poglavje 1 naslova I dela II določa zahteve za registracijo prevoznikov gojenih psov, mačk in belih dihurjev ter perutnine, ki prevažajo navedene živali med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo.

3. Poglavje 2 naslova I dela II določa odstopanja za izvajalce dejavnosti v obratih za dejavnosti zbiranja določenih enoprstih kopitarjev in v valilnicah ptic v ujetništvu od zahteve, da pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev.

Navedeno poglavje določa tudi zahteve za odobritev naslednjih vrst obratov:

(a) obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev in perutnine, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico ali ki so prejeli navedene živali iz druge države članice;

(b) valilnic, iz katerih se valilna jajca ali enodnevni piščanci premikajo v drugo državo članico;

(c) obratov za gojenje perutnine, iz katerih se perutnina, ki ni namenjena za zakol, ali valilna jajca premikajo v drugo državo članico.

Navedene zahteve se nanašajo na osamitev in druge ukrepe za biološko zaščito, ukrepe spremljanja, objekte in opremo, osebje ter nadzor, ki ga izvaja pristojni organ.

4. Poglavje 3 naslova I dela II določa zahteve za odobritev naslednjih vrst obratov:

(a) centrov za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(b) zavetišč za živali za pse, mačke in bele dihurje, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(c) kontrolnih točk;

(d) okoljsko izoliranih proizvodnih obratov za čmrlje, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(e) karantenskih obratov za gojene kopenske živali, razen primatov, iz katerih se navedene živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico.

Navedene zahteve se nanašajo na karanteno, osamitev in druge ukrepe za biološko zaščito, ukrepe spremljanja in nadzora, objekte in opremo ter nadzor, ki ga izvaja veterinar.

5. Poglavje 4 naslova I dela II določa zahteve v zvezi s karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito, ukrepi spremljanja in nadzora, objekti in opremo ter nadzorom, ki ga izvaja veterinar, za odobritev zaprtih obratov, iz katerih se gojene kopenske živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico.

6. Poglavje 1 naslova II dela II določa obveznosti pristojnega organa glede obveščanja o njegovih registrih za:

(a) obrate, v katerih se gojijo kopenske živali;

(b) valilnice;

(c) prevoznike gojenih kopitarjev, psov, mačk in belih dihurjev ter perutnine, ki prevažajo navedene živali med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo;

(d) izvajalce dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine izvajajo neodvisno od obrata.

7. Poglavje 2 naslova II dela II določa obveznosti pristojnega organa glede obveščanja o registrih za odobrene obrate iz poglavij 2, 3 in 4 naslova I dela II.

8. Poglavje 1 naslova III dela II poleg obveznosti iz člena 102(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa obveznosti izvajalcev dejavnosti glede vodenja evidenc za naslednje vrste registriranih ali odobrenih obratov:

(a) vse obrate, ki gojijo kopenske živali;

(b) obrate, ki gojijo:

(i) govedo, ovce, koze in prašiče;

(ii) enoprste kopitarje;

(iii) perutnino in ptice v ujetništvu;

(iv) pse, mačke in bele dihurje;

(v) medonosne čebele;

(c) potujoče cirkuse in nastope živali;

(d) zavetišča za živali za pse, mačke in bele dihurje;

(e) kontrolne točke;

(f) karantenske obrate za gojene kopenske živali, razen primatov;

(g) zaprte obrate.

9. Poglavje 2 naslova III dela II poleg obveznosti iz člena 103(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa obveznosti glede vodenja evidenc izvajalcev dejavnosti v registriranih ali odobrenih valilnicah.

10. Poglavje 3 naslova III dela II poleg obveznosti iz člena 104(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa obveznosti registriranih prevoznikov glede vodenja evidenc.

11. Poglavje 4 naslova III dela II poleg obveznosti iz člena 105(1) Uredbe (EU) 2016/429 določa obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, in sicer za:

(a) izvajalce dejavnosti v registriranih ali odobrenih obratih za dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine;

(b) izvajalce dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine izvajajo neodvisno od obrata;

(c) izvajalce dejavnosti v centrih za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev, ki so registrirani pri pristojnem organu.

12. Naslovi I do IV dela III določajo zahteve za sledljivost gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, vključno s sredstvi za identifikacijo, dokumentiranjem in računalniškimi podatkovnimi zbirkami.

13. Poglavje 1 naslova V dela III določa zahteve za sledljivost gojenih psov, mačk in belih dihurjev, vključno z zahtevami za hišne živali, ko se premikajo v drugo državo članico za namene, ki niso netrgovski nameni.

14. Poglavje 2 naslova V dela III določa zahteve za sledljivost gojenih kamel in jelenov.

15. Poglavje 3 naslova V dela III določa zahteve za sledljivost gojenih ptic v ujetništvu.

16. Poglavje 4 naslova V dela III določa zahteve za sledljivost gojenih kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali.

17. Naslov VI dela III določa zahteve za sledljivost valilnih jajc.

18. Naslov VII dela III določa zahteve za sledljivost goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev, jelenov in kamel po njihovem vstopu v Unijo.

19. Del IV določa nekatere prehodne ukrepe v zvezi z direktivama 64/432/EGS in 92/65/EGS, uredbami (ES) št. 1760/2000, (ES) št. 21/2004 in (ES) št. 1739/2005, direktivami 2008/71/ES, 2009/156/ES in 2009/158/ES ter Izvedbeno uredbo (EU) 2015/262 glede:

(a) registracije in odobritve obratov;

(b) identifikacije gojenih kopenskih živali;

(c) dokumentov o premiku in identifikacijskih dokumentov za gojene kopenske živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali;

(d) enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo za gojene enoprste kopitarje.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „pes“ pomeni gojeno žival iz vrste *Canis lupus*;

(2) „mačka“ pomeni gojeno žival iz vrste *Felis silvestris*;

(3) „beli dihur“ pomeni gojeno žival iz vrste *Mustela putorius furo*;

(4) „vrsta prevoza“ pomeni način prevoza, na primer po cesti, železnici, zraku ali vodi;

(5) „prevozno sredstvo“ pomeni cestna ali železniška vozila, plovila in zrakoplove;

(6) „enodnevni piščanci“ pomeni vso perutnino, mlajšo od 72 ur;

(7) „center za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev“ pomeni obrat, v katerem so zbrane navedene živali z enakim zdravstvenim statusom iz več kot enega obrata;

(8) „zavetišče za živali“ pomeni obrat, v katerem so nastanjene nekdanje potepuške, divje, izgubljene, zapuščene ali odvzete kopenske živali, katerih zdravstveni status ob prihodu v obrat morda ni vedno znan;

(9) „kontrolne točke“ pomeni kontrolne točke iz Uredbe (ES) št. 1255/97;

(10) „okoljsko izolirani proizvodni obrat“ pomeni obrat, katerega strukture in strogi ukrepi za biološko zaščito zagotavljajo učinkovito ločevanje gojenja živali od pripadajočih objektov in okolja;

(11) „čmrlj“ pomeni žival iz vrst, ki spadajo v rod *Bombus*;

(12) „primati“ pomeni živali iz vrst, ki spadajo v red primatov, razen ljudi;

(13) „medonosne čebele“ pomeni živali iz vrste *Apis mellifera*;

(14) „veterinar obrata“ pomeni veterinarja, odgovornega za dejavnosti, ki se izvajajo v karantenskem obratu za gojene kopenske živali, razen primatov, ali v zaprtem obratu, kot je določeno v tej uredbi;

(15) „edinstvena registracijska številka“ pomeni številko, ki jo pristojni organ dodeli registriranemu obratu, kot je navedeno v členu 93 Uredbe (EU) 2016/429;

(16) „edinstvena številka odobritve“ pomeni številko, ki jo pristojni organ dodeli obratu, ki ga je sam odobril, v skladu s členoma 97 in 99 Uredbe (EU) 2016/429;

(17) „edinstvena koda“ pomeni edinstveno kodo, s katero morajo izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst enoprstih kopitarjev, navedene živali posamično identificirati v skladu s členom 114(1)(a) Uredbe (EU) 2016/429 in ki se zabeleži v računalniški podatkovni zbirki države članice iz člena 109(1) navedene uredbe;

(18) „identifikacijska koda živali“ pomeni posamezno kodo, prikazano na sredstvu za identifikacijo, ki se namesti na žival in vključuje:

(a) kodo države članice, v kateri je bilo sredstvo za identifikacijo nameščeno na žival,

(b) tej pa sledi številčna posamezna identifikacijska številka, ki je dodeljena živali in ne presega 12 števk;

(19) „govedo“ ali „žival iz vrst goveda“ pomeni žival iz vrst kopitarjev rodov *Bison*, *Bos* (vključno s podrodovi *Bos*, *Bibos*, *Novibos*, *Poephagus*) in *Bubalus* (vključno s podrodom *Anoa*) ter potomce križancev navedenih vrst;

(20) „ovca“ ali „žival iz vrst ovc“ pomeni žival iz vrst kopitarjev rodu *Ovis* in potomce križancev navedenih vrst;

(21) „koza“ ali „žival iz vrst koz“ pomeni žival iz vrst kopitarjev rodu *Capra* in potomce križancev navedenih vrst;

(22) „prašič“ ali „žival iz vrst prašičev“ pomeni žival iz vrst kopitarjev družine Suidae iz Priloge III k Uredbi (EU) 2016/429;

(23) „elektronski identifikator“ pomeni identifikator z radiofrekvenčno identifikacijo;

(24) „žival iz vrst enoprstih kopitarjev“ ali „enoprsti kopitar“ pomeni žival iz vrst enoprstih kopitarjev rodu *Equus* (vključno s konji, osli in zebrami) ter potomce križancev navedenih vrst;

(25) „računalniška podatkovna zbirka“ pomeni računalniško podatkovno zbirko o gojenih kopenskih živalih iz člena 109 (1) Uredbe (EU) 2016/429;

(26) „dobavna veriga“ pomeni integrirano proizvodno verigo z enotnim zdravstvenim statusom, kar zadeva bolezni s seznama, ki zajema sodelovalno omrežje specializiranih obratov, ki jih je pristojni organ odobril za namene člena 53 in med katerimi se premikajo prašiči, da bi se dokončal ciklus proizvodnje;

(27) „enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo“ pomeni enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo, s katerim morajo izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst enoprstih kopitarjev, navedene živali posamično identificirati v skladu s členom 114(1)(c) Uredbe (EU) 2016/429;

(28) „rejsko društvo“ pomeni katero koli združenje rejcev, rejsko organizacijo ali javni organ, razen pristojnih organov, ki ga prizna pristojni organ države članice v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2016/1012 za namen izvajanja rejskega programa čistopasemskih plemenskih živali, vpisanih v rodovniške knjige, ki jih to društvo vodi ali vzpostavi;

(29) „rejski organ“ pomeni katero koli združenje rejcev, rejsko organizacijo, zasebno podjetje, živinorejsko organizacijo ali uradno službo v tretji državi, ki ga je v zvezi s čistopasemskimi plemenskimi živalmi iz vrst goveda, prašičev, ovc, koz ali enoprstih kopitarjev ali hibridnimi plemenskimi prašiči sprejela navedena tretja država v zvezi z vstopom plemenskih živali za vzrejo v Unijo;

(30) „registrirani enoprsti kopitar“ pomeni:

(a) čistopasemsko plemensko žival iz vrst *Equus caballus* in *Equus asinus*, vpisano ali primerno za vpis v glavni del rodovniške knjige, ki jo je vzpostavilo rejsko društvo ali rejski organ, priznan v skladu s členom 4 ali 34 Uredbe (EU) 2016/1012;

(b) gojeno žival iz vrste *Equus caballus*, registrirano pri mednarodni zvezi ali organizaciji, bodisi neposredno bodisi prek njenega nacionalnega združenja ali podružnic, ki upravlja s tekmovalnimi ali dirkalnimi konji (registrirani konj);

(31) „kamela“ pomeni žival iz vrst kopitarjev družine Camelidae iz Priloge III k Uredbi (EU) 2016/429;

(32) „jelen“ pomeni žival iz vrst kopitarjev družine Cervidae iz Priloge III k Uredbi (EU) 2016/429;

(33) „severni jelen“ pomeni kopitarja iz vrste *Rangifer tarandus* iz Priloge III k Uredbi (EU) 2016/429;

(34) „potujoči cirkus“ pomeni razstavo ali sejem, ki vključuje živali ali nastope živali in ki se namerava premikati med državami članicami;

(35) „nastop živali“ pomeni vsak nastop, ki vključuje živali, ki se gojijo za namene razstave ali sejma, in je lahko del cirkusa;

(36) „matična perutnina“ pomeni perutnino, staro 72 ur ali več, namenjeno za proizvodnjo valilnih jajc;

(37) „jata“ pomeni vso perutnino ali ptice v ujetništvu z enakim zdravstvenim statusom, ki se goji v istem prostoru ali v isti obori in predstavlja eno samo epidemiološko enoto; pri vhlevljeni perutnini so to vse živali, ki si delijo isti zračni prostor.

DEL II

REGISTRACIJA, ODOBRITEV, REGISTRI IN VODENJE EVIDENC

NASLOV I

REGISTRACIJA IN ODOBRITEV PREVOZNIKOV TER IZVAJALCEV DEJAVNOSTI V OBRATIH S STRANI PRISTOJNEGA ORGANA

POGLAVJE 1

Registracija prevoznikov, ki gojene kopenske živali, razen kopitarjev, prevažajo med državami članicami in v tretje države

Člen 3

Obveznosti registracije za prevoznike gojenih psov, mačk in belih dihurjev ter perutnine

1. Prevozniki, ki prevažajo gojene pse, mačke in bele dihurje ter perutnino med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo, morajo – da bi bili registrirani v skladu s členom 93 Uredbe (EU) 2016/429 – pred začetkom takih dejavnosti pristojnemu organu predložiti naslednje informacije:

(a) ime in naslov zadevnega prevoznika;

(b) vrste, ki jih nameravajo prevažati;

(c) vrsto prevoza;

(d) prevozno sredstvo.

2. Prevozniki gojenih psov, mačk in belih dihurjev iz odstavka 1 pristojnemu organu sporočijo število živali, ki jih nameravajo prevažati.

3. Prevozniki perutnine iz odstavka 1 pristojnemu organu sporočijo kategorije perutnine, ki jih nameravajo prevažati.

4. Prevozniki iz odstavka 1 pristojnemu organu sporočijo:

(a) morebitne spremembe v zvezi z informacijami iz odstavkov 1, 2 in 3;

(b) vsako prenehanje dejavnosti prevoza.

POGLAVJE 2

Odobritev obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev in perutnine, valilnic ter obratov za gojenje perutnine

Člen 4

Odstopanja za izvajalce dejavnosti v obratih za dejavnosti zbiranja določenih enoprstih kopitarjev in v valilnicah ptic v ujetništvu od zahteve, da pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev

Izvajalci dejavnosti v naslednjih obratih pri pristojnem organu ne vložijo vloge za odobritev obratov v skladu s členom 96 (1) Uredbe (EU) 2016/429:

(a) obratih za dejavnosti zbiranja enoprstih kopitarjev, kadar se navedene živali zbirajo za tekmovanja, dirke, predstave, treninge, skupne prostočasne ali delovne dejavnosti ali v okviru dejavnosti vzreje;

(b) valilnicah ptic v ujetništvu.

Člen 5

Zahteve za odobritev obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev

Pristojni organ pri odobritvi obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico ali ki so prejeli navedene živali iz druge države članice, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 1 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 2 v zvezi z objekti in opremo;

(c) iz točke 3 v zvezi z osebjem;

(d) iz točke 4 v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja pristojni organ.

Člen 6

Zahteve za odobritev obratov za dejavnosti zbiranja perutnine

Pristojni organ pri odobritvi obratov za dejavnosti zbiranja perutnine, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico ali ki so prejeli navedene živali iz druge države članice, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 2 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 2 v zvezi z objekti in opremo;

(c) iz točke 3 v zvezi z osebjem;

(d) iz točke 4 v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja pristojni organ.

Člen 7

Zahteve za odobritev valilnic

Pristojni organ pri odobritvi valilnic, iz katerih se valilna jajca perutnine ali enodnevni piščanci premikajo v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz:

(a) točke 1 dela 3 Priloge I v zvezi z ukrepi za biološko zaščito;

(b) točke 2 dela 3 Priloge I ter delov 1 in 2 Priloge II v zvezi s spremljanjem;

(c) točke 3 dela 3 Priloge I v zvezi z objekti in opremo;

(d) točke 4 dela 3 Priloge I v zvezi z osebjem;

(e) točke 5 dela 3 Priloge I v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja pristojni organ.

Člen 8

Zahteve za odobritev obratov za gojenje perutnine

Pristojni organ pri odobritvi obratov za gojenje perutnine, iz katerih se perutnina, ki ni namenjena za zakol, ali valilna jajca premikajo v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz:

(a) točke 1 dela 4 Priloge I v zvezi z ukrepi za biološko zaščito;

(b) točke 2 dela 4 Priloge I in dela 2 Priloge II v zvezi s spremljanjem;

(c) točke 3 dela 4 Priloge I v zvezi z objekti in opremo.

POGLAVJE 3

Odobritev obratov, ki gojijo kopenske živali

Člen 9

Obveznost za izvajalce dejavnosti v določenih vrstah obratov, ki gojijo kopenske živali, da pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev

Izvajalci dejavnosti v naslednjih vrstah obratov pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev v skladu s členom 96(1) Uredbe (EU) 2016/429, svojih dejavnosti pa ne začnejo, dokler obrat ni odobren:

(a) centrih za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(b) zavetiščih za živali za pse, mačke in bele dihurje, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(c) kontrolnih točkah;

(d) okoljsko izoliranih proizvodnih obratih za čmrlje, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico;

(e) karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, iz katerih se navedene živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico.

Člen 10

Zahteve za odobritev centrov za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev

Pristojni organ pri odobritvi centrov za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev, iz katerih se navedene živali premikajo v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 5 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 3 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 11

Zahteve za odobritev zavetišč za živali za pse, mačke in bele dihurje

Pristojni organ pri odobritvi zavetišč za živali, iz katerih se psi, mačke in beli dihurji premikajo v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 5 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 2 v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 3 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 12

Zahteve za odobritev kontrolnih točk

Pristojni organ pri odobritvi kontrolnih točk zagotovi, da take kontrolne točke izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 6 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 2 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 13

Zahteve za odobritev okoljsko izoliranih proizvodnih obratov za čmrlje

Pristojni organ pri odobritvi okoljsko izoliranih proizvodnih obratov za čmrlje, iz katerih se čmrlji premikajo v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 7 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi z ukrepi za biološko zaščito in spremljanje;

(b) iz točke 2 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 14

Zahteve za odobritev karantenskih obratov za gojene kopenske živali, razen primatov

Pristojni organ pri odobritvi karantenskih obratov za gojene kopenske živali, razen primatov, iz katerih se navedene živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 8 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi s karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 2 v zvezi z ukrepi spremljanja in nadzora;

(c) iz točke 3 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 15

Obveznosti za izvajalce dejavnosti v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov

Izvajalci dejavnosti v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, iz člena 14:

(a) vzpostavijo potrebne ureditve za opravljanje veterinarskih pregledov po smrti v ustreznih objektih v obratu ali laboratoriju;

(b) na podlagi pogodbe ali drugega pravnega instrumenta zagotovijo storitve veterinarja obrata, ki je odgovoren za:

  (i) nadzor dejavnosti obrata in izpolnjevanje zahtev za odobritev iz člena 14;

  (ii) pregledovanje načrta nadzorovanja živalskih bolezni iz točke 2(a) dela 8 Priloge I, kadar koli je to potrebno in vsaj enkrat letno.

POGLAVJE 4

Odobritev zaprtih obratov, iz katerih se kopenske živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico

Člen 16

Zahteve za odobritev statusa zaprtega obrata za kopenske živali

Pristojni organ pri odobritvi zaprtega obrata za kopenske živali, iz katerega se navedene živali premikajo znotraj iste države članice ali v drugo državo članico, zagotovi, da taki obrati izpolnjujejo naslednje zahteve iz dela 9 Priloge I k tej uredbi:

(a) iz točke 1 v zvezi s karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito;

(b) iz točke 2 v zvezi z ukrepi spremljanja in nadzora;

(c) iz točke 3 v zvezi z objekti in opremo.

Člen 17

Obveznosti za izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih za kopenske živali

Izvajalci dejavnosti v zaprtih obratih za kopenske živali iz člena 16:

(a) vzpostavijo potrebne ureditve za opravljanje veterinarskih pregledov po smrti v ustreznih objektih v obratu ali laboratoriju;

(b) na podlagi pogodbe ali drugega pravnega instrumenta zagotovijo storitve veterinarja obrata, ki je odgovoren za:

(i) nadzor dejavnosti obrata in izpolnjevanje zahtev za odobritev iz člena 16;

(ii) pregledovanje načrta nadzorovanja živalskih bolezni iz točke 2(a) dela 9 Priloge I, kadar koli je to potrebno in vsaj enkrat letno.

NASLOV II

REGISTRI REGISTRIRANIH IN ODOBRENIH PREVOZNIKOV IN IZVAJALCEV DEJAVNOSTI V OBRATIH, KI JIH VODI PRISTOJNI ORGAN

POGLAVJE 1

Registri obratov, prevoznikov in izvajalcev dejavnosti, registriranih pri pristojnem organu

Člen 18

Obveznost pristojnega organa glede obveščanja o registrih obratov za gojene kopenske živali in valilnic

Pristojni organ v svoj register obratov za gojene kopenske živali in valilnic, registriranih pri njem, za vsak obrat vključi naslednje informacije:

(a) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno obratu;

(b) datum registracije pri pristojnem organu;

(c) ime in naslov izvajalca dejavnosti v obratu;

(d) naslov in zemljepisne koordinate (zemljepisno širino in dolžino) lokacije obrata;

(e) opis objektov obrata;

(f) vrsto obrata;

(g) vrste, kategorije in število kopenskih živali ali valilnih jajc, ki se gojijo v obratu;

(h) obdobje, v katerem se živali ali valilna jajca gojijo v obratu, če se ta ne uporablja stalno, vključno s sezonsko uporabo ali uporabo med določenimi dogodki;

(i) zdravstveni status obrata, kadar ga je določil pristojni organ;

(j) omejitve glede premikov živali, valilnih jajc ali proizvodov v obrat in iz njega, kadar take omejitve uporablja pristojni organ;

(k) datum vsakega prenehanja dejavnosti, ko je izvajalec dejavnosti o tem obvestil pristojni organ.

Člen 19

Obveznost pristojnega organa glede obveščanja o registrih prevoznikov, ki prevažajo gojene kopitarje, pse, mačke in bele dihurje ter perutnino

1. Pristojni organ v svoj register prevoznikov, ki med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo prevažajo gojene kopitarje, pse, mačke in bele dihurje ter perutnino in ki so registrirani pri njem, za vsakega prevoznika vključi naslednje informacije:

(a) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno prevozniku;

(b) datum registracije pri pristojnem organu;

(c) ime in naslov izvajalca dejavnosti;

(d) vrste, ki jih nameravajo prevažati;

(e) vrsto prevoza;

(f) prevozno sredstvo;

(g) datum vsakega prenehanja dejavnosti, ko je izvajalec dejavnosti o tem obvestil pristojni organ.

2. Pristojni organ za vsakega prevoznika iz odstavka 1, ki prevaža gojene kopitarje, pse, mačke in bele dihurje, v svoj register prevoznikov vključi informacije o številu živali, ki jih prevoznik namerava prevažati.

3. Pristojni organ za vsakega prevoznika iz odstavka 1, ki prevaža perutnino, v svoj register prevoznikov vključi informacije o kategorijah perutnine, ki jih prevoznik namerava prevažati.

Člen 20

Obveznost pristojnega organa glede obveščanja o registrih izvajalcev dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine izvajajo neodvisno od obrata

Pristojni organ v svoj register izvajalcev dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine, registriranih pri njem, izvajajo neodvisno od obrata, vključno z obrati, ki navedene živali kupujejo in prodajajo, za vsakega izvajalca dejavnosti vključi naslednje informacije:

(a) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno izvajalcu dejavnosti;

(b) datum registracije pri pristojnem organu;

(c) ime in naslov izvajalca dejavnosti;

(d) vrste in kategorije gojenih kopitarjev in perutnine, ki se zbirajo;

(e) datum vsakega prenehanja dejavnosti, ko je izvajalec dejavnosti o tem obvestil pristojni organ.

POGLAVJE 2

Registri obratov, ki jih je odobril pristojni organ

Člen 21

Obveznost pristojnega organa glede obveščanja o registrih odobrenih obratov

Pristojni organ v svoj register odobrenih obratov iz poglavij 2, 3 in 4 naslova I dela II za vsak obrat vključi naslednje informacije:

(a) edinstveno številko odobritve, ki jo dodeli pristojni organ;

(b) datum, na katerega je pristojni organ odobril obrat ali odobritev začasno preklical ali odvzel;

(c) ime in naslov izvajalca dejavnosti;

(d) naslov in zemljepisne koordinate (zemljepisno širino in dolžino) lokacije obrata;

(e) opis objektov obrata;

(f) vrsto obrata;

(g) vrste, kategorije in število kopenskih živali ali valilnih jajc ali enodnevnih piščancev, ki se gojijo v obratu;

(h) obdobje, v katerem se živali gojijo v obratu, če se ta ne uporablja stalno, vključno s sezonsko uporabo ali uporabo med določenimi dogodki;

(i) zdravstveni status obrata, če ga je pristojni organ določil;

(j) omejitve, ki jih je pristojni organ uvedel glede premikov živali ali zarodnega materiala v obrat in iz njega, kadar se take omejitve uporabljajo;

(k) datum vsakega prenehanja dejavnosti, ko je izvajalec dejavnosti o tem obvestil pristojni organ.

NASLOV III

OBVEZNOSTI VODENJA EVIDENC ZA IZVAJALCE DEJAVNOSTI POLEG OBVEZNOSTI IZ UREDBE (EU) 2016/429

POGLAVJE 1

Izvajalci dejavnosti v obratih, registriranih ali odobrenih pri pristojnem organu

Člen 22

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v vseh obratih, ki gojijo kopenske živali

Izvajalci dejavnosti v vseh registriranih ali odobrenih obratih, ki gojijo kopenske živali, beležijo naslednje informacije:

(a) identifikacijsko kodo vsake identificirane živali, ki se goji v obratu, kot je prikazana na sredstvu za identifikacijo, kadar se uporablja;

(b) edinstveno registracijsko številko ali edinstveno številko odobritve obrata, iz katerega izvirajo živali, kadar izvirajo iz drugega obrata;

(c) edinstveno registracijsko številko ali edinstveno številko odobritve namembnega obrata živali, kadar so namenjene v drug obrat.

Člen 23

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo govedo, ovce, koze in prašiče

1. Izvajalci dejavnosti v registriranih obratih, ki gojijo govedo, ovce, koze in prašiče, v zvezi z navedenimi živalmi beležijo naslednje informacije:

(a) datum rojstva vsake živali, ki se goji v obratu;

(b) datum naravne smrti, zakola ali izgube vsake živali v obratu;

(c) vrsto elektronskega identifikatorja ali tetoviranega znamenja in mesto njegove namestitve, če se namesti na žival;

(d) prvotno identifikacijsko kodo vsake identificirane živali, kadar je bila taka koda spremenjena, in razlog za spremembo.

2. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo ovce in koze, beležijo informacije iz odstavka 1(a) v obliki letnice rojstva vsake živali, ki se goji v obratu.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo prašiče, so izvzeti iz obveznosti beleženja informacij iz odstavka 1(a).

4. Kadar so ovce, koze ali prašiči, ki se gojijo v obratu, identificirani le z edinstveno identifikacijsko številko obrata, v katerem so bili rojeni, izvajalci dejavnosti v obratih beležijo informacije iz odstavka 1 za vsako skupino živali z enako edinstveno identifikacijsko številko obrata, v katerem so bile rojene, in skupno število živali v navedeni skupini.

5. Kadar prašiči, ki se gojijo v obratu, niso identificirani v skladu s členom 53, izvajalci dejavnosti v obratih:

(a) niso vključeni v zahtevo beleženja informacij iz odstavka 1;

(b) za vsako skupino živali, ki se premika iz obrata, beležijo informacije iz člena 102(1)(b) Uredbe (EU) 2016/429 in skupno število živali v tej skupini.

Člen 24

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo enoprste kopitarje

Izvajalci dejavnosti v registriranih obratih, ki gojijo enoprste kopitarje, za vsakega gojenega enoprstega kopitarja beležijo naslednje informacije:

(a) edinstveno kodo;

(b) datum rojstva v obratu;

(c) datum naravne smrti, izgube ali zakola v obratu.

Člen 25

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino in ptice v ujetništvu

Izvajalci dejavnosti v registriranih ali odobrenih obratih, ki gojijo perutnino, in izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo ptice v ujetništvu, beležijo naslednje informacije:

(a) proizvodne zmogljivosti perutnine;

(b) stopnjo obolevnosti perutnine in ptic v ujetništvu v obratu ter informacije v zvezi z vzrokom obolevnosti.

Člen 26

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo pse, mačke in bele dihurje

Izvajalci dejavnosti v registriranih obratih, ki gojijo pse, mačke in bele dihurje, za vsako tako žival beležijo naslednje informacije:

(a) datum rojstva;

(b) datum smrti ali izgube v obratu.

Člen 27

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo medonosne čebele

Izvajalci dejavnosti v registriranih obratih, ki gojijo medonosne čebele, za vsak čebelnjak beležijo podrobne podatke o začasni transhumanci panjev v obratu, če se izvaja, pri čemer ti podatki zajemajo vsaj informacije o kraju posamezne transhumance, datumu njenega začetka in konca ter številu prestavljenih panjev.

Člen 28

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v potujočih cirkusih in izvajalce nastopov živali

Izvajalci dejavnosti v registriranih potujočih cirkusih in izvajalci nastopov živali za vsako žival beležijo naslednje informacije:

(a) datum smrti ali izgube živali v obratu;

(b) ime in naslov izvajalca dejavnosti, ki je odgovoren za živali, ali lastnika hišne živali;

(c) podrobne informacije o premikih potujočih cirkusov in nastopov živali.

Člen 29

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v zavetiščih za živali za pse, mačke in bele dihurje

Izvajalci dejavnosti v odobrenih zavetiščih za živali za pse, mačke in bele dihurje za vsako tako žival beležijo naslednje informacije:

(a) ocenjeno starost in spol, pasmo in barvo;

(b) datum začetka uporabe ali datum odčitanja injicirnega transponderja;

(c) opažanja v zvezi s prihajajočimi živalmi v obdobju osamitve;

(d) datum smrti ali izgube v obratu.

Člen 30

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti na kontrolnih točkah

Izvajalci dejavnosti na odobrenih kontrolnih točkah zabeležijo številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, s katerega se živali iztovorijo, in edinstveno registracijsko številko prevoznika, kadar je na voljo.

Člen 31

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov

Izvajalci dejavnosti v odobrenih karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, beležijo naslednje informacije:

(a) ocenjeno starost in spol živali, ki se gojijo v obratu;

(b) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, s katerega se živali iztovorijo in na katerega se natovorijo, ter edinstveno registracijsko številko prevoznika, kadar je na voljo;

(c) podrobnosti o izvajanju in rezultatih načrta nadzorovanja živalskih bolezni iz točke 2(a) dela 8 Priloge I;

(d) rezultate kliničnih in laboratorijskih testov ter testiranja po smrti iz točke 2(b) dela 8 Priloge I;

(e) podrobnosti o cepivu in zdravljenju dovzetnih živali iz točke 2(c) dela 8 Priloge I;

(f) morebitna navodila pristojnega organa v zvezi z opažanji v obdobju osamitve ali karantene.

Člen 32

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih

Izvajalci dejavnosti v odobrenih zaprtih obratih beležijo naslednje dodatne informacije:

(a) ocenjeno starost in spol živali, ki se gojijo v obratu;

(b) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, s katerega se živali iztovorijo in na katerega se natovorijo, ter edinstveno registracijsko številko prevoznika, kadar je na voljo;

(c) podrobnosti o izvajanju in rezultatih načrta nadzorovanja živalskih bolezni iz točke 2(a) dela 9 Priloge I;

(d) rezultate kliničnih in laboratorijskih testov ter testiranja po smrti iz točke 2(b) dela 9 Priloge I;

(e) podrobnosti o cepivu in zdravljenju dovzetnih živali iz točke 2(c) dela 9 Priloge I;

(f) podrobnosti o osamitvi ali karanteni prihajajočih živali, morebitna navodila pristojnega organa v zvezi z osamitvijo in karanteno ter opažanja v morebitnem obdobju osamitve ali karantene.

POGLAVJE 2

Valilnice

Člen 33

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v valilnicah

Izvajalci dejavnosti v registriranih ali odobrenih valilnicah za vsako jato beležijo naslednje informacije:

(a) vrste in število enodnevnih piščancev ali sveže izvaljenih ptic drugih vrst ali valilnih jajc v valilnici;

(b) premike enodnevnih piščancev, sveže izvaljenih ptic drugih vrst in valilnih jajc v obrate in iz njih, pri čemer ustrezno navedejo:

  (i) kraj izvora ali predviden namembni kraj, vključno z edinstveno registracijsko številko ali edinstveno številko odobritve obrata, kot je ustrezno;

  (ii) datume takih premikov;

(c) število inkubiranih jajc, ki se niso izvalila, in njihov predviden namembni kraj, vključno z edinstveno registracijsko številko ali edinstveno številko odobritve obrata, kot je ustrezno;

(d) valilni donos;

(e) podrobnosti o morebitnih programih cepljenja.

POGLAVJE 3

Prevozniki, registrirani pri pristojnem organu

Člen 34

Obveznosti vodenja evidenc za registrirane prevoznike, ki prevažajo gojene kopenske živali

Registrirani prevozniki za vsako prevozno sredstvo, uporabljeno za prevoz gojenih kopenskih živali, beležijo naslednje dodatne informacije:

(a) številko registrske tablice ali registracijsko številko;

(b) datum in čas natovarjanja živali v obratu izvora;

(c) ime, naslov in edinstveno registracijsko številko ali edinstveno številko odobritve vsakega obiskanega obrata;

(d) datum in čas raztovarjanja živali v namembnem obratu;

(e) datum in kraj čiščenja, razkuževanja in dezinfestacije prevoznih sredstev;

(f) referenčne številke dokumentov, ki spremljajo živali.

POGLAVJE 4

Izvajalci dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja

Člen 35

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v obratih za dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine

Izvajalci dejavnosti v registriranih ali odobrenih obratih za dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine beležijo naslednje informacije:

(a) datum smrti in izgube živali v obratu;

(b) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, na katerega se živali natovorijo ali s katerega se iztovorijo, ter edinstveno registracijsko številko prevoznika navedenih živali, kadar je na voljo;

(c) referenčne številke dokumentov, ki morajo spremljati živali.

Člen 36

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine izvajajo neodvisno od obrata

Registrirani izvajalci dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja gojenih kopitarjev in perutnine izvajajo neodvisno od obrata, za vsako kupljeno žival beležijo naslednje informacije:

(a) edinstveno številko odobritve ali edinstveno registracijsko številko obrata za dejavnosti zbiranja, v katerem je bila žival nastanjena po premiku iz obrata izvora in pred nakupom, kadar je na voljo;

(b) datum nakupa;

(c) ime in naslov kupca živali;

(d) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, na katerega se živali natovorijo ali s katerega se iztovorijo, ter edinstveno registracijsko številko prevoznika, kadar je na voljo;

(e) referenčne številke dokumentov, ki morajo spremljati živali.

Člen 37

Obveznosti vodenja evidenc za izvajalce dejavnosti v centrih za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev

Izvajalci dejavnosti v odobrenih centrih za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev zabeležijo številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva, na katerega se živali natovorijo ali s katerega se iztovorijo, ter edinstveno registracijsko številko prevoznika, kadar je na voljo.

DEL III

SLEDLJIVOST GOJENIH KOPENSKIH ŽIVALI IN VALILNIH JAJC

NASLOV I

SLEDLJIVOST GOJENEGA GOVEDA

POGLAVJE 1

Sredstva in metode identifikacije

Člen 38

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo govedo, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenega goveda ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo govedo, zagotovijo, da je govedo posamično identificirano z običajno ušesno znamko, kot je navedeno v točki (a) Priloge III, ki se:

(a) mora namestiti na oba uhlja, pri čemer je treba na sredstvu za identifikacijo jasno, čitljivo in neizbrisno prikazati identifikacijsko kodo živali;

(b) mora namestiti na govedo v obratu rojstva;

(c) ne sme odstraniti, spremeniti ali zamenjati brez dovoljenja pristojnega organa države članice, v kateri se goji govedo.

2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo govedo, lahko zamenjajo:

(a) eno od običajnih ušesnih znamk iz odstavka 1 z elektronskim identifikatorjem, ki ga odobri pristojni organ države članice, v kateri se goji govedo;

(b) obe običajni ušesni znamki iz odstavka 1 z elektronskim identifikatorjem, ki ga odobri pristojni organ države članice, v kateri se goji govedo, v skladu z izvzetji iz člena 39(1).

Člen 39

Izvzetja, ki jih pristojni organ odobri za izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo govedo za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene, iz zahtev glede identifikacije navedenih živali

1. Pristojni organ lahko izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo govedo za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene, izvzame iz zahtev glede identifikacije goveda iz člena 38(1)(a).

2. Pristojni organ pri odobritvi izvzetij, kot je določeno v odstavku 1, zagotovi, da se vsaj eno od sredstev za identifikacijo iz točk (d) in (e) Priloge III odobri za namestitev na govedo, ki ga gojijo izvajalci dejavnosti, izvzeti v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Pristojni organ vzpostavi postopke, ki jih morajo izvajalci dejavnosti uporabiti, ko zaprosijo za tako izvzetje, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

Člen 40

Posebne določbe za identifikacijo pasem goveda, ki se vzrejajo posebej za tradicionalne kulturne in športne dogodke

Pristojni organ lahko izvajalcem dejavnosti, ki gojijo pasme goveda, ki se vzrejajo posebej za tradicionalne kulturne in športne dogodke, odobri, da navedene živali po odstranitvi običajne ušesne znamke iz člena 38(1)(a) posamično identificirajo z alternativnim sredstvom za identifikacijo, ki ga je odobril pristojni organ, če se ohrani nedvoumna povezava med identificirano živaljo in njeno identifikacijsko kodo.

Člen 41

Nadomestitev običajne ušesne znamke za gojeno govedo, kot je navedeno v členu 38(1)

1. Države članice lahko za vse ali določene kategorije goveda, ki se gojijo na njihovem ozemlju, odobrijo, da se ena od običajnih ušesnih znamk iz člena 38(1)(a) nadomesti z enim od sredstev za identifikacijo iz točk (c), (d) in (e) Priloge III.

2. Države članice zagotovijo, da sredstva za identifikacijo iz točk (a), (c), (d) in (e) Priloge III izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) prikazujejo identifikacijsko kodo živali;

(b) odobri jih je pristojni organ države članice, v kateri se goji govedo.

3. Države članice vzpostavijo postopke za:

(a) proizvajalce v zvezi z vložitvijo vloge za odobritev sredstev za identifikacijo za govedo, gojeno na njihovem ozemlju;

(b) izvajalce dejavnosti, ki gojijo govedo, v zvezi z vložitvijo vloge za sredstvo za identifikacijo, ki se dodeli obratu.

4. Država članica pripravi seznam pasem goveda, ki se na njenem ozemlju vzrejajo posebej za tradicionalne kulturne in športne dogodke, ter ga da na voljo javnosti.

POGLAVJE 2

Računalniška podatkovna zbirka

Člen 42

Pravila glede informacij v računalniški podatkovni zbirki o gojenem govedu

Pristojni organ hrani informacije iz člena 109(1)(a) Uredbe (EU) 2016/429 za vsako gojeno govedo v računalniški podatkovni zbirki v skladu z naslednjimi pravili:

(a) zabeležiti je treba identifikacijsko kodo živali;

(b) vrsto elektronskega identifikatorja, če se namesti na govedo, je treba zabeležiti, kot je navedeno v točkah (c), (d) in (e) Priloge III;

(c) naslednje informacije je treba beležiti za obrate, ki gojijo govedo:

(i) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno obratu;

(ii) ime in naslov izvajalca dejavnosti v obratu;

(d) naslednje informacije je treba beležiti za vsak premik goveda v obrat in iz njega:

(i) edinstveno registracijsko številko obratov izvora in namembnih obratov;

(ii) datum prihoda;

(iii) datum odhoda;

(e) zabeležiti je treba datum naravne smrti, izgube ali zakola goveda v obratu.

Člen 43

Pravila za izmenjavo elektronskih podatkov med računalniškimi podatkovnimi zbirkami držav članic v zvezi z govedom

1. Države članice zagotovijo, da njihove računalniške podatkovne zbirke o govedu izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) zavarovane so v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(b) vsebujejo vsaj najnovejše informacije iz člena 42.

2. Države članice zagotovijo, da njihove računalniške podatkovne zbirke upravlja informacijski sistem, ki omogoča uporabo in upravljanje kvalificiranih elektronskih podpisov pri sporočilih za izmenjavo podatkov, da ni mogoče izpodbijati:

(a) pristnosti izmenjanih sporočil za zagotovitev jamstev o izvoru sporočila;

(b) celovitosti izmenjanih sporočil za zagotovitev, da sporočilo ni bilo spremenjeno ali poškodovano;

(c) časovnih informacij izmenjanih sporočil za zagotovitev jamstev, da so bila sporočila poslana ob določenem času.

3. Država članica brez nepotrebnega odlašanja in v vsakem primeru v 24 urah od takrat, ko se seznani z morebitno kršitvijo varnosti ali izgubo celovitosti, ki znatno vpliva na veljavnost podatkov ali na osebne podatke v sporočilih, o tem obvesti državo članico, s katero si izmenjuje elektronske podatke.

POGLAVJE 3

Identifikacijski dokument

Člen 44

Identifikacijski dokument gojenega goveda

Identifikacijski dokument gojenega goveda iz člena 112(b) Uredbe (EU) 2016/429 vsebuje naslednje informacije:

(a) informacije iz člena 42(a) do (d);

(b) datum rojstva posamezne živali;

(c) ime pristojnega organa izdaje ali organa izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena;

(d) datum izdaje.

NASLOV II

SLEDLJIVOST OVC IN KOZ

POGLAVJE 1

Sredstva in metode identifikacije

Člen 45

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije navedenih živali ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, namenjene za prevoz neposredno v klavnico pred starostjo 12 mesecev, zagotovijo, da je vsaka taka žival identificirana vsaj z običajno ušesno znamko, nameščeno na uhelj živali, ali običajnim biceljnim trakom iz točke (a) ali (b) Priloge III, na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana:

(a) edinstvena registracijska številka obrata rojstva živali

ali

(b) identifikacijska koda živali.

2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, ki niso namenjene za prevoz neposredno v klavnico pred starostjo 12 mesecev, zagotovijo, da je vsaka taka žival posamično identificirana z:

(a) običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III, na kateri je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

in

(b) enim od sredstev za identifikacijo iz točk (c) do (f) Priloge III, ki ga je odobril pristojni organ države članice, v kateri se gojijo ovce in koze, ter na katerem je čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali.

3. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, zagotovijo, da:

(a) se sredstva za identifikacijo namestijo na ovce in koze v obratu rojstva;

(b) se sredstva za identifikacijo ne odstranijo, spremenijo ali zamenjajo brez dovoljenja pristojnega organa.

4. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, lahko zamenjajo:

(a) eno od odobrenih sredstev za identifikacijo iz odstavka 2 v skladu z odstopanji iz člena 46(1), (2), (3) in (4);

(b) obe sredstvi za identifikacijo iz odstavka 2 tega člena z elektronskim identifikatorjem, ki ga odobri pristojni organ države članice, v kateri se gojijo ovce in koze, v skladu z izvzetji iz člena 47(1).

Člen 46

Odstopanja od zahtev iz člena 45 v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih ovc in koz ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Z odstopanjem od zahteve iz člena 45(2)(a) izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, ki spadajo med populacije živali, rojene z ušesi, premajhnimi za namestitev običajne ušesne znamke iz točke (a) Priloge III, zagotovijo, da so take živali posamično identificirane z običajnim biceljnim trakom iz točke (b) navedene priloge, na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali.

2. Z odstopanjem od zahteve iz člena 45(2)(a) lahko izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, ki niso namenjene za premik v drugo državo članico, običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III zamenjajo s tetoviranim znamenjem iz točke (g) navedene priloge, na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali, če je pristojni organ odobril uporabo bolusa iz točke (d) navedene priloge.

3. Z odstopanjem od člena 45(2)(b) lahko izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, ki niso namenjene za premik v drugo državo članico, in izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce ali koze, izvzete iz uporabe elektronskega identifikatorja v skladu s členom 48, elektronski identifikator zamenjajo s tetoviranim znamenjem iz točke (g) Priloge III, na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali.

4. Z odstopanjem od člena 45(2) lahko izvajalci dejavnosti, ki gojijo ovce in koze, namenjene za prevoz v klavnico bodisi po dejavnosti zbiranja bodisi po pitanju v drugem obratu, vsako žival identificirajo vsaj z elektronsko ušesno znamko iz točke (c) Priloge III, ki se namesti na uhelj živali ter na kateri je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana edinstvena registracijska številka obrata rojstva živali ter čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda navedene živali, če navedene živali:

(a) niso namenjene za premik v drugo državo članico

in

(b) je zakol opravljen pred starostjo 12 mesecev.

Člen 47

Izvzetja iz zahtev iz člena 45(2) za izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo živali za kulturne, rekreativne ali znanstvene namene

1. Pristojni organ lahko izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo ovce in koze za kulturne, rekreativne ali znanstvene namene, izvzame iz zahtev glede identifikacije iz člena 45(2) pod pogoji iz odstavka 2 tega člena.

2. Pristojni organ zagotovi, da se za identifikacijo ovc in koz iz odstavka 1 odobri bodisi bolus iz točke (d) Priloge III bodisi injicirni transponder iz točke (e) Priloge III ter da tako odobreno sredstvo za identifikacijo izpolnjuje zahteve iz člena 48(3).

Pristojni organ vzpostavi postopke, ki jih morajo izvajalci dejavnosti uporabiti, ko zaprosijo za tako izvzetje, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

Člen 48

Odstopanje držav članic od zahtev iz člena 45(2) in obveznosti držav članic v zvezi s sredstvi za identifikacijo

1. Z odstopanjem od člena 45(2)(b) lahko države članice izvajalcem dejavnosti, ki gojijo ovce ali koze, dovolijo, da sredstva za identifikacijo iz točk (c) do (f) Priloge III zamenjajo z običajno ušesno znamko ali običajnim biceljnim trakom iz točke (a) ali (b) navedene priloge, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) skupno število ovc in koz, ki se gojijo na ozemlju države članice, ne presega 600 000, kot se beleži v računalniški podatkovni zbirki,

in

(b) gojene ovce in koze niso namenjene za premik v drugo državo članico.

2. Z odstopanjem od člena 45(2)(b) lahko države članice izvajalcem dejavnosti, ki gojijo koze, dovolijo, da sredstva za identifikacijo iz točk (c) do (f) Priloge III zamenjajo z običajno ušesno znamko ali običajnim biceljnim trakom iz točke (a) ali (b) navedene priloge, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) skupno število koz, ki se gojijo na ozemlju države članice, ne presega 160 000, kot se beleži v računalniški podatkovni zbirki,

in

(b) gojene koze niso namenjene za premik v drugo državo članico.

3. Država članica zagotovi, da sredstva za identifikacijo iz točk (a) do (f) Priloge III izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) prikazujejo identifikacijsko kodo živali;

(b) odobri jih je pristojni organ države članice, v kateri se gojijo ovce in koze.

4. Države članice vzpostavijo postopke, ki jih uporabljajo:

(a) proizvajalci, da odobrijo sredstva za identifikacijo ovc in koz, ki se gojijo na njihovem ozemlju;

(b) izvajalci dejavnosti kot sredstva za identifikacijo ovc in koz, ki se dodelijo obratu.

POGLAVJE 2

Računalniška podatkovna zbirka

Člen 49

Pravila glede informacij v računalniški podatkovni zbirki o gojenih ovcah in kozah

Pristojni organ hrani informacije iz člena 109(1)(b) Uredbe (EU) 2016/429 za gojene ovce in koze v računalniški podatkovni zbirki v skladu z naslednjimi pravili:

(a) za obrate, ki gojijo navedene živali, je treba beležiti naslednje informacije:

(i) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno obratu;

(ii) ime in naslov izvajalca dejavnosti v obratu;

(b) za vsak premik navedenih živali v obrat in iz njega je treba beležiti naslednje informacije:

(i) skupno število živali;

(ii) edinstveno registracijsko številko obratov izvora in namembnih obratov;

(iii) datum prihoda;

(iv) datum odhoda.

POGLAVJE 3

Dokument o premiku

Člen 50

Dokument o premiku gojenih ovc in koz, ki se premikajo znotraj ozemlja države članice

Dokument o premiku iz člena 113(1)(b) Uredbe (EU) 2016/429 za gojene ovce in koze, ki se premikajo znotraj ozemlja ene države članice, vsebuje naslednje informacije:

(a) posamezno identifikacijsko kodo živali ali edinstveno registracijsko številko obrata rojstva živali, kot je prikazana na sredstvu za identifikacijo;

(b) vrsto elektronskega identifikatorja iz točk (c) do (f) Priloge III in mesto njegove namestitve, če se namesti na žival;

(c) informacije iz člena 49(a)(i) ter člena 49(b)(i), (ii) in (iv);

(d) edinstveno registracijsko številko prevoznika;

(e) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva.

Člen 51

Odstopanje od določenih zahtev iz člena 50 za dokument o premiku gojenih ovc in koz, namenjenih za zbiranje na ozemlju države članice

Pristojni organ lahko za izvajalce dejavnosti v obratih, iz katerih se morajo gojene ovce in koze premakniti v obrat, namenjen za njihovo zbiranje, odobri odstopanja od zahtev iz člena 50(a), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izvajalci dejavnosti gojenih ovc in koz ne smejo prevažati z istim prevoznim sredstvom kot živali iz drugih obratov, razen če so skupine navedenih živali v prevoznem sredstvu fizično ločene;

(b) izvajalci dejavnosti v obratih, namenjenih za zbiranje živali, na podlagi dovoljenja pristojnega organa zabeležijo posamezno identifikacijsko kodo vsake živali iz člena 50(a) v imenu izvajalca dejavnosti v obratu, iz katerega so ovce in koze prejete, pri čemer navedeni izvajalec dejavnosti hrani take evidence;

(c) pristojni organ mora izvajalcem dejavnosti v obratih, v katerih se izvajajo dejavnosti zbiranja ovc in koz, odobriti dostop do računalniške podatkovne zbirke iz člena 49;

(d) izvajalci dejavnosti morajo v obratih, namenjenih za zbiranje živali, vzpostaviti postopke za zagotovitev, da se informacije iz točke (b) beležijo v računalniški zbirki podatkov iz člena 49.

NASLOV III

SLEDLJIVOST GOJENIH PRAŠIČEV

POGLAVJE 1

Sredstva in metode identifikacije

Člen 52

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo prašiče, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih prašičev ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo prašiče, zagotovijo, da je vsak prašič identificiran z naslednjim sredstvom za identifikacijo:

(a) običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III ali elektronsko ušesno znamko iz točke (c) Priloge III, ki je nameščena na uhelj živali ter na kateri je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana edinstvena registracijska številka

(i) obrata rojstva živali

ali

(ii) zadnjega obrata v dobavni verigi iz člena 53, ko se navedene živali premikajo v obrat zunaj navedene dobavne verige;

ali

(b) tetoviranim znamenjem iz točke (g) Priloge III, ki se namesti na žival in neizbrisno prikazuje edinstveno registracijsko številko

(i) obrata rojstva živali

ali

(ii) zadnjega obrata v dobavni verigi iz člena 53, ko se živali premikajo v obrat zunaj zadevne dobavne verige.

2. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo prašiče, zagotovijo, da:

(a) se sredstva za identifikacijo namestijo na prašiče v:

(i) obratu rojstva

ali

(ii) zadnjem obratu v dobavni verigi iz člena 53, ko se navedene živali premikajo v obrat zunaj navedene dobavne verige;

b) se sredstva za identifikacijo ne odstranijo, spremenijo ali zamenjajo brez dovoljenja pristojnega organa.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo prašiče, lahko sredstva za identifikacijo iz odstavka 1 tega člena nadomestijo z elektronskim identifikatorjem, ki ga odobri pristojni organ države članice, v kateri se gojijo prašiči, v skladu z izvzetji iz člena 54(1).

Člen 53

Odstopanja od zahtev iz člena 52 v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih prašičev v dobavni verigi

Z odstopanjem od člena 52 lahko pristojni organ izvajalcem dejavnosti v obratih v dobavni verigi dovoli odstopanje od obveznosti v zvezi z identifikacijo prašičev, ko je predviden premik navedenih živali v okviru navedene dobavne verige na ozemlju države članice, če praktično izvajanje ukrepov za sledljivost v navedeni državi članici zagotavlja popolno sledljivost navedenih živali.

Člen 54

Izvzetja, ki jih pristojni organ odobri za izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo prašiče za kulturne, zgodovinske, rekreativne, znanstvene ali športne namene, iz zahtev glede identifikacije navedenih živali

1. Pristojni organ lahko izvajalce dejavnosti v zaprtih obratih in izvajalce dejavnosti, ki gojijo prašiče za kulturne, rekreativne ali znanstvene namene, izvzame iz zahtev glede identifikacije prašičev iz člena 52(1).

2. Pristojni organ pri odobritvi izvzetij iz odstavka 1 tega člena zagotovi, da se za identifikacijo prašičev iz odstavka 1 tega člena odobri injicirni transponder iz točke (e) Priloge III in da tako odobreno sredstvo za identifikacijo izpolnjuje zahteve iz člena 55(1).

3. Pristojni organ vzpostavi postopke, ki jih morajo izvajalci dejavnosti uporabiti, ko zaprosijo za tako izvzetje, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

Člen 55

Obveznosti držav članic v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih prašičev ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Države članice zagotovijo, da sredstva za identifikacijo iz točk (a), (c), (e) in (g) Priloge III izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) prikazujejo:

(i) edinstveno registracijsko številko obrata rojstva živali

ali

(ii) edinstveno registracijsko številko zadnjega obrata v dobavni verigi v primeru živali, ki se premikajo iz obrata v dobavni verigi iz člena 53 v drug obrat zunaj navedene dobavne verige;

(b) odobri jih je pristojni organ države članice, v kateri se gojijo prašiči.

2. Države članice vzpostavijo postopke, ki jih uporabljajo:

(a) proizvajalci v zvezi z odobritvijo sredstva za identifikacijo za prašiče, ki se gojijo na njihovem ozemlju;

(b) izvajalci dejavnosti v zvezi s sredstvom za identifikacijo prašičev, ki se dodeli obratu.

3. Država članica pripravi seznam obratov v dobavni verigi iz člena 53 na svojem ozemlju in ga da na voljo javnosti.

POGLAVJE 2

Računalniška podatkovna zbirka

Člen 56

Pravila glede informacij v računalniški podatkovni zbirki o gojenih prašičih

Pristojni organ hrani informacije iz člena 109(1)(c) Uredbe (EU) 2016/429 za gojene prašiče v računalniški podatkovni zbirki v skladu z naslednjimi pravili:

(a) za obrate, ki gojijo navedene živali, je treba beležiti naslednje informacije:

(i) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno obratu;

(ii) ime in naslov izvajalca dejavnosti v obratu;

(b) za vsak premik navedenih živali v obrat in iz njega je treba beležiti naslednje informacije:

(i) skupno število živali;

(ii) edinstveno registracijsko številko obratov izvora in namembnih obratov;

(iii) datum prihoda;

(iv) datum odhoda.

POGLAVJE 3

Dokument o premiku

Člen 57

Dokumenti o premiku gojenih prašičev, ki se premikajo znotraj ozemlja države članice

Dokumenti o premiku iz člena 115(b) Uredbe (EU) 2016/429 za gojene živali iz vrst prašičev, ki se premikajo znotraj ozemlja ene države članice, vsebujejo naslednje informacije:

(a) informacije, ki se hranijo v računalniški podatkovni zbirki, kot je navedeno v členu 56(a)(i) ter členu 56(b)(i), (ii) in (iv);

(b) edinstveno registracijsko številko prevoznika;

(c) številko registrske tablice ali registracijsko številko prevoznega sredstva.

NASLOV IV

SLEDLJIVOST GOJENIH ENOPRSTIH KOPITARJEV

POGLAVJE 1

Sredstva in metode identifikacije

Člen 58

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije navedenih živali ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, zagotovijo, da je vsaka žival posamično identificirana z naslednjim sredstvom za identifikacijo:

(a) injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III;

(b) enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo.

2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, zagotovijo, da:

(a) so enoprsti kopitarji identificirani v rokih iz člena 12(1) in (2) Uredbe (EU) 2015/262;

(b) se sredstva za identifikacijo iz odstavka 1 ne odstranijo, spremenijo ali zamenjajo brez dovoljenja pristojnega organa obrata, v katerem se navedene živali običajno gojijo.

3. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, in izvajalci dejavnosti, ki niso lastniki živali, ampak delujejo v imenu lastnika živali in v soglasju z njim, pri pristojnem organu obrata, v katerem se navedene živali običajno gojijo, vložijo vlogo za izdajo enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo iz člena 65 ali 66 ter mu predložijo potrebne informacije za izpolnitev navedenega identifikacijskega dokumenta in evidenc v podatkovni zbirki iz člena 64.

Člen 59

Obveznosti držav članic v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih enoprstih kopitarjev ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Države članice lahko odobrijo, da se injicirni transponder iz člena 58(1)(a) zamenja z:

(a) enkratno običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III, ki se namesti na enoprste kopitarje, gojene za proizvodnjo mesa, če so bile navedene živali bodisi rojene v navedeni državi članici bodisi uvožene vanjo, ne da bi bile pred vstopom v Unijo označene s fizičnim sredstvom za identifikacijo;

(b) alternativno metodo, ki jo odobri pristojni organ v skladu s členom 62 ter ki vzpostavlja nedvoumno povezavo med enoprstim kopitarjem in enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo iz člena 58(1)(b).

2. Države članice zagotovijo, da sredstva za identifikacijo iz člena 58(1)(a) in odstavka 1(a) tega člena izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) prikazujejo identifikacijsko kodo živali;

(b) odobri jih je pristojni organ države članice, v kateri so enoprsti kopitarji identificirani v skladu s členom 58(2)(a).

3. Države članice:

(a) vzpostavijo postopke, ki jih morajo proizvajalci uporabiti za odobritev sredstva za identifikacijo gojenih enoprstih kopitarjev, identificiranih na njihovem ozemlju;

(b) določijo roke za vložitev vlog za izdajo identifikacijskega dokumenta iz člena 58(1)(b).

Člen 60

Odstopanja za identifikacijo gojenih enoprstih kopitarjev, ki živijo delno na prostem

1. Z odstopanjem od člena 58(2)(a) lahko države članice določijo populacije gojenih enoprstih kopitarjev, ki na določenih območjih njihovega ozemlja živijo delno na prostem, živali iz teh populacij pa je treba identificirati le v skladu s členom 58(1), ko so:

(a) odstranjene iz takih populacij, razen če gre za prenos pod uradnim nadzorom iz ene določene populacije v drugo,

ali

(b) privedene v ujetništvo za domačo uporabo.

2. Države članice pred uporabo odstopanja iz odstavka 1 obvestijo Komisijo o populacijah enoprstih kopitarjev in območjih, na katerih navedene živali živijo delno na prostem.

3. Z odstopanjem od člena 58(1) lahko države članice odobrijo uporabo injicirnega transponderja iz točke (e) Priloge III več kot 12 mesecev pred izdajo identifikacijskega dokumenta v skladu z odstavkom 1 tega člena, če izvajalec dejavnosti identifikacijsko kodo živali, prikazano na injicirnem transponderju, zabeleži ob vstavitvi injicirnega transponderja in jo posreduje pristojnemu organu.

Člen 61

Odstopanja za identifikacijo gojenih enoprstih kopitarjev, ki so prepeljani v klavnico ali jih spremlja začasni identifikacijski dokument

1. Z odstopanjem od člena 58(2)(a) lahko pristojni organ odobri uporabo poenostavljene metode identifikacije enoprstih kopitarjev, namenjenih za prevoz v klavnico, za katere ni bil izdan enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo v skladu s členom 67(1), če:

(a) so enoprsti kopitarji stari manj kot 12 mesecev;

(b) je živalim mogoče neprekinjeno slediti od obrata rojstva do klavnice v isti državi članici.

Enoprste kopitarje je treba prepeljati neposredno v klavnico, med prevozom pa jih je treba posamično identificirati z injicirnim transponderjem, običajno ali elektronsko ušesno znamko ali običajnim ali elektronskim biceljnim trakom iz točk (a), (b), (c), (e) oziroma (f) Priloge III.

2. Z odstopanjem od člena 58(2)(a) pristojni organ na zahtevo izvajalca dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja, izda začasni identifikacijski dokument za obdobje, v katerem je identifikacijski dokument, izdan v skladu s členom 67(1), predložen navedenemu pristojnemu organu zaradi posodobitve identifikacijskih podatkov v navedenem dokumentu.

Člen 62

Odobritev alternativnih metod identifikacije gojenih enoprstih kopitarjev

1. Države članice lahko odobrijo primerne alternativne metode identifikacije gojenih enoprstih kopitarjev, vključno z beleženjem oznak, ki zagotavljajo nedvoumno povezavo med enoprstim kopitarjem in enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo ter dokazujejo, da je bil enoprsti kopitar identificiran.

2. Države članice, ki odobrijo alternativne metode identifikacije iz odstavka 1, zagotovijo, da:

(a) se alternativne metode identifikacije uporabijo le v izjemnih primerih za identifikacijo enoprstih kopitarjev, ki so vpisani v posebne rodovniške knjige ali se uporabljajo za posebne namene, ali v primeru enoprstih kopitarjev, ki jih iz zdravstvenih razlogov ali razlogov v zvezi z dobrobitjo živali ni mogoče identificirati z injicirnim transponderjem;

(b) katera koli odobrena alternativna metoda identifikacije ali katera koli kombinacija navedenih metod zagotavlja vsaj enaka jamstva kot injicirni transponder;

(c) je oblika informacij, prikazanih z alternativno metodo identifikacije, nameščeno na enoprstem kopitarju, primerna za vnos v zbirko podatkov, ki omogoča iskanje.

Člen 63

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki uporabljajo alternativne metode identifikacije

1. Izvajalci dejavnosti, ki uporabljajo odobreno alternativno metodo identifikacije v skladu s členom 62(1), pristojnemu organu in po potrebi drugim izvajalcem dejavnosti omogočijo dostop do navedenih identifikacijskih podatkov ali pa nosijo vso odgovornost, vključno s stroški, za preverjanje identitete enoprstega kopitarja s strani navedenih organov ali izvajalcev dejavnosti.

2. Kadar alternativne metode identifikacije temeljijo na značilnostih enoprstega kopitarja, ki se lahko sčasoma spremenijo, izvajalec dejavnosti pristojnemu organu predloži potrebne informacije za posodobitev identifikacijskega dokumenta iz člena 62 in podatkovne zbirke iz člena 64.

3. Rejska društva in mednarodna združenja ali organizacije, ki se ukvarjajo s tekmovalnimi ali dirkalnimi konji, lahko zahtevajo, da se enoprsti kopitarji, identificirani z alternativno metodo identifikacije iz člena 62, identificirajo z vstavitvijo injicirnega transponderja za vpis ali registracijo čistopasemskih plemenskih živali iz vrst enoprstih kopitarjev v rodovniške knjige ali registracijo konjev za tekmovanja ali dirke.

POGLAVJE 2

Računalniška podatkovna zbirka

Člen 64

Pravila glede informacij v računalniški podatkovni zbirki o gojenih enoprstih kopitarjih

Pristojni organ hrani informacije iz člena 109(1)(d) Uredbe (EU) 2016/429 za gojene enoprste kopitarje v računalniški podatkovni zbirki v skladu z naslednjimi pravili:

(a) za obrat, v katerem se navedeni enoprsti kopitarji običajno gojijo, je treba beležiti:

(i) edinstveno registracijsko številko, dodeljeno obratu;

(ii) ime in naslov izvajalca dejavnosti v obratu;

(b) za vsakega enoprstega kopitarja, ki se običajno goji v obratu, je treba beležiti:

(i) edinstveno kodo;

(ii) identifikacijsko kodo živali, prikazano na fizičnem sredstvu za identifikacijo, kadar je na voljo;

(iii) kadar pristojni organ države članice, v kateri je bil enoprsti kopitar identificiran v skladu s členom 58(2), ni odobril injiciranega transponderja, sistem za odčitavanje navedenega injiciranega transponderja;

(iv) katere koli informacije v zvezi z novim identifikacijskim dokumentom, dvojnikom identifikacijskega dokumenta ali nadomestnim identifikacijskim dokumentom, izdanim za žival;

(v) podatke o živalskih vrstah;

(vi) podatke o spolu živali z možnostjo vnosa datuma skopitve;

(vii) datum in državo rojstva, kot ju je navedel izvajalec dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja;

(viii) datum naravne smrti v obratu ali izgube, kot ga je navedel izvajalec dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja, ali datum zakola navedene živali;

(ix) ime in naslov pristojnega organa ali organa izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena, ki je izdal identifikacijski dokument;

(x) datum izdaje identifikacijskega dokumenta;

(c) za vsakega enoprstega kopitarja, ki se goji v obratu več kot 30 dni, je treba zabeležiti edinstveno kodo, razen v naslednjih primerih:

(i) za enoprste kopitarje, ki sodelujejo na tekmovanjih, dirkah, razstavah, treningih in vleki v obdobju, ki ni daljše od 90 dni;

(ii) za samce enoprstih kopitarjev za pripust, ki se gojijo v pripustni sezoni;

(iii) za samice enoprstih kopitarjev za pripust, ki se gojijo v obdobju, ki ni daljše od 90 dni.

POGLAVJE 3

Identifikacijski dokument

Člen 65

Enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo gojenih enoprstih kopitarjev

1. Enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo vsebuje vsaj naslednje informacije:

(a) identifikacijsko kodo živali, prikazano na injicirnem transponderju ali ušesni znamki;

(b) edinstveno kodo, ki je dodeljena živali za celotno življenjsko dobo in v kateri sta kodirani:

(i) računalniška podatkovna zbirka, v kateri je pristojni organ ali organ izdaje beležil informacije, potrebne za izdajo prvega enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo iz člena 58(1)(b) in po potrebi nadomestnega enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo iz člena 69(2)(b);

(ii) številčna identifikacijska koda posameznega enoprstega kopitarja v navedeni zbirki podatkov;

(c) podatke o živalskih vrstah;

(d) podatke o spolu živali z možnostjo vnosa datuma skopitve;

(e) datum in državo rojstva, kot ju je navedel izvajalec dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja;

(f) ime in naslov pristojnega organa izdaje ali organa izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena;

(g) datum izdaje enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo;

(h) kadar je ustrezno, informacije o zamenjavi fizičnega sredstva za identifikacijo in identifikacijsko kodo živali, prikazano na tem nadomestnem fizičnem sredstvu za identifikacijo;

(i) kadar je ustrezno,

(i) potrditveno oznako, ki jo je pristojni organ ali organ, na katerega je bila ta naloga prenesena, izdal in vključil v enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo za največ štiri leta ter ki dokazuje, da žival običajno prebiva v obratu, ki ga pristojni organ priznava kot obrat z majhnim tveganjem za zdravje živali zaradi pogostih veterinarskih obiskov, dodatnih pregledov identitete, zdravstvenega testiranja in odsotnosti naravnega pripusta v obratu, razen v namenskih in ločenih prostorih, pri čemer je mogoče podaljšati veljavnost izdane potrditvene oznake,

ali

(ii) dovoljenje za sodelovanje na konjeniških tekmovanjih ali dovoljenje za sodelovanje na dirkah, ki ga je nacionalna zveza Mednarodne konjeniške zveze oziroma pristojni organ za dirke izdal in vključil v enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo za največ štiri leta ter ki dokazuje izvedbo vsaj dveh veterinarskih obiskov na leto, vključno z obiski, potrebnimi za opravljanje rednih cepljenj za influenco enoprstih kopitarjev in pregledov, obveznih pri premikanju živali v druge države članice ali tretje države, pri čemer je mogoče podaljšati veljavnost izdanega dovoljenja.

2. Enotni identifikacijski dokumenti za celotno življenjsko dobo za registrirane enoprste kopitarje in enoprste kopitarje, identificirane v skladu s členom 62, poleg informacij iz odstavka 1 tega člena vsebujejo vsaj naslednje informacije:

(a) slikovni in besedni opis živali, vključno z možnostjo posodobitve teh informacij;

(b) podrobnosti o alternativnih metodah identifikacije, kadar je ustrezno;

(c) informacije o pasmi v skladu s Prilogo k Delegirani uredbi (EU) 2017/1940, kadar je ustrezno;

(d) kadar je ustrezno, informacije, potrebne za uporabo enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo za športne namene v skladu z zahtevami zadevnih organizacij, ki se ukvarjajo s tekmovalnimi ali dirkalnimi konji, vključno z informacijami o testih za bolezni s seznama ali bolezni, ki niso vključene na seznam, in cepljenjih proti tem boleznim, kot se zahtevajo za dostop do tekmovanj in dirk ter pridobitev dovoljenja iz odstavka 1(i)(ii).

Člen 66

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, v zvezi z enotnimi identifikacijskimi dokumenti za celotno življenjsko dobo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, zagotovijo, da navedene živali vedno spremlja enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 izvajalcem dejavnosti ni treba zagotoviti, da gojene enoprste kopitarje spremlja enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo, ko:

(a) so navedene živali v hlevu ali na pašniku ter lahko izvajalec dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja, ali izvajalec dejavnosti v obratu, v katerem se žival goji, takoj predloži enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo;

(b) se navedene živali začasno jezdijo, vozijo, ženejo ali vodijo:

(i) blizu obrata, v katerem se žival goji, znotraj države članice

ali

(ii) med transhumanco živali na registrirane poletne pašnike in z njih, če je enotne identifikacijske dokumente za celotno življenjsko dobo mogoče predložiti v obratu odhoda;

(c) so navedene živali neodstavljeni enoprsti kopitarji ob materi ali kobili dojilji;

(d) navedene živali sodelujejo na treningu ali preskusu konjeniškega tekmovanja, dirke ali dogodka, pri čemer morajo začasno zapustiti obrat, v katerem poteka trening, tekmovanje, dirka ali dogodek;

(e) gre za premike ali prevoz v nujnih primerih, ki se nanašajo na same živali ali na obrat, v katerem se gojijo.

3. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, enoprstega kopitarja, ki ga spremlja začasni dokument iz člena 61(2), ne prepeljejo v klavnico.

4. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo enoprste kopitarje, po smrti ali izgubi enoprstega kopitarja vrnejo enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo pristojnemu organu izdaje ali organu izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena, kot ga dekodirajo iz edinstvene kode.

Člen 67

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z izdajo dvojnika enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo ali nadomestnega enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo

1. Pristojni organ ali organ izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena, na podlagi vloge izvajalca dejavnosti izda dvojnik enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo, kadar je mogoče ugotoviti identiteto gojenega enoprstega kopitarja in je izvajalec dejavnosti:

(a) prijavil izgubo enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo, izdanega za žival,

ali

(b) ni identificiral živali v rokih iz člena 58(2)(a).

2. Pristojni organ na podlagi vloge izvajalca dejavnosti ali na lastno pobudo izda nadomestni enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo živali, kadar identitete živali ni mogoče ugotoviti in je izvajalec dejavnosti:

(a) prijavil izgubo enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo, izdanega za žival,

ali

(b) ni izpolnil zahtev glede identifikacije iz člena 58(2)(b).

Člen 68

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z izdajo novih enotnih identifikacijskih dokumentov za celotno življenjsko dobo za registriranega enoprstega kopitarja

Kadar identificirani enoprsti kopitar postane registrirani enoprsti kopitar in enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo, izdanega za navedeno žival, ni mogoče prilagoditi tako, da bi izpolnjeval zahteve iz člena 65(2), pristojni organ ali organ izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena, na podlagi vloge izvajalca dejavnosti, ki goji enoprstega kopitarja, izda nov enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo, ki nadomesti prejšnjega in vsebuje informacije, zahtevane v skladu s členom 65(1) in (2).

Člen 69

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z dvojnikom enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo ter nadomestnim in novim enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo

1. Pristojni organ ali organ izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena, vnese informacije v zvezi z izdajo dvojnika ali nadomestnega enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo v skladu s členom 67 ali izdajo novega identifikacijskega dokumenta v skladu s členom 68 v računalniško podatkovno zbirko iz člena 64.

2. Pristojni organ ali organ izdaje, ki mu je bila naloga dodeljena,

(a) v dvojnik enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo in v nov enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo vnese edinstveno kodo, dodeljeno živali v skladu s členom 65(1)(b) ob izdaji prvega enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo,

ali

(b) v nadomestni enotni identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo vnese edinstveno kodo, dodeljeno enoprstemu kopitarju ob izdaji.

NASLOV V

SLEDLJIVOST GOJENIH PSOV, MAČK IN BELIH DIHURJEV, KAMEL IN JELENOV, PTIC V UJETNIŠTVU TER KOPENSKIH ŽIVALI, KI SE UPORABLJAJO V POTUJOČIH CIRKUSIH IN ZA NASTOPE ŽIVALI

POGLAVJE 1

Sledljivost gojenih psov, mačk in belih dihurjev

Oddelek 1

Sredstva za identifikacijo

Člen 70

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo pse, mačke in bele dihurje, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije navedenih živali ter njihovo uvedbo in uporabo

Izvajalci dejavnosti, ki gojijo pse, mačke in bele dihurje, zagotovijo, da:

(a) so navedene živali posamično identificirane z injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III, ko se premaknejo v drugo državo članico;

(b) injicirni transponder, namenjen vstavitvi v žival, odobri pristojni organ;

(c) je pristojnemu organu in po potrebi drugim izvajalcem dejavnosti na voljo čitalnik, ki omogoča, da se kadar koli preveri posamezna identifikacija živali, kadar vstavljenega injicirnega transponderja ni odobril pristojni organ.

Oddelek 2

Identifikacijski dokument

Člen 71

Identifikacijski dokument gojenih psov, mačk in belih dihurjev

Izvajalci dejavnosti, ki gojijo pse, mačke in bele dihurje, zagotovijo, da vsako od navedenih živali pri premiku v drugo državo članico spremlja identifikacijski dokument iz člena 6(d) Uredbe (EU) št. 576/2013, ki je ustrezno izpolnjen in izdan v skladu s členom 22 navedene uredbe.

Oddelek 3

Sledljivost hišnih živali

Člen 72

Zahteve za sledljivost premikov hišnih živali, ki niso netrgovski premiki

Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da hišne živali, ki se premaknejo v drugo državo članico za namene, ki ne vključujejo netrgovskih premikov, izpolnjujejo pravila iz členov 70 in 71.

POGLAVJE 2

Sledljivost gojenih kamel in jelenov

Člen 73

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo kamele in jelene, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije navedenih živali ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo kamele, zagotovijo, da so navedene živali posamično identificirane z:

(a) običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III, ki je nameščena na oba uhlja živali ter na kateri je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

ali

(b) injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III, na katerem je čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali.

2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo jelene, zagotovijo, da so navedene živali posamično identificirane z enim od naslednjih sredstev za identifikacijo:

(a) običajno ušesno znamko iz točke (a) Priloge III, ki je nameščena na oba uhlja živali ter na kateri je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

ali

(b) injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III, na katerem je čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

ali

(c) tetoviranim znamenjem iz točke (g) Priloge III, ki se namesti na žival in neizbrisno prikazuje identifikacijsko kodo živali.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo kamele in jelene, zagotovijo, da:

(a) se sredstva za identifikacijo namestijo na navedene živali v obratu rojstva;

(b) se sredstva za identifikacijo ne odstranijo, spremenijo ali zamenjajo brez dovoljenja pristojnega organa;

(c) je pristojnemu organu in po potrebi drugim izvajalcem dejavnosti na voljo čitalnik, ki omogoča, da se kadar koli preveri posamezna identifikacija živali, kadar vstavljenega injicirnega transponderja ni odobril pristojni organ.

Člen 74

Izvzetje za izvajalce dejavnosti, ki gojijo severne jelene

Z odstopanjem od zahtev iz člena 73(2) izvajalci dejavnosti, ki gojijo severne jelene, zagotovijo, da je vsaka žival, nastanjena v njihovih obratih, identificirana z alternativno metodo, ki jo je odobril pristojni organ države članice.

Člen 75

Obveznosti držav članic v zvezi s sredstvi za identifikacijo gojenih kamel in jelenov

1. Države članice zagotovijo, da sredstva za identifikacijo iz točk (a), (e) in (g) Priloge III izpolnjujejo naslednje zahteve:
   (a) prikazujejo identifikacijsko kodo živali;
   (b) odobri jih je pristojni organ države članice, v kateri se gojijo kamele in jeleni.
2. Države članice vzpostavijo postopke za:
   (a) proizvajalce v zvezi z vložitvijo vloge za odobritev sredstev za identifikacijo za kamele in jelene, ki se gojijo na njihovem ozemlju;
   (b) izvajalce dejavnosti, ki gojijo kamele in jelene, v zvezi z vložitvijo vloge za sredstvo za identifikacijo, ki se dodeli obratu.

POGLAVJE 3

Sledljivost ptic v ujetništvu

Člen 76

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, ki gojijo papige, v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije navedenih živali ter njihovo uvedbo in uporabo

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo papige, zagotovijo, da so navedene živali ob premikih v drugo državo članico posamično identificirane z enim od naslednjih sredstev za identifikacijo:
   (a) nožnim obročkom iz točke (h) Priloge III, ki je nameščen vsaj na eni nogi živali ter na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

   ali

   (b) injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III, na katerem je čitljivo in neizbrisno prikazana identifikacijska koda živali,

   ali

   (c) tetoviranim znamenjem iz točke (g) Priloge III, ki se namesti na žival ter jasno in neizbrisno prikazuje identifikacijsko kodo živali.
2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo papige:
   (a) zagotovijo, da je sredstvo za identifikacijo iz odstavka 1(b) odobril pristojni organ;
   (b) pristojnemu organu in po potrebi drugim izvajalcem dejavnosti dajo na voljo čitalnik, ki omogoča, da se kadar koli preveri posamezna identifikacija živali, če sredstva za identifikacijo iz odstavka 1(b) ni odobril pristojni organ.

POGLAVJE 4

Sledljivost gojenih kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali

Oddelek 1

Dokumenti o premiku in identifikacijski dokumenti gojenih kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali

Člen 77

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z dokumentom o premiku gojenih kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali

1. Pristojni organ izda dokument o premiku iz člena 117(b) Uredbe (EU) 2016/429 za vse gojene kopenske živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih ali za nastope živali in so namenjene za premik v drugo državo članico, razen za lagomorfe, glodalce, medonosne čebele in čmrlje.

2. Pristojni organ zagotovi, da dokument o premiku iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije:

(a) trgovsko ime potujočega cirkusa ali nastopa živali;

(b) edinstveno registracijsko številko potujočega cirkusa ali nastopa živali, ki jo dodeli pristojni organ;

(c) ime in naslov izvajalca dejavnosti v potujočem cirkusu ali izvajalca nastopa živali;

(d) vrste in število živali;

(e) za vsako žival, za katero ni odgovoren izvajalec dejavnosti v potujočem cirkusu ali izvajalec nastopa živali, ime in naslov izvajalca dejavnosti, odgovornega za žival, ali lastnika hišne živali;

(f) identifikacijsko kodo živali, ki je prikazana na sredstvu za identifikacijo iz členov 38, 39, 45, 47, 52, 54, 58, 70, 73, 74 in 76;

(g) vrsto elektronskega identifikatorja in mesto njegove namestitve, če se namesti na žival, kot je navedeno v točki (f);

(h) identifikacijsko oznako, sredstvo za identifikacijo in mesto njegove namestitve, če je ustrezno, ki ju je namestil izvajalec dejavnosti, za živali, ki niso živali iz točke (f);

(i) datum premika vsake živali v potujoči cirkus in iz njega ali za nastop živali in po njem;

(j) ime, naslov in podpis uradnega veterinarja, ki izda identifikacijski dokument;

(k) datum izdaje dokumenta o premiku.

Člen 78

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z identifikacijskim dokumentom gojenih kopenskih živali, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih ali za nastope živali

1. Pristojni organ izda identifikacijski dokument iz člena 117(b) Uredbe (EU) 2016/429 za vsako gojeno kopensko žival, ki se uporablja v potujočih cirkusih ali za nastope živali in je namenjena za premik v drugo državo članico, razen za živali iz vrst enoprstih kopitarjev, ptice, pse, mačke in bele dihurje, lagomorfe in glodalce.

2. Pristojni organ zagotovi, da identifikacijski dokument iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije:

(a) ime, naslov in kontaktne podatke izvajalca dejavnosti, odgovornega za žival;

(b) vrste, spol, barvo in vse posebne ali prepoznavne lastnosti ali značilnosti živali;

(c) identifikacijsko kodo živali, identificirane s sredstvom za identifikacijo iz členov 38, 39, 45, 47, 52, 54, 58, 70, 73, 74 in 76;

(d) vrsto elektronskega identifikatorja in mesto njegove namestitve, če se namesti na žival iz točke (c);

(e) identifikacijsko oznako, sredstvo za identifikacijo in mesto njegove namestitve, če je ustrezno, ki ju je namestil izvajalec dejavnosti, za druge živali od tistih iz točke (c);

(f) podrobnosti o cepljenju živali, če je ustrezno;

(g) podrobnosti o zdravljenju živali, če je ustrezno;

(h) podrobnosti o diagnostičnih testih;

(i) ime in naslov pristojnega organa, ki izda identifikacijski dokument;

(j) datum izdaje identifikacijskega dokumenta.

Člen 79

Obveznosti pristojnega organa v zvezi z identifikacijskim dokumentom gojenih ptic, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih in za nastope živali

1. Pristojni organ izda identifikacijski dokument iz člena 117(b) Uredbe (EU) 2016/429 za skupino gojenih ptic, ki se uporabljajo v potujočih cirkusih ali za nastope živali in so namenjene za premik v drugo državo članico.

2. Pristojni organ zagotovi, da identifikacijski dokument iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije:

(a) ime, naslov in kontaktne podatke izvajalca dejavnosti, odgovornega za ptice;

(b) vrste ptic;

(c) identifikacijsko kodo, sredstvo za identifikacijo in mesto njegove namestitve, če se namesti na ptice;

(d) podrobnosti o cepljenju ptic, če je ustrezno;

(e) podrobnosti o zdravljenju ptic, če je ustrezno;

(f) podrobnosti o diagnostičnih testih;

(g) ime in naslov pristojnega organa, ki izda identifikacijski dokument;

(h) datum izdaje identifikacijskega dokumenta.

NASLOV VI

SLEDLJIVOST VALILNIH JAJC

Člen 80

Obveznost izvajalcev dejavnosti v zvezi s sledljivostjo valilnih jajc

Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino, in izvajalci dejavnosti v valilnicah zagotovijo, da je vsako valilno jajce označeno z edinstveno številko odobritve obrata izvora valilnih jajc.

NASLOV VII

SLEDLJIVOST GOJENIH KOPENSKIH ŽIVALI PO NJIHOVEM VSTOPU V UNIJO

Člen 81

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenega goveda, ovc, koz, prašičev, jelenov ali kamel po njihovem vstopu v Unijo

1. Če so bila sredstva za identifikacijo nameščena na gojeno govedo, ovce, koze, prašiče, jelene ali kamele v tretjih državah ali na tretjih ozemljih, izvajalci dejavnosti v obratih prvega prihoda navedenih živali po njihovem vstopu v Unijo in v primerih, ko ostanejo v Uniji, zagotovijo, da so živali identificirane s sredstvi za identifikacijo iz členov 38, 39, 45, 47, 52, 54, 73 in 74, kot je ustrezno.

2. Če gojeno govedo, ovce, koze, prašiči, jeleni ali kamele, ki izvirajo iz držav članic in so bili identificirani v skladu s pravili Unije, vstopijo v Unijo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj in v primerih, ko ostanejo v Uniji, izvajalci dejavnosti v obratih prvega prihoda navedenih živali zagotovijo, da so živali identificirane s sredstvi za identifikacijo iz členov 38, 39, 45, 47, 52, 54, 73 in 74, kot je ustrezno.

3. Izvajalci dejavnosti ne uporabljajo pravil iz odstavkov 1 in 2 za gojeno govedo, ovce, koze, prašiče, jelene ali kamele, namenjene za premik v klavnico v državi članici, če so živali zaklane v petih dneh od vstopa v Unijo.

Člen 82

Obveznosti držav članic v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenega goveda, ovc, koz, prašičev, jelenov ali kamel po njihovem vstopu v Unijo

Države članice vzpostavijo postopke, ki jih morajo upoštevati izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo živali iz člena 81(2), ko zaprosijo, da se obratu dodeli sredstvo za identifikacijo.

Člen 83

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v zvezi s sredstvi in metodami identifikacije gojenih živali iz vrst enoprstih kopitarjev po njihovem vstopu v Unijo

Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst enoprstih kopitarjev, zagotovijo, da so navedeni enoprsti kopitarji po vstopu v Unijo in v primerih, ko ostanejo v Uniji, identificirani v skladu s členom 58 po datumu dokončanja carinskega postopka iz člena 5(16)(a) Uredbe (EU) št. 952/2013.

DEL IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 84

Razveljavitev

Naslednji akti se razveljavijo z 21. aprilom 2021:

— Uredba (ES) št. 509/1999,

— Uredba (ES) št. 2680/99,

— Odločba 2000/678/ES,

— Odločba 2001/672/ES,

— Uredba (ES) št. 911/2004,

— Odločba 2004/764/ES,

— Uredba (ES) št. 644/2005,

— Uredba (ES) št. 1739/2005,

— Odločba 2006/28/ES,

— Odločba 2006/968/ES,

— Odločba 2009/712/ES,

— Uredba (EU) 2015/262.

Sklicevanja na razveljavljene akte se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

Člen 85

Prehodni ukrepi v zvezi z razveljavitvijo Uredbe (ES) št. 1739/2005

Ne glede na člen 84 te uredbe se člen 5 ter člen 7(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1739/2005 v zvezi s seznamom živali in potnimi listi za živali ter priloge I, III in IV k navedeni uredbi še naprej uporabljajo do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429.

Člen 86

Prehodni ukrepi v zvezi z razveljavitvijo Uredbe (EU) 2015/262

Ne glede na člen 84 te uredbe:

(a) se roki za identifikacijo enoprstih kopitarjev, rojenih v Uniji, iz člena 12(1) in (2) Uredbe (EU) 2015/262 še naprej uporabljajo do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429;

(b) se pravila o enoprstih kopitarjih, namenjenih za zakol za prehrano ljudi, in podatki o prejemanju zdravil iz člena 37 Uredbe (EU) 2015/262 še naprej uporabljajo do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 109(1) Uredbe (EU) 2019/6;

(c) se pravila o obliki in vsebini identifikacijskih dokumentov, izdanih za enoprste kopitarje, rojene v Uniji, iz Priloge I k Uredbi (EU) 2015/262 še naprej uporabljajo do datuma, ki ga Komisija določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 120(2) Uredbe (EU) 2016/429.

Člen 87

Prehodni ukrepi v zvezi z identifikacijo gojenih kopenskih živali

1. Členi 1 do 10 Uredbe (ES) št. 1760/2000, Uredba (ES) št. 21/2004 in Direktiva 2008/71/ES ter akti, sprejeti na njihovi podlagi, se še naprej uporabljajo do 21. aprila 2021.

2. Gojeno govedo, ovce, koze in prašiči, identificirani pred 21. aprilom 2021 v skladu z Uredbo (ES) št. 1760/2000, Uredbo (ES) št. 21/2004 in Direktivo 2008/71/ES ter akti, sprejetimi na njihovi podlagi, se štejejo za identificirane v skladu s to uredbo.

3. Gojeni enoprsti kopitarji, identificirani pred 21. aprilom 2021 v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2015/262, se štejejo za identificirane v skladu s to uredbo.

4. Gojene kamele in jeleni, identificirani pred 21. aprilom 2021 v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, se štejejo za identificirane v skladu s to uredbo.

5. Gojene papige, identificirane pred 21. aprilom 2021 v skladu z Direktivo 92/65/EGS, se štejejo za identificirane v skladu s to uredbo.

Člen 88

Prehodni ukrepi v zvezi z informacijami v registrih, ki jih vodijo pristojni organi

Države članice zagotovijo, da se informacije iz členov 18 do 21 te uredbe za obstoječe obrate in izvajalce dejavnosti iz člena 279(1) Uredbe (EU) 2016/429 za vsak obrat in vsakega izvajalca dejavnosti vnesejo v ustrezne registre, ki jih vodijo pristojni organi, do 21. aprila 2021.

Člen 89

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 21. aprila 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2019

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

ZAHTEVE ZA ODOBRITEV OBRATOV IZ POGLAVIJ 2, 3 IN 4 NASLOVA I DELA II

DEL 1

Zahteve za odobritev obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5

1. Zahteve v zvezi z osamitvijo in ukrepi za biološko zaščito v obratih za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5 so:

   (a) na voljo morajo biti primerni objekti za osamitev kopitarjev;

   (b) obrat lahko v danem trenutku sprejme le isto kategorijo kopitarjev iste vrste in z istim zdravstvenim statusom;

   (c) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode;

   (d) območja, na katerih so kopitarji nastanjeni, ter vse prehode, materiale in opremo, s katerimi so v stiku, je treba po odstranitvi vsake skupine kopitarjev in po potrebi pred prihodom vsake nove skupine kopitarjev očistiti in razkužiti v skladu z ustaljenimi operativnimi postopki;

   (e) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove skupine kopitarjev je treba v objektih, v katerih so nastanjeni kopitarji, izvesti ustrezne sanitarne premore.

2. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v obratih za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5 so:

   (a) na voljo morajo biti ustrezna oprema in objekti za namene natovarjanja in raztovarjanja kopitarjev;

   (b) zagotoviti je treba ustrezno nastanitev s primernim standardom za kopitarje, ki mora biti zgrajena tako, da se preprečita stik z živino iz okolice in neposredna povezava z objekti za osamitev ter da se lahko enostavno izvajajo inšpekcijski pregledi in morebitno potrebno zdravljenje;

   (c) zagotoviti je treba primeren prostor za shranjevanje materiala za steljo, krme, stelje in gnoja;

   (d) območja, na katerih so živali nastanjene, ter prehodi, tla, stene, klančine in vsi drugi materiali ali oprema, s katerimi so v stiku, se lahko čistijo in razkužujejo;

   (e) na voljo mora biti primerna oprema za čiščenje in razkuževanje objektov, opreme in prevoznih sredstev za kopitarje.

3. Zahteve v zvezi z osebjem v obratih za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5 so:

   (a) imeti mora ustrezne sposobnosti in znanje ter je opravilo posebno usposabljanje ali pridobilo enakovredne praktične izkušnje v zvezi z:

      (i) ravnanjem s kopitarji, nastanjenimi v obratu, in po potrebi z ustrezno oskrbo kopitarjev;

      (ii) izvajanjem tehnik razkuževanja in higienskih tehnik za preprečevanje širjenja prenosljivih bolezni.

4. Zahteve v zvezi z nadzorom pristojnega organa v obratih za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5 so:

   (a) izvajalec dejavnosti mora zagotoviti uradnega veterinarja in omogočiti uporabo pisarne za:

      (i) nadzor dejavnosti zbiranja kopitarjev;

      (ii) inšpekcijski pregled obrata glede izpolnjevanja zahtev iz točk 1, 2 in 3;

      (iii) dodelitev veterinarskega spričevala za kopitarje;

   (b) izvajalec dejavnosti mora poskrbeti, da se na zahtevo uradnega veterinarja zagotovi pomoč pri opravljanju nadzornih nalog iz točke 4(a)(i).

DEL 2

Zahteve za odobritev obratov za dejavnosti zbiranja perutnine iz člena 6

1. Zahteve v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito v obratih za dejavnosti zbiranja perutnine iz člena 6 so:

   (a) na voljo morajo biti primerni objekti za osamitev perutnine;

   (b) obrat lahko v danem trenutku sprejme le isto kategorijo perutnine iste vrste in z istim zdravstvenim statusom;

   (c) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode;

   (d) območja, na katerih je perutnina nastanjena, ter vse prehode, materiale in opremo, s katerimi je v stiku, je treba po odstranitvi vsake skupine perutnine in po potrebi pred prihodom vsake nove skupine perutnine očistiti in razkužiti v skladu z ustaljenimi operativnimi postopki;

   (e) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove skupine perutnine je treba v objektih, v katerih je nastanjena perutnina, izvesti ustrezne sanitarne premore;

   (f) obiskovalci morajo nositi zaščitna oblačila, osebje pa mora nositi ustrezna delovna oblačila in upoštevati higienska pravila, ki jih je določil izvajalec dejavnosti.

2. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v obratih za dejavnosti zbiranja perutnine iz člena 6 so:

   (a) v obratu mora biti nastanjena le perutnina;

   (b) zagotoviti je treba primeren prostor za shranjevanje materiala za steljo, krme, stelje in gnoja;

   (c) perutnina ne sme priti v stik z glodavci in pticami zunaj obrata;

   (d) območja, na katerih so živali nastanjene, ter prehodi, tla, stene, klančine in vsi drugi materiali ali oprema, s katerimi so v stiku, se lahko čistijo in razkužujejo;

   (e) na voljo mora biti primerna oprema za čiščenje in razkuževanje objektov, opreme in prevoznih sredstev za perutnino;

   (f) obrat mora imeti dobre higienske pogoje ter omogočati spremljanje zdravstvenega stanja živali.

3. Zahteve v zvezi z osebjem v obratih za dejavnosti zbiranja perutnine iz člena 6 so:

   (a) ima ustrezne sposobnosti in znanje ter je opravilo posebno usposabljanje ali pridobilo enakovredne praktične izkušnje v zvezi z:

      (i) ravnanjem s perutnino, nastanjeno v obratu, in po potrebi z ustrezno oskrbo perutnine;

      (ii) izvajanjem tehnik razkuževanja in higienskih tehnik za preprečevanje širjenja prenosljivih bolezni.

4. Zahteve v zvezi z nadzorom pristojnega organa v obratih za dejavnosti zbiranja perutnine iz člena 6 so:

   (a) izvajalec dejavnosti mora zagotoviti uradnega veterinarja in omogočiti uporabo pisarne za:

      (i) nadzor dejavnosti zbiranja perutnine;

      (ii) inšpekcijski pregled obrata glede izpolnjevanja zahtev iz točk 1, 2 in 3;

      (iii) dodelitev veterinarskega spričevala za perutnino;

   (b) izvajalec dejavnosti mora poskrbeti, da se na zahtevo uradnega veterinarja zagotovi pomoč pri opravljanju nadzornih nalog iz točke 4(a)(i).

DEL 3

Zahteve za odobritev valilnic iz člena 7

1. Zahteve v zvezi z ukrepi za biološko zaščito v valilnicah iz člena 7 so:

   (a) valilna jajca perutnine morajo prihajati bodisi iz odobrenih obratov, ki gojijo matično perutnino, bodisi iz drugih odobrenih valilnic perutnine;

   (b) jajca je treba med časom njihovega prihoda v valilnico in postopkom inkubacije ali ob njihovi odpremi očistiti in razkužiti, razen če so že bila razkužena v obratu izvora;

   (c) očistiti in razkužiti je treba:

      (i) inkubatorje in opremo po izvalitvi;

      (ii) embalažni material po vsaki uporabi, razen če je namenjen za enkratno uporabo in se po prvi uporabi uniči;

   (d) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode;

   (e) obiskovalcem se zagotovijo zaščitna oblačila;

   (f) osebju je treba zagotoviti primerna delovna oblačila in kodeks ravnanja, ki vključuje higienska pravila.

2. Zahteve v zvezi z nadzorom v valilnicah iz člena 7 so:

   (a) izvajalec dejavnosti mora izvajati program nadzora mikrobiološke kakovosti v skladu z delom 1 Priloge II;

   (b) izvajalec dejavnosti v valilnici mora zagotoviti, da so vzpostavljene ureditve z izvajalcem dejavnosti v obratu, ki goji perutnino in iz katerega izvirajo valilna jajca, za vzorčenje, opravljeno v valilnici z namenom testiranja na povzročitelje bolezni, vključenih v program nadzora bolezni iz dela 2 Priloge II, da bi se ta program dokončal.

3. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v valilnicah iz člena 7 so:

   (a) valilnice morajo biti fizično in operativno ločene od objektov, ki gojijo perutnino ali katere koli druge ptice;

   (b) ločene morajo biti naslednje funkcionalne enote in oprema:

      (i) shranjevanje in razvrščanje jajc;

      (ii) razkuževanje jajc;

      (iii) predinkubacija;

      (iv) inkubacija za valjenje;

      (v) sortiranje po spolu in cepljenje enodnevnih piščancev;

      (vi) pakiranje valilnih jajc in enodnevnih piščancev za odpremo;

   (c) enodnevni piščanci ali valilna jajca, ki so v valilnici, ne smejo priti v stik z glodavci in pticami zunaj valilnice;

   (d) delovni postopek mora temeljiti na enosmernem kroženju valilnih jajc, premični opremi in osebju;

   (e) na voljo morajo biti primerna naravna ali umetna razsvetljava ter sistemi za pretok zraka in temperaturo;

   (f) omogočati je treba, da se tla, stene in vsi drugi materiali ali oprema v valilnici lahko čistijo in razkužujejo;

   (g) na voljo mora biti primerna oprema za čiščenje in razkuževanje objektov, opreme in prevoznih sredstev za enodnevne piščance in valilna jajca.

4. Zahteve v zvezi z osebjem, ki je v stiku z valilnimi jajci in enodnevnimi piščanci, iz člena 7 so:

   (a) osebje mora imeti ustrezne sposobnosti in znanje ter je v ta namen opravilo posebno usposabljanje ali pridobilo enakovredne praktične izkušnje v zvezi z izvajanjem tehnik razkuževanja in higienskih tehnik za preprečevanje širjenja prenosljivih bolezni.

5. Zahteve v zvezi z nadzorom pristojnega organa v valilnicah iz člena 7 so:

(a) izvajalec dejavnosti mora zagotoviti uradnega veterinarja in omogočiti uporabo pisarne za:

(i) inšpekcijski pregled valilnice glede izpolnjevanja zahtev iz točk 1 do 4;

(ii) dodelitev veterinarskega spričevala za valilna jajca in enodnevne piščance;

(b) izvajalec dejavnosti mora poskrbeti, da se na zahtevo uradnega veterinarja zagotovi pomoč pri opravljanju nadzornih nalog iz točke 5(a)(i).

DEL 4

Zahteve za odobritev obratov, ki gojijo perutnino, iz člena 8

1. Zahteve v zvezi z ukrepi za biološko zaščito v obratih, ki gojijo perutnino, iz člena 8 so:

(a) valilna jajca je treba:

(i) pobirati redno, vsaj enkrat dnevno in čim prej po znesitvi;

(ii) čim prej očistiti in razkužiti, razen če se razkuževanje opravi v valilnici v isti državi članici;

(iii) položiti v nov ali očiščen in razkužen embalažni material;

(b) če sta v obratu istočasno nastanjeni vrsti perutnine iz redov Galliformes in Anseriformes, ju je treba jasno ločiti;

(c) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove jate perutnine je treba v objektih, v katerih je nastanjena perutnina, izvesti ustrezne sanitarne premore;

(d) obiskovalci morajo nositi zaščitna oblačila, osebje pa mora nositi ustrezna delovna oblačila in upoštevati higienska pravila, ki jih je določil izvajalec dejavnosti;

(e) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode.

2. Zahteve v zvezi z nadzorom v obratih, ki gojijo perutnino, iz člena 8 so:

(a) izvajalec dejavnosti mora uporabljati in upoštevati program nadzora bolezni iz dela 2 Priloge II;

(b) izvajalec dejavnosti v obratu mora zagotoviti, da so vzpostavljene ureditve z izvajalcem dejavnosti v valilnici, v katero so valilna jajca namenjena, za vzorčenje, opravljeno v valilnici z namenom testiranja na povzročitelje bolezni, vključenih v program nadzora bolezni iz dela 2 Priloge II, da bi se ta program dokončal.

3. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v obratih, ki gojijo perutnino, iz člena 8 so:

(a) lokacija in razpored morata biti združljiva z vrsto proizvodnje;

(b) v obratu je lahko nastanjena le perutnina:

(i) iz samega obrata

ali

(ii) iz drugih odobrenih obratov, ki gojijo perutnino,

ali

(iii) iz odobrenih valilnic perutnine

ali

(iv) tista, ki je vstopila v Unijo iz odobrenih tretjih držav in ozemelj;

(c) preprečiti je treba stik perutnine z glodavci in pticami zunaj obrata;

(d) objekti morajo imeti dobre higienske pogoje in omogočati spremljanje zdravstvenega stanja živali;

(e) omogočati je treba, da se tla, stene in vsi drugi materiali ali oprema v valilnici lahko čistijo in razkužujejo;

(f) obrat mora imeti primerno opremo, ki je združljiva z vrsto proizvodnje ter na voljo za čiščenje in razkuževanje objektov, opreme in prevoznih sredstev na najprimernejšem mestu v obratu.

DEL 5

Zahteve za odobritev centrov za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev ter zavetišč za navedene živali iz člena 10 oziroma 11

1. Zahteve v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito v centrih za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev iz člena 10 so:

(a) sprejmejo lahko le pse, mačke in bele dihurje iz registriranih obratov, v katerih so navedene živali nastanjene;

(b) na voljo morajo biti primerni objekti za osamitev psov, mačk in belih dihurjev;

(c) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove skupine psov, mačk in belih dihurjev je treba v objektih, v katerih so navedene živali nastanjene, izvesti ustrezne sanitarne premore;

(d) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode.

2. Zahteve v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito v zavetiščih za živali za pse, mačke in bele dihurje iz člena 11 so:

(a) na voljo morajo biti primerni objekti za osamitev psov, mačk in belih dihurjev;

(b) območja, na katerih so psi, mačke in beli dihurji nastanjeni, ter vse prehode, materiale in opremo, s katerimi so v stiku, je treba po odstranitvi vsake skupine navedenih živali in po potrebi pred prihodom vsake nove skupine takih živali očistiti in razkužiti v skladu z ustaljenimi operativnimi postopki;

(c) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove skupine psov, mačk in belih dihurjev je treba v objektih, v katerih so navedene živali nastanjene, izvesti ustrezne sanitarne premore;

(d) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode.

3. Zahteve v zvezi z objekti in opremo centrov za zbiranje psov, mačk in belih dihurjev ter zavetišč za navedene živali iz člena 10 oziroma 11 so:

(a) zagotoviti je treba ustrezno nastanitev s primernim standardom za navedene živali, ki mora biti zgrajena tako, da se preprečita stik z živalmi iz okolice in neposredna povezava s prostori za osamitev ter da se lahko enostavno izvajajo inšpekcijski pregledi in morebitno potrebno zdravljenje;

(b) območja, na katerih so živali nastanjene, ter prehodi, tla, stene in vsi drugi materiali ali oprema, s katerimi so v stiku, se lahko čistijo in razkužujejo;

(c) zagotoviti je treba primerne prostore za shranjevanje materiala za steljo, stelje, gnoja in hrane za hišne živali;

(d) na voljo mora biti primerna oprema za čiščenje in razkuževanje objektov, opreme in prevoznih sredstev.

DEL 6

Zahteve za odobritev kontrolnih točk iz člena 12

1. Zahteve v zvezi z osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito v kontrolnih točkah iz člena 12 so:

(a) kontrolne točke se morajo locirati, zasnovati in zgraditi ter morajo delovati tako, da se zagotovi zadostna biološka zaščita za preprečitev širjenja bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni v druge obrate in med zaporednimi pošiljkami živali, ki prehajajo skozi te prostore;

(b) kontrolne točke morajo biti zgrajene in opremljene ter morajo delovati tako, da se zagotovi enostavno izvajanje postopkov čiščenja in razkuževanja; na kraju samem je treba zagotoviti možnost čiščenja prevoznega sredstva;

(c) kontrolne točke morajo imeti ustrezne prostore za ločeno osamitev živali, za katere obstaja sum, da so okužene z boleznijo živali;

(d) med dvema zaporednima pošiljkama živali je treba izvesti ustrezne sanitarne premore, ki se po potrebi prilagodijo glede na to, ali živali prihajajo iz podobne regije, območja ali kompartmenta z enakim zdravstvenim statusom; zlasti velja, da v kontrolni točki po največ šestdnevni uporabi ter opravljenih dejavnostih čiščenja in razkuževanja ne sme biti nobene živali najmanj 24 ur pred prihodom vsake nove pošiljke živali;

(e) izvajalci dejavnosti v kontrolnih točkah morajo pred sprejetjem živali:

(i) v 24 urah po odhodu vseh predhodno nastanjenih živali začeti dejavnosti čiščenja in razkuževanja;

(ii) zagotoviti, da v kontrolne točke ne vstopijo nobene živali, dokler nista dejavnosti čiščenja in razkuževanja po mnenju uradnega veterinarja zadovoljivo opravljeni.

2. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v kontrolnih točkah iz člena 12 so:

(a) treba jih je očistiti in razkužiti pred vsako uporabo in po njej, kot zahteva uradni veterinar;

(b) oprema, ki je v stiku z živalmi, prisotnimi v kontrolni točki, je namenjena izključno zadevnim prostorom, razen če se po tem, ko je bila v stiku z živalmi, njihovimi iztrebki ali urinom, očisti in razkuži; izvajalec dejavnosti v kontrolni točki mora zlasti zagotoviti čisto opremo in zaščitna oblačila, namenjena izključno vsaki osebi, ki vstopi v kontrolno točko, zagotoviti pa je treba tudi ustrezno opremo za čiščenje in razkuževanje navedene opreme in oblačil;

(c) po odstranitvi pošiljke živali iz obore je treba odstraniti steljo ter jo po dejavnostih čiščenja in razkuževanja nadomestiti z novo;

(d) krma, stelja, iztrebki in urin se ne smejo odvažati iz prostorov, če niso bili ustrezno obdelani tako, da se prepreči širjenje bolezni živali;

(e) imeti morajo ustrezne prostore za zadržanje, inšpekcijo in pregled živali, kadar koli je to potrebno;

(f) zagotoviti je treba primeren prostor za shranjevanje materiala za steljo, krme, stelje in gnoja;

(g) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode.

DEL 7

Zahteve za odobritev okoljsko izoliranih proizvodnih obratov za čmrlje iz člena 13

1. Zahteve v zvezi z ukrepi za biološko zaščito in nadzornimi ukrepi v okoljsko izoliranih proizvodnih obratih za čmrlje iz člena 13 so:

(a) izvajalec dejavnosti mora na podlagi notranjih kontrol zagotoviti, preverjati in beležiti, da je vstop malega panjskega hrošča v obrat preprečen ter da se lahko odkrije njegova prisotnost v obratu.

2. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v okoljsko izoliranih proizvodnih obratih za čmrlje iz člena 13 so:

(a) proizvodnja čmrljev mora biti ločena od vseh povezanih dejavnosti v obratu in mora potekati v objektih, zaščitenih pred letečimi žuželkami;

(b) čmrlji morajo biti v zadevnem objektu ločeni med celotno proizvodnjo;

(c) prostori v objektih za shranjevanje peloda in ravnanje z njim morajo biti ločeni od čmrljev med celotno proizvodnjo čmrljev, dokler se ne začnejo hraniti z njim.

DEL 8

Zahteve za odobritev karantenskih obratov za gojene kopenske živali, razen primatov, iz člena 14

1. Zahteve v zvezi s karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, iz člena 14 so:

   (a) za vsako enoto karantenskega obrata velja, da:

      (i) mora biti na varni razdalji od okoliških obratov ali drugih krajev, na katerih so nastanjene živali, da se prepreči prenašanje kužnih bolezni živali med nastanjenimi živalmi in živalmi v karanteni;

      (ii) se mora potrebno obdobje karantene začeti, ko je v karantenski obrat pripeljana zadnja žival v skupini;

      (iii) je treba po končanem obdobju karantene zadnje skupine iz nje odstraniti živali, jo očistiti in razkužiti, potem pa mora ostati prazna vsaj sedem dni, preden je v karantenski obrat pripeljana skupina živali, ki je vstopila v Unijo iz tretjih držav ali ozemelj;

   (b) po odstranitvi pošiljke živali iz obore je treba odstraniti steljo ter jo po opravljenih dejavnostih čiščenja in razkuževanja nadomestiti z novo;

   (c) krma, stelja, iztrebki in urin se ne smejo odvažati iz prostorov, če niso bili ustrezno obdelani tako, da se prepreči širjenje bolezni živali;

   (d) izvajati je treba previdnostne ukrepe za preprečevanje navzkrižne kontaminacije med vhodnimi in izhodnimi pošiljkami živali;

   (e) živali, izpuščene iz karantenskega obrata, morajo izpolnjevati zahteve Unije za premike gojenih kopenskih živali med državami članicami.

2. Zahteve v zvezi z nadzornimi in kontrolnimi ukrepi v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, iz člena 14 so:

   (a) načrt nadzorovanja bolezni živali mora vključevati ustrezen nadzor zoonoz pri živalih ter ga je treba izvajati in posodabljati glede na število in vrste živali v obratu ter epidemiološke razmere v obratu in njegovi okolici, kar zadeva bolezni s seznama in porajajoče se bolezni;

   (b) na živalih, za katere obstaja sum okužbe ali kontaminacije s povzročitelji bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, je treba opraviti klinično in laboratorijsko testiranje ter testiranje po smrti;

   (c) ustrezno je treba izvesti cepljenje dovzetnih živali proti prenosljivim boleznim živali in zdravljenje teh bolezni;

   (d) če tako odredi pristojni organ, je treba za zgodnje odkrivanje morebitnih bolezni uporabiti kontrolne živali.

3. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v karantenskih obratih za gojene kopenske živali, razen primatov, iz člena 14 so:

   (a) obrate je treba jasno razmejiti in nadzirati je treba dostop živali in ljudi do objektov za živali;

   (b) osebju, ki je odgovorno za opravljanje veterinarskih pregledov, je treba dati na voljo dovolj velike prostore, vključno z garderobami, prhami in stranišči;

   (c) na voljo morajo biti ustrezna sredstva za lovljenje in zaprtje ter po potrebi omejitev gibanja in osamitev živali;

   (d) na voljo morajo biti oprema in objekti za čiščenje in razkuževanje;

   (e) del obrata, v katerem so nastanjene živali, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

      (i) če tako odredi pristojni organ zaradi obvladovanja posebnih tveganj za zdravje živali, mora biti zaščiten pred žuželkami s filtrom HEPA na notranji in zunanji strani odprtine za prezračevanje, notranjim nadzorom vektorjev, dostopom z dvojnimi vrati in operativnimi postopki;

      (ii) v primeru ptic v ujetništvu mora biti zaščiten pred pticami, muhami in mrčesom;

      (iii) lahko se zapre, da bi se omogočilo zaplinjevanje;

(iv) izpolnjevati mora ustrezne standarde in biti zgrajen tako, da se prepreči stik z živalmi iz okolice ter da se lahko enostavno izvajajo inšpekcijski pregledi in morebitno potrebno zdravljenje;

(v) zgrajen mora biti tako, da se lahko tla, stene in vsi drugi materiali ali oprema čistijo in razkužujejo.

DEL 9

Zahteve za odobritev zaprtih obratov za gojene kopenske živali iz člena 16

1. Zahteve v zvezi s karanteno, osamitvijo in ukrepi za biološko zaščito v zaprtih obratih za gojene kopenske živali iz člena 16 so:

   (a) sprejmejo lahko le gojene kopenske živali, ki so prestale ustrezno obdobje karantene glede na bolezni, pomembne za zadevne vrste, če navedene živali ne prihajajo iz zaprtega obrata;

   (b) sprejmejo lahko le primate, ki izpolnjujejo tako stroga pravila, kot so pravila iz člena 6.12.4 Zoosanitarnega kodeksa za kopenske živali Svetovne organizacije za zdravje živali (OIE), in sicer iz izdaje iz leta 2018;

   (c) po potrebi morajo biti na voljo ustrezni objekti za karanteno gojenih kopenskih živali iz drugih obratov.

2. Zahteve v zvezi z nadzornimi in kontrolnimi ukrepi v zaprtih obratih za gojene kopenske živali iz člena 16 so:

   (a) načrt nadzorovanja bolezni živali mora vključevati ustrezen nadzor zoonoz pri gojenih kopenskih živalih ter ga je treba izvajati in posodabljati glede na število in vrste gojenih kopenskih živali v obratu ter epidemiološke razmere v obratu in njegovi okolici, kar zadeva bolezni s seznama in porajajoče se bolezni;

   (b) na gojenih kopenskih živalih, za katere obstaja sum okužbe ali kontaminacije s povzročitelji bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, je treba opraviti klinično in laboratorijsko testiranje ter testiranje po smrti;

   (c) ustrezno je treba izvesti cepljenje dovzetnih gojenih kopenskih živali proti prenosljivim boleznim živali in zdravljenje teh bolezni.

3. Zahteve v zvezi z objekti in opremo v zaprtih obratih za gojene kopenske živali iz člena 16 so:

   (a) obrate je treba jasno razmejiti ter nadzirati dostop živali in ljudi do objektov za živali;

   (b) na voljo so ustrezna sredstva za lovljenje in zaprtje ter po potrebi omejitev gibanja in osamitev živali;

   (c) območja za nastanitev živali izpolnjujejo ustrezne standarde in so zgrajena tako, da:

      (i) se prepreči stik z živalmi iz okolice ter da se lahko enostavno izvajajo inšpekcijski pregledi in morebitno potrebno zdravljenje;

      (ii) se tla, stene in vsi drugi materiali ali oprema lahko čistijo in razkužujejo.

PRILOGA II

PROGRAM MIKROBIOLOŠKEGA NADZORA V VALILNICAH TER PROGRAMI NADZORA BOLEZNI V OBRATIH, KI GOJIJO PERUTNINO, IN V VALILNICAH

DEL 1

Program mikrobiološkega nadzora v valilnicah iz člena 7

Program mikrobiološkega nadzora za namene higienskega nadzora vključuje naslednje zahteve:

(a) zbrati je treba vzorce iz okolja in v zvezi z njimi opraviti bakteriološko testiranje;

(b) vzorce je treba zbrati vsaj vsakih šest tednov, vsako vzorčenje pa mora zajemati 60 vzorcev.

DEL 2

Programi nadzora bolezni v valilnicah iz člena 7 in v obratih, ki gojijo perutnino, iz člena 8

1. Cilj programov nadzora bolezni

Dokazati, da so jate v odobrenih obratih, ki gojijo perutnino, proste povzročiteljev bolezni iz točk 2 in 3.

Programi nadzora bolezni zajemajo vsaj povzročitelje bolezni in gojene vrste s seznama iz točke 2.

2. Nadzor bolezni za serotipe salmonele, ki so pomembni za zdravje živali

2.1 Prepoznavanje okužbe s povzročitelji:

(a) *Salmonella* Pullorum: zajema *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Gallinarum biokemijska varianta (biovar) Pullorum;

(b) *Salmonella* Gallinarum: zajema *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Gallinarum biokemijska varianta (biovar) Gallinarum;

(c) *Salmonella arizonae*: zajema *Salmonella enterica* subsp. *arizonae* serološka skupina K (O18) arizonae.

2.2 Ciljne vrste perutnine:

(a) za povzročitelja *Salmonella* Pullorum in *Salmonella* Gallinarum: *Gallus gallus, Meleagris gallopavo, Numida meleagris, Coturnix coturnix, Phasianus colchicus, Perdix perdix, Anas* spp.;

(b) za povzročitelja *Salmonella arizonae*: *Meleagris gallopavo*.

2.3 Pregledi:

Vsako jato je treba klinično pregledati v vsakem nesnem ali plodnem obdobju ob najboljšem času za odkrivanje zadevne bolezni.

2.4 Vzorčna matrica:

(a) vzorce je treba odvzeti pri vsaki jati v obratu, ki goji perutnino, kot je ustrezno:

(i) za serološko testiranje: kri;

(ii) za bakteriološko testiranje:

— tkiva *post mortem*, zlasti jetra, vranico, jajčnike, jajcevode in ileocekalni stik;

— vzorce iz okolja;

— kloakalne brise živih ptic, zlasti tistih, ki se zdijo bolne ali za katere je bilo ugotovljeno, da so izrazito seropozitivne;

(b) v valilnici je treba za bakteriološko testiranje odvzeti vzorce:

(i) neizvaljenih piščancev (tj. zamrtkov);

(ii) drugorazrednih piščancev;

(iii) mekonija piščancev;

(iv) puha ali prahu iz valilnikov in z zidov valilnice.

2.5 Okvir in pogostost vzorčenja:

(a) v obratu, ki goji perutnino:

(i) vzorčenje za povzročitelja *Salmonella* Pullorum in *Salmonella* Gallinarum:

Vrste	Čas vzorčenja		Število ptic za vzorčenje/število vzorcev iz okolja
	Matična perutnina	Proizvodna perutnina	
Gallus gallus, Meleagris gallopavo, Numida meleagris, Coturnix coturnix, Phasianus colchicus, Perdix perdix in *Anas* spp.	ob znesitvi	med proizvodnjo vsaj enkrat letno	60

(ii) vzorčenje za povzročitelja *Salmonella arizonae*:

Vrste	Čas vzorčenja		Število ptic za vzorčenje/število vzorcev iz okolja
	Matična perutnina	Proizvodna perutnina	
Meleagris gallopavo	ob znesitvi	med proizvodnjo vsaj enkrat letno	60

(iii) pristojni organ lahko prilagodi število ptic, vključenih v vzorec v skladu s točkama (i) in (ii), glede na znano prevalenco okužbe v zadevni državi članici in njeno stopnjo incidence v obratu v preteklosti. V vsakem primeru se za odkrivanje okužbe vedno odvzame statistično veljavno število vzorcev za serološko/bakteriološko testiranje;

(b) v valilnici so vzorci odvzeti in pregledani vsaj enkrat vsakih šest tednov. Testiranje vključuje vsaj:

(i) en zbirni vzorec puha in mekonija piščancev iz vsakega valilnika

ter

(ii) vzorec:

— 10 drugorazrednih piščancev in 10 zamrtkov iz vsake izvorne jate v valilniku na dan odvzema vzorcev

ali

— 20 drugorazrednih piščancev iz vsake izvorne jate v valilniku na dan odvzema vzorcev.

2.6 Obdelava vzorcev in testne metode:

(a) za odvzete vzorce je treba opraviti:

(i) serološko testiranje ([1]);

(ii) bakteriološko testiranje, bodisi kot alternativno testiranje bodisi poleg serološkega testiranja iz točke (i); vendar vzorcev za bakteriološko testiranje ni dovoljeno odvzeti pri perutnini ali jajcih, obdelanih z antimikrobičnimi zdravili v dveh do treh tednih pred testiranjem;

(b) odvzete vzorce je treba obdelati na naslednji način:

(i) z neposredno obogatitvijo s selenit-cisteinskim bujonom za fekalne/mekonijske in črevesne vzorce ali drugim ustreznim medijem, primernim za vzorce, kadar se pričakuje konkurenčna flora;

(ii) z neselektivno predobogatitvijo, ki ji sledi selektivna obogatitev z bujonom po Rappaport-Vassiliadisu (RVS) na osnovi soje ali bujonom po Müller-Kauffmannu s tetrationat-novobiocinom (MKTTn), za vzorce (kot so zamrtki), pri katerih se pričakuje, da je konkurenčna flora minimalna;

([1]) Pri vrstah ptic, razen pri redu Galliformes, se pri serološkem testiranju občasno pojavi nesprejemljiv delež lažnopozitivnih reakcij.

(iii) z neposrednim nanosom aseptično odvzetih tkiv na minimalno selektiven agar, kot je MacConkeyjev agar;

(iv) *Salmonella* Pullorum in *Salmonella* Gallinarum se le stežka gojita v spremenjenem poltrdnem gojišču po Rappaport-Vassiladisu (MSRV), ki se uporablja za spremljanje zoonotske *Salmonella* spp. v Uniji, primeren pa je za *Salmonella arizonae*;

(v) tehnike odkrivanja morajo razločevati med serološkimi reakcijami na okužbo s *Salmonella* Pullorum in *Salmonella* Gallinarum in serološkimi reakcijami zaradi uporabe cepiva proti *Salmonella* Enteritidis, kadar se cepivo uporabi ([2]). Tako cepljenje se torej ne sme uporabljati, če se uporablja serološko spremljanje. Če je bilo izvedeno cepljenje, je treba izvesti bakteriološko testiranje, vendar mora biti uporabljena potrditvena metoda zmožna razločevati med živimi cepivnimi sevi in terenskimi sevi.

2.7 Rezultati:

Jata se obravnava kot pozitivna, če je po pozitivnih rezultatih testiranja, opravljenega v skladu s točkami 2.3 do 2.6, z drugim ustreznim testom potrjena okužba s povzročitelji bolezni.

3. Nadzor bolezni za *Mycoplasma* spp., ki je pomembna za perutnino:

3.1 Prepoznavanje okužbe z naslednjimi povzročitelji:

(a) *Mycoplasmagallisepticum*;

(b) *Mycoplasma meleagridis*.

3.2 Ciljne vrste:

(a) *Mycoplasma gallisepticum: Gallus gallus, Meleagris gallopavo;*

(b) *Mycoplasma meleagridis: Meleagris gallopavo*.

3.3 Pregledi:

Vsako jato je treba klinično pregledati v vsakem nesnem ali plodnem obdobju ob najboljšem času za odkrivanje zadevne bolezni.

3.4 Vzorčna matrica:

Pri vsaki jati v obratu, ki goji perutnino, se odvzamejo naslednji vzorci, kot je ustrezno:

(a) kri;

(b) sperma;

(c) brisi, vzeti iz sapnika, sapišča ali kloake;

(d) tkiva *post mortem*, zlasti zračna vrečka enodnevnih piščancev z lezijami;

(e) jajcevodi in penis puranov, zlasti za odkrivanje *Mycoplasma meleagridis*.

3.5 Okvir in pogostost vzorčenja:

(a) vzorčenje za povzročitelja *Mycoplasma gallisepticum*:

Vrsta	Čas vzorčenja		Število ptic za vzorčenje
	Matična perutnina	Proizvodna perutnina	
Gallus gallus	• pri 16 tednih starosti • ob znesitvi • in nato vsakih 90 dni	med proizvodnjo vsakih 90 dni	• 60 • 60 • 60
Meleagris gallopavo	• pri 20 tednih starosti • ob znesitvi • in nato vsakih 90 dni	med proizvodnjo vsakih 90 dni	• 60 • 60 • 60

([2]) Trenutno ni testov, ki lahko razločujejo med reakcijo na okužbo s *Salmonella* Pullorum in *Salmonella* Gallinarum ter reakcijo zaradi cepljenja proti temu serotipu.

(b) vzorčenje za povzročitelja *Mycoplasma meleagridis*:

Vrsta	Čas vzorčenja		Število ptic za vzorčenje
	Matična perutnina	Proizvodna perutnina	
Meleagris gallopavo	• pri 20 tednih starosti • ob znesitvi • in nato vsakih 90 dni	med proizvodnjo vsakih 90 dni	• 60 • 60 • 60

(c) pristojni organ lahko prilagodi število ptic, vključenih v vzorec v skladu s točkama (a) in (b), glede na znano prevalenco okužbe v zadevni državi članici in njeno stopnjo incidence v obratu v preteklosti. V vsakem primeru se vedno odvzame statistično veljavno število vzorcev za serološko/bakteriološko testiranje.

3.6 Pregledi, vzorčenje in testne metode:

Testiranje za prisotnost okužbe s serološkimi, bakteriološkimi in molekularnimi testi je treba opraviti na podlagi validiranih metod, ki jih je priznal pristojni organ.

3.7 Rezultati:

Jata se obravnava kot pozitivna, če je po pozitivnih rezultatih testiranja, opravljenega v skladu s točkami 3.3 do 3.6, z drugim ustreznim testom potrjena okužba s povzročitelji bolezni.

DEL 3

Dodatne informacije o diagnostičnih tehnikah

Laboratorijem, ki jih je pristojni organ imenoval za opravljanje testiranj v skladu z deloma 1 in 2 te priloge, je podrobnejši opis diagnostičnih tehnik na voljo v Priročniku o diagnostičnih testih in cepivih za kopenske živali Svetovne organizacije za zdravje živali (OIE), in sicer v izdaji iz leta 2018.

PRILOGA III

SREDSTVA ZA IDENTIFIKACIJO GOJENIH KOPENSKIH ŽIVALI

Sredstva za identifikacijo gojenih kopenskih živali so:

(a) običajna ušesna znamka;

(b) običajni biceljni trak;

(c) elektronska ušesna znamka;

(d) bolus;

(e) injicirni transponder;

(f) elektronski biceljni trak;

(g) tetovirano znamenje;

(h) nožni obroček.

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2019/2036

z dne 25. novembra 2019

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Svetu Mednarodne organizacije civilnega letalstva glede spremembe 17 k Prilogi 17 (Varovanje) h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Konvencija o mednarodnem civilnem letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija), ki ureja mednarodni zračni prevoz, je začela veljati 4. aprila 1947. Z njo je bila ustanovljena Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO).

(2) Države članice Unije so pogodbenice Čikaške konvencije in države članice ICAO, medtem ko ima Unija status opazovalke v nekaterih organih ICAO, vključno s skupščino in drugimi tehničnimi organi.

(3) Svet ICAO na podlagi točke (l) člena 54 Čikaške konvencije sprejme mednarodne standarde in priporočene prakse.

(4) ICAO je 4. julija 2019 izdala dopis AS8/2.1-19/48, v katerem je države članice ICAO obvestil, da bo predlagana sprememba 17 k Prilogi 17 (Varovanje) h Čikaški konvenciji (v nadaljnjem besedilu: Priloga 17) predložena Svetu ICAO v sprejetje na 218. zasedanju, ki bo potekalo od 18. do 29. novembra 2019, in naj bi se začela uporabljati julija 2020. Med drugim sprememba 17 k Prilogi 17 vsebuje nove ali revidirane določbe o oceni ranljivosti, izmenjavi informacij med državami in deležniki, programih usposabljanja in sistemih certificiranja, nadzoru dostopa, varnostnem pregledu osebja in druge redakcijske spremembe. Z dopisom AS8/2.1-19/48 je ICAO začela fazo posvetovanja z državami članicami ICAO o spremembi 17 k Prilogi 17, in ta faza se je končala 4. oktobra 2019.

(5) Spremembo 17 k Prilogi 17 je pripravil Odbor za varovanje v letalstvu ICAO, v katerem so člani strokovnjaki iz osmih držav članic Unije, in jo predložil v potrditev na 217. zasedanju Sveta ICAO. Po posvetovanju z državami članicami ICAO bo verjetno spremembo 17 k Prilogi 17 Svet ICAO odobril na 218. zasedanju.

(6) Ko bo spremenjena Priloga 17 sprejeta, bo zavezujoča za vse države članice ICAO, vključno z vsemi državami članicami Unije, v skladu z okviri, določenimi v Čikaški konvenciji. Člen 38 Čikaške konvencije od pogodbenic zahteva, da preko mehanizma za uradno priglasitev razlik uradno obvestijo ICAO, če nameravajo odstopati od mednarodnega standarda ali priporočenih praks. Zato je primerno določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v Svetu ICAO v zvezi s spremembo 17 k Prilogi 17.

(7) Stališče Unije v Svetu ICAO bi moralo biti, kakor je določeno v Prilogi k temu sklepu, in bi ga morale izraziti države članice Unije, ki so članice Sveta ICAO, ki delujejo skupno –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v Svetu Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) v zvezi s spremembo 17 k Prilogi 17 (Varovanje) h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu, je določeno v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Stališče iz člena 1 izrazijo države članice Unije, ki so članice Sveta ICAO, in nastopijo skupaj.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 25. novembra 2019

Za Svet
Predsednica
F. MOGHERINI

Stališče, ki se v imenu Evropske unije zastopa v Svetu Mednarodne organizacije civilnega letalstva v zvezi z revizijo Priloge 17 (Varovanje) (sprememba 17) h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu (Čikaška konvencija)

Splošna načela

V okviru dejavnosti Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) v zvezi z revizijo Priloge 17 (Varovanje) (sprememba 17) h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Čikaška konvencija) v zvezi z razvojem standardov in priporočenih praks (SIPP) države članice, ki ravnajo skupaj v interesu Unije:

(a) delujejo v skladu s cilji Unije v okviru politike varovanja letalstva, zlasti za zaščito oseb in blaga znotraj Evropske unije in preprečevanje nezakonitega vmešavanja v civilne zrakoplove, ki ogroža varovanje civilnega letalstva;

(b) z uporabo in uveljavljanjem skupnih pravil, vzpostavljenih za varovanje civilnega letalstva pred nezakonitim vmešavanjem, prispevajo k višji ravni varovanja letalstva na svetovni ravni;

(c) še naprej podpirajo razvoj varnostnih standardov ICAO za varovanje civilnega letalstva pred nezakonitim vmešavanjem v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 2309 z dne 22. septembra 2016 ([1]).

Stališče o reviziji Priloge 17 (Varovanje) (sprememba 17). Države članice, ki nastopijo skupaj v interesu Unije, podpirajo predlagano spremembo 17 k Prilogi 17.

([1]) Resolucija 2309 (2016), ki jo je Varnostni svet sprejel na 7775. seji 22. septembra 2016: Grožnje mednarodnemu miru in varnosti zaradi terorističnih dejanj: varovanje letalstva.

POPRAVKI

Popravek Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1982 z dne 28. novembra 2019 o obveznosti registracije uvoza navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa in sferoidnega grafitnega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po ponovnem začetku preiskave zaradi izvršitve sodbe z dne 20. septembra 2019 v zadevi T-650/17 v zvezi z Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1146 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa in sferoidnega grafitnega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co., Ltd.

(Uradni list Evropske unije L 308 z dne 29. novembra 2019)

Stran 78, uvodna izjava 8 se glasi:

„(8) Po sodbah Splošnega sodišča se je Komisija z obvestilom (*) (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o ponovnem začetku) odločila, da delno ponovno začne protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa, ki je privedla do sprejetja sporne protidampinške uredbe, in jo nadaljuje na točki, kjer je prišlo do nepravilnosti. Obnovljena preiskava je po obsegu omejena na izvršitev sodbe Splošnega sodišča v zvezi z družbo Jinan Meide.

(*) Obvestilo o ponovnem začetku preiskave na podlagi sodbe z dne 20. septembra 2019 v zadevi T-650/17 v zvezi z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2017/1146 z dne 28. junija 2017 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa in sferoidnega grafitnega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jih proizvaja družba Jinan Meide Castings Co., Ltd. (UL C 403, 29.11.2019, str. 63).“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL